Ieromonah Ghelasie Gheorghe

Integrala Poeziei Isihasmului Carpatin

Ieromonah Ghelasie Gheorghe

Integrala Poeziei Isihasmului Carpatin

Suflet Transilvan
Platytera
2019

„Dacă noi ne naștem Jos prin Părinți obișnuiți, URCĂM în SUS prin PĂRINȚI SFINȚI. Și după cum, chiar dacă ne naștem, fără îngrijirea Părinților nu putem crește, la fel fără DARURILE unui Sfânt Părinte nu putem Crește spre Cer."

Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Isihasm, Taina Sfinților*

Noi nu facem în Relatarea noastră „Poezie", căutăm Rememorarea Limbajului pierdut. Versul este „căutarea" Vorbirii primordiale. Versul nu este încă Poezie. ***Poezia*** *este însăși* ***„Vorbirea Primordială".***

Ierom. Ghelasie Gheorghe – *Inima, Taină și Grăire*

Acest volum este dedicat celor în Suferință. „Suferința fiind Altarul propriu de Creație pe care DUMNEZEU Se coboară." El, Fiul Dumnezeu, „Asumă Sieși suferința Creației Înainte de a o Naște."

Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Ritualul Liturghiei Hristice*

Acest volum este publicat cu sprijinul Părintelui Ieromonah Valerian (Dragoș) Pâslaru, Starețul Sfintei Mânăstiri Sfântul Filimon, Ocrotitorul Făcătorilor de Spectacole

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
GHELASIE DE LA FRĂSINEI, ieromonah
Integrala poeziei isihasmului carpatin / ieromonah Ghelasie. - Teliu : Suflet transilvan ; București : Platytera, 2019
ISBN 978-606-94613-3-4
ISBN 978-973-1873-88-6
821.135.1.

Notă asupra ediției

Ediția de față reunește pentru prima dată într-un singur volum toate versurile, poeziile și poemele Părintelui Ghelasie Gheorghe de la Mânăstirea Frăsinei, trăitorul și poetul Isihasmului Carpatin.

Dat fiind faptul că un criteriu pur cronologic a fost mai greu de realizat, firul roșu al volumului prezent este dat de succesiunea celor 18 volume ale colecției *Isihasm* apărute la editura *Platytera*, care a re-editat începând cu 2003, opera Părintelui Ghelasie Gheorghe, operă scrisă în perioada 1990-2003.

Astfel s-au cules toate versurile și poeziile din cele 18 volume ale colecției *Isihasm*, colecție ordonată tematic, respectând specificul scriiturii Părintelui Ghelasie care revenea continuu la temele abordate dintru început, cu noi și noi adânciri și nuanțări.

Aparenta repetare a unor versuri sau poezii va surprinde cititorul cu o nouă lămurire, cu o nouă nuanțare, aprofundare, luminare a Tainei, de aceea am ales să includem toate variantele scrise de Părintele Ghelasie.

Referințele sunt menționate în notele de subsol care însoțesc fiecare poezie sau vers, iar cuprinsul ușurează accesul la fiecare volum, titlu și pagină.

Cronologia vieții și operei Părintelui Ieromonah Ghelasie Gheorghe

1944-1950
– La 18 martie se naște pruncul Teodor în comuna Sălătrucel-Loviștea, unul dintre cei trei copii ai Părintelui Gheorghe Popescu și ai preotesei Marcela Popescu. Pruncul este Rodul unui șir lung de Preoți, având continuitate din neam în neam, atât din partea tatălui cât și din partea mamei. Tatăl, părintele Gheorghe Popescu, absolvise Facultatea de Teologie de la Cernăuți și era apreciat ca un părinte deosebit care urma vechea tradiție a preoților din ținuturile românești.

– Copilul Gheorghe-Teodor, foarte atașat de tatăl său, era nelipsit de la Biserică, unde de obicei stătea neclintit în fața ușilor împărătești, urmărind ritualul Sfintei Liturghii.

1950-1958
– Urmează cursurile școlii primare (ciclul I) și ale școlii gimnaziale (ciclul II) în comuna natală, unde se distinge ca un elev deosebit de înzestrat.

1958-1962
– Urmează cursurile liceale (școala medie) la Liceul „Vasile Roaită” din Râmnicu Vâlcea, fiind apreciat în mod deosebit de profesori și colegi pentru seriozitatea și inteligența sa.
– În perioada liceului se împrietenește cu un bătrân din comuna natală pe care îl însoțește mereu la Sfânta Mănăstire Frăsinei, un om căruia îi va păstra recunoștință și afecțiune toată viața. Tot în această perioadă încep și căutările, frământările ce se vor împlini mai târziu în alegerea vieții călugărești.

1962-1964
– Absolvă liceul și susține examenul de admitere la Facultatea de Medicină din Cluj unde nu este admis. Se hotărăște să nu renunțe, dar între timp, mergând să se închine Moaștelor Sfântului Dimitrie Basarabov, îl întâlnește pentru prima dată pe pustnicul Apusenilor, Părintele Ieromonah Arsenie Praja, care îl cheamă la Sfânta Mânăstire Râmeț.

– Tânărul absolvent se hotărăște să renunțe la Facultatea de Medicină, dar la sfatul părinților săi va urma Școala Tehnică Sanitară din Cluj, cu o durată de doi ani de studiu.

1963
– În luna ianuarie, Comisariatul Militar îi eliberează Livretul Militar, care îl declară inapt de serviciu militar.

1964-1970
– Este salariat al Spitalului Unificat din Abrud. La sfârșitul fiecărei săptămâni merge la Părintele Arsenie Praja în Cheile Râmețului.
– Părintele îi devine Duhovnic și timp de trei ani îl formează pentru viața călugărească și pustnicească după vechea tradiție a locului, a Iconarilor (purtătorilor de Icoană), o tradiție numită de Părintele Ghelasie și Isihasmul Carpatin. Părintele Arsenie Praja este și acum cunoscut de moți drept un mare Duhovnic, pustnic și exorcist. Tot aici va primi Părintele Ghelasie și Taina Călugăriei și a Preoției.

1970
– Părintele Arsenie Praja este arestat de securitate și îi cere ucenicului său să fugă în munți. În urma torturilor, după un an de zile Părintele Arsenie Praja trece la Domnul și este înmormântat la Sfânta Mănăstire Crasna din județul Prahova.

1971-1973
– Părintele Ghelasie revine la familia sa și se angajează ca laborant la Spitalul Unificat din Brezoi-Vâlcea și câteva luni lucrează ca suplinitor la școala din comuna natală.

1973
– Se va închinovia ca frate la Sfânta Mănăstire Frăsinei, pe care nu o va părăsi niciodată. Aici, în taină, fără să devină pricină de tulburare, Părintele adâncește practica isihastă carpatină, tradiția autohtonă din Munții Apuseni până în anul 2003, când se va muta la Domnul.

– În Mănăstire împlinește toate ascultările, de la cele ce țin de bucătărie sau cancelarie, apicultură sau sculptură, până la ascultarea de arhondar și infirmier. Pe toate acestea Părintele le împlinește cu dăruire și cu dragoste pentru tot sufletul și făptura aflate în suferință, ajutându-i pe toți cei ce aveau nevoie de sprijin, îmbărbătare și luminare. Zi și noapte

ușa chiliei sale a fost deschisă pentru orice nevoie și durere timp de treizeci de ani, până în clipa Marii Treceri a Hotarului de Taină.

1990
– Preasfințitul Irineu al Olteniei îl binecuvântează pe Părintele Ghelasie pentru a sluji ca Preot și Duhovnic.

– Tot acum Părintele începe să scrie, dăruind celor aflați în căutarea celor Sfinte întreaga sa Trăire Duhovnicească în specificul vechii Tradiții din Munții Apuseni, a Isihasmului Carpatin Iconic.

– Între 1990-2003 a scris 65 de titluri. Scria numai noaptea, pentru că ziua nu avea răgaz. Părintele a redactat singur lucrările, care au fost editate ca broșuri la diferite edituri ce au apărut după revoluție.

– După mutarea la Domnul a Părintelui în 2 iulie 2013, opera Părintelui a fost re-editată în 19 volume, pe criteriu tematic, de către editura Platytera, prin neobosita râvnă și recunoștință a celor pe care Părintele Ghelasie i-a format și i-a crescut duhovnicește: Părintele Ieromonah Valerian, Părintele Ieromonah Neofit, Părintele Ieromonah Calinic și directorul editurii Platytera, domnul Florin Caragiu.

2000
– În ianuarie, Părintele se îmbolnăvește foarte grav și nu mai poate părăsi chilia. Dar peste boală va rămâne același Părinte Duhovnic neobosit, mângâind, vindecând și luminând pe toți cei ce aveau nevoie de ajutor. Ușa chiliei rămâne deschisă până în momentul Plecării sale.

2 iulie 2003
Părintele Ghelasie trece Hotarul de Taină.
Părintele Ghelasie a fost, este și va fi CHIPUL IUBIRII DUMNEZEIEȘTI.

Opera Părintelui – Ordine cronologică

Prezentăm cele 65 de titluri în ordinea apariției lor și precizăm volumul editat de editura Platytera și paginile unde pot fi găsite de către cei care vor să studieze scrierile Părintelui Ghelasie în ordinea lor cronologică, respectiv traseul vieții sale duhovnicești.
Volumele editate de editura Platytera nu redau această ordine cronologică, ele fiind întocmite tematic. Subliniem faptul că Părintele Ghelasie a dedicat aceste scrieri Duhovnicului său, Părintelui Arsenie Praja, Pustnicul din Cheile Râmețului, unul din Purtătorii Sfintei Tradiții a Moșilor-Pustnici Carpatini.

1991
1. Memoriile unui Isihast vol. 1, pp. 7-222.
2. Iscusința Trăirii Isihaste, vol. 1, pp. 223-319.
3. Nevoințele Isihaste, vol. 2, pp. 5-194.
4. Urcușul Isihast, vol. 2, pp. 195-327.
1992
5. Medicina Isihastă, vol. 3.
6. Dialog în Absolut, vol. 4.
7. Cina cea de Taină, vol.11, pp. 171-253.
1993
8. Taina Chipului Maicii Domnului, vol.8, pp. 125-184.
9. Ritualul Liturghiei Hristice, vol. 5, pp. 7-105.
10. Mic Dicționar de Isihasm, vol. 14, pp. 9-215.
11. Pâinea, Hrana Medicinii Isihaste, vol. 7, pp. 416-422.
1994
12. Trăirea Mistică a Liturghiei, vol. 5, pp. 109-244.
13. Hrana Harică, vol. 7, pp. 403-460.
1995
14. Practica Isihastă, vol. 13, pp. 7-100.
15. Mystagogia Icoanei, vol. 6, pp. 11-107.
16. Isihasm. Taina Sfinților, vol. 8, pp. 237-271.
17. Căutarea Originilor, vol. 12, pp. 5-243.
18. Vederea prin Lumina Harică, vol. 6, pp. 107-293.
19. În Căutarea unei Psihanalize Creștine, vol. 11, pp. 19-123.
20. Principiile de bază ale Sacroterapiei Medicinii Isihaste, vol. 7.
21. Sfântul Calinic, ctitorul Mânăstirii Frăsinei.

1996

22. Practica Isihastă, vol. 2, vol. 13, pp. 103-189.

23. Mic Dicționar de Isihasm (ediția a II-a) vol. 14, pp. 317-423.

24. Logosul Hristic, vol. 8, pp. 7-65.

25. Din Memoriile Originilor, vol. 12, pp. 5-243.

26. Părinții, Sacralitatea Lumii, vol. 8, pp. 271-328.

27. Icoana, Chipul Maicii Domnului, vol. 8, pp. 189-237.

1997

28. Minidogmatica Teologicului Mistic Creștin, vol. 14, pp. 215-317.

29. În Căutarea Bazelor Spirituale ale Medicinei.

30. Un Dialog despre Originile Lumii, vol. 12, pp. 243-273.

31. Omul – Chip al Sacrului în Căutări Filocalice, vol. 10, pp. 15-123.

32. Inima, Taină și Grăire, vol. 13, pp. 311-355.

33. În Căutarea unei Medicine Creștine, vol. 11, pp. 123-171.

34. Acatistul Sfântului Duh.

1998

35. Moș-Pustnicul din Carpați (revistă lunară, 1-15), vol. 15.

36. Moșul din Carpați, vol. 9, pp. 11-321.

37. Rețetele Medicinii Isihaste, vol. 7, pp. 171-253.

1999

38. Pe Urme Antropologice, vol. 12, pp. 273-309.

39. ECCE HOMO, vol. 10, pp. 129-249.

40. RUGĂCIUNEA, vol. 13, pp. 191-352.

41. Cerealele, între Sacru și Medicină, vol. 7, pp. 275-337.

42. Acatistierul Sfintei Mânăstiri Râmeț.

43. Grădina cu Icoane.

44. Specificul Filocalic al Pustnicului Neofit, vol. 9, pp. 321-362.

2000

45. Moșul din Carpați (re-editare), vol. 9, pp. 11-321.

46. HRISTOS, Trupul Lumii și al Veșniciei, vol. 8, pp. 65-125.

47. Micul Pateric al Sfintei Mânăstiri Frăsinei.

48. Acatistier (vol. I), vol. 18.

49. Acatistier-Sinaxar Sfinții Români (vol. I), vol. 17.

50. Acatistier-Sinaxar Sfinții Români (vol. al II-lea), vol. 17.

51. Acatistier-Sinaxar Sfinții Români (complet), vol 17.

52. Acatistierul Mânăstirii Frăsinei.

2001

53. Răspuns de apărare, vol. 16, pp. 13-133.

54. Omul, HOTARUL de Taină, vol. 10, pp. 249-365.

55. Între Nevoință și HAR, vol. 10, pp. 338-353.

56. Autoimunizarea şi autovaccinul, vol. 7, pp. 391-403.

2002

57. Biserica. Liturghia EUHARISTIEI. TRUPUL ÎNVEŞNICIRII LUMII, vol. 5, pp. 247-384.

58. Mărgăritarul lui Hristos. Talismanul Creştin Adevărat.

59. Medicina în Reţete alimentare, vol. 7, pp. 253-275.

60. Printre Lacrimi şi Plânsul Păcatului, vol. 10, pp. 123-129.

61. Troiţa Paraclis. Candela Luminii de la Peştera Cuviosului Neofit.

2003

62. Chipul Omului (Căutarea Originilor), vol. 10, pp. 5-123.

63. Între BOALĂ şi VIAŢĂ, vol. 7, pp 337-391.

64. Acatistier, vol al II-lea (complet), vol. 18.

65. Acatistier, vol. al III-lea (complet), vol. 18.

Câteva repere introductive[1]

Părintele Ghelasie Gheorghe are o manieră aparte de a scrie, vrea să ne silească să vedem totul dintr-o dată, întregurile. De aceea adună multe noţiuni în cuvinte compuse, mai puţin obişnuite. Apoi „majusculele" la care nu vrea să renunţe pe motiv de Sacralizare a limbajului, ca şi trimiterile în multe direcţii, par cititorilor copleşitoare şi grele. Părintele Ghelasie zice că aşa este „limbajul mistic". Se pare că nouă, prea puţin obişnuiţi cu mistica, ni se pare ceva scos din comun. Mulţi ce nu vor (sau nu pot) să iasă din obişnuit se arată contrari, chiar până la duşmănie...

Păcat de unii care ar trebui să fie receptivi. Din câte am înţeles, Părintele Ghelasie nu vrea să facă altceva decât să împărtăşească Viziunea unui Trăitor Isihast, acel enigmatic Neofit pustnicul, un mistic autohton Carpatin, din Ardeal, Cheile Râmeţului, Alba. În „Memoriile unui Isihast" ni se dau câteva date, de ajuns să înţelegem despre ce este vorba. Dacă Părintele Ioanichie Bălan ne-a scos la iveală Patericul Carpatin, acest Neofit, prin Părintele Ghelasie, ne scoate la iveală un fel de „Filocalie Carpatină". Mulţi vorbesc de o Spiritualitate mistică specific Carpatină.

Mistica noastră creştină Românească este de obârşie Athonită? Majoritatea Pustnicilor din Moldova şi Muntenia au fost sau au trecut prin Muntele Athos. Marele Paisie de la Neamţ, Vasile de la Poiana Mărului, ca şi cel mai dinainte, Sfinţitul Nicodim de la Tismana, sunt în duhul Athonit. Cei din Ardeal se pare că, la fel, făceau ucenicia athonită.

Cel mai puternic centru mistic din Ardeal a fost Munţii Râmeţului. Eremiţi mai puţin cunoscuţi, dar care au imprimat Duhul mistic în toţi pustnicii locului. Aici, la Râmeţ, este o tradiţie aparte, un fel de Întâlnire între mistica „autohtonă" şi cea athonită. Şi în Moldova şi în Muntenia este acest fapt, dar în Munţii Râmeţului este un Chip deosebit. Aici mistica „autohtonă" dă Chip celei athonite. Este un „ceva" aşa de puternic „autohton", încât botezul athonit creştinează pe cel autohton, dar rămâne tot cel autohton. Blaga voia să evidenţieze aceasta, dar a căzut în extremismul mai puţin creştin. Trebuie înţeles că mistica autohtonă-necreştină veche nu a „îmbrăcat" doar hainele creştine, rămânând tot cea veche, ci Noul

[1] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Mic Dicționar Isihast*, Vol 14, București, Editura Platytera, 2015, pp. 11-40.

creştin s-a Pecetluit total pe Chipul autohton, dar într-un specific autohton. Un creştinism pur, dar în Chip autohton.

Acest autohton Carpatin are el însuşi Chip de Asemănare creştin, de aceea aşa de uşor a găsit „îngemănarea". De aceea se zice că noi, Românii, suntem creştini chiar înainte de a fi creştinaţi. Munţii noştri Carpaţi sunt plini de Schituri şi Sihăstrii, asemenea Muntelui Athos. De aceea se zice că Munţii noştri Carpaţi sunt „Geamănul Athosului". Noi, în Carpaţi, ne simţim ca în Athos şi în Athos ne simţim ca în Carpaţi. Este o Înrudire ce se impune de la sine. De aceea noi nu am „acaparat" nici o Mânăstire în Athos, având atâtea Mânăstiri în Athosul nostru Carpatin.

Ce trebuie menţionat este faptul că mistica noastră Carpatină este un Athonism Carpatizat, în care Chipul Carpatin este în Evidenţă faţă de cel athonit. Noi, Carpatinii, suntem un creştinism autohton, de un specific propriu, care însă nu este în contrarietate, ci mai mult, parcă „încoronează" cu ceva. Această „Tămâie de Brad Carpatic" este specificul Carpatin. Este o Taină această „Tămâie de Carpaţi".

În „Memoriile unui Isihast", Neofit Cărturarul „miroase" Tămâia lui Neofit Carpatinul şi „gata", se face „ucenicul lui" şi tot „athonismul şi sinaismul" Pelerinului Neofit se face Carpatin. Relatările mistice ale unui Neofit din „Memoriile unui Isihast" au această „Tămâie Carpatină". Părintele Ioanichie Bălan şi Părintele Cleopa au păstrat nealterat tot Chipul Patericului Românesc Carpatin. Aici, la Părintele Ghelasie apare o „prefacere" ce ne pune pe noi la „încercare"… Neofit zis Cărturarul, ce consemnează mistica lui Neofit Pustnicul, îi dă un „limbaj" aparte. Neofit Cărturarul se „laudă" că acest „limbaj" poate evidenţia „Mireasma pur Neofitică". Aici este o Taină „uluitoare" prin care, de o intuieşte cu adevărat, Părintele Ghelasie ne scoate nouă la iveală o „mistică Carpatină".

Se zice că mistica noastră este de „formă Carpatină", dar de Învăţătură Filocalică Athonită şi Sinaită. Acest Neofit vrea să ne arate şi o „Învăţătură" Carpatină, ce dă de fapt „forma Carpatină". După limbaj se pare că este o „traducere" a unei Învăţături Filocalice Carpatine în limbaj Filocalic Athonit. Ar fi fost frumos să fie şi o relatare de limbaj pur Carpatin şi atunci toate lucrurile ar fi fost clare. Neofit Cărturarul, ce vrea să transpună „mistica specifică" a lui Neofit Pustnicul, este prea obişnuit cu Filocalia Athonită şi foloseşte aproape acelaşi limbaj, dar cu „reinterpretări şi Neofitice". Părintele Ghelasie reuşeşte prin acest Neofit să aducă în atenţie şi această „mistică Carpatină". Dacă într-adevăr este o astfel de mistică, nu se poate ceva mai minunat.

De obicei, mistica se consideră un pietism religios de „excepţie”, până la Harisma Duhovnicească de Avva, văzător cu Duhul. În popor, un Avva înseamnă un astfel de Harismatic. Nu are prea mare importanţă ce spune, ci dacă are „puterea de a face ceva excepţional”. Şi totuşi există şi o „şcoală” de duhovnicie, din care ies mulţi „Îndrumători-Povăţuitori”. Toate locurile sunt sub Chipul unui Povăţuitor şi se urmează învăţăturile deosebite. De la marele Antonie până la Duhovnicii mărunţi şi anonimi, toţi sunt sub această Taină. Unii sunt aşa de puternici, încât persistă peste veacuri Duhul lor, din care se nasc generaţii peste generaţii de „următori”.

Unul dintre aceştia este acest Neofit isihastul, Carpatinul nostru. La prima vedere nu are nimic deosebit faţă de cei „ştiuţi”, dar Neofit Cărturarul îi dă o „interpretare” mai puţin obişnuită. Când citeşti cele din Memoriile unui Isihast, te apucă „ameţeala” aceea mistică, de parcă vezi „dublu”.

În ce constă „specificul” lui?

Părintele Ghelasie ne ajută să-l descifrăm printr-o ilustrare de zise „caractere mistice”. Aşa ne vorbeşte de caracterul mistic rus de „subterană”, de cel grecesc de „Cer” şi de cel Carpatin de „Pământ”. Acestea, fiecare, au propria lor nostalgie paradoxală. Cel subteran caută Lumina, cel de Apă caută uscatul, cel de Cer caută Pământul şi cel de Pământ caută Cerul. De aici, traducerile în chipuri proprii ale fiecăruia. Primii pustnici au fost în deşerturile nisipoase, cu vestita Thebaida, tocmai a Egiptului misterios.

Aşa aici este o Filocalie de Cer pur, de zbor neîmpiedicat spre Cer. Textele sinaitice sunt de această factură. Grecii Athoniţi traduc Filocalia în specific propriu, de Apă, cu semnul Peştelui, care se zbate însă între „apă şi uscat”. Ruşii traduc Filocalia sinaită şi athonită în zisele „sbornice”, Filocalia subterană a Duhului între „întuneric şi lumină”, între „iadul subteran” şi „Raiul Cerului”. Noi, Carpatinii, traducem Filocalia în chipul Pământului bogat şi verde, ce paradoxal este ÎNTÂLNIRE între Cer şi Pământ, tocmai Icoana Raiului, ce nu este nici în Cer, nici pe Pământ, ci „între Cer şi Pământ”. Pe acest specific Carpatin insistă Părintele Ghelasie în relatările sale. Neofit pustnicul este un astfel de mistic. Părintele Ioanichie Bălan încearcă să „evidenţieze” un specific pur Carpatin. Părintele Ghelasie „sare” şi peste specificul grecesc şi peste cel slavonesc şi este „privit” cu nedumerire.

Teologii ţin atât de mult la „chipul grecesc”, încât nu se poate concepe nici cea mai mică „abatere”. Chiar şi slavonii sunt „bizantini” până în dinţi. Este interesantă această „separare Bizantină” de „latinismul” occidental. Părintele Ghelasie, cu Neofitul lui, vrea să

ne evidenţieze un „Carpatin” dincolo şi de „Bizanţ” şi de „Roma”, ca o „punte” ce însă nu se amestecă. În această viziune, scrierile Părintelui Ghelasie au statutul lor aparte, de specific propriu. Ce mi se pare mie totuşi deficient este „traducerea” acestui specific. Este drept că Părintele Ghelasie „creează” chiar noi cuvinte, le compune pe cele vechi.

Ar fi fost de aşteptat o totală înfăţişare nouă. Şi totuşi reuşeşte prin altceva, printr-o Iconografie pur Carpatină. Se pare că „limba dacică” era o limbă aparte, care nu putea fi scrisă oricum. Egiptenii aveau hieroglifele. Dacii se pare că aveau o altă reprezentare, de „ritual între obiecte”. În templele dacice, toate sunt într-o anumită orientare ca de ritual, nu fixe ca în alte temple, ci parcă într-o mişcare tainică de limbaj gestic. Tocmai acest limbaj gestic se pare că ar fi fost scrierea dacică. Iconografia populară Carpatină mai păstrează scântei de astfel de memorii ancestrale. Părintele Ghelasie are ceva din această memorie. De aceea scrierile sale sunt în cuvinte, în „gesturi ritualice”, ce se adună până la aglomerare (cuvintele compuse), ce se înalţă (cu majuscule), ce îngenunchează până la metanie şi închinăciune.

Acest „limbaj gestic” multora li se pare minunat, altora de neînţeles, altora supărător. Se pare că şi „mistica noastră Carpatină” este de aceeaşi factură. Neofit Cărturarul este surprins de Neofit pustnicul şi de aceea încearcă să-i traducă Taina prin propriile sale disponibilităţi, dar cu încercări de evidenţiere a acestui „specific”. De aici „limbajul mistic” al acestor relatări, ce pare ciudat şi puţin înţeles. Mai mult însă, cele ce se relatează sunt tot de aceeaşi manieră. Când citeşti aceste scrieri, începi să vezi „dublu”, cum se zice în *Memoriile unui Isihast*.

Conţinutul este Iconografic, nu simbolic mental. Aici nu mai este gândire, ci „vorbire directă”, este Cuvânt peste gând, ce copleşeşte gândirea şi o absoarbe în cuvânt. În mod obişnuit, cuvântul este absorbit de gând şi noi gândim ce vorbim şi citim. Aici este tocmai invers. Când Citeşti, Cuvântul reprezintă şi nu mai este nevoie de gând, Cuvântul fiind de ajuns, ca o Icoană pe care o Priveşti, nu o gândeşti, pe care o vezi, nu o imaginezi. Şi de aici apoi toată viziunea respectivă, ce nu mai este ca în Filocalia athonită, de Minte ce contemplează, ci de o Contemplaţie fără instrumentul Minţii. De aici, relatările din *Memoriile unui Isihast*, ce „scoate” Mintea din Suflet şi nu o mai consideră „Ochiul” Sufletului, ci o „rază energetică” a Ochiului de Suflet Dincolo de Minte. Acesta este tocmai specificul mistic Carpatin, pe care insistă atât de mult Neofitul Părintelui

Ghelasie. Este o Vedere Filocalică. Aici este paradoxul ce contrariază pe cititorii acestor relatări. Se vrea o Vedere Filocalică, dar nu prin „vederea minţii" cum se spune în Filocalie. Sfântul Grigore Palama zice că Mintea Luminată de HAR începe să vadă cele Dincolo de Minte, cele Duhovniceşti. Acest Neofit spune că, într-adevăr, este această Vedere Harică a Minţii, dar mai este şi o vedere Harică fără instrumentul Minţii, ci prin Duhul direct al Sufletului, care la fel prin HAR vede cele Dincolo şi de Minte şi de Sufletul însuşi. Filocalia greacă este sub emblema gândirii filosofice greceşti, chiar dacă are Conţinut pur creştin. Neofit consemnează şi o altă „emblemă", Carpatină, ce nu consideră Mintea Ochiul Sufletului, ci susţine că Sufletul are el însuşi „un Ochi" propriu, care vede independent de Minte. Este aici o confruntare de două filosofii?...

Înţelepciunea greacă este de ordin Mental. Înţelepciunea Carpatină a noastră este de alt ordin, de Suflet direct. Eu nu sunt în măsură să fac comentarii asupra scrierilor Părintelui Ghelasie, nefiind nici teolog şi nici mistic, dar sesizez totuşi nişte repere. Sufletul nostru Carpatin nu este Spiritul mental grecesc şi nici „duhul fantomatic de subterană" slavon, ci este „OMENIA de Suflet Mare dacic". Părintele Ghelasie scrie cu o altă ocazie, că Icoana Sufletului Românesc este OMENIA, Suflet direct, care se arată concret prin „Masa ritualică Carpatină". Dacul şi urmaşul său Românul nu fac „discuţii filosofice", ci te invită la „Masa sa de lemn", să mănânci din bucatele sale, barim un „codru de pâine şi apă". Acest „Suflet mare" de casă mică este tot caracterul Carpatin. Sufletul Mare nu este altul decât „Mintea mare". Pe Neofit Cărturarul cu Mintea lui mare îl învinge Sufletul Mare al lui Neofit pustnicul. Acest fapt îi dă o altă viziune, de unde relatările sale.

Şi pe mine m-a contrariat în *Memoriile unui Isihast* această insistenţă de a deosebi Sufletul de Mintea energetică, pe care o face „esenţa" Corpului, nu a Spiritului şi chiar mai mult, o învinuieşte de „iluzia" căderii în păcat. Se consideră că aici este tot specificul duhovniciei lui Neofit pustnicul. Fără această sesizare, rămâi fără „cheia" priceperii noii viziuni. Dar pe noi, mai ales intelectualii, ne atinge direct. Noi considerăm Mintea esenţa Spiritului.

Neofit deosebeşte Conştiinţa pură de Suflet Fiinţial, de Mintea energetică, reflectarea în Corp a Chipurilor de Conştiinţă Fiinţială a Sufletului cel Dincolo de toate Chipurile energetice. Aici este tocmai traducerea în specific pur Carpatin a Filocaliei.

Grecii, sub emblema filosofiei „intelectului", au tradus Taina Sufletului în Mintea cu Raţiunile ei de Spirit. Neofit, care este

Carpatin, face altă traducere, ca Suflet direct, Mintea considerând-o o reflectare „după" ce Sufletul are în sine toată Viaţa Conştiinţei pur Fiinţiale. Este aici o filosofie aparte, ce pe noi ne surprinde. Neofit argumentează că viziunea creştină certifică din plin tocmai această realitate. De aceea, creştinismul a prins aşa de repede şi integral în Dacia, că Spiritul dacic avea deja „chipul de Asemănare", trebuind doar să PRIMEASCĂ Botezul creştin. Şi Neofit începe chiar cu primele noţiuni de Teologie creştină, TREIMEA FIINŢIALĂ Dumnezeiească şi Energiile necreate Harice. DUMNEZEU este FIINŢA în Sine şi Energii Strălucitoare de FIINŢĂ, cum zice clar Sfântul Grigorie Palama în Filocalia athonită. Noi suntem după CHIPUL şi ASEMĂNAREA lui Dumnezeu (Facere 1, 26), deci suntem Fiinţa-Suflet creat şi energii create de Corp. Traducerea în creaţie a CHIPULUI FIINŢIAL DUMNEZEIESC este Chipul de Suflet şi Corp. Şi după cum DUMNEZEIREA este FIINŢĂ PERSONALĂ şi Energii HARICE, iar HARUL, RAŢIUNILE Divine NECREATE, aşa, în creaţie, Fiinţa creată este tot Chip de Persoană (dar creată) şi un fel de „har creat", tot ca „raţiuni", dar create, adică Mintea-Intelectul nostru. Pe această bază de Teologie clară creştină, Neofit explică viziunea mistică Neofitică. Filosofii greci „amestecă" Fiinţa cu energiile sale, când introduc energiile Minţii în Spiritul Fiinţial. Neofit, din contră, le deosebeşte, fără să le rupă însă.

Citind cu atenţie *Memoriile unui Isihast*, îţi dai seama că de fapt Neofit face o „reinterpretare" a Sfântului Grigorie Palama, dar în viziune de Filocalie Carpatină. Neofit susţine că Filocalicii Athoniţi caută să îmbrace în gândire grecească esenţa pur creştină. Grecii concep Raiul Intelectului. Raiul creştin este al Fiinţei prin accesibilitatea HARULUI. De aici împletirea Fiinţei cu Raţiunile Harice. Dacă HARUL sunt Raţiunile Divine, înseamnă că este cu adevărat o posibilitate de comunicare cu Intelectul Spiritului de creaţie.

De aici, dezvoltarea la greci a Teologiei prin HAR, faţă de latinişti, care nu au Teologia HARULUI, ci teologia „graţiei create". Deosebirea bizantinilor faţă de latiniştii catolici stă tocmai în aceasta, fără vreo posibilitate de conciliere. HARUL-RAŢIUNILE NECREATE sunt baza şi esenţa Teologiei Ortodoxe bizantine. Catolicii nu au aceasta, de unde separarea lor. Mistica suferă din plin aceasta. La catolici, mistica este un „izolaţionism de creaţie printr-o nostalgie semipanteistă", în care creaţia, total lipsită de accesibilitate la INCREATUL DIVIN, compensează aceasta într-o semiabsorbire în Divin, ca la Eckhart.

Neofit este surprins de mistica Carpatină, ce nu se opreşte la mistica Minţii, cum fac grecii, ci trece într-o mistică direct Fiinţială. Cum am spus, grecii au Raiul Intelectului. Budiştii au Raiul FIINŢEI Absolute, acea Nirvana apofatică în care se absoarbe Intelectul, ca într-o „stingere a minţii". Grecii şi indienii sunt fiecare la o extremitate; unii divinizează Mintea, iar alţii o distrug. Creştinismul HARIC Filocalic dă posibilitate Minţii noastre de creaţie să Participe prin HAR la Cele de DINCOLO de Minte, dar Mintea este Posibilitatea Sufletului de acces la HAR. Neofit pustnicul face o traducere a Trăirii creştine, altfel decât grecii şi decât indienii, fără însă a-i contrazice. Teologia Revelaţiei creştine este clară: creaţia nu poate avea acces direct la FIINŢA lui DUMNEZEU, ci doar la „Cele după FIINŢĂ, HARICE".

Nimeni nu ştie ce este FIINŢA lui DUMNEZEU, doar FIUL ce este în Sânul TATĂLUI ÎL Cunoaşte (Ioan 1, 18). FIUL ne spune câte ceva despre FIINŢA lui. Prin HAR-RAŢIUNILE NECREATE ce sunt Energiile directe ale FIINŢEI Dumnezeieşti, creaţia poate să se ÎMPĂRTĂŞEASCĂ de Cele ale FIINŢEI, nu de FIINŢA Însăşi. Creaţia se poate Împărtăşi de Cele ale MIŞCĂRII, nu de FIINŢA în SINE. HARUL este ENERGIA MIŞCĂRII FIINŢEI Dumnezeieşti şi prin HAR noi avem astfel acces la Cele ale FIINŢEI. Neofit pune, însă, problema Fiinţei noastre create. Aici este o „noutate uluitoare", pe care o dezvăluie el. Toţi filosofii s-au zbătut să găsească o posibilitate de acces la FIINŢA Absolută Dumnezeiască. S-au lămurit lucrurile, că nu se poate. Noi suntem creaţie şi stăm în „afara FIINŢEI lui", deşi în „Spaţiul FIINŢEI Dumnezeieşti". Filosofii greci consideră creaţia o „îmbrăcare a IDEILOR Divine" în forme de creaţie, de unde panteismul şi semipanteismul filosofic. Indienii merg mai departe, făcând din creaţie o „iluzie-vis" a FIINŢEI în Sine Dumnezeieşti, care nu are nici o înrudire cu ea. Creştinismul vine cu Revelaţia creaţiei-creaţie, ba mai mult, a „unei Fiinţe create".

Este curios de ce filosofii, după apariţia creştinismului, nu sesizează această extraordinară descoperire, că este şi o „Fiinţă creată". Neofit pune în evidenţă tocmai Taina Fiinţei create. Filosofii, chiar dacă vorbesc de o „fiinţă creată", nu consideră Fiinţa creată o TAINĂ de Fiinţă în Sine, în analogie cu FIINŢA în Sine Dumnezeiască. Filosofii vorbesc formal de „fiinţa creată", dar nu o consideră TAINĂ de Fiinţă în Sine, chiar dacă este creată. Tot ce este creaţie nu se consideră TAINĂ şi atunci „fiinţa creată" de fapt nu este Taină de Fiinţă, ci doar „principiu" de fiinţă. Aici este

atenţionarea pe care ne-o face mistica lui Neofit. Noi nu putem vorbi de FIINŢA lui DUMNEZEU, dar putem vorbi de Taina Fiinţei noastre, ce este după „ASEMĂNAREA lui" (Facere 1, 26). Filosofii nu pot considera Fiinţa creată cu „statut de Absolut", cum are FIINŢA INCREATĂ. Şi au dreptate. Dar dacă Fiinţa creată nu este „cu adevărat Fiinţă", de fapt nu este creaţie, ci tot emanaţie Divină, ceea ce nu se acceptă de creştinism.

Aşa, din punct de vedere creştin, creaţia trebuie să fie Fiinţă-Substanţială de creaţie, deosebită de FIINŢA SUBSTANŢIALĂ INCREATĂ. Şi dacă este Substanţă Fiinţială creată, trebuie să aibă în sine CHIP de Taină de Fiinţă. Înseamnă că DUMNEZEU creează cu adevărat şi un „absolut de creaţie", pentru că Fiinţa înseamnă în primul rând „Absolut de Sine". Deci Fiinţa creată nu este doar un „conglomerat de agregate principiale", nişte „reflectări de principii divine", care nu au Fiinţă în Sine, ci doar „iluzie" de „fiinţare". De unde viziunea creştină a Personalismului Fiinţei create. Dacă Fiinţa creată are chip de PERSOANĂ, automat înseamnă că este şi o Fiinţă creată, nu doar o „fiinţare".

Creştinismul pune această problemă grea filosofiei. Filosofia zice clar că doar DUMNEZEU este Fiinţa în Sine şi creaţia este o „fiinţare", nu o Fiinţă în sine. Dacă este aşa, înseamnă că, de fapt, creaţia nu este creaţie, fapt de neacceptat în creştinism. Ca să fie creaţie, trebuie ca şi creaţia să fie „Fiinţă creată cu fiinţările ei de creaţie". Această problemă pe care o pune Neofit este o „bombă" pentru filosofi. Dacă este o Fiinţă creată cu „fiinţările ei de creaţie", înseamnă că toată filosofia filosofilor nu este altceva decât o filosofie a Fiinţei create, nu a FIINŢEI INCREATE. Aşa filosofia automat trece în RELIGIE, ca să poată avea acces şi la FIINŢA INCREATĂ. Materialismul a pus această problemă, dar acesta porneşte de la „nefiinţa în sine", care se „fiinţează" material pe sine, prin evoluţionismul de care fac unii mare caz.

Grecii nu puteau rezolva Originea FIINŢEI Dumnezeieşti decât „alături" de „materia haosului", pe care apoi DUMNEZEU o prelucrează şi o „ordonează". Coexistenţa Spiritului şi materiei de la greci, ca şi coexistenţa FIINŢEI în Sine şi Naturii de la indieni, sunt neputinţa anticilor de a UNI contrariile existenţiale. Creştinismul le rezolvă simplu şi clar. DUMNEZEU FIINŢA în SINE şi totodată HAR-Energii Necreate Creează real şi faptic o Fiinţă-Substanţă creată, ce este în dublă deschidere, ca Spirit creat, Chip de Asemănare cu Dumnezeu şi materie ca chip tot de Dumnezeu, ca Asemănare de HAR. Aşa în

creştinism nu se mai pune problema Spiritului şi materiei, ca poli, ci a Sufletului şi Corpului ca Realitate Completă de Fiinţă de creaţie.

Această filosofie pur creştină încearcă să o relateze Neofit, ca un fel de metafizică mistică pentru Mistica sa specifică, prin care traduce Filocalia. Ar trebui cineva mai în materie, să-i facă un comentariu amănunţit. Părintele Ghelasie, în cărţile sale ulterioare, încearcă aceasta, dar limbajul său tot de „stil neofitic", parcă nu ne lămureşte pe noi, care vrem ceva mai explicit. Eu încerc câteva sesizări marginale, mai ales ce m-a frapat pe mine, ca unul preocupat atât de filosofie, cât şi de Religie. Viziunea aceasta Neofitică este uluitoare.

Dacă grecii Întâlnesc Intelectul nostru cu HARUL Divin, prin care se face totuşi o accesibilitate la Cele Dumnezeieşti, iar indienii „dizolvă" Intelectul în apofaticul Nirvanei-nimicului absolut, Neofit traduce aceasta în altă viziune. Grecii consideră Fiinţa creată nişte „principii divine", indienii spun că nu există fiinţă creată, ci o iluzie. Neofit insistă tocmai pe Fiinţa creată în Asemănare cu FIINŢA lui DUMNEZEU. *Memoriile unui Isihast* sunt o relatare amănunţită a Chipului de Fiinţă creată în analogie cu „reperele revelate" ale FIINŢEI Dumnezeieşti.

Chipul de PERSOANĂ îl consideră dovada incontestabilă a unei Fiinţe de creaţie. Persoana nu poate fi un „principiu", ea este Însăşi esenţa şi Chipul Fiinţei, absolutul Fiinţei. Neofit nu face speculaţiile Intelectului, cum fac grecii, face însă „descoperirea" Tainei Fiinţei de Persoană creată, cea care este Dincolo de Intelect şi care produce Intelectul. La Neofit, Intelectul este înlocuit cu Persoana. Este uimitoare această viziune. Persoana este Fiinţa, este Taina de Fiinţă, nu are relativitatea Intelectului, este mai mult decât o „reflectare" a unei IDEI Divine, este mai mult decât o Raţiune, este mai mult decât o „fiinţare" de creaţie, este „Categorie de Fiinţă".

Aşa CHIPUL de DUMNEZEU din creaţie este Chipul de PERSOANĂ-FIINŢĂ. ÎNRUDIREA creaţiei cu Dumnezeirea este Chipul de Fiinţă-Persoană. Aceasta nu este o simplă „reflectare", ci este o „Substanţialitate Fiinţială". Creaţia este o Substanţă Fiinţială creată, cu statut de Fiinţă-Fiinţă, chiar dacă ontologic este „fiinţarea FIINŢEI CREATOARE". Creaţia este creată, dar odată creată, devine Fiinţă de creaţie, ce nu se „absoarbe" de FIINŢA CREATOARE, ce este de asemenea Indestructibilă, cu propriile ei „fiinţări de creaţie". Este cea mai uimitoare teorie creaţionistă, pe care Neofit o consemnează. Creaţia nu este „fiinţarea FIINŢEI" Dumnezeieşti, întrucât DUMNEZEU Cel TREIME în Sine are FIINŢAREA SA în Sine Însuşi, ci este „fiinţarea FIINŢĂRII" Dumnezeieşti, tocmai ce ne spun Sfinţii

Părinţi Filocalici, nu însăşi Mişcarea FIINŢEI. Filosofii panteişti consideră creaţia însăşi „mişcarea FIINŢEI”, de unde panteismul. MIŞCAREA FIINŢEI lui DUMNEZEU este TREIMEA FIINŢIALĂ în Sine ÎNSĂŞI şi Mişcarea MIŞCĂRII TREIMII este Energia HARICĂ NECREATĂ. Şi Mişcarea HARICĂ apoi CREEAZĂ Creaţia. Deci creaţia este „total condiţie de creaţie”.

Uimitor este faptul că această creaţie nu este simpla reflectare a RAŢIUNILOR-IDEILOR în Sine HARICE, ca la greci, ci este o CREAŢIE Reală a unor „Raţiuni-Idei Create”, în analogie cu cele HARICE. Aici este de asemenea uimitor. Vasăzică şi creaţia are „propriile ei Raţiuni-Idei Arhetipale”, chiar dacă sunt create pe Supraarhetipurile IDEILOR-RAŢIUNILOR HARICE. Creaţia este o „ARMONIE” între RAŢIUNILE HARICE şi Raţiunile create. Această viziune este o „interpretare” cu adevărat pur Neofitică, ce uimitor Sintetizează atât pe filosofii greci, cât şi Teologia creştină cea mai Ortodoxă. Este acesta specificul mistic Carpatin?... Ce reiese de aici? Da, reiese că există cu adevărat o „Fiinţă Creată”, cu statut de Taină de Fiinţă, cu Chip INDESTRUCTIBIL de Fiinţă, cu propriile ei „fiinţări de creaţie”. Aceasta este „bomba” mistică neofitică. Dacă este cu adevărat o Fiinţă de creaţie, atunci Mistica este Mistică de Fiinţă creată, este Mistica Fiinţială, Dincolo de mistica de Intelect a grecilor şi alta decât mistica nihilistă budistă.

Filocalicii greci reuşesc să ÎNTÂLNEASCĂ Intelectul Minţii de creaţie cu HARUL DIVIN. Aici, la Neofit, se trece şi într-o Mistică şi Dincolo de Intelectul de creaţie, ce prin HAR Contemplă cele DINCOLO de creaţie. Se trece într-o Mistică Fiinţială, dar nu de FIINŢA DUMNEZEIASCĂ inaccesibilă condiţiei de creaţie, ci de Fiinţă de creaţie. Ce este această Mistică de Fiinţă creată?... Aici este noutatea şi specificul acestei mistici Carpatine.

Părintele Ghelasie se străduieşte să ne explice, dar formele noastre mentale, ce sunt de Intelect, parcă „refuză” totul. Scrierile Părintelui Ghelasie sunt de altă categorie. De aici contrarierile noastre, care pe unii îi înfurie până la duşmănie. Noutatea şi specificul acestei mistici este şi o „Mistică Fiinţială”. Cum se poate accepta aceasta când toţi ştiu că FIINŢA este în Sine „inaccesibilă”?... Acest Neofit ne spune că FIINŢA lui DUMNEZEU este inaccesibilă, dar Fiinţa noastră de creaţie este accesibilă.

Aici este totul. Neofit începe cu „demonstrarea” realităţii unei Fiinţe create. Intelectul nostru „refuză”, vechile noastre forme mentale nu cedează. Părinţii ne spun că Fiinţa creată nu poate fi acea PERMANENŢĂ absolută, întrucât este „stricăcioasă”. Neofit

răspunde că Fiinţa creată este în sine BUNĂ, dar „adaosul" păcatului îi negativizează „firea", fără să-i distrugă Chipul de Fiinţă BUN şi INDESTRUCTIBIL. Este drept că Fiinţa creată este prin VOINŢA CREATOARE a lui DUMNEZEU, dar VOINŢA lui DUMNEZEU este ca şi Fiinţa creată să fie VEŞNICĂ şi, odată ce a Creat-o, i-a DĂRUIT PERMANENŢA. Creaţia nu prin sine este Fiinţă, ci prin CREATOR, dar o dată creată, capătă statut de Fiinţă.

Scopul creaţiei nu este simpla manifestare a Divinului, care apoi să se „absoarbă" în sine, ca o „respiraţie cosmică", de ieşire a creaţiei şi de reabsorbire a ei... Creaţia în viziunea creştină este „ÎNVEŞNICIREA Creaţiei", nu prin „reabsorbirea" în Dumnezeire, ca în budism, ci prin CREŞTEREA Creaţiei în UMPLERE de Dumnezeire, de Dilatare a creaţiei ca să ÎNCAPĂ cât mai multă Dumnezeire. Şi această PARTICIPARE la CELE Dumnezeieşti nu o poate face decât o Fiinţă creată.

Fiinţa creată ca „nou născută", nu este nici bună nici rea, are Chip BUN, dar fiind condiţie de creaţie, „firea creată" poate avea şi o „direcţie negativă", alta decât cea faţă de sine. De aici „veşnicul negativ", ce înfioară pe mulţi. Creaţia este VEŞNICUL BUN dacă rămâne în Dumnezeu şi cade în „veşnicul iad-rău" dacă iese din Dumnezeu.

Filosofii pun problema „binelui şi răului". Neofit pune altfel această problemă. Creaţia ca Fiinţă, ori este PERMANENȚĂ BUNĂ, ori este „permanență rea". Te înfioară până la groază această afirmaţie. Nu „schimbabilitatea-relativitatea" este caracterul creaţiei, ci PARTICIPAREA la „cele două veşnicii", la CEA Absolută Dumnezeiască, sau la cea „anti-dumnezeiască" de un „absolut inversat". Cum e posibil aşa ceva, ca absolutul să fie „inversat"? Doar Fiinţa ce în sine este Absolut de Sine poate să PARTICIPE la Absolut, sau la un antiabsolut.

Neofit consideră că aici este dovada totală a Realităţii unei Fiinţe cu adevărat de creaţie. Creaţia doar ca Fiinţă de sine poate PARTICIPA la ABSOLUTUL Dumnezeiesc. Şi tot ca Fiinţă poate „preface" Absolutul într-un „antiabsolut", zisul rău-iad. Şi Neofit ne dă iconografia acestora. Dumnezeirea este VEŞNICIA BINELUI ABSOLUT, FIINŢA ABSOLUTĂ. DUMNEZEU Creează şi o Fiinţă de creaţie, un „absolut creat". Acest „absolut creat" ca Chip şi Asemănare de Cel CREATOR nu poate fi decât VEŞNIC.

Dar această VEŞNICIE în Fiinţa creată poate lua două direcţii, în SUS spre VEŞNICIA lui DUMNEZEU, sau „în jos", într-o „antiveşnicie". Cea mai îngrozitoare realitate, o veşnicie de „gol",

care paradoxal nu poate să se „golească” de DEPLINUL VEŞNICIEI propriu-zise. Neofit îl parafrazează parcă pe Dostoievski, dar tocmai invers. Iadul nu este „neputinţa de a Iubi”, ci paradoxal „neputinţa de a nu Iubi”. Iadul nu este golul de Iubire, ci „focul” IUBIRII ce arde pe cel ce încearcă să „nu Iubească”. De aici şi „veşnicul negativ”, ce este tocmai iadul. VEŞNICUL Dumnezeiesc este VEŞNICIA PERMANENTEI IUBIRI. Antiveşnicul iadului este „neiubirea” care nu poate să uite IUBIREA şi se arde pe sine în Focul VEŞNIC al IUBIRII. Este uluitoare această mistică Neofitică. Răul nu există de fapt, există doar BINELE IUBIRII Absolute. Răul apare ca o încercare de a „nu Iubi”, care, nefiind posibilă, se face o „rănire” nu a Iubirii, ci paradoxal a „neiubirii”. Uimitor, „neiubirea suferă chinul de a nu putea să uite Iubirea”. Nu există „neiubire”, cum nu există răul, dar este „negativul ce se autodistruge”, tocmai de pozitivul Indestructibil.

Răul şi neiubirea sunt „distructivitatea în primul rând proprie, de unde suferinţa şi iadul răului”. Răul este în sine suferinţa, pentru că este „automaltratare de sine”. Răul este o „siluire a Binelui” să nu mai fie Bine, dar, paradoxal, neputând distruge Memoria Binelui, răul se arde în propria sa Memorie de Bine. Spune Neofit că diavolul este o Veşnică Iubire de Înger, ce nu poate să-şi uite Iubirea de Înger şi pentru că o are atât de Vie, ar vrea să o ucidă şi neputând, cade într-o nebunie de „antiiubire”, ce de fapt este „suferinţa Iubirii refuzate”. Răul ca esenţă este un „autorefuz”. Zisa Libertate a „răului” este de fapt „autosclavia de sine”. Această mistică Fiinţială încearcă Neofit să o evidenţieze, peste mistica de Intelect. Neofit traduce Filocalicul grecesc în acest Filocalic Carpatin, de mistică Fiinţială, care nu contrazice pe cea de Minte, ci o transpune în Fiinţa Dincolo de Minte. Aici nu Mintea este Contemplaţia Harică, dar IUBIREA Sufletului este Fiinţialitatea Harică.

Neofit, prin acele Triade ale Chipului de Persoană, vrea să ne Iconizeze „nişte fiinţialităţi ale Fiinţei” noastre de creaţie. Aceste Chipuri Triadice nu sunt calităţi, ci Fiinţialităţi direct de Fiinţă, care apoi se transpun şi în calităţi. Mulţi, superficial, se încurcă şi se împiedică de aceste „enigmatice triade” ale Fiinţialităţii Fiinţei create. Aşa, mistica Fiinţială a lui Neofit este tocmai specificul Carpatin.

Specificul Filocaliei greceşti este „lupta” cu „duhurile de Minte”, ce pot înnebuni pe mulţi. Specificul Filocalic rusesc este „lupta cu subterana subconştientului”, cu fantomele iadului, până la nebunia autoposedării. Nebunia de Minte este „erezia”, nebunia de subconştient este „posedarea”. Specificul nostru Carpatin este „lupta directă cu VEŞNICIA” sau „anti-veşnicia”. Misticul nostru Carpatin

nu face „magia minţii”, nu se lasă posedat nici de fantomele subteranei subconştientului, dar cade pradă unui „absolutism mistic”, ce constă într-o Credinţă fără margini, sau într-o contrarietate maximă. Caracterul nostru Carpatin este ori Abnegaţia totală, ori separarea totală. Nu argumentele Minţii, nici sentimentalismul de impresie, animă Sufletul, ci „un Adânc fiinţial” de altă categorie.

Desigur, cele trei chipuri caracteriale sunt deodată la toţi, dar unul anume este în evidenţă deosebită. Şi la greci şi la ruşi sunt astfel de mistici, dar caracterul predominant este cel respectiv şi „şcolile proprii” sunt de factura lor specifică. Şi la noi sunt mistici ai Intelectului, ca şi ai Subteranei, dar „strălucirea mistică” proprie este mistica Fiinţială de Suflet. Neofit pustnicul este un astfel de mistic, ce trece peste „erosul Intelectului”, trece şi peste „chemarea adâncurilor subterane”, se URCĂ pe Stâncile Fiinţiale, deasupra norilor. Este foarte „curioasă” această mistică de „ieşire din planul energetic”, într-o Suprarealitate pur Fiinţială. Carpatinul nostru nu se mulţumeşte cu Raiul Minţii, nici cu Raiul Inimii, ci cu ABSOLUTUL DINCOLO de toate. Este o mistică de TOTALITATE.

Neofit pustnicul Trăieşte „Acel Dincolo, Acel Dublu”, cum se exprimă el, fără să excludă normalul, într-un paralelism armonios, dar „Cel de Dincolo” ca adevărata realitate. Nu Intelectul Minţii este acest „Dincolo”, nici cine ştie ce apariţii extraterestre, ci Fiinţialitatea Sufletului care VEDE şi PARTICIPĂ printr-o proprie capacitate, ca o altă categorie de realitate. Părintele Ghelasie şi el insistă pe deosebirea dintre Fiinţialitatea de Suflet şi „energiile” Sufletului, accentuând mereu că Isihasmul este Mistică Fiinţială, nu energetică. Deosebirea aceasta între „Fiinţialitatea de Suflet” şi energiile de Suflet pare nouă şi aproape de neînţeles. Noi ştim că Sufletul într-adevăr ca Chip Fiinţial este „inaccesibil” şi doar prin „energiile spirituale” ne mişcăm Sufletul. Acest Neofit susţine că şi Sufletul Fiinţial se MIŞCĂ direct, prin sine însuşi, fără ajutorul energiilor de Suflet.

După cum în FIINŢA lui DUMNEZEU este o SUPRAMIŞCARE tot FIINŢIALĂ, ca VIU de PERSOANĂ FIINŢIALĂ, la fel şi în Fiinţa creată este o Mişcare Fiinţială, care apoi se reflectă şi ca energii de Fiinţă, după cum HARUL NECREAT Energetic Divin se reflectă după SUPRAMIŞCĂRILE DINCOLO de HAR. Neofit consideră că Dumnezeu ca FIINŢĂ este o SUPRAMIŞCARE FIINŢIALĂ în Sine, care apoi emană din această SUPRAMIŞCARE şi Mişcarea Energetică HARICĂ. Dumnezeu este TREIME de PERSOANE FIINŢIALE, ce înseamnă o

SUPRAMIŞCARE FIINŢIALĂ în Sine, care apoi Străluceşte şi în afară ca Energii HARICE.

Pe această analogie teologică, Neofit se întoarce la Fiinţa noastră de creaţie, cea după Chipul şi Asemănarea lui Dumnezeu, care astfel are şi ea Supramişcare-Viu de Fiinţă, care apoi se face şi Mişcare energetică de Suflet. Mistica aceasta Fiinţială este specificul său. Se spune că Sufletul nostru Fiinţial are cele trei calităţi: Mintea, Simţirea şi Voinţa, care în traducerea Filocaliei sunt Mintea, Pofta şi Iuţimea (vezi *Filocalia*). Neofit face o lărgire, spunând că acestea nu sunt Fiinţialitatea Sufletului, ci energiile Sufletului. Este tocmai specificul neofitian al „absolutismului Fiinţei de creaţie".

Sufletul nostru nu este o „energie spirituală", cum se exprimă mulţi, ci este o Fiinţă Spirituală, care apoi are energiile sale spirituale. Grecii, cu baza în filosofia lor, consideră într-adevăr că Spiritul este o „energie" a IDEILOR Arhetipale Divine. Neofit nu admite ca Sufletul de creaţie să fie doar o „energie de reflecţie" a Spiritualităţii Divine, că ar fi şi creştinismul un fel de „semipanteism". Sufletul nostru creat este cu adevărat o Fiinţă creată care are şi ea energii spirituale proprii. Aşa configurează Sufletul Fiinţial de creaţie cu un Chip pur Fiinţial, ca Trifiinţialitatea Fiinţei create. Este un termen nou, creat de acest Neofit ca să poată evidenţia Chipul Fiinţial-Fiinţial fără instrumentul energiilor spirituale de obicei folosite. Limbajul acesta „Supramental" este singurul ce poate Iconografia Fiinţialul Fiinţei noastre de creaţie.

Noi, românii, suntem consideraţi fără „darul" filosofiei. Noi, într-adevăr, nu avem filosofi celebri, ca alţii. Noi avem altceva; avem Cunoaşterea Fiinţialităţii, Dincolo de Intelect. La noi se tot vorbeşte de „Fiinţa românească". Specificul nostru Carpatin, cu rădăcini traco-dacice, tocmai acest caracter de Fiinţialitate îl are. Noi avem Spiritualitatea Fiinţei în Sine, nu a energiilor spirituale. Acest Neofit se comportă ca un veritabil Carpatin, cu viziunea sa, a unei mistici pur Fiinţiale.

De aici, consemnarea Chipului de Persoană ca Taina Fiinţei create. Citind cu atenţie *Memoriile unui Isihast*, eşti izbit de insistenţa pe Chipul de Persoană, ca esenţa Fiinţei noastre de creaţie. Aici Intelectul este înlocuit aproape total cu categoria Fiinţială de Persoană. Şi uimitor, acest Neofit face o Iconografie, cum se exprimă el, a Fiinţialităţii Persoanei. Şi noutatea pentru noi este Limbajul Triadic al acestei noţiuni. Şi filosofii şi psihologii o scaldă când este vorba să creioneze Chipul de Persoană. Neofit ne dă tocmai Iconografia Chipului de Persoană. Persoana este Chipul de Fiinţă, este categorie

Fiinţială directă. Persoana nu este un „produs”, ci este Originea a însăşi Fiinţei.

Părintele Ghelasie, într-o altă lucrare a sa, *Taina Chipului Treime*, comentează această problemă mai pe larg. Mie mi s-a părut uimitoare afirmaţia că Chipul de Persoană este Originea Fiinţei, care Purcede Fiinţa şi Naşte Existenţa. Temeiul îl are în CHIPUL PERSONAL al lui DUMNEZEU TATĂL care, după Sfântul Dionisie Areopagitul, este SUPRAFIINŢA, SUPRA-DUMNEZEIREA (tot limbaj de acesta neobişnuit).

De aici Iconarea lui Neofit a Chipului de Persoană, ca Trifiinţialitatea Proprie, ce este Taina TREIMII în Originea Sa UNUL TOTALITATE, ce are deja TREIMEA în Sine, după cum TATĂL DUMNEZEU are deja în Sine pe FIUL şi pe SFÂNTUL DUH.

Mulţi sunt surprinşi de această „noţiune mistică”. CHIPUL de TATĂL este TAINA TRIFIINŢIALITĂŢII UNICEI FIINŢE, fără să fie trei Fiinţe, dar TAINA UNICEI FIINŢE, care ca FIINŢIALITATE în Sine Însăşi este TAINA TREIMII FIINŢIALE. Aşa Fiinţa în sine nu mai este „nemişcatul şi neviul în sine”, ca la filosofi, ci este SUPRAVIUL şi SUPRA-MIŞCAREA FIINŢIALĂ, ce nu se confundă cu Mişcarea energetică din afara Fiinţei. Neofit insistă mult pe aceste date, ca să documenteze că şi Fiinţa-Sufletul nostru creat este la fel Viu Fiinţial în sine, Dincolo de energiile spirituale.

Este foarte curioasă insistenţa lui Neofit pe deosebirea netă dintre Realitatea Fiinţei în sine şi energiile de Fiinţă. Este tocmai evidenţierea misticii specifice Carpatine, ca mistică Fiinţială, nu ca mistică de energii spirituale. Neofit vrea cu orice chip să deosebească mistica de energii spirituale de mistica Fiinţială. Pentru noi este uimitor, că de obicei se zice că nu există o astfel de mistică, TAINA Fiinţei în sine fiind inaccesibilă. Tocmai pe această TAINĂ insistă Neofit, spunând că, într-adevăr noi, creaţia, nu avem acces la FIINŢA Dumnezeiască, dar avem acces la Taina Fiinţei de creaţie, care este tot „categorie” de Fiinţă. Şi Taina categoriei de Fiinţă este Taina Persoanei Fiinţiale, Trifiinţialitatea proprie. Această noţiune pe care o introduce Neofit, nouă ni se pare uimitoare. El argumentează că doar Chipul de Trifiinţialitate de Fiinţă dă realitatea de Fiinţă. Trifiinţialitatea nu este „poli-fiinţă”, ci Taina Fiinţei, care este, după revelaţia creştină, TREIMEA UNICEI FIINŢE. Ar fi multe de spus, dar noi nu ne hazardăm în speculaţii. Eu personal încerc să fac o trecere în mare asupra viziunii lui Neofit, ca specific.

Relatările Părintelui Ghelasie despre Isihasmul nostru Carpatin m-au contrariat şi pe mine la început, dar, pătrunzând în adâncul problemei, mi-am dat seama că, de fapt, Părintele Ghelasie atinge tocmai esenţa misticii noastre. Părintele Ioanichie Bălan ne înfăţişează Chipuri de *Pateric* Românesc, dar mai puţin *Filocalie* Românească. Dacă într-adevăr se dovedeşte că Neofitul Părintelui Ghelasie este „veritabil", atunci avem fericita ocazie să ştim care este specificul Filocalic al nostru.

Trăirea mistică din mânăstirile noastre, aproape distruse, este restrânsă şi sunt prea puţini „Povăţuitori". Este o tendinţă de „mistică" mai puţin tradiţională, proprie nouă. Ar fi minunat să fie o Reînviere de mistică specific autohtonă, de „fire proprie". Doar aşa se vor naşte Adevăraţi Trăitori.

Neofitul Părintelui Ghelasie are ce are cu zisa mistică „energetică", pe care vrea cu orice chip să o deosebească de mistica Fiinţială. Acest Neofit se laudă că, în pelerinajele sale, a văzut Ierusalimul, Muntele Athos şi a vizitat şi India, unde a auzit de toate. Dar Neofit pustnicul îi „deschide" alţi Ochi, pe cei Fiinţiali, peste ochii „energetici" ai Minţii. Cel mai mare vis al misticilor este „REINTRAREA în FIINŢA Absolută". Grecii au Erosul Minţii, al Ideilor Pure, dar care tind spre BINELE Suprem ce le Înglobează pe toate, care apoi şi acesta se absoarbe în Necuprinsul (*apeiron*) FIINŢEI în Sine Dincolo de toate. Indienii, la fel, au culmea misticii lor în „neantul Nirvanic Divin".

Creştinismul nu admite „intrarea" creaţiei în FIINŢA lui Dumnezeu, fiind condiţie de creaţie, de unde mistica HARICĂ, de oprire a creaţiei în HARUL-Energiile FIINŢEI, care sunt, însă, tot DUMNEZEIEŞTI. Creştinismul are o mistică Fiinţială, dar prin HARUL Divin, ca să nu se cadă în panteismul de neadmis de viziunea creştină. Creaţia se Împărtăşeşte de Cele ale FIINŢEI Dumnezeieşti, dar prin intermediul HARULUI Său, neputând intra direct în FIINŢĂ, cum vor budiştii şi panteiştii. Şi totuşi marii mistici nu se mulţumesc cu mistica de „afară", de aceea mulţi cad în panteism, ca Eckhart.

Neofit pustnicul rezolvă această problemă delicată a misticii altfel. El susţine că, într-adevăr, condiţia de creaţie nu poate avea acces la FIINŢA lui Dumnezeu, dar Dumnezeu poate avea acces la Fiinţa creată. Este uimitoare această întorsătură. Aşa şi mistica noastră creştină poate fi o mistică Fiinţială, ca o Încununare a misticii HARICE energetice. Această viziune este o sinteză uimitoare mistică, ce UNEŞTE contrariile „energiei şi FIINŢEI", Creaţiei şi

INCREATULUI. Creaţia nu poate „intra” în INCREAT, dar INCREATUL poate INTRA în creaţie.

Aşa Fiinţa creată se face Mistica FIINŢIALĂ de ÎNTÂLNIREA FIINŢEI INCREATE cu Fiinţa creată. Este aici pur creştinism, dar şi o „specifică” traducere Filocalică, căreia îi zicem noi Carpatină. DUMNEZEU FIINŢA Absolută Creează Fiinţa de creaţie, „unde” îşi mută ABSOLUTUL SĂU, prin care Fiinţa creată devine şi ea „absolut de creaţie”. Este uluitoare această viziune. Anticii mistici vroiau să „mute relativul creaţiei” în ABSOLUTUL FIINŢEI Dumnezeieşti. Creştinismul revelează că DUMNEZEU mută ABSOLUTUL DIVIN în „relativul creaţiei” şi face Creaţia un „absolut creat”. Prin această viziune, Neofit, pustnicul nostru Carpatin, se dovedeşte un „veritabil” creştin şi totodată un „veritabil mistic”, ce găseşte într-adevăr „culmea misticii”, adică MISTICA FIINŢIALĂ, peste mistica „de afară” energetică.

Teologia creştină nu admite „mistica în FIINŢA lui DUMNEZEU”, ci doar mistica de „OPRIRE” în HARUL Dumnezeiesc, ce face o UNIRE cu CELE ALE FIINŢEI, nu cu FIINŢA ÎNSĂŞI. Neofit, ca un mistic deplin, găseşte Mistica Fiinţială însă, dar în Fiinţa Creată. Neofit pune problema unei mistici a Fiinţei de creaţie, ce ne uimeşte. Se pare că noi, cei de astăzi, tocmai de această „evidenţă” avem nevoie. Sfinţii Părinţi au evidenţiat cu precădere HARUL, pentru că cei dinaintea noastră voiau, cu „obrăznicie demonică”, să „intre” în FIINŢA lui Dumnezeu şi să o „depersonalizeze cu lipsa de personalitate a creaţiei păcătoase”. Sfinţii Părinţi au pus HARUL ca o GARDĂ DE FOC, unde se topesc toate „impurităţile păgâne”. Şi Părintele Ghelasie, în ultimele sale relatări, consemnează tot mai mult aceasta. Creaţia nu poate „intra peste DUMNEZEU”, pe care să-L „detroneze”. Aceasta este Teologia pur creştină a Sfinţilor Părinţi. HARUL de FOC DIVIN nu poate fi „trecut” de „nici un picior de creaţie”. Toate „încălţămintele” de creaţie trebuiesc „descălţate”, ca să se poată intra în RUGUL APRINS CREŞTIN.

Creştinii de astăzi ştiu că nu se poate trece de FOCUL HARULUI. Dar creştinii de astăzi, DORITORI de DUMNEZEU, caută PROPRIA Fiinţă de creaţie, în care să PRIMEASCĂ pe DUMNEZEU CEL FIINŢIAL-PERSONAL. Pe aceasta insistă Părintele Ghelasie cu „scrierile sale mistice”. Toţi fac caz de „interiorul” nostru. Părintele Ghelasie spune că trebuie să „FIINŢIALIZĂM” Interiorul nostru, altfel mistica noastră este o „semimistică”, sau o falsă mistică. Prin Neofit, pustnicul Părintele Ghelasie descoperă el însuşi TAINA

Fiinţei noastre de creaţie, ce este REÎNVIEREA Misticii Sfinţilor Părinţi şi totodată „UN URCUŞ DUHOVNICESC al nostru”, cei ce „URMĂM” pe Sfinţii Părinţi.

Mulţi confundă „URMAREA” cu un fel de simplă „copiere”. Mistica este o URMARE PERSONALĂ, cu transpunere Personală, cu URCUŞ Personal, ce RIDICĂ într-un fel pe cel dinainte. Noi nu „plagiem” pe Sfinţii Părinţi, îi URMĂM şi îi CONTINUĂM. Nu ne facem mai deştepţi, dar aşa este URCUŞUL, pe „BAZA Sfinţilor”, dar în continuă URCARE. Acest Neofit se pare că este un HARISMATIC, ce ne descoperă încă o TREAPTĂ de URCUŞ Duhovnicesc.

Nu este nimic „nou”, REVELAŢIA creştină este INTEGRALĂ, dar la „anumite vremi” se fac „unele aprinderi”, ce dau o Lumină mai extinsă asupra unor lucruri de folos. Aşa sunt Sfinţii Trei Ierarhi, apoi Sfântul Maxim Mărturisitorul, Sfântul Grigorie Palama şi alţi Sfinţi, ce la „răscruci de vremi” vin cu „Voci aprinse”.

Aşa astăzi, în lumea nebună a „magiei energismului”, se pare că este nevoie de o „Lumină şi de altă natură”. Toţi sunt „robii materiei şi energiei”. Aşa de mult s-a extins „contagiunea energiei”, încât şi filosofii şi chiar mulţi mistici fac din energie „idolul şi divinitatea”. Te îngrozeşti când auzi pe mulţi intelectuali cu pretenţie de spiritualitate, că numesc Spiritul o „energie spirituală”, până la considerarea „principiilor-legilor cosmice”, ca simple „informaţii energetice”. Mulţi vorbesc de „hrana energiilor spirituale”, de „centre energetice spirituale”, de tot felul de mistificări, cu suport pe „miracolul energetic”.

Neofitul Părintelui Ghelasie nu este un „încuiat”, este deschis chiar la „ştiinţă”, face chiar un fel de „dialog între Teologie şi Cultură”. Dar este foarte categoric în deosebirea dintre „realitatea Fiinţială” şi realitatea energiilor de Fiinţă. Sfântul Grigorie Palama se pare că nu a încheiat „disputa” dintre FIINŢĂ şi Energiile de FIINŢĂ. Neofitul Părintelui Ghelasie este un Grigorie Palama Carpatin. Acest Neofit, chiar mai mult, trebuie să se „lupte cu auto-mistica energetică”, ce tinde să înlocuiască adevărata mistică Fiinţială creştină. Mistica noastră Carpatină este de „specific” Fiinţial, nu energetic şi REÎNVIEREA Duhovniciei noastre de nu se va face pe această linie, se va „falsifica” până la autodistrugere. Aici Teologii şi Duhovnicii au mare responsabilitate şi vai şi amar de vor „cultiva alt duh” decât cel adevărat. Această mistică specifică nouă, ca o traducere de Filocalie Carpatină, trebuie avută în vedere. Păcat că sunt aşa de puţini preocupaţi de aceasta. Mai ales mînăstirile noastre, de nu

vor fi conştiente de „Duhul Pământului nostru”, vor creşte „Copii de spiritualitate nefirească”.

Filocalia creştină este UNA, dar transpunerea ei este în specificul „locului”. Blaga intuieşte aceasta, când afirmă împământenirea creştinismului UNIC, în diferitele forme, după caracterul fiecărui popor. Latinii fac din creştinism „legea Romei”, grecii îl îmbracă în filosofie, ruşii îl transpun în complexul lor de subterană, iar noi în zisul „spaţiu mioritic”. Dar spaţiul mioritic este deja Întâlnirea creştinismului cu Fiinţa Carpatină. Blaga nu ne spune în ce constă Fiinţa Carpatină. Mioriţa ne dă nouă câteva indicii, dar Mioriţa este „produsul” specificului autohton. Care este caracterul Sufletului nostru? Este direct Fiinţa sa. Noi, urmaşii Dacilor, trecem peste erosul Minţii, peste subterana slavilor, peste „disciplina” latinilor. Noi tindem direct la Fiinţa Sufletului, ce se vede „duşmănită” de cele de afară, dar care primeşte cu Jertfa condiţia de a „sta Dincolo” de acestea, fără să se despartă însă. Ca să înţelegi Mioriţa noastră Carpatină, trebuie să ştii întâi Chipul Sufletului nostru. Bucuria Vieţii noastre este TOTUL, şi de afară şi de înlăuntru, dar „vitregiile” istoriei rup realitatea în două.

Cu toată „bogăţia” Pământului, „duşmanii” silesc o „mutaţie” a Vieţii pe planul Dincolo de tot, în Fiinţă direct. Se pare că specificul ancestral al nostru este Trăirea pe planul direct al Fiinţei Sufletului, paradoxal în contradicţie cu bogăţia Pământului. La traco-dacii noştri, bogăţia nu le pervertea Sufletul, ca să-l uite, ci din contră, îl făcea şi mai Viu. Traco-dacii nu fac războaie să „acapareze” bogăţii, le au din plin pe Pământul lor, care însă nu le „robeşte” Sufletul. De aceea, când „cineva” le ia bogăţia, nu se pierd cu firea, că suportul Vieţii le este TOTALITATEA Fiinţială a Sufletului direct. Ce îl „doare” pe Sufletul Carpatin este „ruperea de cele DRAGI”. Mioara este Fiinţialitatea Pământului ce se „leagă” de Fiinţialitatea Sufletului. Această mistică faţă de NATURĂ multora li se pare „păgânism”. Ciobanul-Sufletul Carpatin este „legat Sufleteşte” de Cerul şi Pământul Locului său de baştină. Moartea nu-l poate despărţi, ba din contră, îi dă o altă UNIRE, de „nuntă de altă factură”.

Această „nuntă mioritică” este specificul mistic Carpatin. Părintele Ghelasie face aici o „analogie” între „Starea Sufletească” a Domnului IISUS din Ghetsimani şi starea Ciobanului înaintea morţii. Mântuitorul IISUS trăieşte cu tensiune premergerea JERTFEI CRUCII, nu atât ca slăbiciune de Om, cât ca MĂREŢIA Actului JERTFEI, ca o „trecere” pe un plan ce „NAŞTE” o Nouă Condiţie de Viaţă. Această NUNTĂ a UNEI ALTE VIEŢI este trăită cu tensiune

maximă. Este aici Potenţarea întregii Fiinţialităţi de sine. Aici Fiinţa doar este capabilă să intre în Acţiune. Şi doar VALORILE Fiinţiale pot Acţiona. Moartea Mioritică este NUNTA Fiinţială.

Este aici o Transpunere uimitoare a creştinismului, de către Specificul Carpatin. Dar nu este „prefacerea" creştinismului în „mitul autohton", ci „autohtonul îşi găseşte din Plin PROPRIUL CHIP, în CHIPUL creştin". Aici Blaga s-a încurcat, considerând că „autohtonul" a absorbit creştinismul. Aici este o ÎNTÂLNIRE cu ÎNGEMĂNARE, între Chipul autohton şi Chipul creştin, ca o REGĂSIRE de ASEMĂNĂRI. Chipul creştin de NUNTĂ HRISTICĂ-JERTFELNICĂ dă „suferinţei Mioritice" un DESTIN ce-i depăşeşte condiţia şi îl face ÎMPLINIRE în PLANUL SUPERIOR Dincolo de „aparenţe". Suferinţa Mioritică nu este „resemnarea" (cum interpretează unii), ci este VEDEREA UNUI ALT PLAN DINCOLO de aparenta moarte. Este aici TAINA ÎNVIERII HRISTICE, ce Învinge moartea. Suferinţa morţii Mioritice trece în BUCURIA ÎNVIERII pe un ALT PLAN, unde se URCĂ şi unde se face o ÎNTÂLNIRE cu Cei dragi. ÎNVIEREA este REGĂSIREA celor pierdute şi ÎNVEŞNICIREA lor. Mistica noastră creştină este „lepădarea" de toate, dar REGĂSIREA lor în ALT PLAN, unde Cele DRAGI primesc şi ele condiţia ÎNVIERII VEŞNICE. Mioriţa nu poate fi înţeleasă decât prin Taina Jertfei Hristice, afirmă Părintele Ghelasie, ca şi legenda Meşterului Manole. Şi Manole trăieşte „momentul Ghetsimani".

Moartea Ciobanului Mioritic se face Jertfă EUHARISTICĂ, ÎNVIERE pe Planul Fiinţial, Dincolo de cel aparent. Moartea Soţiei lui Manole se face de asemenea Biserică, ÎNVIERE Hristică. Se pare că la traco-daci era o „memorie ancestrală" a EUHARISTIEI morţii. Tradiţia de a „jertfi" ceva ca „temelia casei", este o transpunere de această „memorie". Aceasta nu este de origine păgână, ci o „Păstrare şi de antici" a unei MEMORII Ancestrale. Jertfele păgâne, de asemenea, nu sunt de origine păgână, ci o „păstrare" a Memoriei Ancestrale, ce este însă pervertită şi falsificată de „păcatul păgân". După căderea din Rai, MEMORIILE Primordiale încep să se uite, sau se amestecă eronat cu „memoriile păcatului", de unde hibridarea până la caricatură a „miturilor" păgâne.

Miturile totuşi ne indică nouă „frânturi" de Memorii primordiale. Relatările lui Neofit ne atenţionează asupra unor date specifice nouă. Jertfele dacice au în ele câteva memorii pe care le poţi numi „precreştine". De aici Chipul mistic Carpatin. Jertfa dacică este în „asemănare liturgică", de proprie Jertfă. Se spune că iniţial se

„prezentau” de bună voie mulţi pentru a „merge” spre Jertfire şi adesea se trăgea la sorţi, care să se aleagă. Cu timpul se împuţinează până la refuz, „obligându-se” unul spre Jertfire. „SOLUL” Jertfei Divine dacice era o prefigurare a JERTFEI HRISTICE. Aşa mistica noastră este Chip Liturgic. Părintele Ghelasie insistă mult pe Chipul Liturgic al misticii creştine. Noi, urmaşii dacilor, traducem Filocalia creştină cu evidenţă în acest Chip.

Pustnicul Neofit este de factură mistică Liturgică, a Fiinţialităţii totale şi directe. Concret, acest Chip este Icoana „Mesei Împărtăşirii Divine”, la care ÎNSUŞI HRISTOS Se DĂ pe Sine ca EUHARISTIE, în Chipul PÂINII şi Paharului. Este Mistica în Fiinţialitatea creaţiei, de INTRAREA FIINŢEI lui DUMNEZEU în Fiinţa creată, nu a Fiinţei create în FIINŢA lui DUMNEZEU, ca la anticii panteişti. Este uimitoare această viziune, pe care Neofitul Părintelui Ghelasie o consemnează. Aşa specificul mistic Carpatin ar fi acesta.

La Neofit pustnicul nu este mistica „Minţii contemplative” (ca la greci), nici mistica complexului subteran al păcatului (ca la slavoni), ci este mistica „ŞEDERII la MASA DIVINĂ”, unde este INVITAT HRISTOS, la Masa Fiinţei Proprii. Aici Mintea „tace”, fiind PREZENŢA directă a lui HRISTOS. Pocăinţa este în IERTAREA PÂINII din Mâinile lui HRISTOS şi UNIREA este în ÎMPĂRTĂŞIREA cu EL. Chipul mistic Carpatin este, astfel, o „Stare la MASA ÎMPĂRTĂŞIRII”. Neofit Pustnicul nu gândeşte la HRISTOS, nici nu face complexul subconştientului, ci ÎL VEDE pe HRISTOS în permanenţă la Masa Fiinţei proprii, din MÂINILE Căruia se ÎMPĂRTĂŞEŞTE. Este o traducere Filocalică specifică Chipului direct Liturgic. Ciobanul Mioritic „gândeşte” la Masa NUNŢII LITURGICE şi aceasta îi dă „tăria jertfei” morţii. Soţia lui Manole se „face Biserică”, MASĂ Liturgică. Ar fi multe de spus în acest sens. Părintele Ghelasie ne dă câteva repere. Păcat că nu mai sunt şi alţii care, în mod deosebit, să se preocupe de „dezvăluirea” acestei Taine mistice proprii nouă. Este îmbucurător că s-a făcut totuşi un început.

Prof. Gelu ALMĂŞAN
Alba
Decembrie 1993

VOLUMUL 1: MEMORIILE UNUI ISIHAST

ISCUSINȚA TRĂIRII ISIHASTE

INIŢIEREA LUI ZAMOLXE[2]

Poem mistic

I

Zamolxe (În port Dac, în piramidă):

– Soarele Daciei m-a născut
Şi am fost trimis în Egipt
Cu o mână de pământ în sân
Ca icoană
A fiinţei mele de adânc.
Aici în Piramidă
Ceva în mine s-a Schimbat,
S-a rupt în două
Icoana străbună.
Mintea din cap
Şi Soarele din piept
Se războiesc împreună.

(Intră marele Preot.)
Marele Preot
– Ce ai în sân? ...
Cum ai îndrăznit
Să aduci aici
Soarele păgân?

(către slujitori):
Scoateţi-i Inima din piept! ...
(slujitorii se reped la Zamolxe şi îi scot Inima însângerată)
Nu te speria,
Mintea îţi va fi Inima nouă.

[2] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Memoriile unui Isihast*, Vol 1, București, Editura Platytera, 2006, pp. 223-235.

Inima ta de pământ
Nu putea trăi în Piramidă.
Pământul are nevoie de Soare
Şi aici Soarele este Mintea.

Zamolxe (speriat şi revoltat):
– M-aţi Orbit.
De acum voi vedea doar în mine,
Chiar şi pe Dumnezeu
Îl voi face adâncul meu
Şi n-am să-L mai văd
Niciodată la faţă ...

Marele Preot:
– Dumnezeu nu se vede la faţă,
Trebuie să-L gândeşti
Cum şi EL te gândeşte.

Zamolxe:
– Dar eu vreau să-L văd,
Doar gândirea este abstracţie oarbă.

Marele Preot:
– Ochii lui Dumnezeu şi-ai tăi
Sunt Mintea.

Zamolxe:
– Voi nu ştiţi ce sunt
Ochii de ţărână
În care soarele răsare
Şi Mintea tace?

Marele Preot:
– Soarele umbreşte Mintea.
Noi în Piramidă
Vedem în Întuneric.
Zamolxe:
– Prin Soare eu vedeam
Pe Dumnezeu la faţă.
Marele Preot:
– Inima şi Soarele

Nu pot fi aici în Piramidă.
Aşa le-ai pierdut.

Zamolxe:
– O, inima mea!
Icoană de Lut
În care se odihneau
Şi Soarele şi Mintea ...

Marele Preot:
– Noi nu ştim magia Icoanei,
Ci a Idolului
Cu lumina din lăuntru.

Zamolxe:
– Vreau Inima de ţărână înapoi
Ca să Văd şi Soarele.
Mintea fără Soarele Inimii
E ca o Peşteră fără Cer.

Marele Preot:
– Degeaba,
Ţi s-a smuls Inima din piept
Şi cu ea Soarele.
De acum Mintea îţi va fi
Singura vedere.

Zamolxe:
– Mă voi reîntoarce
În pământul meu Dac
Şi din ţărâna lui
Voi recăpăta Inima şi Soarele.

(Zamolxe exasperat):
– O, magul meu,
M-ai trimis în Egipt
Să-mi pierd Inima
Şi să Orbesc,
Să Văd Soarele fărâmiţat
În stelele de noapte...
Plângeţi, orbite goale

Secate de Soare,
Geme, piept de nisip
În deşert şi dogoare...
(Zamolxe Orb se sprijină de pereţi.)

II

Zamolxe (în întunericul Piramidei)
– Orb, fără Icoană la piept,
Visez răsărituri de Soare,
Las corpul amorţit
Şi cu Mintea
Umblu pe unde vreau.
Şi totuşi
Mintea îmi este goală de ceva,
Mi-e goală de Soare,
Mintea mea
E un deşert de nisip
Cu mii de raze moarte,
Mintea mi-e goală de Duh,
De acel verde al Minţii.

(Cu tristeţe adâncă)
Aud şoapta chemării
Bătrânului meu Mag!
Cum mă voi întoarce ca Orb,
Cum voi călăuzi
Neamul meu spre Soare?
Îmi curg lacrimi
Din Ochii seci.

(hotărât)
Şi totuşi
Mă voi reîntoarce,
Să pot lua o mână de ţărână
Să-mi umplu golul din piept,
Să reîntâlnesc
Pe bătrânul meu Mag,
Să-mi dea, chiar fiind Orb,
Tainicul Cuvânt.
(Şi iese din Piramidă, pornind la drum, spre Dacia.)

III

(Zamolxe ajuns în Dacia este recunoscut)
– Zamolxe! ai venit?
Buciumaţi din coarne de bouri
Să se audă,
S-a întors Zamolxe!...
Zamolxe, Zamolxe, Zamolxe!...

(ecouri şi buciume, vuiet de mulţime)
– Zamolxe, ce Ochi ai! ...
– FIămânzi de Soare.
– Câtă adâncime,
– Dar câtă dogoare.
– Câtă limpezime,
– Dar câtă arsură.
– Cât de puternici,
– Dar cât de-ngenuncheaţi.
– Cât de blânzi,
– Dar cât de mult au plâns.
– Cât de văzători,
– Care-au fost şi orbi.
– Zamolxe, de mult
Bătrânul Mag te-aşteaptă.

– Şi eu cât doresc
Să îi cad la piept...
Am fost Orb, frate,
Pământul de aici
Mi-a redat vederea.
Dar încă nu Văd
Decât pe jumătate.

– Dar, Zamolxe, ai
Cei mai puternici Ochi.
– Soarele în două
Este rupt de ei.
(ecouri, vuiet de mulţime)

IV

(De departe se vede o Peşteră. Zamolxe de-abia urcă printre stâncile împădurite.)

Zamolxe:
– Bătrânul Mag m-aşteaptă
Cu barba de Albine
Jucăuşe-n Soare.
Mă va recunoaşte?...

– Fiule, hai vino!
Ziua şi noaptea
Ne'ncetat te chem.

– O, Părinte!
Inima ta mare,
Doar ea m-a adus.

– Plămada de Dac
Ţi-a fost scăparea.
Ţărâna aceasta are
În ea Soarele.
Prin Soare se uită Dumnezeu
Şi pământul prin Soare Îl vede.
Zamolxe, ai schimbat Soarele
Cu Zeii Egiptului?
Zeii sunt stele
În noaptea fără Soare.
Noi, Dacii, nu avem Zei
Avem doar Icoana
Soarelui şi a pământului
Prin care vorbim cu Dumnezeu.
Îngerul căzut a schimbat
Soarele cu Mintea
Şi s-a făcut Marele Orb...
El se dă drept Dumnezeu
Celor Fără Soare în Inimi
Şi creează un Soare de Vis
În golul Inimii pierdute.
Inima noastră este pământ,
Unită cu Soarele

Într-o singură Icoană.
Oare, tu, Zamolxe,
Ai înţeles Taina
Soarelui Întrupat
În pământul Inimii? ...
De aceea noi murim
Luând pământ în mâini,
Să trăim în Soare.
Zamolxe, te-am trimis în Egipt
Unde Dumnezeu este Mintea,
Ca să înveţi
Că Mintea fără Soare nu are Duh ...
În Egipt ţi s-a scos Inima
Şi ai Orbit.
Ai visat cu Mintea
Lumină fără Soare.
Dar ai descoperit, Zamolxe,
Taina pământului
Care Întrupează pe Dumnezeu
O dată cu Soarele?...
Te-am trimis în Egipt
Să uneşti Mintea cu Inima,
pământul cu Soarele
Într-o singură Icoană.
Taina Vieţii este
Lupta dintre Minte şi Inimă,
Dintre Soare şi *Întuneric*.
Această luptă a fost inventată
De Îngerul Căzut,
Cel care avea Soarele în piept,
Ochi de Dumnezeu
Care a Orbit,
Scoţându-şi Inima,
Devenind Marele Orb.
El a inventat
Mintea şi gândirea
Doar cu Amintirea,
Cu Vis de Stele
Praf de Cer căzut,
Picături de sânge
Din Soarele rupt.

Zamolxe, te-am trimis în Egipt
Cum am fost trimis şi eu,
Ca să te baţi cu Marele Orb.
El ţi-a furat Inima
Şi te-a Orbit.
Adormit în Sarcofag
Ai Visat Scântei de Soare,
Amintiri-fantome
Fără întrupare,
Minte şi gândire
În nisipuri goale.
Ai înţeles Taina Unirii
Dintre Soare şi Pământ?...
Dacă nu, te-ai fi întors Orb.
Ai înţeles cum să nu întuneci
Soarele cu Mintea? ..
Să nu înlocuieşti
Cerul de Sus
Cu cel răsturnat, fără Soare?...
Pământul Întrupează
Soarele-n Verdeaţă
Şi Inima-n Icoană
A Soarelui Viaţă.
Inima este
Răsărit de Soare
Întrupare în lut.
Cine Orbeşte pământul
Şi îi opreşte Inima?...
Este Mintea care se dă drept Soare,
Tăioasă arzătoare.
Îngerul Căzut
Ochii şi-a pierdut
Când a Încercat
Să se facă Soare.

Nisipul nu mai este pământ,
Soare întrupat,
Este propriul pământ
De Soare secat.
Aşa Mintea fără Soarele
Dincolo de ea

Este doar un Soare
De vis şi de gând.
Şi tu din Egipt
Ca un Prometeu
Ai adus Focul de Minte,
Dar în acest pământ
Este prea multă verdeaţă
Şi Mintea se absoarbe
Toată de Soare.
Că Taina Focului de Minte
Trebuie mai întâi
Să o scalzi în Soare,
De unde să coboare
Nedistrugătoare
Ca Ape şi Izvoare.
Prometeu n-a ştiut
Să ia o bucată de pământ,
Să o moaie în Soare
Şi aşa să coboare Focul Sfânt.

(Magul întinde mâinile)
– Şi acum, Zamolxe,
Să treci prin ultima probă ...
Deschide Ochii mari
Şi priveşte-n Soare,
Spune-mi ce Vezi...

(Zamolxe ezitând)
– N-am să Orbesc din Nou? ..

– Priveşte-l lung şi-adânc.
Spune-mi ce Vezi ...

(Zamolxe ridică ochii spre Soare cu reținere)
– Văd Lumea-n Soare! ...
– Ce caută acolo?
– Din pieptul Lui răsare.
– Şi ce este Lumea?
– Este Verdeaţa Lui.
– Şi ce este Verdeaţa?
– Soare Întrupat,

Care se face totodată pământ.
–Şi atât?
– Nu mai pot să spun ...
Cineva-mi Vorbeşte
Îl văd şi la faţă ...
Ochiul Lui se-aşază
Chiar în pieptul meu,
În Inima mea.
Am în mine doi Ochi,
Se privesc şi-şi vorbesc.
Unul este El,
Celălalt sunt eu,
Soare şi Pământ
Într-o Icoană.
Ochii din piept
Se prelungesc în sus,
Cel de pământ ca Minte,
Celălalt ca Soare ...
Ochiul lui de Minte
Nu vede Soarele
Decât prin Ochiul Lui...
Ce străfulgerare,
Nu mai pot privi,
Scoate-mă din Soare.

– Scaldă-te, Zamolxe,
În Soare cât mai mult,
Este naşterea ta din Soare
Moaie-te în Soare
Şi aşa să cobori
Focul cel Sfânt
Ca Verdeaţă, fără să ardă.

(Magul îmbrăţişează pe Zamolxe)
– L-ai văzut pe Dumnezeu!...
Fiul meu, te las pe pământ
Si eu mă duc în Soare.
Pământul cu Soarele
Vor vorbi mereu
Şi noi la fel.
(Zamolxe în exaltare)

– Iar văd Soarele
Întreg ca înainte!...
Văd cu amândoi Ochii
Şi cu cel din piept.
Ochiul din frunte
Dat de Egipt
Făcuse din Soare
Un nisip de Stele,
Cu lumini ascunse,
Scântei de gândire
Fără Soarele Întreg.
Bunul meu Mag,
A trebuit acum
Să mă arunci în Soare,
Să mă întâlnesc
Cu Cel dincolo de el,
Să îmi dea Vederea întreagă.
Doar acum Văd cu adevărat!

(Magul vesel şi mulţumit)
– Zamolxe, fiul meu,
Îţi atârn la piept
Şi Ochiul Inimii mele,
Prin care vom vorbi şi aici
Şi dincolo de Soare.
Cu Ochiul acesta de Mag
Îţi atârn toţi Ochii
Acestui Pământ,
Totul ca într-o Icoană.
Zamolxe, dacă din Egipt
Ai venit cu Focul Minţii
Ca Prometeu,
Acum primeşte Icoana-Inimă
În care Soarele şi Pământul
Sunt în Unirea
Peste Mintea de-afară.
Nu ca Zeu,
Ci împletire de viaţă.
De aceea în acest pământ
Să nu faceţi cult de idoli,
Să aveţi doar Icoana

Întrupării de Soare.
Zamolxe, numele tău
În limba noastră înseamnă
Orbul care iarăşi vede.
Părinţii tăi când te-au născut
Te-au crezut mult timp orb
Şi aşa ţi-a rămas numele:
Zamolxe.
Şi iată ce minunat,
Că astăzi, când te-ai născut din Soare
Ai primit numele cel Tainic,
Tot Za-Mol-Xe,
Cel de trei ori Văzător.
Acesta este Numele
De Taină al Magilor acestui pământ.
Tuturor Magilor ce-ţi vor urma
Să le dai Acest Nume Sfânt,
Soare de Cer întrupat în lut.
De astăzi Za-Mol-Xe tu eşti Magul
Cerească întâlnire,
Nu Idol de Minte,
Ci Icoană de Inimă.
Prin Ochiul tău din piept
Vei preface totul în verdeaţă,
Prin Inima ta
Va trece şi Dumnezeu
Văzut la Faţă.

(Îl îmbrăţişează ca de despărţire.)
– Zamolxe, fiul meu,
Dă-mi o mână de pământ
Să mă duc cu ea în Soare .. .

(O străfulgerare în care Magul dispare. Zamolxe buimăcit.)
– Ţi-a rămas aşternutul de iarbă
Pe care îl mângâi
O dată cu Soarele...
Maguleeeeee!...
(ecouri, străfulgerări)

Ghelasie Gheorghe, 1991 martie

MOISE[3] – Poem mistic

I

(Moise cu greu urcă pe muntele Sinai. Nori cețoși și aprigi i se aruncă în față)

– Am auzit Glasul cel adevărat al Domnului!
După multe năluciri și înșelări,
De-acum pot deosebi clar
Diferitele voci, după felul lor.
Glasul Domnului nu seamănă cu nici unul.
Este Glasul în fața căruia
Toate celelalte tac și se pleacă.
Glasul Domnului mi-a spus
Să urc acest munte cu post și rugăciune
Și când voi ajunge în vârf
Îl voi întâlni chiar pe El...
Sunt aproape patruzeci de zile,
Puterile parcă m-au lăsat.
De n-aș avea mărturia Chemării Lui
Aș muri în fiecare clipă...
Domnul mă așteaptă pe vârful muntelui
Și eu trebuie să ajung acolo,
Peste toate împotrivirile.
Glasul Domnului îmi este puterea,
În Glasul Lui mi-e Viața
Ce nu mi-o poate atinge nimeni.
Glasul Domnului este Dincolo de auz,
Este mai mult o Lumină puternică,
Ce totodată Îți vorbește și te vede
Într-un mod ce nu are asemănare.
Este așa de tare Glasul Domnului,
Care se oprește undeva în Piept,
Unde Minte și Inimă se opresc pe loc,
Unde toate se opresc din mișcare,
Într-o Altă mișcare Dincolo de mișcare,
Într-o mișcare ce este Însuși Glasul Lui!...
Ca un Viu al oricărei mișcări.
Cu adevărat de Glasul Domnului poți muri,

[3] Idem, pp. 314-317.

Este ca un tunet zdrobitor.
Când L-am auzit prima dată am rămas Împietrit
Şi mult timp nu ştiam dacă mai sunt
Şi altceva decât Glasul Lui.
Este Înfricoşător să te Cheme Domnul,
Să ţi se oprească în Piept Glasul Lui!...
Noi suntem Creaţia Glasului Lui,
Dar altceva este să vină în tine apoi,
Glasul Său ca într-un lăcaş
Să stea de vorbă cu tine...
Dintr-o dată te vezi zdrobit,
Iar tu nu mai poţi face altceva
Decât să-L asculţi pe El.
Atât de greu îmi pare acest urcuş,
Dar Glasul Domnului mă Cheamă
Şi nu pot sta pe loc o clipă...
Deşi Glasul Domnului îl aud şi îl văd
Aşa vrea să-L văd pe Domnul la Faţă,
Să-mi iasă din Minte orice idol
Care vrea să-L Înlocuiască.
Mintea plăsmuitoare de idoli
Şi inima vis de plăceri...
Doar vederea lui la Faţă
Le-ar putea face să tacă,
Să se odihnească în Chipul Său copleşitor.
Glasul Domnului mă pătrunde până la oase,
Îl văd ca pe o Lumină mistuitoare
Dar Chipul Său aş dori să-L Văd...
Hai, urcă fără oprire în sus
În puterea Glasului Domnului.
Acolo ţi se va arăta şi la Faţă,
Umbrit de Lumina Sa,
Ca să nu mori la vederea Lui...

II

(Moise pe vârful muntelui Sinai, sub un Cer senin nepământesc. În jos, nori grei şi fumurii.)
– Glasul Domnului mi-e tot mai Viu în Piept,
Îl aştept să se arate şi la Faţă...
Acum Înţeleg ce diferenţă este
Între Glasul Său, ce se vede în Interior,
Şi Faţa Sa ce s-ar Vedea în Exterior, Dincolo de mine...
De L-aş vedea şi la Faţă în Interior,
M-aş topi în El şi aş muri,
Dar văzut Dincolo de mine,
Cu Glasul Său în Interiorul meu,
Ne-am vedea Unul pe Altul fără să ne amestecăm.

(O străfulgerare orbitoare din Cer. Moise cade în genunchi. O Siluetă foarte luminoasă se opreşte în văzduh.)
– Moise, primeşte Binecuvântarea Mea!
(Moise uimit, cu ochii larg deschişi.)
– Doamne, spune-mi Numele Tău să-L slăvesc în veci!
Glasul Tău L-ai coborât demult în mine,
Dar eu nu ştiu cum să-Ţi răspund...
SIăvirea Numelui Tău parcă m-ar deschide dincolo de mine.
Dacă aş şti Numele Tău, Ţi-aş vedea şi Faţa...
– Moise, depinde ce ochi ai ca să mă vezi.
– Am Învăţat în Egipt să Te caut în Interior,
În abstracţii de Minte să Te gândesc;
Tu mi-ai adăugat Glasul Tău dincolo de Gândire.
Dar Îmi lipseşte Chipul în care toate se împlinesc.
Fără Chip, Încă nu Te văd pentru totdeauna.
– Căderea aduce cu sine Golul
În care ochii orbesc şi Mintea uită.
Chipul Meu nu admite nici-o picătură de gol,
Întunericul şi uitarea îmi sunt străine.
– Doamne, de aceea doresc să-Ţi văd Chipul,
Să nu-L mai uit niciodată.
– Glasul Meu, Moise, este primul pas
Ce aduce ridicarea din Cădere.
De aceea îţi dau pentru Poporul Meu
Semnul Legământului ce-l fac cu el,
Îţi dau Tablele Legii Sfinte,

Prin care Eu voi coborî în jos
Şi poporul va urca sus la Mine.
Întrupez Glasul Meu în aceste Table ale Legii
Şi cine va auzi Glasul Meu în ele
Va vorbi cu Mine şi Eu cu el.
– Doamne, aceste Table vor fi Temelie
Şi viaţa poporului Tău va fi pe aceasta,
Ca pe o stâncă ce nu se va clinti de nimeni.
Dar Chipul Tău deasupra Temeliei care este?
Temelia este undeva în Interior,
Ea rămâne ascunsă şi mereu acoperită...
Arată-ne Chipul Tău Cel plin de Viaţă
Care să strălucească deasupra Temeliei.
Pe acesta vreau să-L duc poporului meu,
Ca să dea la o parte toţi idolii neamurilor,
Nici noi să nu ne mai amăgim de ei.
Dă-ne Chipul Tău şi toţi Idolii vor cădea!
– Moise, acest Chip pe care îl doreşti
Altul îl va da poporului,
Mesia pe care Îl voi trimite după tine.
Prin Chipul Său, Chipul Meu se va putea vedea
Fără ca să muriţi.
Ţie îţi voi arăta o parte din Chipul Meu,
În umbra Luminii Mele de fulger.
Eu Însumi voi opri tunetul Glasului Meu
Să nu-ţi străpungă pieptul
Şi faţa mea să nu te prefacă-n cenuşă.

(Un tunet şi o străfulgerare orbitoare. Moise cade ca mort. Un Arhanghel îl ridică.)
– Moise, mergi cu Tablele Legii încredinţate
Şi tot ce ai auzit de la Domnul,
Spune poporului ales şi întregii Lumi.

aprilie 1991, Frăsinei

VOLUMUL 2: MEMORIILE UNUI ISIHAST

NEVOINȚELE ISIHASTE

Poem Mistic[4]

– Doamne Iisuse, Cuvântul Fiinţial al lui Dumnezeu,
Numele Tău este Cuvântul ce are în sine toate Cuvintele,
Toate Memoriile veşnice sunt în Numele Tău.

Noi, fiecare, suntem o Memorie de Mişcare,
O Anume Rostire a Cuvântului Tău,
Ce se întrupează într-o anume Fiinţă Creată de Cuvântul Tău.

Noi fiecare suntem un Glas al Cuvântului Tău,
Ce Creează o Anume Fiinţă care să întrupeze Acest Glas Dumnezeiesc,
Ce se face şi o Cântare de Creaţie.

Eu sunt o Anume Rostire a Cuvântului Tău
Şi această Rostire este Arhetipul meu Fiinţial,
Un Nume al meu Născut din Cuvântul Numelui Tău.

Scânteia ce stă ca Arhetip Fiinţei mele Create
Este această Rostire a Cuvântului Tău,
În care eu mă Regăsesc şi totodată Te întâlnesc pe Tine.

Eu sunt o Dăruire-Rostire a Ta,
Şi în această Rostire îţi Invoc Numele Dumnezeiesc,
Doar în această Rostire găsind Calea către Tine.

Rostirea Numelui Tău, Doamne Iisuse,
Este Taina Vieţii mele Fiinţiale,
Taina unei Anume Rostiri ce este propria mea Persoană.

O Anume Rostire a Cuvântului Tău
A Creat o Anume Fiinţă a mea
Şi în această Anume Rostire ne Regăsim Reciproc.

[4] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Memoriile unui Isihast*, Vol 2, București, Editura Platytera, 2007, pp. 10-12.

Căderea din Rai m-a separat de această Rostire Veşnică
Şi în mine s-au ivit Rostiri Străine,
În care nu mă mai Regăsesc nici pe mine, nici pe Tine.

În rostirile tenebroase ale căderii
Jinduiesc după Dumnezeiasca Rostire Întrupată în Fiinţa mea,
Dar am uitat-o, deşi este întreagă şi neatinsă.

În Numele Tău, Iisuse, sunt toate Cuvintele Dumnezeieşti
Şi în aceste Cuvinte Unul Anume este şi al meu,
Şi aşa în Numele Tău îmi Caut Numele meu.

De aş Regăsi Rostirea Cuvântului Tău când M-ai Creat
Mi-aş Regăsi Numele şi în EI pe Tine
Şi am putea Vorbi Dincolo de Limbajul Căderii.

Numele Tău, Doamne Iisuse, este Dorul Dumnezeiesc din mine,
Că în EL mă Regăsesc şi te Regăsesc pe Tine,
Îmi Regăsesc Rostirea Cuvântului Tău, Scânteia Întrupată în Fiinţa mea.

În Numele Tău Regăsesc Cuvântul Arhetipal Fiinţei mele,
În Numele Tău mi se Opresc toate tulburările căderii,
În Numele Tău Mintea mea îşi găseşte Odihna.

În Minte este Gândul mişcarea Mişcării de Suflet-Fiinţă,
Dar Gândul este Ieşire din Cuvânt
Şi de aceea este doar Semn de Cuvânt, nu Cuvântul însuşi.

Eu doresc Cuvântul însuşi, nu Semnul său abstract,
Eu doresc Rostirea în Glasul Tău real nu informațional,
Vreau să mă Întâlnesc direct cu Glasul Tău, Cuvântul Viu.

Rostesc Numele Tău, Doamne Iisuse,
În Glasul Numelui Tău să Regăsesc Glasul Cuvântului Viu,
Să Regăsesc Rostirea a însăşi Fiinţei mele de Creaţie.

Am să rostesc Numele Tău, Doamne Iisuse, neîncetat ziua şi noaptea,
Până când voi Auzi în Numele Tău şi Glasul Cuvântului meu Fiinţial,
Rostirea Cuvântului Tău Întrupată în Fiinţa mea.

Taina Rostirii Numelui Tău, Iisuse,
Este Taina Odihnei Minţii,
Este Cuvântul dincolo de Minte prin care pot să Vorbesc cu Tine.

În Numele Tău voi Reînvăţa Limbajul uitat direct de Suflet,
Îmi voi Reaminti Rostirea Unică ce Sunt eu Personal
Şi voi Auzi Glasul Tău propriu Fiinţial.

Coborârea Gândului în Cuvânt
Este Taina Trăirii Isihaste,
Cuvântul fiind Vorbirea directă cu Dumnezeu.

URCUȘUL ISIHAST

Poem al Creaţiei[5]

I

Neîncputul şi Nenăscutul este primul Început,
Unica Mişcare ce rămâne-n Nemişcare, este Cel Absolut,
Conştiinţa în sine deschisă de sine ca Duh şi Cuvânt.

Neîncputul şi Nenăscutul, Mişcarea şi Nemişcarea totodată
Este Odihna în sine ce are în sine Lumea toată,
În Vorbirea Veşnică din Conştiinţa Absolută.

Această Conştiinţă Odihnă a Mişcării şi a Nemişcării,
Este Dumnezeu Tatăl Nenăscutul, Fiinţa Începătoare,
Ce se deschide ca Mişcare în Duh şi în Cuvânt ca Nemişcare.

Fiinţa-Conştiinţa, Mişcarea şi Nemişcarea totodată în Odihnă,
Neîncputul şi Nenăscutul se face propriul Său Început,
Încât Neîncputul şi Începutul sunt totodată în Absolut.

Neîncputul şi Nenăscutul Fiinţa-Conştiinţa în Sine,
Este totodată Duh în Ieşire
Şi totodată Cuvânt în Naştere-Revenire.

Conştiinţa în Sine, Duhul şi Cuvântul este Tatăl Treime.

[5] Idem, pp. 195-202.

II

Nu există Bărbat şi Femeie, ci Tată şi Mamă şi Copil!
Doar Bărbat şi Femeie este proprie Ucidere,
Este desfrâu transcendental.

Doar Bărbat în Bărbat este demonism,
Doar Femeie în Femeie este malefism.
Dumnezeu este doar Tatăl absolut
Şi nu doar Tatăl propriului Sine,
Ci Tatăl în deschidere Treime.

Creaţia nu este Femeie, ci Mamă
Şi nu este Mama propriului Sine,
Ci Mamă în deschidere Treime.

Dumnezeu este în esenţă Tatăl,
Creaţia este în esenţă Mamă,
Dumnezeu ca Tatăl şi Îndumnezeire ca Mamă.

Dumnezeu nu se Uneşte cu Creaţia să Nască Fii,
Ci Dumnezeu Tatăl se Face şi Mamă Îndumnezeire.

Dumnezeu se Renaşte pe Sine în Creaţie,
Dumnezeu Tatăl se Renaşte pe Sine ca Mamă
Şi Dumnezeu ca Mamă este Creaţie.

Dumnezeu nu se Transformă în Creaţie,
Tatăl nu se transformă în Mamă,
Dumnezeu se Întrupează în propria Sa Creaţie.
În Creaţie, Tatăl înseamnă Mamă, că esenţa Creaţiei este alta
Şi Substanţa Creaţiei îl face pe Dumnezeu Mamă,
Încât Tatăl în Creaţie înseamnă Mamă.
Tatăl se întrupează în Creaţie şi
Creaţia îl traduce ca Mamă
Încât Tatăl, şi Mama sunt deopotrivă aceiaşi,
Dar Tatăl este Dumnezeu şi Mama este Creaţie, Îndumnezeire.

Tatăl se Întrupează în Creaţia Sa, traducându-L ca Mamă,
Şi aşa Creaţia este totodată şi Mamă şi Tată,
Pe când Dumnezeu este doar Tată.

Nu există decât un Singur Dumnezeu, ca Tatăl Treime,
Nu există decât o Singură Creaţie, ca Mamă Treime,
Dumnezeire şi Îndumnezeire ce nu se Amestecă.

Creaţia ca Mamă are în sine pe Tatăl Dumnezeu,
De unde Arhetipul Mamei este Tatăl
Şi Arhetipul Femeii este Mama.

Nu există Bărbat şi Femeie, ci Tată şi Mamă,
Şi Dumnezeu şi Creaţie, Arhetipuri Transcendentale.

Dumnezeu este esenţă doar de Tatăl,
Ce are Doi Gemeni ca Fii,
Pe Duhul purcedere şi pe Logosul naştere.

Creaţia este esenţă doar de Mamă
Ce are în sine şi pe Tatăl,
Şi aşa Creaţia are Fii şi Fiice,
Chip cu Arhetipul de Tatăl ca Fii,
Chip cu Arhetipul de Mamă în faţă ca Fiice.

Aşa Creaţia este în sine Chip de Dumnezeu şi Chip de Creaţie,
Ce este Fiinţa şi Sufletul Creaţiei
Ce îşi traduce în afară cele două Chipuri Transcendentale.

Dumnezeu este Tatăl ce-nseamnă Treime,
Creaţia este Mamă ce-nseamnă tot Treime
Înseamnă Dumnezeu Tatăl şi Mamă şi Copilul Amândurora.

De aceea în Creaţie Mama şi Tatăl fără Copil este doar Creaţie fără Dumnezeu,
Ce-şi face din sine o compensaţie de Memorie Transcendentală.
Dumnezeu Tatăl ce-nseamnă Treime Dumnezeiască este Dumnezeul Absolut,
Mama ce-nseamnă de asemeni Treime de Creaţie este Mama Absolută.

Acest Chip de Mamă absolută este Chipul Maicii Domnului.
Nu există decât Un Singur Dumnezeu, Tatăl în Treime, Tatăl Absolut.
Nu există decât O Singură Creaţie, Mama Îndumnezeită, Mama Absolută.
Nu există decât O Singură Familie, Dumnezeu şi Creaţia în Fiul Absolut.

Familia de Creaţie este Familia Mamei,
De aceea după căderea lui Adam se începe cu Matriarhatul
Şi se visează la revenirea Patriarhatului ce înseamnă Dumnezeu.

Familia de Creaţie nu este simplă Familie de Creaţie,
Că are în sine Chipul Arhetipal al Familiei Dumnezeieşti
Şi prin Familia Dumnezeiască îşi poate menţine propria Familie.

Aşa Creaţia îşi Caută Sinele pe Dumnezeu
Dar nu Îl Întâlneşte direct pe Dumnezeul Tatăl Absolut
Ci pe Fiul Absolut, Fiul Creaţiei şi al lui Dumnezeu totodată.
Dumnezeu se Întrupează în propria Sa Creaţie
Şi Fiul Său Cuvântul-Logosul este Tradus de Creaţie ca Mamă,
El, Chipul Tatălui, se face Arhetipul Mamei-Creaţiei.

Prin Fiul Tatălui se Creează, se Naşte Chipul de Mamă al Creaţiei,
El se lasă Tradus în Creaţie ca Chip de Mamă,
Încât Mama-Creaţie Îl are în Sine pe Fiul lui Dumnezeu.

De aici Taina cea mai presus de toate Tainele,
Că Chipul de Tatăl Dumnezeu se Face şi Chip de Mamă Creaţie,
Şi Mama Creaţie Renaşte pe Fiul, Chipul Tatălui Dumnezeu.

Acest Chip în Sine de Mamă Creaţie, de Mamă Absolută,
Este Chipul Unic Îndumnezeit de Maica Domnului,
Pe care trebuia să-L Crească Eva Chipul de Creaţie al lui Adam.

Eva era destinată să fie Maica Domnului,
Adam era destinat să fie Chipul Fiului lui Dumnezeu,
Şi Copiii lor să fie totodată Oameni şi Îndumnezeiţi.

Căderea din Rai aduce Naşterea Unei Alte Eve ca Mamă Absolută,
Face naşterea Unui Alt Adam ca Chip al Fiului lui Dumnezeu
Şi Aduce Naşterea Unor Alți Copii-Hristoşi totodată Oameni şi Dumnezeu.

Creaţia Începe cu Logosul-Fiul lui Dumnezeu
Ce-şi Creează propria Mamă care Îl va Renaşte,
Care mai mult Îl va Face totodată şi Dumnezeu şi Creaţie.

Aşa Creaţia începe cu Maica Domnului,
Ea este Prima Creație, Lumina,
Lumina de Creaţie ce Traduce Lumina Necreată de Dumnezeu.

Chipul de Mamă este Traducerea Chipului de Tatăl Dumnezeu în Creaţie,
Chipul de Lumină este Chipul Transcendental de Dumnezeu
Şi Cele Două Lumini se Întâlnesc în Chipul de Mamă.

Mama-Creaţie Îl are în Sine pe Tatăl-Dumnezeu,
Îl are deja Întrupat pe Fiul Amândurora,
Urmează Să-L Nască pe Hristos, totodată Două Lumini-Chipuri.

Adam este Chip de Dumnezeu Tradus în Creaţie,
Din Coasta Sa Iese Eva-Creaţia,
O Parte din Sine se Face şi Un Alt Chip de Creaţie.

Acest Alt Chip este traducerea Sa în Creaţie
Şi aşa prin Eva Creaţia se va Naşte Taina-Amândurora,
Copilul şi Chip de Dumnezeu şi Chip de Creaţie.

Arhetipul Evei este Arhetipul Maicii Domnului,
Pe care l-a pierdut Eva, prima Creaţie ieşită din Adam,
Şi îl va Readuce Maica Domnului, a Noului Adam Hristos.

Arhetipul Maicii Domnului este Ieşit direct din Dumnezeu,
Este Arhetipul de Tată tradus în Creaţie.
Aşa Creaţia este Tată şi Mamă totodată ca Origine.

Creaţia este, astfel, și Dumnezeu şi Creaţie totodată,
Creaţia Îl are pe Dumnezeu ca Arhetip,
Aşa Adam Arhetip de Dumnezeu se traduce ca Eva în Creație.

Adam nu se Împarte în Două prin Eva,
Dumnezeu nu se Împarte în Două prin Creație,
Ci îşi Transpun propriul Arhetip în Traducere de Creaţie.

Dumnezeu şi Creaţia nu sunt Două Părţi ce se Reunesc,
Nu sunt Mistica Mirelui şi Miresei în Absorbirea Transcendentală,
Ci sunt Taina Transpunerii Unul în Altul fără Amestecare.

Şi, mai mult, Taina Transpunerii reciproce nu este în Absorbire proprie
Unul care Absoarbe pe Celălalt, ca să fie Dublu faţă de Celălalt,
Ci este în Taina Celui de-al Treilea, Fiul Amândurora.

Mistica Întâlnirii Dumnezeu şi Creaţie nu este Patul Nupţial
Al Desfătării proprii prin Absorbirea în Sine a Celuilalt,
Că ar fi desfrânare Transcendentală.

Mistica Întâlnirii Dumnezeu şi Creaţie este Naşterea Fiului Amândurora,
Naşterea Unui Dumnezeu şi Creaţie şi a Unei Creaţii şi Dumnezeu,
În care se Dăruiesc fiecare, în care se Întâlnesc Transfiguraţi.

Adevărata Întâlnire Mistică nu este în proprie Absorbire,
Că se face desfrânare transcendentală sau autoplăcere,
Ci este doar în Taina Întâlnirii Dăruirii Amândurora, ca Rod reciproc.

Adevărata Întâlnire Mistică este în Ieşire de Sine
Şi totodată nu în Absorbirea Celuilalt,
Ci tot în Ieşirea Celuilalt, care împreună Nasc pe-al Treilea, al Amândurora.

De aceea Dumnezeu Tatăl este în sine Deschidere Treime,
Iar Creaţia Traducere de Tatăl este tot deschidere Treime,
Ce înseamnă „Cină de Taină”, nu pat nupţial sub voalul Ascunderii.

Cel de-al Treilea în Dumnezeire este Fiul-Logosul-Dăruirea Absolută,
Cel de-al Treilea în Creaţie este Copilul-Dăruirea Părinţilor,
Cel de-al Treilea din Unirea Dumnezeu-Creaţie este Hristos, totodată Dumnezeu şi Creaţie.

Aşa fiecare din Noi, Creaţia, Suntem totodată Dumnezeu şi Creaţie,
Dar nu Absorbiţi şi în Autoplăcere prin Celălalt,
Ci Supra-Personalizaţi în Întâlnire prin Ieşire ca Hristificare-Îndumnezeire.

Noi nu devenim Dumnezeire transformând pe Dumnezeu în noi,
Ci ne Unim cu Dumnezeu, dar nu în Noi înşine ca desfrâu transcendental
Ci Dincolo de noi înşine, în Fiul Hristos, Dăruirea Amândurora.

Noi, Creaţia, suntem Arhetip de Maica Domnului care nu se Absoarbe în Dumnezeu,
Ci ÎL Naştem pe Dumnezeu Hristos prin Dăruirea noastră lui Dumnezeu,
Care este totodată Dăruirea lui Dumnezeu în Creaţie.

Adam este Supra Arhetipul, este Chipul lui Dumnezeu Tatăl,
Din care Iese Arhetipul Mamă-Eva,
Şi Fiii lui Adam şi Eva sunt Fii totodată ai lui Dumnezeu şi ai Creaţiei.

Nu există Întâlnire dintre Adam şi Eva decât în Copiii lor,
Altfel este desfrânare de Creaţie,
Este Ucidere de Celălalt, absorbirea Celuilalt în Închidere de sine.

Sexul nu este ca realitate în sine, ci pe Arhetipul Fiului,
Doar în Deschidere de Fiu-Copil ca Dăruire, nu ca absorbire-desfrâu,
Doar ca prelungire în Corp-energii, Dăruire şi de Energii.

Mistica de Creaţie este în Dăruirea şi Împlinirea Amândurora, în Copii,
Mistica Dumnezeu-Creaţie, este în Dăruirea-Împlinirea Amândurora în Hristos,
De aici Mistica Isihastă Creştină este Mistica Maicii Domnului!

Fiinţa-Sufletul nostru este Arhetip de Maica Domnului ce are deja în sine pe Hristos,
Prin Sfântul Duh trebuie să-L Nască, prin Dăruirea Sufletului nostru lui Dumnezeu.
Noi fiecare avem Destin Deplin să-L Naştem pe Hristos Cel şi Om din Sufletul nostru,

Şi doar aşa suntem adevărată Creaţie, Îndumnezeindu-ne în Hristos,
Unde Dumnezeu şi Creaţia nu se Amestecă, ci se Împletesc,
Unde Dumnezeu şi Creaţia se Întâlnesc în Deschidere-Dăruire de Sine.

Coasta Eva se Întoarce în Adam prin Copiii de Creaţie, Copiii de Creaţie sunt Taina Unirii Creaţiei.
Arhetipul Maicii Domnului este Arhetipul Întregii Creaţii, atât al Îngerilor, cât şi al Naturii, cât şi al Omului,
De unde Maica Domnului este Arhetipul Fiinţei în Sine de Creaţie.

Maica Domnului este Arhetipul Luminii Primordiale,
Lumina ce Traduce Lumina Creatoare Dumnezeiască în Creaţie,
De unde Maica Domnului este Maica Întregii Creaţii.

Pentru noi, Oamenii, Maica Domnului este Tradusă în Eva cea Aleasă
Să Nască pe Hristos Cel făcut şi Om.
Dar Maica Domnului este şi Dincolo de Eva, este Deofiinţa întregii Creaţii.

Mistica Isihastă Creştină este Mistica lui Dumnezeu ce se Face şi Creaţie
Şi este totodată Mistica Maicii Domnului-Creaţiei ce se Îndumnezeieşte.
Şi această Dublă Mistică este în Dăruirea Amândurora, în Hristos Cel totodată şi Dumnezeu şi Creaţie.

Dumnezeu Tatăl este Deofiinţa Dumnezeirii Celei Necreate,
Mama-Creaţie este Deofiinţa Traducerii în Creaţie a Dumnezeirii Tatălui.
Hristos Dumnezeu şi Creație este Întâlnirea lui Dumnezeu și a Creaţiei ca Taina Amândurora.

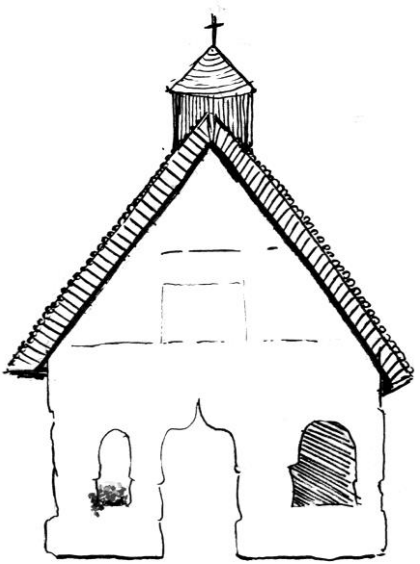

***

– Doamne Iisuse, și Eu sunt o Glăsuire a Ta, Creaţie,
Şi doar Glăsuindu-te pe Tine sunt Eu,
Că TU eşti Creatorul Glăsuirii Mele.

În Fiinţa mea de Creaţie este Chipul Glăsuirii Tale
Şi Glăsuirea mea este Laudă Ţie,
Că în ce fel aş putea Răspunde altfel?...

Creaţia este Podoaba de Creaţie a Grăirii Tale,
Şi Creaţia se face Imn adus acestei Grăiri
Şi doar în Lauda Ta Creaţia este Asemănătoare Ţie.

Isihasm, Icoană-Taină Dublă,
În care Dumnezeu şi Creaţia
Se Întâlnesc direct în Faţă
Prin Hristos, Taina Amândurora.

Isihasm, Odihnă Dincolo de Sine,
Dialog în Absolut şi Cina cea de Taină.[6]

***

Noi, fiecare, suntem o Memorie de Mişcare
O Anume Rostire a Cuvântului Tău,
Ce se Întrupează într-o Anume Fiinţă Creată de Cuvântul Tău.

Scânteia ce stă ca Arhetip Fiinţei mele Create
Este Această Rostire a Cuvântului Tău,
În care Eu mă Regăsesc şi totodată Te Întâlnesc pe Tine.[7]

[6] *Ibidem*, pp. 269-270.
[7] *Ibidem*, p. 290.

VOLUMUL 3: MEDICINA ISIHASTĂ

Cele trei Deschideri şi Desfundări Energetice

Noi fiecare suntem o Memorie de Mişcare,
O Anume Rostire a Cuvântului Tău
Ce se întrupează într-o Anume Fiinţă Creată de Cuvântul Tău.
Scânteia care stă ca Arhetip Fiinţei mele Create
Este această Rostire a Cuvântului Tău,
În care eu mă Regăsesc şi totodată Te întâlnesc pe Tine.[8]

(vezi „Nevoinţele Isihaste")

Medicina Femeii

Substanţa Creaţiei Îl face pe Dumnezeu Mamă,
Încât Tatăl în Creaţie înseamnă Mamă.
Tatăl se întrupează în Creaţie
Şi Creaţia Îl traduce ca Mamă,
Încât Tatăl şi Mama sunt deopotrivă,
Dar Tatăl este Dumnezeu şi Mama este Creaţie Îndumnezeire.
Dumnezeu nu se Transformă în Creaţie,
Tatăl nu se Transformă în Mamă,
Dumnezeu se Întrupează în Propria Sa Creaţie.[9]

(vezi Urcuşul Isihast)

***

O, Chip de Mamă, tu ai în tine Întrupat deja Chipul Fiului lui Dumnezeu,
Căci doar acest Chip de Fiu te face pe tine Chip de Mamă,
Mama fiind „Menire" de Întruparea Fiului.
Mai întâi este Chipul de Icoană-Mamă
Şi din Chipul de Mamă iese Chipul de Femeie,
Mama fiind Întruparea de Fiu-Chipul Icoanei Tatălui.
O, Taină care se cântă fără să se poată Vorbi:
Dumnezeu se face Copil în Braţele Maicii Domnului
Şi Creaţia se face Întruparea Fiului lui Dumnezeu.
O, Icoană a Maicii Domnului Înfricoşată,

[8] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Memoriile unui Isihast*, Vol 3, București, Editura Platytera, 2007, p. 174.
[9] Idem, p. 245.

Tu Porţi în Braţele tale pe Dumnezeu Întrupat
Şi Fiul lui Dumnezeu îşi Odihneşte Capul pe Inima ta...
Inimă de Mamă, tu nu eşti o Iubire oarecare,
Eşti o Anumită Iubire de Fiu întrupat.
Şi Rostul tău este să fii Inimă-Biserică a Cântării Lui.
Dumnezeu Creează Creaţia cu Chip de Icoană-Mamă, nu de Femeie...
Arhetipul Creaţiei este Icoana cu Chip de Mamă
Şi apoi Asemănarea de Mamă este Chipul de Femeie.
Eva îşi distruge propria Icoană de Mamă,
Omoară Chipul Fiului din Inima sa
Şi se face Desfrâu în Gol şi Uitare...
Întâlnirea dintre Adam şi Eva nu este o simplă plăcere,
Este Ritualul Sacerdotal al Coborârii Fiului în Întrupare,
Prin Adam Preotul Născându-se în Biserică-Eva Fiul-Euharistia.
Adam nu este Bărbatul Evei, ci Preotul, Chipul Direct de Dumnezeu
Şi Eva nu este Femeia lui Adam, ci Biserica de Creaţie
Şi Amândoi nu fac Desfrânare, ci Slujesc Liturghia Întrupării Fiului.
Bietul Adam se face din Preot o Slugă
Şi Eva se face o Vrăjitoare care, fără Preoţia lui Adam,
Ajunge Preoteasa unei Magii ce Junghie Copilul...
De aceea, după Căderea din Rai, Vine Marele Preot Hristos
Să Restabilească Adevărata Preoţie ce este Semnul Fiului,
Restabilind totodată şi Adevărata Biserică-Icoană de Maica Domnului.
Maica Domnului, tu ai Renăscut Icoana-Chipul Pierdut,
Tu ai Reînviat Biserica Fiului lui Dumnezeu,
Mă închin Icoanei Tale că Porţi cu adevărat pe Dumnezeu în Braţe.
Femeie, nu Ucide Preoţia lui Adam prin vrăjitoria ta.
Adame, nu Ucide Biserica Evei prin simplă plăcerea ta.
Amândoi fiţi Biserică şi Preot Întrupării Fiului.
Plinul Iubirii Femeii nu este Bărbatul, ci Fiul,
Şi Plinul Iubirii Bărbatului este de asemenea tot Fiul.
În Lipsa Fiului este Ucidere şi desfrânare.
De asemenea, în Golul-Lipsa de Dumnezeu, Creaţia se Auto-Desfiinţează.
Tu, Femeie, Ridică-te la Chipul de Biserică-Maica Domnului,
Menirea ta este să fii Sfântă ca o Biserică,
După cum Menirea Bărbatului este să fie Sfânt ca un Preot.
Şi Femeia Căsătorită ca și cea Necăsătorită este o Maică a Domnului
Dacă are în Inima sa pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu,
Şi Bărbatul, la fel, dacă are în Inimă pe Hristos.
Femeie, nu-ţi Ucide Biserica proprie prin Magia Desfrâului,

Bărbatule, nu-ţi Ucide Preoţia prin Magia Femeii,
Amândoi rămâneţi Biserică şi Preoţie a Întrupării Fiului lui Dumnezeu.
Inima voastră faceţi-o Mistică Biserică,
Sufletul vostru faceţi-l Teologia lui Hristos-Fiul în Sine
Şi Corpul vostru faceţi-l Cunoaşterea-Metafizica Misticii şi Teologiei.[10]

(vezi „Urcuşul Isihast", şi „Dialog în Absolut")

Sacro-Terapie

***

Înfricoşată este Iubirea Ta, Doamne, din care mă Naşti,
Care nu se opreşte la aceasta, Venind încă o dată în mine
Ca Întrupare în Fiinţa mea, Născându-Te astfel şi eu pe Tine.

Creându-mă pe Mine, Iubirea Ta o Întrupezi în mine
Şi Această Iubire se Face Scînteia pe care eu o Renasc,
Din propria mea Iubire Renăscându-Te pe Tine.[11]

[10] *Ibidem*, pp. 252-254
[11] *Ibidem*, p. 260.

VOLUMUL 4: DIALOG ÎN ABSOLUT

Dialogul între Taine

Noi suntem Un Glas al Cuvântului Tău
Ce Creează o Anume Fiinţă care să Întrupeze Acest glas Dumnezeiesc,
Ce se face şi o Cântare de Creaţie.

Eu sunt o Anume Rostire a Cuvântului Tău
Şi Această Rostire este Arhetipul meu Fiinţial,
Un Nume al meu Născut din Cuvântul Numelui Tău.

Scânteia ce stă ca Arhetip Fiinţei mele de Creaţie
Este această Rostire a Cuvântului Tău,
În care eu mă Regăsesc şi totodată te Întâlnesc pe Tine.

Eu sunt o Dăruire-Rostire a Ta
Şi în această Rostire Îţi invoc Numele Dumnezeiesc,
Doar în această Rostire găsind Calea către Tine.

Rostesc Numele Tău, Doamne Iisuse Hristoase,
În Glasul Numelui Tău să Regăsesc Glasul Cuvântului Viu,
Să Regăsesc Rostirea a însăşi Fiinţei mele de Creaţie. [12]

(vezi „Nevoinţele Isihaste")

Asumarea Destinului Hristic

Dumnezeu a Vorbit în Sine despre tine
Şi te-ai născut din Cuvântul de Taină,
Te-ai născut direct Vorbind cu Dumnezeu.

***

O Anume Rostire de Cuvânt Logos
Creează o Anume Fiinţă ce are în sine
Această Scânteie de Vorbire de Dumnezeu.

[12] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Memoriile unui Isihast*, Vol 4, București, Editura Platytera, 2007, pp. 22-23.

***

Doamne, Tu m-ai creat Vorbind direct cu mine,
Eu m-am născut direct Vorbind cu Tine
Şi Viaţa mea este Vorbirea Amândurora.

***

Doamne Iisuse, Cuvântul Tău s-a Întrupat în Fiinţa mea
Şi din Această Sămânţă am Crescut Eu-Pomul,
Care Rodeşte apoi tocmai Sămânţa Creatoare.

O, Taină a Vorbirii Dumnezeieşti,
Din care sunt Creat eu ca Fiinţă
Ce are tot Vorbire ca Răspuns!

O, Taină a Vorbirii de Creaţie,
Care Te Rodeşte pe Tine Însuţi, Doamne,
O, Taină a Dialogului dintre Taine!

***

O, Taină înfricoşată şi Cutremurătoare,
Cum eu, Creaţia, Întrupare de Cuvânt Dumnezeiesc,
Să mă Urc ca Întrupare în Însuşi Dumnezeu!

Destinul Vieţii mele de Creaţie
Este să mă Urc ca Întrupare în Dumnezeu,
După cum şi El S-a Întrupat în mine să mă Creeze.
Înfricoşată Taină să am Destin de Îndumnezeire,
Să mă Urc ca Întrupare în Însuşi Dumnezeu
Ca Dialog reciproc, fără amestecare. [13]

[13] *Ibidem*, pp. 25-26.

Căderea din Rai, Căderea din Vorbirea cu Dumnezeu

Tu ai Rostit Numele meu aşa cum ai Voit Tu
Şi eu m-am Născut din Acest Nume Zis de Tine
Şi prin Această Rostire eu Vorbesc Înapoi cu Tine.

Dar, Doamne, eu am uitat Glasul Rostirii Tale
Şi Numele meu este gol de Rostirea Ta
Şi de aceea Te înlocuiesc cu alte Rostiri străine...

Doamne, strig din golul Fiinţei mele,
Strig după Rostirea pe care ai Zis-o Tu când m-ai Creat
Ca să mai aud încă o Dată...

***

Sunt un ucigaş al Cuvântului Tău din mine, Doamne,
Dar doresc să Reînviez Rostirea Ta în mine...
De aceea Îţi Rostesc Numele până mă vei Auzi..

Doamne, eu Te-am uitat pe Tine şi Rostirea Ta,
Dar Tu, Doamne, nu mă poţi uita niciodată
Şi aşa este posibilă Reînvierea Ta în mine...[14]

[14] *Ibidem,* pp. 27-28.

Ne Naştem cu Menire Hristică

Doamne, mă înfricoşează Acest Dar de Menire de Taină,
Tu îmi ceri să fiu Menire Mântuitoare,
Tu îmi ceri să Port Această Cruce-Podoabă.[15]

Destinul Hristic, Întâlnirea în Absolut

Cine nu ştie să se Închine în Dragoste
Nu va şti niciodată Taina Iubirii Transcendentale,
Nu va gusta din Duhul şi Vorbirea Veşnică.[16]

***

Isihasm, Dor de Inimă Transcendentală,
Dorul de pe Crucea Vieţii, ca Destin Hristic propriu,
Reîntâlnire Absolută în Cântarea Nesfârşită.

Destinul Crucii ca Reîntâlnire în Absolut.[17]

***

O, Cruce, „Cuţit" direct în Inima lui Dumnezeu,
Te-ai Prefăcut din Sângele Lui revărsat
În Pierdutul Pom al Vieţii nesfârşite.[18]

***

Suflete al meu, Închină-te Domnului ca să te Reîntâlneşti cu El,
Închină-te Domnului ca să Prefaci Crucea în Gest Sacru,
Să Prefaci Crucea despărţirii iarăşi în Închinarea Întâlnirii.

Suflete al meu, te Naşti pe Crucea păcatului-despărţirii,
Dar nu te teme, Prefă Crucea în Închinare
Şi Crucea în Gest Sacru îţi va reda întâlnirea.

Cine nu ştie să facă din Cruce Închinăciune Sfântă
Nu va putea Preface suferinţa în Învierea Reîntâlnirii,
Nu va Gusta din Duhul Sfânt şi din Împărtăşirea Euharistică.[19]

---

[15] *Ibidem*, p. 32.
[16] *Ibidem*, p. 32.
[17] *Ibidem*, p. 38.
[18] *Ibidem*, p. 41.
[19] *Ibidem*, pp. 41-42.

Destinul Învierii Hristice

Scânteia ce stă ca Arhetip al Fiinţei mele de Creaţie
Este această Rostire a Cuvântului Tău,
În care eu mă Regăsesc şi totodată Te întâlnesc pe Tine.

***

Toate Fiinţele au în ele Chipul Destinului Hristic,
Toate sunt Mântuire în Lucrare proprie,
Totul este doar Menirea Vieţii Veşnice.

Nu te sminti şi nu te scârbi
De hâdele Cruci pe care le purtăm fiecare,
Ele sunt căderea ce Merge în Curăţirea Învierii.

Închină-te Fiecărei Cruci, cât ar fi de urâtă,
Este Suferinţa lui Dumnezeu Însuşi în noi,
Închină-te Mântuirii absolute.

Cântă zilnic Taina Destinului Hristic,
Închină-te zilnic acestui Destin
Ca să te poţi Împărtăşi din Euharistia Dumnezeirii.

Fă-ţi Inima ta Potirul Destinului Hristic,
Lasă Săvârşirea Liturghiei Hristice în Inima ta,
Fă Inima ta Altarul Întâlnirii Tainei Absolute.[20]

[20] *Ibidem,* p. 42.

Isihasmul, Cuvântarea din Inimă a Destinului Hristic

Inima lui Dumnezeu, Sfântul Duh şi Inimile tuturor făpturilor
În Duhul şi Inima mea se Întâlnesc
Şi aici, în Duhul şi Inima mea,
Euharistia Cosmică se Săvârşeşte.
Doamne, Inima mea este o Lacrimă de Răstignire,
Dar este şi un Destin Mântuitor,
Este şi o făgăduinţă a Tainei Învierii. [21]

Maica Domnului, Icoana Isihasmului

Raiul este Creaţia Ta adevărată, Doamne,
Icoana este Chipul Creaţiei Tale de Rai,
Icoana în care Tu şi Creaţia sunteţi fără amestecare,

Chipul de Icoană este Chipul Vorbirii Tale.
Nu Fiinţa Ta Dumnezeiască se face şi Chip de Creaţie,
Ci Vorbirea Ta Creează şi o Vorbire de Creaţie.

Tu ai Vorbit în Sine despre Creaţie,
Şi în Conştiinţa Ta ne-ai Creat întâi
Şi Aceasta ai Suflat-o în Creaţie.

Nu Fiinţa Ta se face şi Sufletul nostru,
Ci Vorbirea Ta Suflată în Noi
Creează o Nouă Fiinţă şi Vorbire de Creaţie.

De aceea, Menirea noastră este să Vorbim cu Tine,
Să avem Suflare Nemuritoare de Duh,
Să purtăm Chipul Iubirii, Icoana Chipului Tău.

Iubirea este Arhetipul Chipului de Icoană
Şi Tu, Doamne, eşti Însuşi Chipul Icoanei Absolute,
Şi Semnul Chipului Tău este Chipul Iubirii.

Taina Creaţiei este Iubirea, Suflul şi Cuvântul,
Tatăl-Iubirea Zice, Sfântul Duh Suflă şi Fiul Dăruieşte-Modelează

[21] *Ibidem,* p. 44.

Şi aşa noi suntem Creaţia Treimii Dumnezeieşti.

Fiul-Logosul-Cuvântul este Marele Arhiereu care Slujeşte
Şi Aduce Tatălui Creaţia ca Prinos,
Ale Tale dintru ale Tale, Ţi-aducem ale Tale.

Şi Creaţia, la rândul său, la fel Răspunde:
„Tu, Doamne, ne-ai Creat aşa cum ai Vrut Tu,
Noi suntem Icoana-Biserica Laudei Tale."

Şi acest Chip de Icoană în care Însuşi Fiul-Logosul Slujeşte
Este Chipul în care El, Fiul, se Întrupează,
Este Altarul Inimii Maicii Domnului unde Fiul Liturghiseşte.

De aceea, Prima Inimă Altar ce a Primit Liturghia
Este Inima Maica Domnului prin care S-a Întrupat,
Prima care a Gustat din Euharistia Primordială.[22]

Eva distruge Icoana de Rai

Eva a spart Icoana Cerească de Rai
Eva nu se mai Închină lui Dumnezeu, ci Şarpelui...
Icoana se înlocuieşte cu masca golului de Dumnezeu,

Blestematul gol în care Icoana de Rai se sparge,
În care gândirea Şarpelui explodează,
Şi destructurează Gândirea prin negarea Gândirii... [23]

***

Spargerea Icoanei în golul de Dumnezeu
Aduce idolul negării, sfărâmării Gândirii Sacre,
Aduce destructurarea prin anti-Gândire.

Pomul căderii din Rai nu este interzicerea Gândirii,
Este tocmai sfărâmarea Gândirii,
Sfărâmarea Cunoaşterii printr-o anti-Cunoaştere.

[22] *Ibidem,* pp. 44-46.
[23] *Ibidem,* pp. 44-46.

Golul de Dumnezeu este Visul din care se naşte idolul,
Oribila „fantomă” a unui anti-Dumnezeu,
Oribila anti-Gândire a negării Gândirii...

Negarea se face Sămânţa unei Cunoaşteri în gol
Şi această oribilă Cunoaştere o încearcă diavolul,
Cunoaşterea negării prin anihilare-moarte.

Dumnezeu interzice Cunoaşterea negării şi a morţii.
„Doamne, ce oribilă mască este negarea Icoanei,
Ce oribil este să Gândeşti inversat, pe ascuns şi pe-ntuneric”... [24]

***

Doamne, eu, Eva, am spart Icoana de Rai
Şi Te-am înlocuit pe Tine cu Şarpele,
Din Chipul de Icoană m-am făcut oglinda idolului...

Doamne, eu am pierdut Menirea mea Arhetipală,
N-am să mai fiu Mamă-Viaţă,
Am să fiu Mamă-moarte şi suferinţă...

Doamne, te rog, lasă menirea mea „Altei Mame”,
Mai Creează încă o dată o Mamă Adevărată,
O Mamă care să sfărâme Capul Şarpelui... [25]

[24] *Ibidem,* pp. 44-46.
[25] *Ibidem,* pp. 44-46.

Maica Domnului, Reînvierea Icoanei

Creaţia nu poate avea în Sine Chip de Tată,
Doar Dumnezeu are în Sine absolutul Chip de Tatăl,
Aşa, Dumnezeu Creează esenţa Creaţiei ca Chip de Mamă.

Esenţa Dumnezeirii Necreate este Chipul de Tatăl,
Tatăl înseamnă doar Necreat şi doar Creator,
De unde esenţa Creaţiei este doar Chip de Mamă.

O, ce Taină a Tainei creează Dumnezeu,
Din Chipul de Tatăl face şi o Creaţie de Chip de Mamă,
Care să fie Întruparea Fiului Amândurora.

Chipul de Mamă nu este Însuşi Chipul de Tatăl făcut şi Creaţie,
Ci este Întruparea Arhetipului de Fiu al Tatălui,
De unde Chipul de Mamă are deja în sine Chipul Fiului.

Mai întâi este Chipul de Icoană-Mamă
Şi desacralizarea Chipului de Mamă se face „femeie”,
De unde Eva cade din Icoana Chipului de Mamă, făcându-se „femeie”.

Chipul de Mamă se Creează prin Chipul Fiului Tatălui
Şi prin Chipul Fiului se Naşte Chipul de Mamă,
Încât Mama este Întruparea Chipului de Fiu, Icoana Tatălui.

Chipul de Mamă este Chip de Icoană
Doar dacă are în Sine Icoana Tatălui prin Chipul de Fiu,
Doar dacă Întrupează pe Fiul care se face şi Fiul Mamei.

O, Taină a Icoanei-Chipului de Mamă,
O, Chip Creat de Mamă, Tu Cobori pe Dumnezeu în Creaţie,
Doar Tu ne Naşti să-L Vedem pe Dumnezeu.

O, Chip de Mamă, Tu ai în Tine Întrupat deja Chipul Fiului lui Dumnezeu,
Că doar acest Chip de Fiu te face pe tine Chip de Mamă,
De aceea Tu eşti Chipul Luminii Primordiale.

Prin Lumină Începe Dumnezeu Creaţia,
Şi la început Cuvântul este Lumina Necreată,

Şi Chipul Tău, Mamă, este Întruparea Cuvântului-Luminii Creatoare.

Chipul de Tatăl este Icoana-Chipul Dumnezeirii,
Chipul de Mamă este Icoana-Chipul îndumnezeirii,
Iar Dumnezeirea şi Îndumnezeirea nu se amestecă niciodată.

Dar Îndumnezeirea ta, Mamă, este Chipul Fiului
Şi doar prin Fiul este Icoana-Îndumnezeire,
Doar prin Întruparea Dumnezeirii Fiului în tine.

Icoana Ta, Mamă, este prin Fiul, Icoana Tatălui,
Şi fără Fiul tu nu mai eşti Icoană,
Doar tu, Mamă, cu Fiul în Braţe eşti Îndumnezeită Icoană.

Eva a rupt Chipul de Icoană şi l-a făcut idol
Şi la Piept nu mai are pe Fiul lui Dumnezeu,
A devenit o simplă „femeie" ce duce Dorul Fiului pierdut...

Noua Evă este cu adevărat Maica Fiului lui Dumnezeu
Şi aşa Maica Domnului Reînvie Icoana pierdută,
Reînvie Îndumnezeirea, Întruparea Dumnezeirii în Creaţie. [26]

Icoana este Arhetipul Maicii Domnului

Mamă, Tu eşti Chipul de Icoană a Creaţiei,
În Chipul tău se Întrupează Chipul lui Dumnezeu,
Fiul lui Dumnezeu care te face şi pe tine Chip de Icoană.[27]

***

Icoana de Creaţie este Inimă de Dumnezeu şi de Creaţie,
Care bat una prin alta fără amestecare,
Care Vorbesc şi se Întâlnesc totodată.

Descoperă în Icoană însăşi Taina Inimii de Dumnezeu,
Inima ta va începe să bată în Icoană,
Şi Icoana de lemn şi de vopsea se va face Icoană Vie!

Inima de Dumnezeu din Icoană este Sfântul Duh
Şi Inima ta este Duhul din tine
Şi Taina Icoanei este Întâlnirea în Duh.

---

[26] *Ibidem,* pp. 44-46.
[27] *Ibidem,* p. 49.

Orice Icoană este Vie, căci are Inimă de Dumnezeu în ea
Şi dacă adaugi şi Inima ta cu cea din Icoană
Icoana se face Taina Întâlnirii cu Dumnezeu.

Icoană, Inimă de Dumnezeu Întrupată în Creaţie,
Cum să nu mă Închin Ţie, Inima de Dumnezeu,
Cum să nu te fac propria-mi Inimă şi Duhul din mine?!...

***

Icoana Maicii Domnului, tu cobori pe Dumnezeu în Creaţie,
Tu ne Descoperi pe Dumnezeu la Faţă prin Întruparea Fiului,
Fără Tine, noi nu ne-am Închina niciodată lui Dumnezeu.

Icoana Ta, Maica Domnului, este Fereastra lui Dumnezeu,
Este Uşa Preasfântă spre Dincolo de Creaţie,
Este Lumina ce ne dă Privirea Cerească.

Icoana Ta, Maica Domnului, este Icoană adevărată,
Icoana Ta este Icoana în Sine de Creaţie,
Este Icoana în care Creaţia nu se mai desparte de Dumnezeu.

O, Taină care se Cântă fără să se poată mai mult vorbi,
Dumnezeu se face Copil în Braţele Maicii Domnului
Şi Creaţia se face Întruparea Fiului lui Dumnezeu.

O, Icoană a Maicii Domnului înfricoşată,
Tu porţi pe Dumnezeu Întrupat în Braţele tale
Şi Fiul lui Dumnezeu îşi Odihneşte Capul pe Inima Ta...

Ce Simţi Tu, Inimă a Maicii Domnului,
Ce Trăieşti Tu, Inima cea mai Îndumnezeită?
Mai poţi să te desparţi vreodată de Dumnezeu?

A încercat Eva să se despartă de Dumnezeu,
A înlocuit pe Fiul lui Dumnezeu cu Şarpele
Şi a căzut în uciderea de Dumnezeu, ca desfrânare...

Inimă de Mamă, tu nu eşti o Iubire oarecare,
Eşti o Anumită Iubire de Fiu Întrupat,
Mama fiind „Rost de Întruparea Fiului lui Dumnezeu”.

Doamne, în ce oribilă cădere s-a prăvălit Eva,
Care a omorât pe Fiul lui Dumnezeu din Inima Sa
Şi l-a înlocuit cu oribila desfrânare a Şarpelui…

Mamă, Tu eşti Icoana în Sine în care Bate Inima de Dumnezeu,
Inima Fiului care Vine să se Întrupeze
Şi rostul Tău este să fii Inima-Biserică a Cântării Lui. [28]

Creaţia Arhetipală

Dumnezeu Creează Creaţia cu Chip de Icoană Mamă, nu de „femeie”.
Arhetipul este Icoana cu Faţă de Mamă
Şi apoi Asemănarea de Mamă este „femeia“.

Femeia este în Arhetipul Icoanei de Mamă
Care se naşte din Icoana Chipului de Mamă,
Ce are Rost să Întrupeze pe Fiu.

Eva îşi distruge propria Icoană de Mamă,
Omoară Chipul Fiului din Inima sa
Şi se face desfrâul în gol şi în uitare...

Iubirea este Chipul de Icoană în Sine,
Icoana lui Dumnezeu Tatăl pentru Fiul Său,
Prin Sfântul Duh-Dragostea tot pentru Fiul Său.

Viaţa Dumnezeiască este în Iubirea lui Dumnezeu Tatăl pentru Fiul
Şi Inima Fiului şi a Sfântului Duh Bat Odată cu a Tatălui
Şi Icoana Iubirii Tatălui este Unica Icoană a Lor.

Viaţa de Creaţie este în Inima Mamei tot pentru Fiul,
Inima Mamei fiind Asemănare de Inima Tatălui,
Închinare ce Coboară şi Urcă fără încetare...

Adam este Chipul peste Chipul de Creaţie,
Eva, ieşind din coasta lui, Copilul Inimii lui Adam,
De unde Eva are în Inima sa Coasta-Copilul lui Adam.

[28] *Ibidem,* pp. 52-54.

Aici este Taina Creaţiei ca Întrupare de Dumnezeu.
Adam nu este Chip de Creaţie, ci Chip direct de Dumnezeu,
Chipul Icoanei Tatăl care are în Sine Chipul Fiului Său.

Adam nu face nunta de desfătare cu Eva,
Adam Dăruieşte din Chipul Tatălui pe Fiul său
Şi Eva primeşte în Inima sa pe Fiul prin Adam.

Bucuria Întâlnirii dintre Adam şi Eva nu este o simplă plăcere,
Este Ritualul Sacerdotal al Coborârii Fiului în Întrupare,
Prin Adam, Preotul, în Biserica Eva Născându-se Fiul- Euharistia.

Prin Fiul-Euharistia se Întâlnesc Adam şi Eva ca Împărtăşire,
Nu fiecare se absoarbe în Inima sa singulară,
Ce ar însemna omorârea a Însăşi Euharistiei-Fiului.

Adam este Sacerdotul care are în Sine Puterea-Sămânţa Euharistiei
Şi Eva este Biserica-Potirul, Inima-Altar al Fiului Euharistic,
Şi Adam şi Eva Slujesc Împreună Întrupării Fiului Euharistic.

Adam nu este „bărbatul Evei", ci Preotul, Chipul direct de Dumnezeu,
Şi Eva nu este „femeia" lui Adam, ci Biserica întrupării lui Dumnezeu
Şi amândoi nu fac desfrânare, ci Liturghia Euharistiei Fiului.

De aceea, după căderea din Rai Adam cade din Preoţie
Şi Eva cade din Chipul de Icoană-Biserică,
Şi Slujirea lor se face un joc descralizat fără Fiul Euharistic, care este uitat.

Bietul Adam, din Preot se face un actor de teatru
Şi Eva ajunge o vrăjitoare care fură Preoţia lui Adam,
Făcându-se pe sine preoteasa unei magii ce junghie Copilul Euharistic.

Oribilă transformare a Liturghiei Dumnezeieşti în omorârea Fiului!...
Când Eva este preoteasa, însăşi Viaţa lui Adam este Sacrificată
Şi Fiul lui Adam este omorât, iar sângele este aruncat la gunoi.

Liturghia Cerească se face o magie în care Eva este preoteasa,
În care Fiul, Preoţia lui Adam, este junghiat şi aruncat
Şi Împărtăşirea Euharistică-Fiul se face o desfrânare de carne.

De aceea, după cădere Vine Marele Preot Hristos şi restabileşte adevărata Preoţie care este Semnul Fiului,
Restabilind totodată şi adevărata Biserică, Icoană de Maica Domnului.

Odată cu Restabilirea Bisericii ca Icoană a Maicii Domnului
Vrăjitoria preotesei-magiei este desfiinţată
Şi adevărata Liturghie Euharistică prin Hristos Cel Înviat se săvârşeşte.

Liturghia Hristică nu mai este Jertfa Sângeroasă,
Eva nu mai omoară pe Fiul lui Dumnezeu,
Ci Fiul lui Dumnezeu Învie pe Însăşi Mama Biserică.

Dacă Eva are Menire să Nască pe Fiul lui Dumnezeu
Şi căderea o face omorâtoare de această Menire,
Vine Însuşi Fiul lui Dumnezeu să o renască pe Eva, ca Maică a Domnului.

„Maica Domnului, prin Tine se face Restabilirea Creaţiei,
Prin Întruparea Hristică ai redevenit Mama Cerească-Biserica
Ce Renaşte Creaţia la Viaţa veşnică!"

„Maica Domnului, Tu ai Renăscut Icoana-Chipul pierdut,
Tu ai Renăscut Biserica Fiului lui Dumnezeu,
Mă Închin Icoanei Tale, că Porţi cu adevărat în Braţe pe Dumnezeu".[29]

Iubire, Agape, Eros

Femeie, tu eşti Biserica Preoţiei lui Adam,
Menirea Întrupării Fiului lui Dumnezeu prin Adam,
Nu fi ucigaşa Bisericii proprii şi a lui Dumnezeu şi a lui Adam,

Femeie, nu ucide Preoţia lui Adam prin vrăjitoria ta,
Adame, nu ucide Biserica Evei prin desacralizarea ta,
Amândoi fiţi Biserică şi Preot ai Întrupării Fiului!

Plinul Iubirii femeii nu este bărbatul, ci Fiul,
Şi plinul Iubirii bărbatului, de asemenea, tot Fiul.
În gol de Fiul este ucidere şi desfrânare.

[29] *Ibidem,* pp. 54-57.

Iar Deplinul Creaţiei este Iubirea lui Dumnezeu
Şi în gol de Iubirea de Dumnezeu apare ura-negarea,
În gol de Dumnezeu Creaţia se Auto-desfiinţează.[30]

Mistică, Teologie, Metafizică

La Începutul Neînceputului Absolut este Icoana Dumnezeu Tatăl,
***Mistica** în Sine din care Purcede Sfântul Duh,**Taina**,*
*Şi totodată se Naşte Fiul-Descoperirea, **Teologia.***

Fiul-Teologia Descoperă Icoana Absolută, pe Dumnezeu Tatăl,
Teologia, ca Asemănare de Mistică,
Teologia, ca Vorbire despre Mistica Icoanei Tatăl.

Icoana, Mistica în Sine, este Originea Teologiei,
Dar Teologia este Descoperirea a Însăşi Misticii Icoanei,
Mistica şi Teologia fiind Deodată şi fără Amestecare.

Din Icoana-Mistica Purcede-Iese şi Metafizica,
Taina care întoarce totul spre Mistică-Icoană,
Această Mişcare a Icoanei Misticii fiind Cunoaşterea Metafizică.

La fel, Creaţia este Icoana Arhetipul Maicii Domnului
Şi Taina Icoanei Mamei este Fiul în Sine,
Mama fiind Mistica proprie a Creaţiei.

Chipul de Mamă este Mistica-Biserica de Creaţie,
Chipul de Fiu este Teologia şi Preoţia,
Iar Chipul de Bărbat este Slujirea-Cântarea-Metafizica.

Creaţia este Întruparea Chipului Trinitar Dumnezeiesc,
Mama, prin Fiul din Sine, fiind Icoana-Mistica-Biserica,
Iar Bărbatul, Ritualul Liturghiei Întrupării Fiului.

Cea mai mare profanare a Mamei este distrugerea Fecioriei-Bisericii,
Iar profanarea Fiului este negarea Lui
Şi profanarea Bărbatului este magia desfrânării „femeii”.

[30] *Ibidem,* pp. 63-64.

Fiecare „femeie" este Chip de Biserică, Chip de Maica Domnului,
Fiecare bărbat este Chip de Preoţie, de Hristos Întrupat,
Şi fiecare este în Sine Mistica, Teologia şi Metafizica.

Tu, femeie, ridică-te la Chipul de Biserică Maica Domnului,
Mistica ta este să fii Sfântă ca o Biserică,
Teologul îţi este Copilul Hristos şi Familia îţi este Metafizica!

Tu, bărbat, să ai idealul pur de Hristos!
Mistica ta este Iubirea directă de Dumnezeu,
Teologia îţi este Copilul şi Metafizica, Slujirea în Familie.

Şi femeia necăsătorită, ca şi cea căsătorită, este o Maica Domnului
Dacă are în Inima sa pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu,
Iar bărbatul la fel, dacă are tot pe Hristos în Inimă.

Femeie, nu-ţi ucide Biserica-Mistica prin magia desfrâului,
Bărbatule, nu-ţi ucide Preoţia prin magia femeii,
Amândoi rămâneţi Biserică şi Preoţie a Întrupării Fiului lui Dumnezeu!

Inima voastră faceţi-o Mistică Biserică,
Sufletul vostru faceţi-l Teologia Lui Hristos
Şi Corpul vostru faceţi-l Cunoaşterea-Metafizică şi a Misticii şi a Teologiei. [31]

Isihasm, Dialog în Absolut [32]

Dumnezeu ne Creează Sufletul prin Cuvântul Său
Şi Sufletul nostru este Vorbire Transcendentală,
Este, în esenţă, Dialog în Absolut.

Dumnezeu a Vorbit în Sine despre Tine
Şi te-ai născut din Cuvântul de Taină,
Te-ai născut direct Vorbind cu Dumnezeu.

În Inima Dincolo de Inima din piept
Este Memoria Cuvântului de Taină,
Este Supra-Conştiinţa Dialogului în Absolut.

[31] *Ibidem,* pp. 64-66.
[32] *Ibidem, pp.* 66-67.

Coboară-te Dincolo de Inima din piept,
Deschide Uşa Tainică a Intrării în Absolut
Şi te vei Împărtăşi din „Cina cea de Taină”.

Dincolo de Inima din piept
Este Vorbirea în Absolut
Şi Numele lui Iisus Hristos este Limbajul.

Isihasm, Taină a Dialogului în Absolut,
Sfântul Duh îţi este Inima Transcendentală,
Care se face şi în Tine Cântare în Nesfârşit.

Isihasm, Darul Mântuirii în Inimă[33]

O, înfricoşată Menire să fiu şi eu un Mântuitor!
Doamne, mă înspăimântă acest drum,
Doamne, cum voi putea eu îndeplini aceasta?...

Tu îmi ceri, Doamne, să fiu ce nu sunt,
Tu îmi ceri să am ce nu am,
Dar Tu zici: „Îţi Dau Eu Aceasta, tu doar să Primeşti”.

Doamne, mă înfricoşează Acest Dar de Menire de Taină,
Mă simt zdrobit de greutatea Lui,
Şi totuşi, Tu îmi ceri să port Această Podoabă.

Doamne, Tu îmi ceri să iau în Mâinile mele
Euharistia Liturghiei Tale Mântuitoare,
Ce simt că-mi Mistuie şi măduva oaselor...

Doamne, ce îmi ceri Tu mă cutremură
Şi totuşi îmi ceri să Te Ascult,
Să fac ce nu este în puterea firii mele.

Tu Zici că-mi Dăruieşti totul, doar să Primesc,
Nu ca vrednicie, ci ca Răspuns la Darul Tău,
Să fac măcar Gestul Închinăciunii cu Darul Tău în Inimă.

[33] *Ibidem,* pp. 67-68.

Cine nu vrea să se Închine în Darul Tău,
Cine nu ia Euharistia Potirului Darului Tău,
Acela, Doamne, Te respinge tocmai pe Tine...

Cum să te refuz eu pe Tine, Doamne,
Dar cum să îndrăznesc să primesc Focul Mântuitor?...
Tu Zici că m-ai Ales să fiu şi eu un Mântuitor...

Mântuirea este Iubirea Ta ce se Revarsă peste Lumea Căzută
Şi Tu mi-o Dăruieşti mie să o Cobor,
Să ard eu întâi în Iubirea Ta.

Doamne, ce mare Taină îmi Dăruieşti mie!
Îmi Dăruieşti Focul Iubirii Tale, ca din Arderea mea
Să Reînvie Lumina Mântuirii Părinţilor mei.

Inima mea este Întâlnirea Ta cu mine şi cu Părinţii mei
Şi aici, în Inimă, Tu Vii cu Darul Potirului Mântuirii,
Aici, în Inimă, îmi Dăruieşti mie Focul Învierii Înfricoşate.

Isihasm, Liturghie Cerească în Inimă[34]

Noi, fiecare, suntem un Suflet Preoţesc şi un Trup ca Biserică,
Suntem deja Taina Familiei Dumnezeieşti,
Sufletul ne este Adam şi Corpul ne este Eva.

Este Taina noastră de Creaţie.
Sufletul are Inimă de Duh şi Corpul are Inimă de Carne,
Inima de Carne fiind Coasta-Eva a Inimii de Suflet Adamic.

Corpul nostru este Coasta-Eva de Duh-Inima de Suflet
Şi în Inima Corpului Duhul Sufletului se Mişcă în afară
Şi aşa Inima Corpului are vorbirea Duhului de Suflet.

Sufletul nostru nu face magia Corpului-Evei,
Ci are rost să Strălucească în Har de Duh,
Să Slujească Liturghia Dumnezeiască în Biserică.

[34] *Ibidem,* pp. 68-69.

Nu fă desfrânare cu propriul tău Corp, că îţi omori Inima,
Îţi profanezi propria Biserică
Şi te faci omorâtor şi de Dumnezeu!

Inima de Corp este Taina a Două Iubiri deodată:
Este Asemănarea Maicii Domnului ce poartă în Braţe pe Hristos
Şi este Iubirea Transcendentală a Duhului de Suflet.

„O, Inimă din Piept, Icoană de Maica Domnului,
Ce Simţi Tu când Porţi în Braţe pe Fiul Hristos?...
O, Inimă-Biserică, o, Inimă Isihastă...

O, Duh de Suflet, Icoană de Hristos Sacerdot,
Ce Simţi tu când Slujeşti Liturghia Euharistiei?...
O, Preoţie de Suflet, o, Duh Isihast...

O, Inimă din piept, ce Cânţi odată cu Maica Domnului,
O, Duh de Suflet în care Slujeşte Însuşi Hristos...
Vă faceţi părtaşi la Liturghia Cerească!”

Credinţa-Primirea, Supra-Eul Sufletului

Tu Baţi la Uşa Fiinţei mele, Doamne,
Pari un Străin care zice că Vine din Cer:
„Primeşte-Mă şi apoi Mă vei Cunoaşte”![35]

***

Începe Trăirea Isihastă, esenţa Creştină,
Ce înseamnă Deschiderea Fiinţei proprii!
Ascultă!... Bate Dumnezeu la Uşa Fiinţei tale...

Fă primul Gest Transcendental al Trăirii Isihaste,
Deschide Uşa Inimii să intre Hristos!
„Doamne, cum este posibil să Cobori Tu Însuţi până la mine?!...

Doamne, am auzit uneori o Bătaie deosebită
Şi mi s-a spus că Eşti Tu Însuţi!
Dar nu am băgat în seamă... Ce ruşine îmi este!...

[35] *Ibidem*, p. 73.

O! Iubire Supra-Logică, nu-Ţi este de ajuns
Să Te Dăruieşti Toată ca să mă Creezi pe mine,
Vrei peste aceasta să Locuieşti chiar în mine...

O, Iubire înfricoşată Dumnezeiască, nu-Ţi este de ajuns
Să Te Reverşi până la „ultima picătură”,
Vrei peste aceasta să Te Întâlneşti şi să Vorbeşti cu mine...

Începe Trăirea Isihastă primind pe Hristos în Inimă!
De la naşterea ta El Aşteaptă să te Întâlnească.
Iubirea este Întâlnirea Transcendentală.

Iubirea nu cere nimic, ea se Revarsă Deplină,
Dar, totodată, este Absoluta Căutare a Întâlnirii,
Acel Viu Transcendental ce se Deschide în Absolut.

Iubirea nu pretinde să-i înapoiezi nimic,
Vrea, însă, să o Laşi să Stea Permanent cu Tine,
Să se Reverse în Nesfârşită Iubire...”

„Tu, Doamne, m-ai Creat din Iubirea Ta Absolută
Şi nu-Ţi este de ajuns că Te-ai Dăruit Tot în Mine,
Vrei să mă Trăieşti şi ca această Creaţie în Întâlnire...

Doamne, de aş putea şi eu, la fel, să Te Iubesc...
Să nu pot sta un minut fără să Te Întâlnesc pe Tine,
Să nu pot Trăi decât Trăindu-Te pe Tine...

Înfricoşată este Iubirea Ta Absolută, Doamne,
Nu Cere nimic, dar este Copleşitoare,
Este Cel mai teribil Deplin din care nu ai unde ieşi...

Înfricoşată este Iubirea Ta Absolută, Doamne,
Ea este totodată cea mai Absolută Aşteptare,
Aşteaptă mereu o Nesfârşită Întâlnire...

Baţi la Uşa Fiinţei mele cu Aşteptare Transcendentală...
Nu eşti supărat că nu-ţi Deschid vreodată...
O, înfricoşată Aşteptare a Întâlnirii Transcendentale...”[36]

[36] *Ibidem,* pp. 75-76.

Sfinţii Părinţi şi Urmaşii

Îngerul Păzitor îţi este Fratele Transcendental,
Sfântul al cărui Nume îl Porţi îţi este Părintele Transcendental,
Biserica ce te Botează îţi este Mama Transcendentală! [37]

Trăirea Isihastă este Ritualul Transcendental

Fiecare Cuvânt al Tău, Doamne, este o Sămânţă Transcendentală,
Cuvântul Tău Zice şi Creaţia din Cuvânt se Naşte
Şi Creaţia este o Întrupare a Cuvântului Tău.

Fiecare Fiinţă de Creaţie este pe Arhetipul Unui Cuvânt al Tău
Şi cuvintele Tale sunt Nesfârşite,
Încât Fiinţele de Creaţie sunt în această Măsură.[38]

***

Doamne, eu, Creaţia Ta sunt o Rostire a Unui Cuvânt al Tău,
Cum ai Voit Tu să mă Rosteşti, aşa sunt,
Şi în această Rostire eu mă Întâlnesc şi mă Împărtăşesc de Tine.

Eu sunt o Creaţie aşa cum ai Voit să Zici Tu,
Cuvântul Tău a Zis şi Puterea Sfântului Duh m-a Născut
Şi eu am în mine Scânteia Acestui Cuvânt şi Duh al Tău.

În Această Lumină de Duh şi Cuvânt Rostire a Ta
Eu Te Recunosc şi Te Întâlnesc pe Tine
Şi Fiinţa mea Vorbeşte cu Tine fără Amestecare.

Tu, Fiinţă Dumnezeiască mai presus de toate Fiinţele de Creaţie,
Te Arăţi mie la Chip prin Vorbirea Ta
Şi Fiinţa mea tot prin Vorbire se Arată Ţie!

O, Taină a Glăsuirii Tale din care noi ne-am Născut,
Prin Taina Ta ne Întâlnim cu Dumnezeu la Faţă,
Prin Vorbirea Transcendentală ne Împărtăşim real de Dumnezeu.[39]

---

[37] *Ibidem,* p. 78.
[38] *Ibidem,* p. 81.
[39] *Ibidem,* pp. 82-83.

***

„Să pot Trăi doar Trăindu-Te pe Tine”... [40]

***

Ce înfricoşată este Iubirea Ta, Doamne,
Că Tu însuţi Vii în Fiinţa mea,
Tu mă Trăieşti întâi pe mine, ca eu să Te Trăiesc prin Tine.

Înfricoşată este Iubirea Ta Absolută, Doamne!
Ea Însăşi Năvăleşte Copleşitoare,
Eu trebuie doar să mă Deschid fără încetare.[41]

***

Să Tacă toate ale Creaţiei şi să lase să Vorbească Însuşi El,
Şi apoi Creaţia să Răspundă Acestei Vorbiri Dumnezeieşti,
Să Răspundă Ascultând ce Vorbeşte Însuşi Dumnezeu.

Dumnezeu Coboară întâi în Creaţie şi Vorbeşte despre Sine
Şi din Trăirea-Mistica Sa începe să Vorbească,
Trăind El Întâi însăşi Creaţia, deşi a Creat-o El.

Înfricoşată este Această Mistică Dumnezeiască
Care Năvăleşte în Creaţie Atotcopleşitoare,
Care Pătrunde Ea Întâi cu a Sa Dumnezeire.

Şi după ce Pătrunde până în Adâncurile Creaţiei
Apoi începe să Vorbească în Dăruire de Sine,
Neaşteptând să i se Răspundă, fiind Ea Absoluta Vorbire.

Mistica este Absoluta Vorbire în Sine,
Este Odihna-Liniştea Vorbirii Transcendentale,
Din Ea se Deschid Gestul-Mişcarea şi Limbajul-Comunicarea.

Dumnezeu este Mistică-Trăire directă de Sine,
Din care purcede Descoperirea-Metafizica
Şi se Naşte Teologia-Comunicarea Misticii-Trăirii.[42]

---

[40] *Ibidem,* pp. 86.
[41] *Ibidem,* pp. 87.
[42] *Ibidem,* pp. 88-89.

Configuraţia Creaţiei este Ritualul Vorbirii Dumnezeieşti

Doamne, Viul-Conştiinţa din mine este Chipul Iubirii Tale,
Viaţa-Memoria din mine este Chipul Dragostei Sfântului Duh
Şi Existenţa-Semnificaţia din mine este Chipul Dăruirii Hristice.

Acest Ritual Transcendental este Trăirea Creştină Isihastă.
Doamne, Iubirea Ta care Coboară în mine trebuie să-mi fie Conştiinţa,
Sfântul Duh trebuie să-mi fie Memoria Dragostea Transcendentală
Şi Prezenţa lui Hristos să-mi fie Vorbirea-Dăruirea.[43]

***

Doamne, Coboară în Mintea mea Harul-Înţelepciunea,
Umple Inima mea cu Lumina Necreată Harică,
Fă Corpul meu Biserică în Mireasmă Duhovnicească![44]

***

Biserica din mine cu Biserica Pământească şi Biserica Cerească,
Sunt cele Trei Biserici Deodată ca Totală Biserică
Şi niciodată Una nu poate fi în lipsa Celorlalte!

Doamne, Tu, Cel Întreit pe Trei Scaune deodată,
Cele Trei Biserici Slujesc Aceeaşi Liturghie a Ta,
Şi în toate Trei deodată eşti fără deosebire!

Noi ne Naştem din Botezul Bisericii Pământeşti
Şi Biserica Pământească se Naşte din cea Cerească
Şi prin Biserica din noi le unim pe cele două!

„În Biserica Inimii mele Vino, Vino Doamne, Iisuse Hristoase,
Potirul Liturghiei Tale Pământeţti adu-L în Inima mea,
Şi Împărtăşeşte-mă din Euharistia Ta Cerească!

Prezenţa Ta, Doamne Iisuse, în Inima mea, este Icoana Interioară,
Şi acestei Icoane mă Închin cu Gestul Dragostei Transcendentale,
Şi Vorbirea Ta cu mine este Împărtăşirea Euharistică!”[45]

---

[43] *Ibidem,* pp. 92-93.
[44] *Ibidem,* p. 93.
[45] *Ibidem,* pp. 93-94.

Trăirea Isihastă este Dialog între două Ritualuri

Tu, Doamne, m-ai Creat din Iubirea Ta Absolută
Şi nu-Ţi este de ajuns că Te-ai Dăruit tot în mine,
Vrei să mă Trăieşti şi ca această Creaţie în Întâlnire.[46]

***

Eu sunt o Creaţie ca Chip al Iubirii Tale, Doamne
Şi Iubirea Ta apoi Vorbeşte cu Iubirea mea
Şi Iubirea Ta Trăieşte Întâlnirea cu mine!

Înfricoşat eşti, Doamne, în Iubirea Ta Absolută,
Că Tu, mai întâi, cauţi Întâlnirea cu Mine
Şi cum oare eu să nu mă Întâlnesc cu Tine?!...[47]

***

Doamne, Iubirea Ta pentru Creaţie este Copleşitoare,
Te Dăruieşti Total până la ultima Picătură,
Dar nu Te pierzi, ci Te Faci şi mai Viu în Creaţie!

Iubirea Ta, Doamne, nu depinde de Nimic şi nu Cere Nimic,
Şi în Dăruirea Totală Te Faci „şi mai Total”,
Scoţi în Evidenţă Creaţia prin care Tu Te Supra-Evidenţiezi!

Iubirea este cea mai înfricoşată Evidenţă,
Evidenţiază prin Sine total pe Celălalt
Şi Celălalt se face în Aceeaşi Iubire proprie Supra-Evidenţă.

Dacă Iubirea s-ar pierde în Dăruirea Celuilalt,
Şi Celălalt s-ar desfiinţa dintr-o dată,
Căci Celălalt este tocmai pe Suportul Iubirii.

Înfricoşată este Iubirea cea mai Permanentă, Permanenţă,
Ea Naşte totul din Sine şi prin Totul se Supra-Permanentizează,
Căci Iubirea se face întâi Trăirea a tot ce Iubeşte.

Iubirea este cea mai Veşnică Permanenţă,
Pentru că se Dăruieşte Totală şi nu în părţi
Şi părţile devin Veşnice Trăiri în Veşnica Iubire.

---

[46] *Ibidem,* p. 95.
[47] *Ibidem,* p. 96.

Iubirea este Veşnicul Dialog în Absolut,
Tocmai datorită Iubirii care este Veşnica Permanenţă,
Care nu absoarbe pe Celălalt şi nu se pierde în Celălalt.

Dacă Iubirea s-ar pierde în Celălalt, nu ar mai fi Iubire Absolută,
Şi nici Celălalt nu ar mai rămâne Iubire,
Iubirea este Dialog a Două Iubiri Absolute.

Iubirea este cel mai Permanent Viu Absolut,
Din Sine Naşte totul cu totală Dăruire de Viu,
Şi toate Naşterile se fac în Sine Supra-Iubire.

Înfricoşată este Iubirea-Permanenţa Absolută,
Căci se Dăruieşte totală în Celălalt
Şi mai Trăieşte încă o Dată şi pe Celălalt.

Iubirea nu se mulţumeşte doar cu totală Dăruire de Sine,
Mulţumirea ei fiind să Trăiască încă o dată în Sine pe Celălalt
Şi Celălalt se face în Sine o a Doua Iubire.

Iubirea este Dialogul Absolut a Două Iubiri Absolute,
Și desființarea Uneia este proprie desființare,
Iubirea fiind Deodată Două Iubiri Permanente şi Absolute.

Dumnezeu este, şi mai mult, în Sine Treime de Iubire
Şi Creaţia, la fel, este Iubire Întreită.
Această înfricoşată Iubire este Viaţa Absolută.[48]

[48] *Ibidem,* pp. 97-98.

Ritualul Isihast al Trăirii Iubirii Întreite

Doamne, eu sunt o Întrupare a Unui Anume Cuvânt al Tău,
Sunt o Întrupare a Unei Memorii a Gândirii Tale,
Sunt o Conştiinţă a Unei Anume Iubiri a Ta. [49]

***

Conştiinţa mea, Doamne, Trăieşte Iubirea Ta Absolută,
Memoria mea este Dragostea Sfântului Duh,
Cuvântul meu este Rostirea cuvintelor Hristice!

Sufletul meu, Doamne, este Ritualul Iubirii Absolute,
Este Ritualul Dragostei-Memoriei Sfântului Duh,
Este Liturghia Dăruirii Euharistice a Domnului Hristos.

Iubirea-Conştiinţă de Suflet se face în Corp Minte-Voinţă,
Memoria Dragostei de Suflet se face în Inimă Gândire de Corp,
Dăruirea-Cuvântul se face Organe-Simţire.

Descoperă astfel Taina Trăirii Isihaste,
Odihna Minţii în Iubirea Transcendentală de Suflet,
Odihna Inimii în Memoria Dragostei de Duh.

În fiecare Zi fă Ritualul Întâlnirii Transcendentale,
Coboară Mintea în Iubirea Numelui Hristic,
Gândeşte în Inimă Dragostea Vorbirii-Rugăciunii.

Iubirea este întâi Ieşire din Sine Însuşi,
Este întâi Umplerea Sufletului de Dumnezeu,
Este Dialog între Iubiri Neamestecate.[50]

[49] *Ibidem,* p. 99
[50] *Ibidem,* pp. 100-101

Isihasmul este Ritualul Rugăciunii Transcendentale

Trăirea Isihastă este, în primul rând, Taina Intrării Minţii în Cuvântul Numelui Lui Hristos.

Numele Tău, Doamne Iisuse Hristoase, este Templul Dumnezeiesc
Şi Mintea mea intră cu Închinăciune în Rostirea Numelui Tău,
Şi cu această Rostire Îngenunchez în Altarul Inimii.

În Altarul Inimii eşti Tu, Doamne Iisuse, Icoană-Prezenţă,
Aici mă Întâlnesc cu adevărat cu Tine,
Aici Tu, Marele Preot, Săvârşeşti Cereasca Liturghie.

Cu Mintea plecată Îţi Rostesc Numele Dumnezeiesc,
Cu Inima Ascult Propria Ta Rugăciune Dumnezeiască,
Cu Sufletul cânt Liturghia Ta Cerească.

Cu Mintea Coborâtă în Rostirea Numelui Tău,
Cu Inima în Închinarea la Icoana Prezenţei Tale
Sufletul meu se Întâlneşte şi se Împărtăşeşte de Tine.

Mintea mea nu se goleşte, ci se Umple de Numele Tău,
Inima mea nu se goleşte, ci se Umple de Icoana-Prezenţa Ta,
Sufletul meu nu tace, ci cântă Întâlnirea reală cu Tine.

Doamne, o Veşnicie întreagă aş sta aşa,
Să Te Ascult pe Tine cum Tu Însuţi Slujeşti Liturghia,
Să-mi Umplu Sufletul de Prezenţa Ta ca de o Euharistie.[51]

***

Doamne Iisuse, când Inima Ta Însăşi Bate în Locul Inimii mele
Eu Ascult Vorbirea Dumnezeirii Însăşi
Şi cine poate spune Absoluta Iubire din Inima Ta!?...

Doamne Iisuse, Mintea mea Îţi Rosteşte Numele fără Oprire,
Inima mea Bate Odată cu Inima Ta
Şi Sufletul meu este Copleşit de Iubirea Ta înfricoşătoare.

[51] *Ibidem,* pp. 101-102.

Isihasm, Întâlnirea în Absolut

Isihasm este Trăirea lui Hristos Însuşi în Inima ta,
Odihna Fiinţei tale în Viaţa lui Dumnezeu Însuşi,
El Trăind în Tine şi tu Odihnindu-te în Trăirea Lui.

Isihasm este Ritualul Transcendental coborât în Duhul tău,
Este Gestul Sfântului Duh ce se face în tine,
Este Euharistia Hristică din care tu te Împărtăşeşti.

Isihasm este să faci din Inima ta Biserică Vie,
Să faci din Duhul tău Potirul Euharistiei Hristice,
Să te laşi în Odihna Iubirii Lui Nesfârşite.

Mintea să-ţi rămână Uimită de Vederea Prezenţei lui Hristos,
Inima să ţi se Bucure de Întâlnirea cu El,
Tot Sufletul să ţi se Împărtăşească de Prezenţa Lui.

Coboară Mintea în Inimă la „Cina cea de Taină",
Apleacă-ţi Capul pe Însăşi Inima Lui Iisus,
Ascultă cu tot Sufletul ce-Ţi Vorbeşte Însăşi Inima Lui.

În Inima Lui Hristos se Săvârşeşte Liturghia Tatălui Dumnezeu
Şi El Te va Împărtăşi din Euharistia Lui şi a Tatălui,
El va Coborî în tine pe Sfântul Duh, Absoluta Lumină.

Coboară Mintea ta în Cântarea Numelui lui Iisus
Şi pe Altarul Inimii fă-o Prescură,
Fă Sufletul tău Potirul „Cinei celei de Taină"!

Odihna Transcedentală a Minţii în Numele lui Iisus,
Odihna Inimii în Însăşi Iubirea lui Hristos,
Împărtăşirea Sufletului din Întâlnirea cu El este Taina Isihastă.

O, Minte şi Inimă, ce Simţiţi voi în Această Întâlnire de Taină?...
O, Sufletul meu, cum Răspunzi tu Iubirii Absolute?...
Doamne, eu Te Trăiesc pe Tine şi Tu pe mine în Veşnică Întâlnire!

Eu nu mă pierd în Tine şi nici Tu în mine,
Eu nu mă transform în Tine, ci Tu mă Transfigurezi
Şi acest Dialog Absolut este Absoluta Iubire.[52]

[52] *Ibidem,* pp. 103-104.

Isihasm, Dialog în Icoană

Icoana este Întrupare de Inimă de Dumnezeu în Inimă de Creaţie,
Ca Două Inimi ce Bat Iubirea Întâlnirii Absolute,
În Euharistia-Împărtăşire, a Treia Inimă a Amândurora.

În Icoană Inima de Dumnezeu Vorbeşte cu Inima de Creaţie.
Nu se preface într-o singură Inimă ca în idol,
Unica Inimă fiind Împărtăşirea ca Rod-Fiu al Amândurora.

Icoana este Absoluta Întâlnire Transcendentală,
În care se Întâlnesc Inima Tatălui Dumnezeu şi a Creaţiei
În Inima Fiului, Împărtăşirea Amândurora.

Icoana este o Întreită Inimă Transcendentală
În care Dumnezeu şi Creaţia se Întâlnesc fără amestecare,
În Deplinul Hristic, nu în golul sau absorbirea singulară...

Icoana înseamnă Prezenţă Vie, Dincolo de toate înfăţişările,
Icoana este Iubirea-Inima Absolută în Bătaia Sfântului Duh,
Şi în Euharistia-Împărtăşirea lui Hristos totodată şi Dumnezeu şi Creaţie.

Sunt Două Icoane care nu pot fi Una fără Alta,
Icoana de afară cu înfăţişarea obişnuită
Şi Icoana Prezenţă-Împărtăşire ca Întâlnire Transcendentală.

Icoana de afară nu poate fi exclusă, căci ar fi o mutilare,
Ea este Biserică în care este Icoana Împărtăşanie,
Prin Icoana de afară intrând la Prezenţa din Lăuntru.

Icoana Prezenţei-Întâlnirii din Lăuntru nu poate fi în gol,
Icoana de afară este Templul Icoanei Dumnezeieşti,
Este Icoana de Trup a Icoanei Suflet.

Fă Inima ta Altarul Icoanei lui Hristos,
Fă Inima ta Potirul Euharistiei-Prezenţei Hristice
Şi Inima lui Dumnezeu şi Inima ta se Vor Întâlni în Împărtăşire.

Îngenunchează cu Închinare în Biserica Icoanei de afară,
Participă prin Icoana de afară la Liturghia Icoanei Euharistice
Şi te vei Împărtăşi de Întâlnirea Icoanei Transcendentale.

Cele Două Icoane se Unesc în Icoana Iubirii-Trăirii,
Dumnezeu şi Creaţia se Întâlnesc în Icoana Împărtăşirii
Şi Icoana de afară şi din Lăuntru se Transfigurează în aceeaşi Dumnezeire.

Icoana înseamnă Împărtăşire-Întâlnire-Iubire
Şi în afară şi înlăuntru este Aceeaşi Icoană
Şi Întâlnirea-Iubirea-Împărtăşirea este Unirea Celor Două Icoane.[53]

***

Fă din Inima ta o Icoană, Iubire-Întâlnire-Împărtăşire
Şi Inima ta va Primi în Sine Însăşi Inima lui Dumnezeu
Şi cine va spune Bătaia Celor Două Inimi în Întâlnire...[54]

[53] *Ibidem,* pp. 105-106.
[54] *Ibidem,* p. 109.

Planurile Fiinţei-Sufletului şi Energiilor Corpului

Noi, fiecare, suntem o Memorie de Mişcare,
O Anume Rostire a Cuvântului Tău
Ce se Întrupează într-o Anume Fiinţă Creată de Cuvântul Tău.[55]

Isihasmul este Dialog Transcendental, nu Simplu Extaz

Isihasm, Ochiul Logos din Inimă, cu Nesfârşite Mii de Priviri

Noi suntem Suflet şi Corp în Împletire şi Întrepătrundere,
Suntem Ochi-Scânteie de Dumnezeu Întrupată în Fiinţa Ochi de Creaţie
Şi locul de Unire este Ochiul Transcendental din Inimă.

Coboară Mintea şi Uneşte-o cu Duhul Sufletului în Inimă,
Aici este Prezent Ochiul lui Dumnezeu Însuşi în tine,
Vino aici înaintea Ochiului lui Dumnezeu cu Închinăciune.

Ochiul Minţii este Soarele cu o „Mie de Raze" de Creaţie,
Ochiul Sufletului este Duhul-Privirea cu o Mie de Priviri
Şi Ochiul lui Dumnezeu este Ochiul Logos Hristic Întrupat în Suflet.

Ochiul-Logos Hristic este Oceanul-Soare Dumnezeiesc
Şi Acest Ocean se Revarsă şi în Inima ta,
Acest Ocean este Adâncul Fiinţei tale Create.

Coboară Mintea şi Gândul cu Razele lor de Creaţie,
Coboară-le în Oceanul Ochiului lui Dumnezeu Însuşi
Şi Închină-te Ochiului-Ocean cu Nesfârşite Mii de Priviri.

Coboară Mintea Soarele cu o Mie de Raze de Creaţie,
Scald-o în Oceanul Ochiului Logos din Inimă,
Şi Mintea ta îşi va Recunoaşte Originea de Creaţie.

Sufletul tău este Eu-Conştiinţă-Cel ce Vede, Este Duh-Ochi-Privire-Memorie Transcendentală,
Este Ochi-Recunoaştere-Vorbire Nemuritoare şi Veşnică.

[55] *Ibidem,* pp. 120-121.

Ce Vezi tu, Minte şi Duh de Suflet, în Ochiul lui Dumnezeu?...
Lumea Vieţii de Creaţie rămâne în afară,
Aici în Ochiul lui Dumnezeu este Numai El Dincolo de toate.

Aici în Ochiul Lui te Întâlneşti cu Dumnezeu la Faţă,
El te Vede până în Adânc şi tu Îl Vezi pe El,
El îţi Vorbeşte despre Sine şi tu Îl Asculţi, fără amestecare.

Ochiul Fiinţei tale Priveşte în Ochiul-Logos Hristos
Şi Inima ţi se face Cântare Dumnezeiască
Şi cine poate Spune cuvintele Dincolo de toate?...

Trăirea Isihastă este Ochiul cu Nesfârşite Mii de Priviri,
Întâlnirea în Inimă a Minţii şi a Duhului cu Însuşi Dumnezeu,
Închinarea Minţii şi a Sufletului în Ochiul ce niciodată nu se Închide.

Ochiul Minţii Aici în Ochiul Logos se Odihneşte,
Ochiul Inimii Aici îşi Găseşte Căutarea nepotolită,
Sufletul Aici îşi Recunoaşte Obârşia şi Înrudirea.[56]

Fiinţa de Creaţie se pierde dacă nu rămâne în Fiinţa Creatoare

Isihasm, Rostirea Logosului din Suflet

Doamne Iisuse, dintr-un Cuvânt al Tău m-am Născut,
Rostirea Unui Cuvânt al Tău-Esenţa Fiinţei mele,
Un Anume Cuvânt al Tău a Creat o „anume" Fiinţă-Sufletul meu.

Această Rostire este Veşnică în Vorbirea Ta Dumnezeiască,
Nici un Cuvânt al Tău nu se pierde în uitare
Şi prin aceasta sunt şi eu o Creaţie Veşnică.

Această Rostire a Ta este „Bătaia Inimii" de Suflet
Care niciodată nu se opreşte, Fiind Rostirea Ta Veşnică
Şi Aceasta este Scânteia Supravieţii din Fiinţa mea Creată.

[56] *Ibidem,* pp. 138-140.

Când m-ai Creat, eu am auzit Această Rostire a Ta
Şi în Aceasta este Însăşi Vorbirea mea de Creaţie
Şi Viaţa mea este Această Cântare de Rostire Veşnică.

Eu am uitat Această Rostire a Ta din Adâncul Fiinţei mele,
Deşi o Simt că este Însuşi Suflul fără de care nu aş mai „Fi",
Dar aş Dori să pot Regăsi Însăşi Rostirea Ta Dumnezeiască.

Încerc să dau la o parte toate Rostirile de Creaţie,
Fac să tacă totul să pot Auzi Rostirea Ta,
Cobor Urechea Minţii pe Inimă şi Ascult cu nerăbdare...

Parcă Aud... dar dau la o parte toate Auzurile,
Ştiu că Rostirea Ta este Dincolo de toate Rostirile
Şi când o voi auzi n-am să o mai confund cu niciuna.

Doamne Iisuse, Neîncetata Inimii mele Rostire,
Doamne Iisuse, Neîncetata Sufletului meu Inimă-Scânteie Dumnezeiască,
Doamne Iisuse, Miluieşte-mă, Neîncetata Inimii mele Rugăciune.[57]

Mistica Limbajului Isihast

Isihasm, Taina Limbajului Fiinţial

După Căderea din Rai, noi am uitat Limbajul pur Fiinţial-Sufletesc,
Am rămas cu Limbajul de Minte legat de Corpul Pământesc,
Pe care îl credem că este adevărata noastră Vorbire...

Taina Isihastă este trecerea Dincolo de Limbajul de Gândire,
Este închinarea Minţii în Inimă, în Vorbirea de Suflet,
Este descoperirea Cuvântului Fiinţial, Cel ce produce Gândirea.

Isihasmul este trecerea din Ochiul de Minte în Ochiul de Suflet,
În Ochiul-Logos-Hristic Cel Întrupat în adâncul Fiinţei de Creaţie,
Ochi de Dumnezeu Însuşi, Căruia trebuie să te Închini.

[57] *Ibidem,* pp. 174-175.

– Doamne, Dumnezeul Cel în Treime, Tu eşti Iubirea Absolută
Şi „Un Cuvânt" al Iubirii Tale pe mine m-a Creat,
Şi Această Scânteie de Iubire Logos este „Ochiul Dumnezeiesc" din Inima mea.

Doamne, din Iubirea Ta eu am fost Creat ca Fiinţă,
Eu sunt o Rostire de Iubirea Ta, ca Iubire de Creaţie,
Şi adâncul Fiinţei mele este Această Iubire-Inimă Transcendentală...

Iubirea Ta în Fiinţa mea este „Bătaia" neîncetată a Inimii
Şi cum Iubirea Ta este Absolută şi Veşnică,
Fiinţa-Sufletul meu este o Inimă-Iubire Chip de Însăşi Iubirea Ta.

Doamne, cine Te Iubeşte pe Tine va începe să Vorbească cu Tine,
Doar cine Te Iubeşte Te va întâlni şi Te va Vedea,
Doar cine Te Iubeşte va gusta din Taina care doar în Tine este.

Doamne Iisuse, cobor Mintea în Inimă ca pe o „Prescură",
Moi Mintea mea în Taina Cuvântului Dincolo de Gândire,
Trec din Gândire în Vorbirea Fiinţială de Sfântă Rugăciune.

Doamne Absolutule Părinte, Iubirea ce purcede Dragostea şi naşte Dăruirea,
Doamne, Duhule Preasfinte, Inima Dumnezeiască a Iubirii,
Doamne Iisuse, Ochiul Logos al Inimii, Liturghie neîncetată şi Euharistie. [58]

Actul Creaţiei şi Gândirea Creaţiei

Doamne Iisuse, Tu mi-ai Creat Sufletul-Fiinţa mea de Creaţie
Printr-un Cuvânt Anume Dăruire de Tine Însuţi
Şi eu Te am pe Tine Însuţi în adâncul Fiinţei mele.

Sufletul-Fiinţa mea de Creaţie este ca un Potir de Creaţie,
În care eşti Tu Însuţi, Euharistie-Dăruire de Tine Însuţi,
Şi Sufletul meu este o Întrupare continuă pe care Tu Însuţi mi-o Dăruieşti.

[58] *Ibidem,* pp. 213-214.

Doamne Iisuse, cum este posibil ca eu să nu-ţi mulţumesc,
Ca eu însumi să nu mă Dăruiesc, asemenea Ţie?...
Doamne Iisuse, înfricoşată Împărtăşire Eşti.

Doamne Iisuse, mereu Tu Slujeşti Liturghia în adâncul Fiinţei mele,
Şi eu mă simt dator să-Ţi răspund...
Deşi este prea puţină „Cântarea mea de Mulţumire”...[59]

Liturghia Lăuntrică şi Liturghia Cosmică

Isihasm, Împărtăşirea din Euharistia Cuvântului Fiinţial

Doamne Iisuse Hristoase, dintr-un Cuvânt al Tău m-am Născut
Şi aşa sunt şi eu un Suflet-Fiinţă Cuvântătoare,
Cu un Chip al Chipului Unui Cuvânt de-al Tău.

Acest Cuvânt al Tău, Scânteia Dumnezeiască, este Euharistia-Împărtăşania
Ce rămâne Veşnică în Potirul Fiinţei mele Create
Şi din Aceasta Viaţa mea se hrăneşte în Veşnicie.

În Numele Tău, Doamne Iisuse Hristoase, eu regăsesc Acest Cuvânt-Împărtăşanie,
De aceea strig ziua şi noaptea Numele Tău din adâncul Fiinţei mele,
Strig şi ascult şi mă Rog până Îl voi putea şi eu Cuvânta.

Numele Tău, Doamne Iisuse, este Biserică şi totodată Preoţie,
În Numele Tău ca într-o Biserică Îngenunchează toată Fiinţa mea
Şi Cuvântul Tău îl ascult din Altarul unde Tu Însuţi Eşti.

Tu Însuţi în Altarul Numelui Tău Slujeşti Liturghia Fiinţei mele,
Fiinţa mea ca pe o Prescură o Faci de asemenea Liturghie
Şi în Fiinţa mea Te Întrupezi şi mi-o Faci Euharistie.

Te Rog, Doamne Iisuse, deschide Uşile Altarului Numelui Tău,
Cu Însăşi Mâna Ta Împărtăşeşte-mă din Potirul Numelui Tău,
Împărtăşeşte-mă chiar cu „Acel Cuvânt-Euharistie” din care m-ai Creat.

[59] *Ibidem,* pp. 241-242.

Doamne Iisuse, atinge Buzele mele cu Euharistia Cuvântului-Împărtăşanie
Şi Gura mea va începe să Vorbească, să-Ţi Cânte Ţie
Şi Inima-Duhul din mine va începe să Te simtă şi să Te Vadă.

Doamne Iisuse, Viaţa Fiinţei mele Create este „Acest Cuvânt-Împărtăşanie”,
Pe Care doar în Potirul Numelui Tău îl voi Regăsi
În Euharistia Ta, unde mă voi Întâlni direct cu Tine.

În Biserica Pământească eu sunt un Fiu-Copil de Creaţie
Şi doar Împărtăşindu-mă din Euharistia Ta Pământească
Voi Primi şi Împărtăşirea din Numele Tău, Euharistia Cerească.

Biserica Numelui Tău este în legătură directă cu Biserica Ta Pământească
Şi eu, Fiinţă Pământească, prin Euharistia Crucii Tale mă ridic la Cer,
Prin Aceasta primesc Taina Împărtăşirii Tale.

Numele Tău, Doamne Iisuse, şi Biserica Ta Pământească sunt Totuna,
Nu pot fi Una fără Alta, Una în Alta fiind Împărtăşanie
Şi Isihasmul este Numele şi Biserica în Aceeaşi Euharistie Cosmică. [60]

Isihasm, Filocalia în Trăire Integrală

***

Iisuse, Numele Tău este prima Taină a Ta
Şi în Rostirea Numelui Tău eu „Îngenunchez” mai întâi Mintea,
Şi în Rostirea Numelui Tău Mintea se depăşeşte pe sine.[61]

Isihasm, Întreitul Acatist al Inimii

În Inimă Sufletul se arată la Chip şi stă ca într-o barcă,
Din Inimă Sufletul îşi răspândeşte „Razele” sale ca Trup,
În Inimă Sufletul Cântă Dumnezeiasca Laudă Creatorului.

[60] *Ibidem,* pp. 248-249.
[61] *Ibidem,* p. 282.

Din Inimă Sufletul se întinde şi se Întâlneşte cu celelalte Suflete,
Din Inimă Sufletul se deschide şi se revarsă peste Inimă, la infinit,
În Inimă Sufletul Primeşte ca într-o Biserică pe Însuşi Dumnezeu.

Sufletul este Substanţa noastră Fiinţială Creată,
Care are totodată şi o Energie ce se face Corp,
Noi fiind o Unitate Fiinţială Creată cu Energiile sale Create.

Căderea din Rai cu păcatul diavolesc ne „rupe în două",
Ne contrariază şi ne înstrăinează Fiinţa Suflet de Energiile sale Corp
Şi aşa părem două realităţi care se duşmănesc de moarte...

La fel, ne rupe de Creator şi ne face orbi şi muţi fără Cântarea Sfântă
Şi suferinţa morţii şi a întunericului ne îngrozeşte continuu
Şi dorim să recâştigăm Pacea şi Odihna Vieţii nemuritoare.

Mintea Corpului trebuie Sacralizată prin Rugăciune Hristică,
Simţirea Corpului trebuie Sacralizată prin Pocăinţă şi Post
Şi Duhul Sufletului trebuie trezit prin Venirea în Inimă a Domnului Iisus.

Isihasmul este un „Întreit Acatist" de Sfântă Rugăciune,
Rugăciunea Minţii în Cântarea Numelui Dumnezeiesc fără contenire,
Rugăciunea Simţirii prin Post şi a Duhului prin Pocăinţa directă de Suflet.

Vino, Doamne Iisuse, în Inima mea şi trezeşte-mi Sufletul,
Vino în Inima mea şi dă Vedere Ochilor orbiţi de păcat,
Vino în Inima mea, Doamne Iisuse, ca Sufletul meu să te „Întâlnească"!

Mintea mea o fac Rugăciune Cuvântătoare,
Simţirea mea o fac pocăinţă-Rugăciune simţitoare,
Sufletul meu îl fac Vorbire-Împărtăşire directă cu Tine.

Doamne, Absolutule Părinte, miluieşte-mă!, a Creaţiei căzute Iertare,
Doamne, Duhule Preasfinte, miluieşte-mă!, Duhul Inimii Rugătoare,
Doamne Iisuse, miluieşte-mă!, neîncetata Inimii Rugăciune,

Doamne, Preasfântă Treime, miluieşte-mă!,
Neîncetata Inimii Închinăciune. [62]

---

[62] *Ibidem,* pp. 290-291.

VOLUMUL 5: Trăirea Mistică a Liturghiei

RITUALUL LITURGHIEI HRISTICE

Isihasmul minţii-înţelepciunii de creaţie

Doamne Iisuse Hristoase, Cuvântul Fiinţial în Sine,
În Numele Tău „gândirea minţii" îşi găseşte „originea",
În Numele Tău „golul-iluziei minţii" îşi regăseşte „Întâlnirea cu Fiinţa",
Prin Numele Tău „meditaţia gândirii" se odihneşte.
Doamne Iisuse Hristoase, Numele Tău este „Cuvântarea Absolută".[63]

Isihasm, Altar şi Biserică în trăire proprie

Doamne Iisuse, „Un Anume Cuvânt al Tău"
Este „Sfânta Masă şi Evanghelie" în Fiinţa-Sufletul meu,
Cuvânt ce L-ai Zis când M-ai Creat, Cuvânt Altar, Chip de Dumnezeu.
Şi „Acest Cuvânt de Taină" prin Chemarea-Rugăciunea Numelui Tău
Se „Face Liturghie-Euharistie" în Biserica Fiinţei mele,
Împărtăşirea Dumnezeieştii Treimi, al Căreia Marele Preot eşti. [64]

Dar-Liturghie în Sine

Fără Dar-Liturghie în Sine Creaţia nu se poate „Naşte".
Darul este Existenţa Iubirii Fiinţei în Sine Dumnezeieşti.
O, Slavă Darului Iubirii Tale, Treime Dumnezeiască!

Iubirea este taina ce Se Izvorăşte pe Sine ca Dăruirea nesfârşită
Şi Originea Darului este Dumnezeul Iubire-Tatăl,
Ce se Revarsă ca Dragoste-Sfântul Duh şi Dăruire-Fiul.

Iubirea, Dragostea şi Dăruirea în Chipuri Fiinţiale
Este Dumnezeirea în Sine, Arheliturghia cea Negrăită şi Întreită,
Arhepreoţia în Sine, Întreitul Arhedar al Trifiinţialităţii în Sine.

---

[63] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Trăirea Mistică a Liturghiei*, Vol 5, București, Editura Platytera, 2009, p. 23.
[64] Idem. p. 28.

Creaţia este Chip de Arheliturghie Dumnezeiască în Revărsare de Creaţie,
Este Chip de Arhepreoţie-Iubire în „Chipuri de Daruri de Creaţie”,
Este Plinătatea Vieţii Dumnezeieşti ce se Împărtăşeşte „unei Vieţi de Creaţie”.

Creaţia este Chipul lui Dumnezeu Tatăl „coborât” în Dar de Creaţie,
Este Chipul lui Dumnezeu Sfântul Duh „coborât” în Dragoste de Creaţie,
Este Chipul lui Dumnezeu Fiul „coborât” în Dăruire de Creaţie.

Creaţia îşi are Originea în Dăruirea Fiului către Tatăl,
Ca Prinos al Fiului ce-L aduce Tatălui Personal,
Ca dar al Fiului împreună cu totodată Oferirea Darului Sfântului Duh.

Creaţia este Chip de Această Iubire-Dăruire ce se revarsă ca Liturghie de Creaţie,
Este Euharistie de Cuvinte-Logos Întrupate în Chipuri de Creaţie,
Este Oferire-Mulţumire-Laudă-Închinare de Sf. Duh în Chipuri de Creaţie.

Iubirea în Sine este Trifiinţialitate de Dăruire de Sine,
De aceea Iubirea este Dar-Liturghie în Sine,
Chipul-Fiinţa Liturghiei fiind Chipul Iubirii-Dăruirii Fiinţiale în Sine.

Creaţia este Liturghie de Creaţie a Chipului Arheliturghiei-Iubirii Dumnezeieşti,
Este Chip de Oferire-Mulţumire-Închinare Chip de Sfântul Duh,
Este Chip de Prinos, de reîntoarcere de Sine ca Totală Dăruire şi cu Propriul Dar.

Chipul Vieţii în Sine este Arheliturghia Trifiinţialităţii Treimii Dumnezeieşti,
Originea Vieţii este în Arhepreoţia Iubirii Tatălui Dumnezeu,
Pe care Fiul şi Sfântul Duh o „coboară” şi în Iubire-Preoţie-Liturghie de Creaţie.

Chipul Iubirii-Dăruirii Trifiinţialităţii Dumnezeieşti este Fiinţa Liturghiei în Sine,
Ce se Revarsă peste Sine şi în Chip de Liturghie de Creaţie,

Ca Chip de Liturghie Cerească şi Chip de Liturghie Pământească. [65]

Jertfa, Liturghia Învierii din „antiiubirea păcatului-căderii Creaţiei”

Căderea Creaţiei este „căderea din Chipul Întreitei Liturghii Cereşti”,
Este „negarea Chipului Iubirii-Preoţiei-Dăruirii” prin „adaosul” uciderii, antiiubirea-antipreoţia,
Este „oprirea Creaţiei” de la „Împărtăşirea din Euharistia Dumnezeirii”.

Când Adam şi Eva schimbă Împărtăşirea din Pomul Vieţii din Rai
Cu „mâncarea” din pomul antivieţii-morţii-păcatului,
Creaţia se „maschează cu antichipul desfiinţării”.

Căderea Creaţiei este „abisul morţii-antivieţii”,
Care începe cu „oprirea Împărtăşirii Creaţiei din Euharistia Dumnezeirii”,
Cu mâncarea din „propria ucidere de Sine”, cu antiiubirea de Dumnezeu.

Creaţia se „Naşte” din Chipul Iubirii-Dăruirii Treimii Dumnezeieşti
Şi Creaţia are ca „Dar” Chipul lui Dumnezeu în esenţa Fiinţei Create,
Prin Acest Chip-Dar putând exista şi Chipul propriu de Creaţie.

Dacă se dă „la o parte” Chipul-Dar Dumnezeiesc, Chipul propriu de Creaţie
De asemenea se „pierde”, de unde „imposibilitatea” despărţirii de Dumnezeu,
Este „antiliturghia morţii” cu „antieuharistia ei, distrugerea-moartea”.

Ca Existenţă în Sine Există doar Liturghia Iubirii-Dăruirii-Vieţii în Sine,
Iubirea-Dăruirea fiind „Împărtăşania” ce Se Dă şi Se Primeşte,
Chip de Viaţă Dumnezeiască în „Dialog-Unire” cu Viaţa de Creaţie.

Liturghia este taina Trifiinţialităţii Iubirii-Persoanei în Sine,
Este Iubire-Conştiinţă, Dragoste-Oferire, Dăruire-Euharistie,
Tripreoţia Chip de Treime Dumnezeiască, Taină, Altar, Euharistie.

[65] *Ibidem,* pp. 28-30.

Treimea Dumnezeiască este „Doar Preoţie în Sine”,
Tripreoţia Tatălui, Fiului şi Sfântului Duh,
Care se „traduce-transpune” în Chip de Creaţie ca „Biserică”.

Biserica este „Chip de Taină Creată a Chipului de Taină Necreată”
De aceea Biserica este „Înrudire-Prelungire de Preoţie-Altar”,
Biserica fără Preoţie-Altar neputând să existe.

Preoţia-Altar este Chipul de Dumnezeu Dăruit-Coborât în Creaţie,
Și Acest Dar-Preoţie în Sine „Naște Biserica-Chipul Fiinţei Create”,
Altarul Iubirii Dumnezeiești fiind Originea Bisericii-Creaţiei.

Chipul Liturghiei în Sine Preoţia-Altarul Iubirii Dumnezeiești
Naște-Creează apoi „Chipul Bisericii-Liturghiei Pământești”,
Ce este „Dialog-Unire-Împărtășire” dintre Creator şi Creaţie.

Adam „cade” din Preoţie, despărţindu-se de Altarul Pomului Vieţii din Rai.
Adam „înlocuiește” Euharistia Dumnezeiască prin „mâncarea” din Pomul morţii
Şi Biserica de Creaţie Eva se face „o casă a uciderii”.

Căderea Creaţiei „adaugă mâncarea păcătoasă”,
Înlocuindu-se „Liturghia Chip de Dumnezeu cu magia feministă a desfrâului”,
Cu vrăjitoria morţii, antiliturghia.

Așa apare în locul „Darului de Sine” „Sacrificiul, Jertfa-darului”,
Darul-Sacrul în Sine „trecut prin focul morţii”,
Darul Iubirii Totale „trecut prin focul Nevinovăţiei de Sine”.

Căderea Creaţiei „creează” şi ce n-a existat niciodată,
Creează „moartea, oribila omorâre a Vieţii”,
Care se face „Negativul Perfecţiunii”, născându-se dualitatea contrară.

Dumnezeu Creează „creaţia care n-a existat niciodată”, ca Viaţa, ca Sine,
Căci Viaţa Perfectă şi Absolută nu poate Crea decât tot Perfecţiune,
Încât „moartea” nu există şi nu poate „ieşi” din Viaţă.

„Moartea” este o „creaţie a Creaţiei”, dar nu din Iubire, ci din „negare”,
Dumnezeu Creând Viaţa Creată din Iubire-Dăruire,
Pe când „creaţia Creaţiei” este din „ucidere-distrugere”.

Aici este „Taina Vieţii-Chip de Dumnezeu”, Chip de Iubire-Dăruire,
Pe care Creaţia încearcă să-L distrugă cu „antichipul morţii”,
Din Chipul Vieţii şi „chipul morţii”, născându-se „Chipul-Jertfei-Sacrificiului”.

Cum Dumnezeu-Perfecţiunea Absolută se „lasă” înlocuită de „imperfecţiunea morţii”?
Aici este Taina Vieţii Perfecte care nu poate „omorî nici moartea”,
Care se lasă „omorâtă de moarte”, ce înseamnă „Jertfă-Sacrificiu”.

Dar Taina Tainelor este că Viaţa Perfectă nu „poate muri niciodată”,
Şi „aparenta moarte” ce se „adaugă” peste „Chipul Vieţii” ca o „mască”
Are ca suport tocmai „Viaţa Nemuritoare” ce „Depăşeşte cu Învierea” moartea.

Aici este Taina Tainelor, a Dumnezeirii-Vieţii Perfecte şi Absolute,
Care nu poate avea „dualul morţii” pe care îl „creează Creaţia”,
„Dând şi morţii Învierea” prin care moartea se „Preface apoi în Nemurire”.

Chipul Vieţii-Chip de Dumnezeu nu poate fi contrar altui chip”,
Şi aşa se lasă Jertfit de „contrar”,
Această Taină a „jertfei” fiind „Autostăpânirea Vieţii”.

Contrarul-moartea nu „există ca dual al Vieţii”,
Ci se „adaugă” de către Creaţie, Creaţia fiind „dualul Creatorului”,
Şi „dualul Creaţiei creează dualul contrar”.

Aici este Taina Creştină a Dumnezeirii-Vieţii Perfecte şi Absolute,
Care poate Crea un „dual al Său”, Creaţia tot Perfectă în „asemănarea cu Sine”,
Creaţia nefiiind în Sine un „contrar”, deşi este „dualul Dumnezeirii”.

În viziunea Creştină Creaţia nu este „dualul contrar al Creatorului”,
Ci este „dualul Supra-Afirmaţiei Creatorului”,
Chipul Creaţiei nefiind în Sine „contrar”.

Creaţia ca „chip propriu de Creaţie”, ca „anormalitate-păcat creează contrarul”

Şi „contrarul chipului de Creaţie” se face apoi şi „contrarul Chipului de Dumnezeu”,
Dualul dualului de Creaţie fiind „dualul contrar”.

Dumnezeu nu se „opreşte” a Crea, „prevăzând” ieşirea din Creaţie a „contrarului-morţii”
Tocmai prin Taina Sa de a „Se Jertfi”,
Prin care „contrarul morţii” nu poate fi un „contrar în sine”.

Din Dumnezeu Perfecţiunea Absolută nu poate „ieşi” o Creaţie imperfectă,
Aşa, „contrarul imperfecţiunii” nu există în sine,
Ci se „adaugă” de către „antichipul” creat de căderea-păcatul Creaţiei.[66]

Jertfa Iubirii-Logosului Naşte Creaţia

În Sine este doar Darul Liturghiei Iubirii Trifiinţialităţii Dumnezeieşti,
Care „revărsat” şi în Creaţie se face şi Dar-Liturghie de Creaţie,
„Dialogul Liturgic” fiind „Întâlnirea” dintre Dumnezeu şi Creaţie.

Iubirea în Sine este Absoluta Perfecţiune „fără nici un contrar”,
Trifiinţialitatea Dumnezeiască fiind Iubirea Absolută,
Iubirea Absolută fiind „Deofiinţa Absolută”.

A „Vorbit” în Sine Treimea Dumnezeiască despre Creaţie
Şi Tatăl Dumnezeu „Primeşte cu Binecuvântare” Prinosul-Darul de Creaţie,
Dumnezeu Fiul şi Sfântul Duh „Oferindu-i Creaţia”.

Dumnezeu Tatăl „Vede” ieşirea „contrarului din Creaţie”,
Dar Fiul „Ia pe garanţia Sa Proprie”, anihilând „acest contrar”,
Ia pe garanţia Sa „Păzirea Chipului Perfect de Creaţie”.

Dumnezeu Tatăl Perfecţiunea Absolută nu poate „Primi un Dar imperfect-contrar”,
Încât Fiul „Se Face pe El Însuşi Perfecţiunea Chipului de Creaţie”,
Prin Chipul Său Perfect şi Dumnezeiesc Creaţia putând fi „Demnă de a fi Dar Creat”.

[66] *Ibidem,* pp. 30-35.

Aici este „Taina Jertfei Iubirii Fiului ce se Naşte odată cu Creaţia”,
Fără Taina Jertfei neputând „să se Nască Chipul Creat”,
Creaţia „Născându-se” din „Dubla Dăruire a Fiului Dumnezeiesc”.

Darul Personal al Fiului Dumnezeu Oferit Tatălui Dumnezeu este Creaţia,
Dar Creaţia trebuie să fie „Demnă şi Perfectă ca Chip în Sine”,
Încât Fiul îşi „Asumă” direct şi Personal şi „Chipul de Creaţie”.

Cum Chipul Perfect al Fiului Dumnezeiesc să-şi „Ia Asupră-şi” şi un „Chip Creat”?...
Aici este Taina Iubirii Fiului Dumnezeiesc ce se „Face” şi Iubire de Creaţie,
Ca „Dubla Iubire” ce anihilează orice „contrar”.

„Chipul de Creaţie” este „dualul Chipului Fiului lui Dumnezeu”,
Şi „acest dual” ca să nu fie „contrar” Chipului de Dumnezeu
Este „Asumat” direct şi Personal de Chipul Fiului-Asemănarea Egală a Tatălui.

„Această Asumare” a Chipului Creat de către Chipul lui Dumnezeu Fiul
Este „Dăruirea” Fiului care „se Dă” Creaţiei,
Prin „Această Dăruire” Creaţia fiind în Sine „doar Perfecţiune Creată”.

Deşi este „Previziunea” că din Chipul Creat va „ieşi contrarul-antichipul de Creaţie”
Prin „Chipul Fiului” acest „contrar străin de existenţă” nu mai este o „piedică”
Şi Chipul de Creaţie se poate „Naşte cu Chip de Creaţie”.

Nu „există” contrar lui Dumnezeu, că Dumnezeu nu poate să aibă „un contrar”,
Iar Creaţia nu este „contrarul” lui Dumnezeu, ci „Opera Afirmaţiei Sale”,
„Contrarul” fiind contrar de Creaţie, prin aceasta „devenind şi contrar lui Dumnezeu”.

Dar Dumnezeu „nu admite” nici un Chip Creat să fie un „contrar”,
Şi de aceea „trebuie Un Suprachip în Creaţie ce să Absolutizeze şi o Perfecţiune de Creaţie”,

Şi „Această Perfecţiune de Creaţie” este Chipul Fiului Dumnezeiesc ce Asumă Sieşi şi Chipul creat.

În Chipul Fiului lui Dumnezeu Chipul de Creaţie este Asemănarea Perfectă
Şi doar „ieşirea din Chipul Fiului” face „apariţia contrarului-antichipul”
Şi aici este „Taina Chipului Jertfei ca Dublu Sacrificiu şi de Dumnezeu şi de Creaţie”.

Creaţia ca să fie „Dar Demn-Perfect” trebuie să nu fie „chip contrar”,
De aceea Fiul lui Dumnezeu „se face Suprachip Asumător de Chip de Creaţie”,
Şi aşa orice „chip contrar” nu poate exista în „esenţa Chipului Creat”.

Prin Suprachipul Fiului Creator „contrarul de Creaţie” nu poate să devină o „realitate în sine”,
Ci rămâne „un adaos-păcat străin de Chipul de Creaţie”,
Rămâne o „iluzie” a ieşirii din Unica Perfecţiune a Existenţei.

Păcatul, însă, „se poate face Rănire-Suferinţă”,
De aceea „contrarul Creaţiei” aduce în Existenţă „un ceva” care n-a existat,
Aduce „Suferinţă-Jertfă”, aduce „Darul Sacrificiului”.

Aici este marea Taină pe care o „pătrund doar cei care au Jertfa Iubirii Absolute”,
Aici este marea Taină a „anihilării contrarului” prin Suprapunerea Jertfei,
Aici este marea Taină a „Suferinţei care Preface contrarul în Iubire”.

Contrarul-păcatul este „un adaos” al Creaţiei ce nu are „chip în sine”,
Dar „miracolul” acestui „antichip” este „naşterea” tocmai a Suprachipului antichipului,
Care este, paradoxal, „întoarcerea antichipului la Chipul în Sine, care este Iubirea-Necontrarul”.

Şi „Acest Suprachip” este „Jertfa-Iubirea Trecută prin Suferinţă”,
Este Jertfa-Iubirea ce „dă la o parte orice contrar”,
Este Jertfa-Iubirea ce „Primeşte Suferinţa” ca să „transforme contrarul” în „Necontrar”.

Dacă este de „neînţeles” cum poate să apară „contrarul” în Chip de Creaţie,
Marea Taină este cum „Suferinţa contrarului” Preface contrarul în Iubire-Necontrar,
Cum Suferinţa „rodul contrarului” este paradoxal tocmai „desfiinţarea contrarului”.

Marea Taină a Chipului Iubirii este Beatitudinea nesfârşită
Şi marea Taină a „contrarului” este „Suferinţa necontenită”,
Suferinţa fiind, paradoxal, „Glasul-Duhul” Reamintirii Necontrarului.

Contrarul „nu există ca realitate, ci doar ca negare de Realitate”,
De aceea „contrarul este o iluzie în necontenită irealitate”,
Paradoxal, însă, „Realitatea contrarului fiind Suferinţa”.

Dacă „negarea-contrarul” calcă în picioare Perfecţiunea-Sfinţenia Absolută,
„Suferinţa Rodul contrarului” opreşte „profanarea Sfinţeniei-Iubirii”,
Suferinţa fiind „Resacralizarea contrarului”.

De aceea „Suferinţa” devine Dublu Sacru atât al Iubirii, cât şi al „contrarului”,
În „Faţa Suferinţei Îngenunchind” şi Iubirea şi contrarul,
Suferinţa fiind „Taina Unirii contrariilor”.

Dacă Iubirea este „Dăruirea Totală de Sine”,
Dacă „negarea-contrarul” este „uciderea oricărei Dăruiri”,
Suferinţa este „Taina reînvierii Dăruirii Absolute”.

Fiul Dumnezeu „Aduce Prinos-Dar” Tatălui Dumnezeu „Opera Creaţiei”,
Dar prin aceasta Fiul Aduce în Faţă Tatălui Suferinţa contrarului Creaţiei,
Suferinţa ce este „Asumată” mai întâi de El, Fiul.

Dumnezeu Tatăl Perfecţiunea Absolută nu poate avea nici „urmă de contrar”,
Dar „Suferinţa contrarului” prin Fiul Dumnezeu ajunge până la Tatăl,
Şi aşa prin „Suferinţa contrarului” Creaţia se poate Naşte ca Realitate,

Doar datorită „Suferinţei contrarului” ce este Asumată de Fiul

Se poate Deschide Calea până la Tatăl Dumnezeu,
Doar datorită Iubirii-Jertfei Fiului de a „Lua Asupră-și" Suferinţa contrarului Creaţiei.

În Faţa lui Dumnezeu totul este Iubire, Dăruire, Închinăciune-Sacralitate,
Și în Faţa lui Dumnezeu nu poate Sta decât Perfecţiunea,
Încât Creaţia, ca să poată Sta în Faţa Lui, trebuie să fie Perfectă.

Creaţia este „Creată Perfectă" de Fiul, Originea Conștiinţei Creaţiei,
Dar Creaţia ca „Liberă de Sine" poate cădea în „iluzia contrarului",
Dar „contrarul" neputând să existe, contrarul se face „Suferinţă".

Aici este Taina zisei „libertăţi contrare a Creţiei",
Aici este „imposibilitatea Creaţiei de a se face contrarul Creatorului",
Taina Suferinţei contrarului fiind însăși „unirea contrariilor".

Suferinţa contrarului Creaţiei este „Faţa Perfecţiunii de Creaţie",
Suferinţa fiind „Neputinţa Creaţiei de a fi imperfectă",
Suferinţa fiind „Supraconștiinţa Creaţiei ce o Face în Sine Perfecţiune de Creaţie".

Contrarul ce „iese din Creaţie" se loveşte de esenţa sa, „Suferinţa",
Ce face din contrar o „Reîntoarcere la Perfecţiunea de Creaţie",
Suferinţa fiind „Sacrul contrarului în care contrarul se autojertfeşte".

Aici este „Taina Perfecţiunii Chipului de Creaţie",
Taina Iubirii Dumnezeiești Creatoare ce în „contrarul Creaţiei se Face Jertfă",
Suferinţa fiind „Altarul" propriu de Creaţie pe care Dumnezeu „Se coboară".

De nu ar fi „esenţa contrarului de Creaţie însăşi Suferinţa",
Creaţia ar „rămâne o abstracţie" în Conştiinţa Creatorului,
Neputând deveni o „Realitate Concretă", contrarul „oprind" apariţia Creaţiei.

De aceea în viziunea Creștină Creaţia este o „Realitate Concretă şi nu o iluzie",
Pentru că Opera Creaţiei nu este contrarul lui Dumnezeu,
Creaţia fiind în Sine Perfecţiune de Creaţie.

Dacă „apare ca adaus anormal şi păcătos” contrarul de Creaţie,
Suferinţa contrarului „purifică” tocmai „această anticreaţie”,
Contrarul fiind întâi „anticreaţie şi apoi antidumnezeu”.

Esenţa Dumnezeirii în Sine este Iubirea Trinitară Perfecţiunea Absolută,
Esenţa Creaţiei este „tot Iubirea, dar în Chipul Jertfei”,
Iubirea de Creaţie fiind pe Altarul Suferinţei contrarului-păcatului.

Creaţia este Perfectă în Sine ca Chip de Creaţie,
Dar este „imperfectă” prin păcatul său de a se face şi „contrară”,
„O imperfecţiune de adaus”, că Suferinţa o „aduce din nou la Perfecţiune”.

Imperfecţiunea ca şi Suferinţa nu au „existat, ci sunt creaţii” ale Creaţiei,
Dar „acestea se lovesc de Perfecţiunea în Sine”,
Şi „această confruntare” dintre Perfecţiune şi imperfecţiune „naşte suferinţa”.

Suferinţa este „Taina Unirii contrariilor”,
De aceea Suferinţa este „Altarul” şi al Perfecţiunii şi al imperfecţiunii,
Altarul-Suprachip ce „Uneşte în Euharistia Absolută pe Dumnezeu şi Creaţia”.

El-Fiul Dumnezeu „Asumă Sieşi Suferinţa Creaţiei Înainte de a o Naşte”,
Şi prin Aceasta Creaţia se Naşte ca Dublu Dar, atât Faţă de Tatăl, cât şi faţă de Creaţie,
Şi Această Dublă Iubire este Jertfa Fiului, Liturghia Creaţiei. [67]

[67] *Ibidem,* pp. 36-43.

CHIP de Taină Necreată în Chip de Taină Creată

Doamne, mare şi înfricoşată este Taina mea de Creaţie-Naştere,
Că Însuşi UN CHIP-CUVÂNT AL TĂU, în care Tu Însuţi eşti Întreg,
Creează şi un Chip de Creaţie ce sunt Eu.

O, Taină, în care Tu însuţi, Doamne FIULE, Te faci Frate şi cu Chipul meu,
Încât „Eu" sunt un Chip de-al CHIPULUI TĂU,
Încât eu sunt laolaltă cu Tine.

Doamne, înfricoşată este Taina mea de Creaţie,
În care eu sunt un Frate Creat al CHIPULUI TĂU NECREAT.
Şi Viaţa Ta Dumnezeiască este în împletire cu Viaţa mea de Creaţie.

Doamne, Viaţa mea de Creaţie trebuie să fie alături de VIAŢA TA,
Că Tu Însuţi mă trăieşti, coborând în Viaţa mea,
Şi acest Sacru Înfricoşător este Viaţa Fiinţei mele.

Tu Însuţi trăieşti în Dublu Chip, al Tău şi al meu,
În CHIPUL TĂU dincolo de toate Chipurile şi totodată în Chipul meu Creat,
Iar eu, la fel, trebuie să trăiesc deodată prin Chipul meu CHIPUL TĂU.

Tu Te Întrupezi în mine şi eu trebuie să mă Întrupez în Tine.
Se Întrupează pe Veşnicie în mine un CUVÂNT al Tău,
În care Chipul meu Creat apoi se Întrupează în Tine,
Prin care mă „ridici" la Chipul de Fiu Creat al TATĂLUI DUMNEZEU.[68]

Arhetipurile Liturghiei Creaţiei

Înfricoşat este Chipul meu de Creaţie, Doamne,
Că este Dar Sacru al FIULUI către TATĂL,
Ce totodată se face şi Dar propriu al Chipului meu Creat.
FIUL şi SFÂNTUL DUH Aduc TATĂLUI Prinos Chipul meu Creat,
Şi eu, Creaţia, de asemenea aduc Prinos
Propria mea Liturghie de Iubire de Creaţie. [69]

[68] *Ibidem,* pp. 76-77.
[69] *Ibidem,* p. 79.

***

De la Naşterea-Crearea mea Tu, Doamne, mi-ai Dat şi Chip de Mântuire,
Şi prin acest Chip de Mântuire M-ai Creat,
Şi în acest Chip de Mântuire Tu Însuţi te-ai Întrupat.

Tu, Doamne Iisuse şi Sfinte Duhule, de la începutul Creării mele
Mi-aţi Dăruit şi Chipul Mântuirii,
Ca Naştere din Apa Curăţirii şi din Duhul ieşirii din păcat.[70]

Fiecare Creaţie este o Liturghie a Jertfei Hristice

Printr-un CUVÂNT al TĂU M-ai Creat-Născut
Şi Sufletul meu Creat este Chip de acest CUVÂNT direct al TĂU,
Prin Acest CUVÂNT Tu, Doamne, Vorbind cu mine şi eu cu Tine.[71]

Fiecare Creaţie este un Chip Asemănare de CHIP LOGOS FIUL

„Eu sunt" un Chip-Frate al CHIPULUI TĂU, DOAMNE IISUSE HRISTOASE.
Eu sunt un Frate al TĂU de Creaţie Născut dintr-un CUVÂNT al TĂU,
Şi niciodată nu putem despărţi Chipurile noastre neamestecate.

De aici înfricoşata Sacralitate a fiecărei Creaţii.
Fiecare Creaţie este un Frate Hristic.
Eu sunt un Hristos Creat Frate cu Hristos Cel Necreat
Totodată neamestecat şi fără despărţire,
Trăind UNUL prin ALTUL, în Transfigurarea Chipului Celuilalt.[72]

[70] *Ibidem*, p. 80.
[71] *Ibidem*, p. 83.
[72] *Ibidem*, pp. 86-87.

Chipul Liturgic al Maicii Domnului

Substanţa Creaţiei Îl traduce-transpune pe DUMNEZEU în Chip de MAMĂ,
Încât esenţa Creaţiei este în Chipul de MAMĂ,
Creaţia transpunând Chipul de DUMNEZEU TATĂL în Chip de Creaţie MAMĂ.

DUMNEZEIREA, în esenţă, este FIINŢIALITATEA SUBSTANŢIALĂ A TATĂLUI ABSOLUT,
Creaţia este, în esenţă, Fiinţialitatea Substanţială a MAMEI Absolute de Creaţie.
DUMNEZEIREA nu se transformă în Creaţie,
TATĂL nu se transformă în MAMĂ,
Ci Chipul de DUMNEZEU TATĂL Se transpune Creativ în Creaţie ca Chip de MAMĂ. [73]
(Vezi, mai pe larg, în „Urcuşul Isihast".)

***

Un Anume CUVÂNT AL TĂU, DOAMNE, se face Arhetipul Fiinţei Sufletului meu Creat
Şi acest direct CUVÂNT AL TĂU este CHIPUL DE DUMNEZEU
Ce Se Întrupează în Chipul meu de Creaţie, ca ÎNRUDIRE cu TINE.[74]

Chipurile Liturgice ale Bisericii

O, Taină înfricoşată şi cutremurătoare a Ta, HRISTOASE,
Ce vii cu Putere şi smulgi „şarpele" din pomul căderii-morţii,
ŞI TE URCI TU ÎNSUŢI pe acest pom al morţii şi durerii.

O, înfricoşată e Taină Ta, Iisuse Hristoase,
Care Înlocuieşti pe „şarpele omorâtor de DUMNEZEU" cu MIELUL LUI DUMNEZEU,
Prin al CĂRUI „SÂNGE" negarea-păcatul se face iarăşi Iubire.

Îngerul căzut s-a făcut „şarpe" prin neiubirea de DUMNEZEU.
HRISTOS, MIELUL DUMNEZEIESC, Readuce Iubirea pierdută.
Tu, DOAMNE IISUSE, TE URCI „pe pomul negării" cu Chipul Iubirii
Şi aşa „negarea-neiubirea" se face din nou Iubire.

[73] *Ibidem,* p. 93
[74] *Ibidem,* pp. 95-96.

Fără Urcarea Ta pe „pomul căderii” cu JERTFA IUBIRII
Iubirea nu poate reînvia niciodată.
Crucea Ta, Doamne Iisuse Hristoase, este Taina Reînvierii IUBIRII,
Taina ce desfiinţează „pomul căderii-morţii”.

O, Cruce a MIELULUI LUI DUMNEZEU, TE Faci Noul Pom al Vieţii,
O, Cruce, Tu reînviezi, Tu Readuci CHIPUL ALTARULUI-PREOŢIEI LITURGICE pierdute,
Tu Readuci Chipul Bisericii-MAMEI-RENĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU,
Tu Readuci Taina „UNIRII contrariilor” în CHIPUL PERFECŢIUNII PERMANENTE ABSOLUTE. [75]

ISIHASM, RITUALUL LITURGHIEI HRISTICE[76]

Fiecare dintre noi suntem o Liturghie a UNUI CUVÂNT AL TĂU, IISUSE,
Fiecare dintre noi suntem UN RITUAL AL SFÂNTULUI DUH ÎN CHIPUL LITURGHIEI CUVÂNTULUI,
Fiecare suntem UN SACRU LITURGIC AL TREIMII DUMNEZEIEŞTI CREATOARE.

O, IISUSE, Săvârşeşte în mine Liturghia CUVÂNTULUI TĂU CREATOR,
O, SFINTE DUHULE, ÎMPĂRTĂŞEŞTE-MĂ CU TINE PRIN EUHARISTIA LUI IISUS,
O, PĂRINTE ABSOLUT, Primeşte-mă şi pe mine în BRAŢELE TALE ca pe Fiul cel risipitor.

O, Isihasm, ÎNTREITĂ LITURGHIE a propriului Altar şi Biserică,
În Altarul Sufletului şi Biserica Inimii,
O, ÎMPĂRTĂŞIRE DUMNEZEIASCĂ, prin ÎNTÂLNIREA CU ÎNSUŞI DUMNEZEU TREIME.

(Se Continuă cu „Mistica Liturghiei Hristice”.)

[75] *Ibidem,* pp. 101-102.
[76] *Ibidem,* p. 105.

ISIHASM, TRĂIREA MISTICĂ A LITURGHIEI – ISIHASM, MISTICA LITURGHIEI HRISTICE

Motto:
„La început a fost Cuvântul şi Cuvântul era la Dumnezeu şi Dumnezeu era Cuvântul”(Ioan 1, 1).
La început a fost Liturghia (Cuvântul) şi Liturghia era la Dumnezeu şi Dumnezeu era Liturghie. [77]

Început de Limbaj Liturgic Creştin

Doamne IISUSE, Bate Inima mea în RITUALUL DORULUI după Tine
ÎN LITURGHISIRE-EUHARISTIE.
Vino Dumnezeiescule DUH în Mine cu DORUL Lui Dumnezeu,
Vino, IISUSE, în mine unde să-ţi cânt şi eu,
Vino, Dumnezeiescule PĂRINTE, să cad în BRAŢELE TALE,
Să mă pot împărtăşi din CINA CEA DE TAINĂ. [78]

LITURGHIA este IUBIREA RELIGIOASĂ

Bucură-te, ISIHIE
Taina LITURGHIEI IUBIRII Lui Hristos.
Inimă învăpăiată de Dumnezeul DOR,
Deschide-ţi Adâncul,
Deschide Uşa lui Dumnezeu CUVÂNTUL
Aprinde-te, Inimă, de Venirea de Taină
A Celui ce este LITURGHIE,
Fă-te POTIR în care coboară Dumnezeiasca EUHARISTIE,
Fă-te Sfântă Masă a CHIPULUI de Sus,
Ca să Slujească LITURGHIA IUBIRII Dumnezeieşti
Marele PREOT IISUS.

Vino, Minte, şi îngenunchează în Inimă
Şi ascultă LITURGHIA IUBIRII.
Descalţă-te afară de toate „mişcările firii”
Pleacă-ţi fruntea dincolo de podeaua de carne,
Intră în Inima Vistieriei de Taine.

[77] *Ibidem,* p. 108.
[78] *Ibidem,* p. 113.

Inimă, Biserică de Creaţie,
Fă-te Staul de Bethleem,

Fă-te Templu unde se jertfeşte MIELUL Iertător de blestem,
Fă-te mormânt al Celui Răstignit
Ca să Înviezi cu Cel ce păcatul a biruit.

IISUSE, Cântarea IUBIRII Dumnezeieşti,
IISUSE, Vino în Inima mea să LITURGHISEŞTI,
IISUSE, coboară Pacea Ta în cele de jos,
Bucură-te, ISIHIE,
Taina LITURGHIEI IUBIRII Lui Hristos.[79]

LITURGHIA este Mistica Teologiei ICOANEI Hristice

Un anume Cuvânt al Tău Se ÎNTRUPEAZĂ Creând Fiinţa mea,
Şi acest Cuvânt este scânteia ce mă Creează
Icoană de Dumnezeu Întrupată în Icoană de Creaţie.
Un anume Cuvânt-Icoană al Tău m-a Creat,
Fiinţa mea este Chip-Icoană al acestui Cuvânt al Tău.
Şi în Această ICOANĂ ne ÎNTÂLNIM şi ne regăsim reciproc.[80]

Chipul Icoană al lui Hristos este EUHARISTIA LITURGHIEI

Doamne, Împărtăşindu-mă din EUHARISTIA UNUI CUVÂNT AL TĂU
Eu m-am „Născut creându-mă" Tu din Această EUHARISTIE,
Din LITURGHIA ÎNTRUPĂRII TALE în Fiinţele Create. [81]

Creaţia este LITURGHIA FIULUI LUI DUMNEZEU

Doamne IISUSE, Bate Liturghia IUBIRII Tale în Inima mea
Şi nu poate Inima mea niciodată în loc să stea,
Bate Inima mea necontenita Ta Liturghie,
Bucură-te, Dumnezeiască Liturghie, Isihie.[82]

---

[79] *Ibidem*, p. 114.
[80] *Ibidem*, p. 116.
[81] *Ibidem*, p. 117.
[82] *Ibidem*, p. 120.

CHIPURILE Vieţii Dumnezeieşti prin LITURGHIE se Revarsă în Chipuri de Creaţie

Doamne, Tu m-ai Creat Vorbind cu mine,
Şi eu mă nasc Vorbind cu Tine.[83]

CHIPUL de Dumnezeu-PREOŢIE şi Chipul de Creaţie-Biserică

Doamne, Tu ne Creezi din Absoluta Ta IUBIRE.
Tu ai văzut dinainte a noastră cădere,
Dar IUBIREA TA este fără oprire.
Cine poate împiedica IUBIREA TA,
Cine poate sta în Calea Ta,
Cine poate să împiedice IUBIREA?...

Tu ne Creezi din LITURGHIA IUBIRII fără hotar,
Şi nimic nu poate să-Ţi fie „contrar”.
Încă de la început Tu ne şi ÎNVIEZI
Şi din această putere a învierii ne Creezi.
Noi prin păcat am căzut din IUBIRE,
Dar LITURGHIA IUBIRII TALE ne menţine în nemurire.[84]

Fără RITUAL şi LITURGHIE nu este Viaţă

Doamne, înfricoşată este taina mea de Creaţie,
Un Chip Cuvânt al Tău
Îmi Creează şi un Chip de Creaţie al meu.
Tu Însuţi Te faci cu mine Frate
Şi Viaţa mea este cu VIAŢA TA deodată
Şi viaţa mea de a Ta nu se mai desparte.
Viaţa mea de Creaţie trebuie să fie alături de VIAŢA TA,
Că Tu cobori în mine Creând Viaţa mea
Şi eu mă urc în Tine Împărtăşindu-mă de VIAŢA TA.
Tu ÎNSUŢl TRĂIEŞTI VIAŢA TA şi a mea

---

[83] *Ibidem*, p. 121.
[84] *Ibidem*, p. 123.

Şi eu trebuie să trăiesc de asemenea.
Tu Te Întrupezi în mine pentru Veşnicie
Şi eu la fel mă „Urc'' fără sfârşit în Tine. [85]

LITURGHIA în sine este DAR şi DĂRUIRE

Eu sunt DARUL lui Dumnezeu TATĂL făcut Creaţie,
Eu sunt o ÎNZESTRARE a SFÂNTULUI DUH făcut Creaţie,
EU sunt o Dăruire-Liturghie a Fiului FĂCUTĂ CREAŢIE.
Doamne, DARUL TĂU este IUBIREA mea şi a TA,
Doamne, MOŞTENIREA-ÎNZESTRAREA TA este DRAGOSTEA mea,
Doamne, DĂRUIREA-EUHARISTIA TA este LITURGHISIREA mea. [86]

ENIPOSTAZlEREA-EUHARISTIA LITURGHIEI HRISTICE

Un Anume Cuvânt al Tău m-a Creat
Şi eu sunt Chip al Chipului Cuvântului Tău,
Şi Fiinţa mea este un Chip în CHIPUL TĂU. [87]

[85] *Ibidem*, pp. 124-125.
[86] *Ibidem*, p. 127.
[87] *Ibidem*, p. 137.

JERTFA este LITURGHIA ÎNVIERII

Doamne, Tu ne Creezi din IUBIRE TOTALĂ,
Tu ai văzut „căderea" noastră,
Dar nu ai fost oprit de aceasta.

IUBIREA TA o Încununezi cu JERTFA peste „contrar"
Şi JERTFA TA este MÂNTUIREA ÎNVIERII DIN DAR,
Este Prefacerea contrariului iarăşi în IUBIRE,
Este a ÎNVIERII MÂNTUITOARE LITURGHISIRE.
Încă de la Actul Creaţiei Tu ne şi ÎNVIEZI
Şi în PUTEREA ÎNVIERII TU ne Creezi.
Noi mereu prin păcat cădem din IUBIRE,
Tu mereu ne ÎNVIEZI prin a Ta LITURGHISIRE.[88]

PERSOANA HRISTICĂ este LITURGHIA JERTFEI IUBIRII

În Faţa lui Dumnezeu TATĂL totul trebuie să fie Perfect.
Perfecţiunea Creaţiei este Însuşi Chipul lui Hristos,
Prin Veşmântul CHIPULUI LUI ridicându-se la perfecţiune cele de jos.

Imperfecţiunea păcatului aduce „Strigătul durerii",
Aduce suferinţa morţii-contrarierii.
IUBIREA se zbate între Viaţă şi moarte,
Dar IUBIREA niciodată să moară nu poate.

Neputinţa IUBIRII de a muri
Se face Jertfelnicul LITURGHIEI-ÎNVIERII,
A Renaşterii la VIAŢĂ a Nemuririi.
IUBIREA JERTFITĂ pe Altarul Durerii
ÎNVIAZĂ cu Sine din mormântul căderii
Iarăşi la VIAŢĂ doar CHIPUL IUBIRII. [89]

[88] *Ibidem,* p. 143.
[89] *Ibidem,* p. 145.

LITURGHIA HRISTICĂ este ACTUALIZAREA IUBIRII şi JERTFEI

Doamne, IUBIREA este VIAŢĂ în Neîncetată IUBIRE,
IUBIREA şi VIAŢA sunt Necontenită LITURGHISIRE
Şi se ÎNTÂLNESC în Reciprocă ÎMPĂRTĂŞIRE.
Nu poate o clipă LITURGHIA IUBIRII să se oprească...

Deşi ai ÎNVIAT de pe Crucea Răstignirii,.
Păcatele noastre încă „aduc suferinţă" IUBIRII
Şi „deschid Rănile pătimirii"...

O, DOAMNE, IUBIRE nespusă DUMNEZEIASCĂ,
Prin Neîncetata TA LITURGHISIRE
Ne „readuci" iarăşi din „păcat" la IUBIRE.[90]

LITURGHIA este ÎNVIERE Necontenită

IUBIREA este Nesfârşită „deschidere" de VIAŢĂ...
IUBIREA şi VIAŢA dau Chipul INIMII şi RESPIRAŢIEI,
Fiind deodată în Aceeaşi LITURGHISIRE
Veşnica VIAŢĂ şi Eterna IUBIRE. [91]

ISIHASM, TRĂIREA-MISTICA LITURGHIEI – TRĂIREA MISTICĂ A LITURGHIEI

Motto: *Niciodată nu se opreşte LITURGHIA IUBIRII,*
De aceea este INIMA NEMURIRII,
De aceea este INIMĂ în „bătaie neîncetată",
LITURGHIA IUBIRII nu se opreşte niciodată.

IISUSE, bate IUBIREA Ta în Inima Mea
Şi nu poate Inima în loc vreodată să stea.
Bucură-te, Isihie,
Taină de necontenită LITURGHIE,
Bucură-te, Isihie,
Ce în POTIRUL Inimii te faci DUMNEZEIASCĂ EUHARISTIE.[92]

---

[90] *Ibidem*, p. 151.
[91] *Ibidem*, p. 151.
[92] *Ibidem*, p. 152.

Pregătire

Bucură-te, Isihie,
Taină de Necontenită LITURGHIE. [93]

LITURGHIA Pământească

Doamne IISUSE, ce mare DAR ne-ai dat
Să ne putem zilnic curăţi de „păcat”
În Biserica TA, unde TU LITURGHISEŞTI,
Prin care ne Menţii în Viaţă şi ne ÎMPĂRTĂŞEŞTI.
Cum să mă „lipsesc” de Acest IZVOR DUMNEZEIESC?...
DOAMNE IISUSE, cu toată Fiinţa mea mă închin şi-Ţi Mulţumesc.[94]

LITURGHIE înseamnă IUBIRE în DĂRUIRE

DOAMNE, m-ai Creat din a TA IUBIRE,
DOAMNE, m-ai Născut din a TA LITURGHIE,
Iată-mă în genunchi cu Mulţumire înaintea IUBIRII TALE,
LITURGHIA IUBIRII fiind şi în mine fără încetare.
Cu evlavie şi cutremur vin înaintea SFÂNTULUI ALTAR,
De unde se revarsă fără oprire IUBIREA TA în Dar.[95]

DĂRUIRE de Creaţie ca Răspuns LITURGIC

Nimeni la ALTAR cu „mâinile goale” să nu vină,
LITURGHIA IUBIRII este de DARURI Plină.
LITURGHIA IUBIRII este „totală” DĂRUIRE,
Este Plină de DARURI de Mulţumire.

DOAMNE, aduc şi eu în DAR a Fiinţei mele „PRESCURĂ”.
Scoate din „ea” pe MIELUL-CUVÂNTUL,
AGNEŢUL JERTFELNIC ce ÎNVIAZĂ „pământul”
Şi îl ridică la Cântare şi la Lumină,

---

[93] *Ibidem,* p. 154.
[94] *Ibidem,* p. 155.
[95] *Ibidem,* pp. 156-157.

AGNEŢUL-CUVÂNTUL Scoate-L din „tină”.
De puţina mea Iubire nu te scârbi,
De LITURGHIA IUBIRII TALE nu mă lipsi.

Fiinţa mea este o „SCÂNTEIE din IUBIREA TA ÎNTRUPATĂ”
Ce m-a „Născut” pe mine, „o Iubire Creată”,
Pe care Ţi-o Aduc şi eu în DAR,
Fă-mă Părtaş DUMNEZEIESCULUI TĂU HAR.

Primeşte-mă, DOAMNE, ca pe o PRESCURĂ,
Fă şi din mine a TA LITURGHISIRE,
AGNEŢUL-MIELUL JERTFELNIC pe care mereu ÎL ÎNTRUPEZI
Şi din PRESCURA mea să-L ÎNVIEZI,
Să mă Împărtăşesc şi eu cu TINE,
Să fiu şi eu IUBIRE-LITURGHISIRE.

Eu sunt „căzut” din IUBIRE prin multe păcate
Şi zac în „prăpastie şi moarte”,
Dar, DOAMNE IISUSE, Primeşte-mă ca pe o PRESCURĂ,
Din care pe MIELUL-AGNEŢUL TĂU îl Scoate,
Fă-mă şi pe mine a TA LITURGHISIRE.

DOAMNE IISUSE, IUBIRE-LITURGHISIRE,
Plânge DUHUL în mine de a TA „lipsire”,
Dar primindu-mă ca pe o PRESCURĂ
În care TU, MIELUL JERTFELNIC, Te ÎNTRUPEZI,
Prin care din „moarte” să mă ÎNVIEZI,
Iarăşi voi Primi a TA ÎMPĂRTĂŞIRE.[96]

LITURGHIA pe scurt

TU ÎNSUŢI, IISUSE, TE ÎNTRUPEZI în Prescura Bisericii,
În AGNEŢUL JERTFELNIC al Prescurii Te ACTUALIZEZI,
Şi mereu în Creaţia Ta LITURGHISEŞTI,
Şi mereu cu a Ta Creaţie Te UNEŞTI,
Din LITURGHIA TA mereu ne ÎMPĂRTĂŞEŞTI.[97]

[96] *Ibidem,* pp. 157-158.
[97] *Ibidem,* pp. 160-161.

PROSCOMIDIA, primul ACT LITURGIC

DUMNEZEULE, Te-am batjocorit până la uitare
Şi fără TINE totul „merge spre destrămare”,
Un „hău” fioros ne soarbe cu lihnire,
Un „vânt rece” pătrunde până-n fire... [98]

***

Tu ÎNSUŢI, IISUSE, Te Întrupezi în PRESCURA Bisericii,
ÎN AGNEŢUL JERTFELNIC al PRESCURII TU eşti PREZENT.
MAICA DOMNULUl-Biserica-PRESCURĂ Te „coboară” mereu
Şi Tu, PRUNCUL-MIELUL, VII în Braţele Bisericii,
Ca în Staulul din Bethleem Te înconjori de Cetatea Sfinţilor
Şi la Picioare stau îngenuncheaţi „Păstorii-Credincioşi”.[99]

***

Unde eşti Tu, MAICA DOMNULUI, Acolo este şi FIUL Tău, IISUS,
Tu Îl NAŞTI mereu şi mereu Îl „Porţi în Braţe”...
Înfricoşată Taină a IUBIRII DUMNEZEIEŞTI,,
Care „cobori” fără să te „scârbeşti”... [100]

PÂINEA ca ARHECHIP al Fiinţialităţii

DOAMNE, Tu m-ai Creat IUBINDU-mă pe mine,
Eu m-am „născut” Iubindu-Te pe TINE.
Creaţia mea este LITURGHISIREA IUBIRII,
Naşterea mea este „Rodul ÎMPĂRTĂŞIRII”. [101]

***

PÂINEA este NUMELE Chipului de Viaţă,
Este „arătarea” Vieţii la Faţă,
Este NUMELE Chipului Împărtăşirii,
Este Taina IUBIRII-DĂRUIRII.

Două IUBIRI se ÎNTÂLNESC în Sacră Vorbire,

---

[98] *Ibidem,* p. 162.
[99] *Ibidem,* pp. 163-164
[100] *Ibidem,* p. 164.
[101] *Ibidem,* p. 165.

Se fac Împărtăşire,
Se fac PÂINE-IUBIRE în LITURGHISIRE.

Şi CUVÂNTUL Trup S-a făcut,
PÂINEA cu Fiinţa în CUVÂNT.

Din Cer „coboară" LUMINILE în Şoapte,
Ridică Pământul din „tină şi noapte",
Îl fac GRÂU-Seminţe de Soare,
CER şi Pământ cu Îngemănare.

PÂINEA, CER şi Pământ în ÎNTÂLNIRE,
DUMNEZEU şi Creaţie în ÎMPĂRTĂŞIRE,
PÂINEA ce are în Sine CUVÂNTUL,
PÂINEA ce are în Sine Pământul,
PÂINEA, DUMNEZEIASCĂ LITURGHISIRE. [102]

MIELUL JERTFELNIC, Agneţul din PRESCURA-Fiinţialitatea Bisericii

***

Primeşte-mă, DOAMNE, şi pe mine în PRESCURA mea.
Aceasta este Însăşi Fiica-MAMA TA,
FECIOARA pe care o „Naştem" din noi mereu,
În care TE ÎNTRUPEZI, O, DUMNEZEU
Prin Această SFÂNTĂ LITURGHISIRE,
Prin Această JERTFĂ de DUMNEZEIASCĂ IUBIRE.
Biserica-Noi Naştem mereu pe MAMA TA
Şi Ea mereu Te Va NAŞTE în Noi, Te VA-NTRUPA.
Noi Naştem pe MAMA TA prin Această PRESCURĂ
Şi TU TE ÎNTRUPEZI prin Ea în Lume.[103]

PROSCOMIDIA, Actualizarea-Prelungirea Creaţiei, Naşterii şi JERTFEI MÂNTUITOARE

Mielule Dumnezeiesc, Cel mai Nevinovat Miel,
Miel Pământesc ce Întrupezi pe Cel din Cer,
O, Cel mai Frumos Miel Vreodată Născut,

---

[102] *Ibidem,* pp. 165-166.
[103] *Ibidem,* p. 171.

TU eşti CUVÂNTUL ce Trup S-a făcut.

O, MIEL cu Ochii de un Senin Dumnezeiesc,
De ce de vânătăi se încercuiesc?...
De ce îţi curg Lacrimi cu Sânge amestecate,
De ce ai pe Faţă Răni însângerate?...

O, PRUNC de Creaţie şi MIEL de JERTFIRE,
O, Pământ şi Cer în deodată IUBIRE,
O, Creaţie şi DUMNEZEU în LITURGHISIRE...

O, PRUNC-MIEL Nevinovat ce vei fi JERTFIT,
TU ÎNSUŢI Te apropii de CRUCEA pe care vei fi Răstignit,
TU ÎNSUŢI Îţi desfaci Pieptul în care vei fi împuns,
O, JERTFĂ a IUBIRII, DUMNEZEIESCUL MIEL IISUS.

O, PRUNC Nevinovat din MIELUŞEAUA Nevinovată Născut,
O, DUMNEZEU Întrupat pe Pământ,
O, Taină mai presus de grăire,
O, IUBIRE în DUMNEZEIASCĂ LITURGHISIRE.[104]

PREOŢIA Hristică este ÎMPLINIREA Desăvârşirii Creaţiei

O, Taină a FECIOAREI MAME, Însăşi Taina Creaţiei,
Care NAŞTI PREOŢIA, Taina Coborârii lui DUMNEZEU în Creaţie,
O, ÎMPĂRĂTEASĂ, ce Te Faci LITURGHISIREA PREOŢIEI.[105]

***

Dacă nu ai fi Tu, MAICA DOMNULUI,
Nu S-ar Coborâ FIUL LUI DUMNEZEU pe Pământ,
Doar prin Tine, Fiica-Pururea FECIOARĂ a Creaţiei
Se DĂ TRUP DUMNEZEIESCULUI CUVÂNT.

Este o Iubire de Creaţie care şi pe DUMNEZEU Îl Coboară de Sus,
Este IUBIREA MAICII DOMNULUI care ÎNTRUPEAZĂ pe DOMNUL IISUS,
Este Iubirea ce de asemenea Ridică şi Creaţia în Sus,
Este „tot a MAICII DOMNULUI", ce ne face „FRAŢII lui IISUS".

---

[104] *Ibidem,* p. 173.
[105] *Ibidem,* p. 176.

O, MAICA DOMNULUI-Biserică, Taină negrăită,
Prin Tine PREOŢIA DUMNEZEIASCĂ LITURGHISEŞTE,
Prin Tine Creaţia cu DUMNEZEU se ÎNTÂLNEŞTE.[106]

ACTUL LITURGIC este URCAREA Creaţiei în CHIPUL FIULUI DUMNEZEIESC

Ne-ai Creat, DOAMNE, din DĂRUIREA IUBIRII TALE
Şi noi Trăim din ACEASTĂ ÎMPĂRTĂŞIRE,
Pe care ne-o DĂRUIEŞTI mereu prin a TA LITURGHISIRE.
Dacă vreodată LITURGHISIREA IUBIRII TALE s-ar „opri”,
Atunci Viaţa noastră de Creaţie „ar muri”.
De aceea nu se poate Viaţă fără a IUBIRII LITURGHISIRE
Nu există TRĂIRE fără ÎMPĂRTĂŞIRE. [107]

***

Niciodată nu se „opreşte” LITURGHIA IUBIRII,
De aceea este INIMA NEMURIRII,
De aceea este INIMĂ în BĂTAIE Neîncetată,
LITURGHIA IUBIRII nu se opreşte niciodată.[108]

***

Dacă vreodată LITURGHIA S-ar „opri”,
Dintr-o dată „toate ar pieri”. [109]

LITURGHISIREA PROSCOMIDIEI este ÎNTÂLNIREA DARURILOR

Biserica-Noi, Naştem mereu pe MAMA TA,
Şi Ea mereu Te va Naşte, Te va ÎNTRUPA.
Noi Naştem pe MAMA TA prin Această PRESCURĂ,
Şi TU Te ÎNTRUPEZI mereu prin Ea în Lume. [110]

---

[106] *Ibidem*, pp. 176-177.
[107] *Ibidem*, p. 179.
[108] *Ibidem*, p. 180.
[109] *Ibidem*, p. 181.
[110] *Ibidem*, p.184.

LITURGHIA HRISTICĂ este în „TRUPUL-Fiinţialitatea Bisericii”

O, MAICA DOMNULUI, în Tine ne punem toată Fiinţialitatea,
Prin Tine noi ne ADUCEM DAR la ALTAR,
Pe care MARELE PREOT HRISTOS să-L LITURGHISEASCĂ.

Noi, Credincioşii, Te „Naştem” pe Tine, Fiica-FECIOARA PREACURATĂ
Şi pe Tine Te ALEGE FIUL DUMNEZEIESC ÎMPĂRĂTEASĂ-MAMA SA,
CHIP ce Te face totodată Însăşi MAMA noastră DUMNEZEIASCĂ.

Prin Tine noi ne facem „Rude-Fraţi” cu FIUL DUMNEZEIESC,
Prin Tine TRUPUL Nostru se face TRUPUL LUI HRISTOS,
În care EL LITURGHISEȘTE JERTFA IERTĂRII şi MÂNTUIRII.[111]

JERTFĂ şi RĂSCUMPĂRARE

Doamne IISUSE, vin şi eu la a Ta LITURGHISIRE
Şi-Ţi Aduc Darul Meu de Iubire,
Ce are în sine şi multe „păcate de răstignire”...

În mine, Mlădiţa ce se „întoarce” în Tine,
Se Redeschide Suferinţa ta de Răstignire,
Se Redeschid Aceleaşi Răni şi Acelaşi Sânge,
Că în Fiinţa mea FIINŢA Ta Curge...[112]

Creaţia este CHIPUL FIULUI DUMNEZEIESC în RITUALUL SFÂNTULUI DUH

IUBIREA este Necontenită LITURGHISIRE,
Este în Nesfârşită Revărsare de Sine,
IUBIREA este în al DRAGOSTEI RITUAL,
Este în EUHARISTIA CUVÂNTULUI-DAR.

O, DUHULE PREASFINTE, Tu eşti CEL ce LITURGHISEŞTI,
În RITUALUL TĂU TU ÎNSUŢI SLUJEŞTI,

[111] *Ibidem,* pp. 184-185.
[112] *Ibidem,* p. 186.

Tu eşti de asemenea DUMNEZEIASCA PREOŢIE,
PREOŢIA LUI HRISTOS este deodată în SLUJIRE,
În PREOŢIA RITUALULUI TĂU HRISTOS Se Adevereşte,
În TRUPUL RITUALULUI TĂU CUVÂNTUL LITURGHISEŞTE.
CHIPUL CUVÂNTULUI este deodată în CHIPUL RITUALULUI TĂU,
Tu, DUHULE PREASFINTE, eşti ADÂNCUL TATĂLUI DUMNEZEU.
RITUALUL este VĂPAIA LITURGICĂ,
Trăirea este prin VĂPAIA RITUALULUI SFÂNTULUI DUH.[113]

RITUALUL este MISTUIRE-REÎNNOIRE

În RITUALUL TĂU, PREASFINTE DUHULE, toate celelalte chipuri se opresc,
În FAŢA TA toate celelalte chipuri încremenesc,
Doar în CHIPUL TĂU totul se Mişcă şi se Sâvârşeşte,
Doar în CHIPUL TĂU JERTFA LITURGHIEI se SLUJEŞTE.[114]

***

DUHULE PREASFINTE, DUMNEZEIASCĂ MAIESTATE,
ŢIE ne Închinăm, DUMNEZEULE ÎMPĂRATE.
Nu ne arde cu VĂPAIA TA Mistuitoare,
TE Rugăm, Dăruieşte-ne BINECUVÂNTARE,
Să ne învrednicim de a LUI HRISTOS LITURGHIE,
Să ne ÎMPĂRTĂŞIM de DUMNEZEIASCA EUHARISTIE.

DUHULE PREASFINTE, DUMNEZEIASCĂ MAIESTATE,
DUHUL ADEVĂRULUI, DUMNEZEULE ÎMPĂRATE,
TU ÎNSUŢI LITURGHIA LUI HRISTOS Slujeşti.
TE Rugăm şi pe noi să ne învredniceşti,
În RITUALUL TĂU să Liturghisim JERTFA MÂNTUIRII,
Prin TINE să Gustăm din EUHARISTIA ÎNVIERII.[115]

---

[113] *Ibidem,* pp. 192-193.
[114] *Ibidem,* p. 194.
[115] *Ibidem,* pp. 194-195.

44. Totul este în LITURGHISIREA RITUALULUI SFÂNTULUI DUH

TOTUL este CUVÂNT, RITUAL şi BINECUVÂNTARE,
Totul este SACRU, OFERIRE şi CÂNTARE,
Totul este Revărsare de Absolută IUBIRE,
Totul este DUMNEZEIASCĂ LITURGHISIRE.

UN ANUME CUVÂNT DUMNEZEIESC Sufletul ne Creează,
Un ANUME RITUAL al SFÂNTULUI DUH ne Viază,
O ANUME BINECUVÂNTARE din ACESTEA ne NAŞTE.

Creaţia Luminii este CUVÂNT în al SFÂNTULUI DUH RITUAL,
Zilele Creaţiei sunt CHIPUL DUMNEZEIESCULUI HAR
Şi toate sunt RITUAL în Cântare de CUVÂNT,
În BINECUVÂNTAREA TATĂLUI toate sunt.

Fiecare zi de Creaţie este „Cât" Un CUVÂNT şi Un RITUAL.

Fiecare zi este al BINECUVINTĂRII DAR
Fiecare zi este „cât" o LITURGHIE a IUBIRII,
De aceea Ziua este în CHIPUL LITURGHISIRII.

Nu poate LITURGHIA IUBIRII să se „oprească",
Nu pot CUVÂNTUL şi RITUALUL să nu LITURGHISEASCĂ
Nu poate BINECUVÂNTAREA să nu Se ÎMPĂRTĂŞEASCĂ.[116]

[116] *Ibidem,* p. 196.

LITURGHIA pe scurt

O, dacă ai Şti cu câtă DRAGOSTE SFÂNTUL DUH ne Viază,
Dacă ai Şti că Datorită SFÂNTULUI DUH Respirăm...
Seara şi Dimineaţa sunt RITUALUL SFÂNTULUI DUH,
ZIUA este tot RITUALUL SĂU în Mişcare de Lumină,

Tot ce Trăieşte este SUFLUL RITUALULUI SĂU.
RITUALUL este tot LITURGHISIRE a IUBIRII şi RECUNOŞTINŢEI
Şi fără RITUAL orice Mişcare s-ar „opri”.[117]

***

Bat Clopotele Bisericii şi la DUMNEZEU ne Cheamă,
Suflete al meu, nu fi „surd”, scoală-te şi la El aleargă,
În Biserică LITURGHISEŞTE ÎNSUŞI DOMNUL IISUS,
Se Coboară toate Cetele îngereşti de SUS,
Toţi Sfinţii Cântă LITURGHIA IUBIRII,
Toată Făptura Cântă DĂRUIREA ÎMPĂRTĂŞIRII.[118]

LITURGHIA PUNERII ÎNAINTE a DARURILOR LITURGICE

Se Coboară SFÂNTUL DUH peste FECIOARA-Biserică,
Se DESCHID UŞILE de Creaţie să INTRE DUMNEZEU,
Se DESCHID UŞILE ALTARULUI ca Fiii Bisericii
Să-L ÎNTÂLNEASCĂ pe ÎNSUŞI CREATORUL lor.

Suflete al meu, DESCHIDE-ŢI Uşile, nu mai sta,
DUMNEZEU Coboară în Lume,
Coboară şi pentru tine prin LITURGHIA SA.[119]

***

O, DAR ce nu se poate grăi,
Cum TU, DOAMNE, la noi să VII,
Să ne SPUI nouă CUVINTELE Negrăite DUMNEZEIEŞTI... [120]

---

[117] *Ibidem*, p. 199.
[118] *Ibidem*, p. 200.
[119] *Ibidem*, p. 202.
[120] *Ibidem*, p. 203.

***

Prin CUVÂNTUL DUMNEZEIESC toate s-au Făcut,
Toate sunt ÎNTRUPARE de CUVÂNT,
La început a fost CUVÂNTUL ce nouă ni Se DĂRUIEŞTE,
ÎNTOTDEAUNA este CUVÂNTUL ce LITURGHISEŞTE.

Suflete al meu, AUZI CUVÂNTUL ce te-a Creat,
ÎNCHINĂ-TE CUVÂNTULUI ce la VIAŢĂ te-a CHEMAT.
Este CUVÂNTUL DUMNEZEIESC CEL PURUREA din tine,
Datorită CĂRUIA poţi şi tu VORBI în Sine.

SFÂNTĂ EVANGHELIE, se AUD din TINE NEGRĂITELE CUVINTE,
Ce Se Fac în noi Graiurile Vorbite.
Cerul şi Pământul sunt în FILELE TALE SCRISE,
În Sufletele noastre ACESTEA sunt CANDELELE APRINSE.[121]

***

Cerul şi Pământul împreună LITURGHISESC,
Creaţia cu DUMNEZEU şi Faţă către Faţă se ÎNTÂLNESC,
Îngerii cu Oamenii împreună Slujesc, Toate în HRISTOS
Acum se ÎNTÂLNESC.[122]

***

Doamne, TU GRAIEŞTI prin CUVÂNTUL TĂU ÎNSUŢI
Şi CUVÂNTUL TĂU se AUDE şi „dincolo" de TINE,
Şi „Acest Dincolo" CUVÂNTUL TĂU îl face Creaţie.

Suflete al meu, „trezeşte-te" la TUNETUL CUVÂNTULUI,
Reaminteşte-ţi CUVÂNTUL ce în tine S-a „Oprit",
Grăieşte CUVÂNTUL ce la „Naştere" ţi s-a DĂRUIT.[123]

***

CUVÂNTUL este PUTEREA ce a făcut „nefiinţa" Creaţie,
CUVÂNTUL este PUTEREA ce ŢINE Fiinţa Creaţiei,
CUVÂNTUL este LITURGHIE şi ÎMPĂRTĂŞIRE,
CUVÂNTUL este IUBIRE şi ÎNTÂLNIRE.

---

[121] *Ibidem,* pp. 203-204.
[122] *Ibidem,* p. 204.
[123] *Ibidem,* pp. 204-205.

CUVÂNTUL se poate „răni”,
Dar CUVÂNTUL nu poate niciodată „muri”.
CUVÂNTUL poate să fie „închis”,
Dar niciodată nu poate să fie „ucis”.

CUVÂNTUL poate de „întuneric” să fie „ascuns”.
Dar niciodată nu poate să fie „distrus”.
CUVÂNTUL poate să fie „uitat”,
Dar întotdeauna El este ÎNVIAT.

Păcatul „încearcă” o distrugere de CUVÂNT,
Îl Răstigneşte şi-L îngroapă în pământ,
Dar CUVÂNTUL şi mai Strălucitor ÎNVIAZĂ,
Minciuna pe sine însăşi se trădează. [124]

Heruvicul şi Ieşirea cu SF. DARURI

DOAMNE, cu „păcatele” mele eu Te-am Răstignit,
Cu „păcatele” mele te-am rănit...

Mă înfricoşez să văd Sângele Tău curgând...
Cum să nu mă cutremur plângând...
Eu Te-am batjocorit, Te-am scuipat,
Mi-e ruşine şi mă simt vinovat...

OCHII TĂI sunt însă Blânzi şi IERTĂTORI,
Deşi plâng cu Lacrimi de sânge...
De pe Crucea mea Cobori,
Inima în mine se frânge...

Doamne, opreşte Răstignirea Ta în mine,
Este o suferinţă „peste fire”... [125]

***

DOAMNE, şi eu Vreau să fiu un URMĂTOR al TĂU,
Mă Răstignesc cu DĂRUIRE Asemenea şi eu,
Primeşte şi Crucea mea Alături de CRUCEA TA,

[124] *Ibidem,* pp. 205.
[125] *Ibidem,* p. 207.

Alături Răstignit cu TINE orice „chin” voi suporta.
Ca pe „tâlharul” păcatele mele mă răstignesc,
Dar ca tâlharul Asemenea grăiesc,
„Primeşte-mi, DOAMNE, Crucea ALĂTURI de a TA”.[126]

***

DOAMNE, Crucea mea are în sine PUTEREA CRUCII TALE,
Prin RĂSTIGNIREA TA şi eu „pot” să mă răstignesc,
Prin BIRUINŢA TA şi eu pot să „biruiesc”.

***

DOAMNE, Plânge Fiinţa mea de păcat şi vină,
Este, însă, de NĂDEJDEA ÎNVIERII TALE plină.
Eu încă Te Răstignesc în Fiinţa mea,
Dar Tu ÎNVIEZI în Răstignirea TA.
O, Lacrimi de căinţă în LACRIMI de IUBIRE,
IERTARE şi-NVIERE în TAINICĂ-NTÂLNIRE.[127]

***

Moartea şi ÎNVIEREA se întâlnesc pe CRUCEA LUI HRISTOS,
Vina şi IERTAREA se UNESC pe CRUCE,
Din CER S-a Coborât DUMNEZEU jos.[128]

[126] *Ibidem,* p. 208.
[127] *Ibidem,* p. 209.
[128] *Ibidem,* p. 210.

Ducerea SFINTELOR DARURI în ALTAR pe SFÂNTA MASĂ

O, DUMNEZEULE PĂRINTE, ce Vezi?...
Vezi pe FIUL TĂU, răstignit, plin de sânge, omorât…

Nu se poate... aceasta este prea mult...
Vrei să Ridici MÂNA TA cu „blestem”...
Dar LACRIMI ÎŢI Curg pe CADAVRUL CEL SCUMP,
IERTAREA şi Dreptatea acum se-ncrâncenează...

Dincolo de „moarte”, FIUL Te ROAGĂ cu GLAS cutremurător,
„PREABUNULE PĂRINTE”, pentru MINE FII IERTĂTOR,
Pe Fraţii mei de Creaţie în RĂSTIGNIREA MEA îi IERT,

TU În IUBIREA MEA FII DUMNEZEU CEL DREPT...
IUBIREA MEA de IERTARE şi ÎNVIERE
Să Fie a DOUA Naştere şi Creare.

PREABUNULE PĂRINTE, BINECUVÂNTEAZĂ JERTFA MEA,
IUBIREA MEA şi a CREAŢIEI să Fie în IUBIREA TA.[129]

CREZUL. SFÂNTA TREIME se Coboară pe Pământ

O TRUP-JERTFĂ „Înfricoşătoare” şi negrăită,
ÎNSĂŞI PREASFÂNTA TREIME VINE şi TE SĂRUTĂ.
VINE şi TE Îmbrăţişează TATĂL DUMNEZEIESC,
VINE SFÂNTUL DUH cu HARUL-FOCUL Ceresc,
În TRUPUL-JERTFA TA, HRISTOASE, „păcatele lumii”
Acum se IARTĂ şi se „topesc”...

Cetele Îngereşti cu toate Te înconjoară,
Cetele Sfinţilor îşi pleacă Fruntea...
O, CEA MAI DUMNEZEIASCĂ JERTFĂ-COMOARĂ,
În TINE sunt VREDNICIA şi Virtutea.

MAICA DOMNULUI Stă Căzută la PICIOARE,
Până în ADÂNCUL Fiinţei totul o DOARE...
Tot Cerul şi Pământul AICI SE ÎNTÂLNESC,
DUMNEZEU şi Creaţia AICI SE UNESC.[130]

---

[129] *Ibidem,* p. 210.
[130] *Ibidem,* p. 212.

***

PREASFÂNTA TREIME cu FOCUL DUMNEZEIRII,
Pentru JERTFA IERTĂRII şi IUBIRII
Iarăşi şi iarăşi şi Pururi ne IARTĂ.[131]

ARĂTAREA CRUCII, MĂRTURIA MÂNTUIRII HRISTICE

O, CRUCE, NUMIRE Înfricoşată,
Dacă este HRISTOS pe TINE Răstignit
Teama „piere" dintr-o dată:
Chinul Crucii de El e Biruit.
O, CRUCE, cel mai cutremurător SEMN,
Dacă este DOMNUL HRISTOS pe TINE
Te Face CEL MAI MARE DAR de IUBIRE.

Cine a putut mai mult să DĂRUIASCĂ
Decât CRUCEA LUI HRISTOS?...
O, CRUCE, LITURGHIE DUMNEZEIASCĂ.

Toată LITURGHIA IUBIRII şi IERTĂRII
Este în DĂRUIREA CRUCII-Răstignirii.
O, CRUCE, SEMN şi PUTERE Înfricoşată,
În TINE este DREPTATEA Judecată
De IERTAREA şi IUBIREA fără Oprire
Ce ÎMPĂRTĂŞESC DREPTATEA în SUPRAIUBIRE.
„SUS să Avem INIMILE", pe CRUCEA IUBIRII,
Să MULŢUMIM prin CRUCEA BIRUIRII. [132]

***

CRUCEA TA, DOAMNE IISUSE, nu mai este „condamnare",
Este IUBIRE şi totală IERTARE.
Cine nu poartă CHIPUL CRUCII pe el
Nu are CHIPUL ca SEMN.
Prin CHIPUL CRUCII toate se „FAC" IUBIRE şi IERTARE,
Prin CHIPUL CRUCII LUI HRISTOS
DUMNEZEU Însuşi Coboară în Jos
Şi Creaţia se URCĂ ca pe o SCARĂ.

---

[131] *Ibidem,* p. 215.
[132] *Ibidem,* pp. 213-214.

„LUAŢI MÂNCAŢI, ACESTA este TRUPUL MEU”

O, ÎNTÂLNIRE înfricoşată şi cutremurătoare,
Ce mai mult decât toate te doare,
O, ÎNTÂLNIRE dintre „vinovăţie” şi IERTARE...

„Veniţi” toţi, din TRUPUL MEU Mâncaţi,
Nu fugiţi, Eu nu vă cer „vina”,
EU vă DĂRUIESC şi mai mult IUBIREA.

Nimic mai mult EU nu vă cer,
Veniţi în IUBIREA MEA când vă CHEM...

În IUBIREA MEA găsiţi
ODIHNA tuturor celor „osteniţi”
Liniştea celor în chinuri şi suferinţă,
Mângâierea celor în umilinţă,
IERTAREA ce Readuce IUBIREA,
ÎNTÂLNIREA cu ÎMPĂRTĂŞIREA... [133]

***

TRUPUL şi SÂNGELE LUI HRISTOS de pe „pomul căderii”
Prefac „şarpele morţii” în CHIPUL ÎNVIERII,
Din „blestem” păcatul reintră în IUBIRE,
E CINA cea de TAINĂ, Cereasca Împărtăşire.

În CINA cea de TAINĂ Legea se Preface
În TAINICA IERTARE şi negrăita PACE,
În CINA cea de TAINĂ se împlineşte DESĂVÂRŞIREA,
Aici există doar IUBIREA. [134]

***

DOAMNE IISUSE, TU ne DAI IERTAREA să o Mâncăm,
Şi în Aceasta Iubirea noastră o Înviem.
În mine, DOAMNE, toate se „răscolesc”,
Tună în mine GLASUL TĂU DUMNEZEIESC...
Înfricoşător fapt, cu TINE Direct să mă ÎNTÂLNESC...

---

[133] *Ibidem,* p. 215.
[134] *Ibidem,* p. 216.

A Treia LITURGHIE, LITURGHIA EUHARISTIEI

Ce să Fericim mai întâi în EUHARISTIA DUMNEZEIASCĂ,
Coborârea LUI DUMNEZEU sau URCAREA în EL?...
Cum Această TAINĂ să se „grăiască”?...
Şi CUVÂNTUL Trup-Creaţie S-a Făcut (Ioan 1, 14).
Acum Trupul se Face CUVÂNT.
O, Taină de DUMNEZEIASCĂ LITURGHIE,
Acum se ÎMPLINESC Cele ce „Vor să Fie”.[135]

***

O, înfricoşată LITURGHISIRE,
O, cutremurătoare DĂRUIRE de IUBIRE,
O, DUMNEZEIASCĂ BUCURIE.

IUBIREA FIULUI TĂU, PĂRINTE DUMNEZEIESC,
Şi „puţina” noastră Iubire se ÎNTÂLNESC
Şi se ADUC ŢIE ca JERTFĂ şi PRINOS...
Fă-ne şi pe noi TRUPUL LUI HRISTOS ,
Prin care să URCĂM şi noi „până la TINE”,
O, PREASFÂNTĂ TREIME!

PREASFINTE DUHULE, DUMNEZEIASCĂ MAIESTATE,
Te Rugăm, Iartă-ne nouă toate,
FOCUL TĂU HARIC fără să ne Arzi ÎL Coboară,
PREFĂ-ne în TRUPUL LUI HRISTOS, cum odinioară
AI Făcut la ÎNTRUPAREA în FECIOARĂ.

Atunci CUVÂNTUL Trup S-a Făcut,
Acum Trupul CUVÂNT să se Facă,
Atunci DUMNEZEU S-a Coborât pe Pământ,
Acum Pământul în DUMNEZEU se URCĂ.

O, DUMNEZEIASCĂ LITURGHISIRE,
Acum este ÎMPLINIRE-DESĂVÂRŞIRE,
Mărire ŢIE, PREASFÂNTAĂ TREIME, Mărire, Mărire.[136]

***

[135] *Ibidem,* p. 217.
[136] *Ibidem,* p. 219.

Păcatul „adusese moartea şi suferinţa”,
TU ne DĂRUIEŞTI Acum, IISUSE, ÎNVIEREA. [137]

AXIONUL, Imnul MAICII DOMNULUI, FIUL DUMNEZEIESC Proslăveşte Creaţia

O, DUMNEZEIESCULE FIU şi MARE PREOT,
Ca MAMA Acestei Biserici, pe toţi Ţi-i aduc,
Nu te „scârbi” de nici unul,
Să nu se „piardă” vreunul,
Toţi sunt Fiii Mei şi Fraţii TĂI,
ÎN POTIRUL TĂU ÎNVIAZĂ-i.[138]

TATĂL Nostru, DESAVÂRŞIREA DESĂVÂRŞIRILOR

GLASUL CUVÂNTULUI DUMNEZEIESC,
Cine ÎL Aude o singură dată
Îl va avea EUHARISTIE neîncetată.[139]

ÎMPĂRTĂŞIREA

O, Suflete al meu, cu HRISTOS te-ai ÎMPĂRTĂŞIT,
Laudă pe CEL ce este de NEGRĂIT.[140]

MULŢUMIREA, CONŞTIINŢA Integralităţii

DUMNEZEIASCĂ, PREASFÂNTĂ TREIME,
Îţi MULŢUMESC că m-ai Creat,
Îţi MULŢUMESC, MÂNTUITORULE IISUSE,
Că ne-ai DĂRUIT Taina LITURGHIEI,
Prin care ne „curăţim” de păcat.

Îţi MULŢUMESC, PREASFINTE DUHULE DUMNEZEU.
Îţi MULŢUMESC, DUMNEZEULE PĂRINTE,
Că mă „Primeşti” şi pe mine ca pe „un Fiu” al Tău.
DUMNEZEIASCĂ, PREASFÂNTĂ TREIME, îţi MULŢUMESC.

---

[137] *Ibidem,* p. 221.
[138] *Ibidem,* pp. 222-223.
[139] *Ibidem,* p. 224.
[140] *Ibidem,* p. 227.

LITURGHIA IUBIRII Pururea să Fie.
O, LITURGHIE, INIMĂ fără oprire în VEŞNICIE.[141]

ISIHASM, Chip şi Ritual de LITURGHIE

Motto: *Rugăciunea NUMELUI Tău, IISUSE,*
Este DOR, CHEMARE şi ÎNTÂLNIRE.
NUMELE Tău este DUMNEZEIASCA IUBIRE,
NUMELE Tău, RITUAL şi LITURGHIE,
NUMELE Tău este ÎMPĂRTĂŞIRE-EUHARISTIE.[142]

RUGĂCIUNEA Isihastă, LITURGHIA NUMELUI LUI HRISTOS

Când NUMELE Tău, IISUSE, se ÎNTRUPEAZĂ în Mintea mea
Toate „gândurile mele se opresc".
În Mintea mea LITURGHISESC
CUVINTELE Tainice ale NUMELUI Tău DUMNEZEIESC.

NUMELE Tău este MIELUL-AGNEŢUL-JERTFA Mântuitoare
Ce în Mintea mea se Face
ÎNTRUPARE LITURGHISITOARE,
Prin care Mintea în CUVÂNTUL Tău se „Preface".

Mintea este „trupul" Cuvântul meu,
ÎNTRUPEAZĂ în Mintea mea CUVÂNTUL NUMELUI TĂU,
În care Eşti TU Direct ca PERSOANĂ.

În Mintea mea ca într-un VAS „toarnă"
A NUMELUI TĂU APĂ VIE,
Ce se „Face" în Mintea mea LITURGHIE.[143]

***

În Mintea mea să se ÎNTRUPEZE NUMELE-CUVÂNTUL TĂU, IISUSE,
Doar aşa „putând" Intra Mintea în ALTARUL INIMII,
Unde DARURILE JERTFEI sunt Aduse.

---

[141] *Ibidem,* p. 228.
[142] *Ibidem,* p. 229.
[143] *Ibidem,* pp. 238-239.

În Inimă Mintea mea este Direct TRUPUL NUMELUI TĂU,
În care TU ÎNSUŢI Eşti,
În care TU PERSONAL JERTFA Mântuirii mele LITURGHISEŞTI.

Aici, DUHULE PREASFINTE şi PĂRINTE DUMNEZEU
Coborâţi ca într-un Locaş,
Aşa cum Coborâţi la JERTFA LITURGHIEI pe ALTAR,
Coborâţi să-mi DAŢI şi mie în DAR,
IERTAREA, ÎMPĂCAREA şi ÎNVIEREA,
În HRISTOS DOMNUL, Mântuirea.[144]

***

Mintea mea s-a „Prefăcut" în TRUPUL NUMELUI- CUVÂNTULUI,
Mintea mea s-a „Prefăcut" în TRUP ÎNVIAT,
Mintea mea în CELE DUMNEZEIEŞTI s-a „URCAT",
Mintea mea s-a Prefăcut
În TRUPUL şi SÂNGELE LUI HRISTOS,
Mintea mea se ÎMPĂRTĂŞEŞTE din DUMNEZEIESCUL CUVÂNT,
Mintea mea „Intră" în DUH. [145]

***

Când Mintea se „Întoarce" în DUHUL Sufletului,
Sufletul însuşi LITURGHISEŞTE
Şi prin DUHUL Sufletului Mintea de DUMNEZEU se ÎMPĂRTĂŞEŞTE.
Mintea trebuie să ÎNTRUPEZE CUVÂNTUL,
Mintea trebuie să se facă „Însuşi" Trupul CUVÂNTULUI,
Şi prin CUVÂNT Mintea trebuie să intre în DUH.
Şi aşa Mintea Trup şi Sufletul se UNESC,
Aşa Mintea cu DUHUL Împreună LITURGHISESC.
Aşa din DUMNEZEIRE „deodată" se ÎMPĂRTĂŞESC.[146]

***

Nu este LITURGHIE fără Mireasmă,
Nu este LITURGHIE fără DUMNEZEIESCUL RITUAL,
Nu este LITURGHIE fără al IUBIRII Totale DAR.

---

[144] *Ibidem,* p. 239.
[145] *Ibidem,* p. 240.
[146] *Ibidem,* p. 241.

***

De la „răsăritul” Soarelui până la apus,
De la mişcarea Astrelor de Sus,
De la mişcarea Vieţii în fiecare Făptură...
Toate sunt ale RITUALULUI „Măsură”.
Când RITUALUL SACRU se „atinge”,
Viaţa din toate se „stinge”.[147]

***

Mintea se Roagă ÎNTRUPÂND CUVÂNTUL DUMNEZEIESC
Şi ÎNTRUPAREA Sa se Face prin RITUALUL Ceresc.
Prin SFÂNTUL DUH CUVÂNTUL Se ÎNTRUPEAZĂ,
Prin SFÂNTUL DUH CUVÂNTUL Creează.

Mintea „nu oricum” se Roagă,
Mintea trebuie să fie în RITUAL,
Doar în RITUALUL SACRU Mintea este Întreagă
Ca să Primească CUVÂNTUL în DAR.[148]

***

Cântarea NUMELUI Tău, DOAMNE IISUSE, este RITUAL,
„Intrarea” Minţii în CUVÂNT este RITUAL,
În RITUAL Mintea „Intră” în FOCUL „dincolo” de Minte,
Prin RITUAL Mintea în CUVÂNT se TRANSFIGUREAZĂ.
Când Mintea intră în SACRUL RITUAL
Mintea ÎN CUVÂNT ÎNVIAZĂ,
Mintea în ODIHNĂ-Isihie se „Aşază”.

***

Mintea mea se face RITUAL,
Mintea mea se face CÂNTARE-LITURGHIE,
Mintea mea se face IUBIRE-DAR
Şi în Aceasta „deodată” este EUHARISTIE. [149]

---

[147] *Ibidem,* pp. 242.
[148] *Ibidem,* pp. 242-243.
[149] *Ibidem,* pp. 243.

BISERICA, LITURGHIA EUHARISTIEI, TRUPUL ÎNVEŞNICIRII Lumii

BISERICA, DUMNEZEU cu Lumea şi Lumea cu DUMNEZEU

Motto: *În acest loc este DUMNEZEU în lume?*

Dacă este o Biserică, va Fi şi DUMNEZEU ![150]

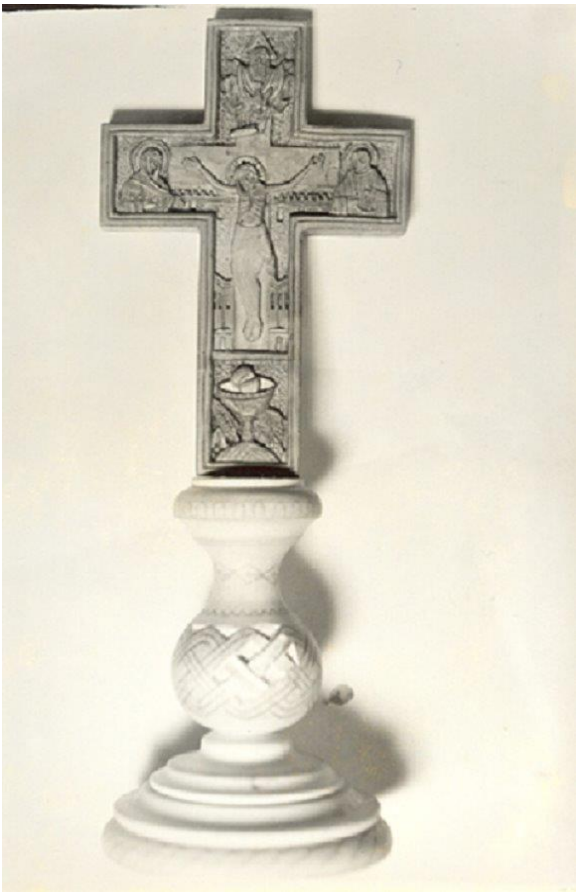

Cruce sculptată de Părintele Ghelasie.

[150] *Ibidem*, pp. 247.

VOLUMUL 6: MYSTAGOGIA ICOANEI

Euharistia Liturgică, Iconicul Posibil al Creaţiei[151]

O, ICOANĂ în care Se ÎNTRUPEAZĂ
Peste Fire CHIPUL DIVIN,
La ce să mă opresc mai întâi,
La DIVINUL care Străluceşte Orbitor
Sau la Frumosul Creat
Ce se Închină DIVINULUI
Şi peste Fire Înveşmântează DIVINUL?

Cum să „dezbrac" DIVINUL de acest Creat,
Ar fi o „impietate" să-L las gol...
Aşa, Trupul de Creaţie
Se face tot ICONIC,
Ce nu se poate distruge niciodată.

Isihasm, Vederea prin Lumina Harică – Mystagogie Mistică

Dumnezeu şi creaţia Sa, Faţă în faţă

Încerc să Te privesc
Doar o clipă la FAȚĂ...
Ochii mei de Creaţie
În STRĂLUCIREA DUMNEZEIASCĂ
Nu mai pot vedea...

Tu, DOAMNE, mereu îmi zici:
„IUBIREA Mea este
Să Mă ARÎT la FAȚĂ.

Nu închide Ochii,
Încearcă să Mă vezi,
BUCURIA IUBIRII este
În PRIVIREA Ochilor.

[151] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Mystagogia Icoanei*, Vol 6, București, Editura Platytera, 2010, p. 96

Dacă ai şti ce BUCURIE este
În CHIPUL Celui văzut,
În veci ai sta cu Ochii deschişi”.

„Dar, DOAMNE, nu Te pot privi,
STRĂLUCIREA Ta Mă orbeşte...
Pune HARUL Tău
Între mine şi Tine,
Care şi acesta
Este aşa de STRĂLUCITOR
De Îţi cad la picioare,
Şi doar din când în când
Ridic Ochii în sus,
Şi aproape orbiţi de LUMINĂ
Îi plec din nou în jos,
Cu DORUL DUMNEZEIESC de Tine,
Ce iarăşi şi iarăşi mă face
Să îndrăznesc o privire”...

Natura Creată se „topeşte”
În FAŢA INCREATULUI,
Şi doar prin Har se pot privi
Cele DINCOLO de Creaţie. [152]

Dumnezeirea este Fiinţa în Sine şi Energiile Sale Necreate Harice

DUMNEZEIREA este
CHIPUL TATĂLUI în Sine,
CHIPUL IUBIRII absolute,
Ce are deja TREIMEA;
Din care apoi se revarsă HARUL,
DUMNEZEIREA care „dă pe-afară”.

O, HAR, LUMINĂ din IUBIRE,
VIU de IUBIRE,
IUBIRE din IUBIREA FIINŢIALĂ.[153]

[152] Idem, pp. 112-113.
[153] *Ibidem*, p. 114.

DOAMNE IISUSE,
IPOSTASUL FIRII DUMNEZEIEȘTI,

Prin FIREA Ta de CUVÂNT,
Ce coboară în LIMBI de FOC de HAR,
Din cele ale FIRII
Ne ÎMPĂRTĂȘEȘTI.

CUVÂNTUL-FIREA Ta
Tu ne dăruieşti,
Şi în HARUL acestora
TU Însuţi eşti
CEL de DINCOLO şi Cel ÎNTRUPAT,
DEODATĂ ARĂTAT.

CUVÂNTUL-FIREA Ta
Coboară în LUMINĂ de HAR,
Şi în HAR de CUVÂNT,
FIREA CUVÂNTULUI primim
Şi CUVÂNTUL prin HAR
Este CHIPUL Tău PERSONAL.

CUVÂNT-FIRE de DUMNEZEU,
HAR-ÎMPĂRTĂȘIRE de FIRE,
ICOANA Ta, DOAMNE IISUSE,
Tu ne-o DĂRUIEȘTI
Ca EUHARISTIE,
TRUP de DUMNEZEU,
CUVÂNT în HAR,
ICOANĂ-ARĂTARE,
ICOANĂ, TRUP de ÎMPĂRTĂȘIRE,
IISUSE, EUHARISTIE. [154]

[154] *Ibidem,* pp. 123-124.

IPOSTASUL este LIBERTATEA dintre CHIP, FIINŢĂ şi FIRE, iar HARUL este Libertatea IPOSTASULUI

DOAMNE, CHIPUL Tău FIINȚIAL
Noi Îl vedem la FAȚĂ
Prin TAINA IPOSTASULUI,
Ce se ARATĂ în Strălucire de HAR,
Prin care ne ÎMPĂRTĂȘIM
De cele de DINCOLO ale FIRII.

Şi noi, Fiinţa Creată,
Avem un Suflet Ipostatic Creat,
Cu energiile sale Corp,
Şi prin Ipostasul nostru
Ne Arătăm Firea Creată,
Pe care o putem Împărtăşi
Şi o putem Primi
Fără amestecarea Ipostasurilor.

DOAMNE, „păcatul” ne-a orbit,
Firea ni s-a „schimbat”
Şi Corpul s-a îmbolnăvit.

DOAMNE, Sufletul nostru Ipostatic
A pierdut HARUL
Şi nu mai putem întâlni
IPOSTASUL Tău.
Coboară, DOAMNE, iarăşi HARUL Tău,
Prin CUVÂNTUL-FIREA Ta,
Ca să primesc HARUL
Şi iarăşi să Te pot VEDEA. [155]

[155] *Ibidem*, pp. 128-129.

FIREA IPOSTATICĂ se transpune în energiile HARICE prin CUVÂNTUL-Izvorâtorul de HAR

DOAMNE, CHIPUL Tău
Este DINCOLO de vedere,

Dar putem şi noi, Creaţia,
Să PRIMIM CUVÂNTUL Tău
Ce este înveşmântat în HAR,
Prin care putem VEDEA IPOSTASUL,
VEDEREA FIINȚIALĂ la FAȚĂ.

Unde este *CUVÂNTUL Tău EVANGHELIC,*
Acolo este HARUL DUMNEZEIESC,
Şi unde este CUVÂNTUL EVANGHELIC
Este PREZENȚA IPOSTASULUI Tău,
ICOANA Ta prin HAR,
Ce are CHIP FIINȚIAL
Prin FIRE de CUVÂNT,
În care Cele FIINȚIALE sunt
Ca EUHARISTIE, totodată
FIRE şi HAR
În ÎMPĂRTĂȘIRE.

DOAMNE, CHIPUL Tău NEAJUNS
Coboară în CHIP de IPOSTAS,
În Strălucire de HAR,
ICOANĂ de ARĂTARE
Şi de ÎNCHINARE,
Până la *SĂRUTARE-BINECUVÂNTARE.*

DOAMNE, aud CUVÂNTUL Tău
Glăsuit prin EVANGHELIE,
Şi DUHUL CEL PREASFÂNT
Coboară cu HARUL,
În care FIREA CEA de DINCOLO
Îşi DĂRUIEȘTE
Cele DUMNEZEIEȘTI.

CUVÂNT EVANGHELIC
Cel plin de HAR,
Pătrunde şi în SUFLETUL meu,
Să audă *PAŞII lui DUMNEZEU*
Cum UMBLĂ prin LUME,
Să mă pot învrednici
Şi eu, păcătosul,
De ÎNTÂLNIREA
Până la „VEDEREA prin HAR”,
A IPOSTASULUI FIINŢIAL,
ICOANA ÎNDUMNEZEIRII,
DEODATĂ EUHARISTIE şi ARĂTARE.[156]

PECETEA HARULUI este PECETEA CUVÂNTULUI, care prin LUCRARE se face PECETEA DUHULUI SFÂNT, iar PECETEA TATĂLUI-DUMNEZEU se face ÎNDUMNEZEIREA-BINECUVÂNTAREA

Un *ANUME CUVÂNT* al Tău
Creează fiecare făptură,
Pe care se *PECETLUIEŞTE*
Totodată HARUL Tău,
Ca CHIP al *CHIPULUI lui DUMNEZEU.*

Chipul creat este *ASEMĂNARE*
De CUVÂNT CREATOR,
De aceea şi Chipul creat
Este *Asemănare,*
Dar nedesăvârşit,
Că fiind chip creat,
Trebuie să desfăşoare Propria fire creată
În SUPRAFIREA CUVÂNTULUI CREATOR,
Ca URCUŞ de Desăvârşire.[157]

[156] *Ibidem,* pp. 130-132.
[157] *Ibidem,* p. 133.

TAINA CUVÂNTULUI este IUBIREA în DĂRUIRE, ca LIMBAJ; TAINA DUHULUI este IUBIREA în MIŞCARE ca DRAGOSTE; TAINA TATĂLUI DUMNEZEU este IUBIREA în sine. HARUL este în specificul TREIMIC: HARUL IUBIRII, al DRAGOSTEI şi al DĂRUIRII

DOAMNE, Cel care ai NUMELE
Cel dincolo de orice Numire,
Ni-L descoperi totuşi
Prin FIUL Tău,
Prin CUVINTELE EVANGHELICE
Ce ni se DĂRUIESC
În strălucire de HAR.

CUVINTELE sunt FIRI de NUME
Ce coboară ca TAINĂ
De ÎMPĂRTĂȘIRE-EUHARISTIE.

Noi putem auzi CUVÂNTUL
Ce are în Sine TAINA NUMIRILOR,
FIRE de NUME
Ce izvorăşte HARUL,
Care NUMEȘTE NUMELE... [158]

CUVÂNTUL este totodată în RITUALUL SFÂNTULUI DUH şi în UNIREA BINECUVÂNTĂRII TATĂLUI, iar HARUL este în această transpunere

Coboară, CUVÂNTULE DUMNEZEIESC,
Ca să coboare SFÂNTUL DUH
Cu BINECUVÂNTAREA TATĂLUI CERESC.

Coboară, DUHULE PREASFINTE,
Ca să coboare CUVÂNTUL
Şi BINECUVÂNTAREA de PĂRINTE...

Coboară, PĂRINTE, cu BINECUVÂNTAREA,
Ca să coboare CUVÂNTUL și DUHUL,
Să fie *ÎMPLINIREA.*

[158] *Ibidem,* pp. 136-137.

Coboară, PREASFÂNTĂ TREIME,
Cu HARUL cel ÎNTREIT,
Să PRIMIM şi noi, făptura,
Chipul îndumnezeit... [159]

***

CUVÂNTUL fără RITUAL este nepătrunzător,
CUVÂNTUL fără BINECUVÂNTARE este fără PECETE.
RITUALUL fără CUVÂNT este în gol,
Trebuie să fie toate deodată.

Stau în FAŢA TA, DOAMNE,
Şi îmi acopăr Ochii de Creaţie,
Neputându-Te privi.

Tu Însuţi Te umbreşti,
Înveşmântat în Har,
Care este de asemenea
LUMINĂ mistuitoare.

Tu eşti Cel care Te ARĂŢI.

CUVÂNTUL Tău VORBEŞTE,
RITUALUL SFÂNTULUI DUH ÎL CURGE,
BINECUVÂNTAREA ÎL PECETLUIEŞTE.

IUBIREA este TAINA,
În CUVÂNT Se ARATĂ,
În RITUAL se descoperă,
În BINECUVÂNTARE se ADEVEREŞTE.

O, cum este posibil,
TU, OCEANUL, să intri
În Picătura mea de Creaţie?...

HARUL este Cel care
Ne dă SUPRAFIREA,

[159] *Ibidem*, pp. 138-139.

În HAR de IUBIRE,
În HAR de CUVÂNT,
În HAR de RITUAL
Toate sunt... [160]

IPOSTASUL este ACTUL FIRII FIINȚIALE şi HARUL este Energia de LUCRARE a FIRII IPOSTATICE

Întâi sunt CUVINTELE CREATOARE,
Ce izvorăsc HARUL LUCRĂTOR,
Şi CUVÂNTUL şi HARUL deodată
Sunt ACTUL CREATOR. [161]

CUVINTELE IPOSTATICE sunt Originea Raţiunilor HARICE

Fiecare CUVÂNT FIINȚIAL
Izvorăşte o Rază de HAR
Şi fiecare Rază de HAR
Are în sine CUVÂNTUL ARHECHIPAL.[162]

Creaţia, Chipul Fiului lui Dumnezeu

(Parafrazare mistică la Mystagogia Hexameronului Facerii)

FIUL FIINȚIAL DUMNEZEIESC Creează mai întâi Chipul de Creaţie, BISERICA Arhechipală

Primeşte, PĂRINTE,
Acest **SCAUN ÎMPĂRĂTESC,**
Unde să Te ODIHNEȘTI
Şi **DINCOLO** de ODIHNA DUMNEZEIASCĂ.

ODIHNA Ta este în **IUBIREA Mea de FIU,**
Şi doar un ***CHIP de IUBIRE a FIULUI***
Poate fi primit de Tine.

[160] *Ibidem,* pp. 139-140.
[161] *Ibidem,* p. 143.
[162] *Ibidem,* p. 144.

Iată, Îţi aduc o *IUBIRE*
De Creaţie, tot în **CHIP de FIU.**
EU ÎNSUMI FĂCÂNDU-MĂ
TOTODATĂ şi FIU de Creaţie. [163]

Creaţia, ACT al TREIMII DUMNEZEIEȘTI

PĂRINTE, Tu eşti TATĂL
Cu FIUL Tău în Braţe.
Eu, FIUL Tău, sunt
Cu o ***Creaţie*** în Braţe.
Aşa Creaţia o ***PUN în Braţele Tale***,
Şi tot ce este în Braţele Tale
PRIMEȘTE FIINȚA.

SFÂNTUL DUH este **Cel ce le PĂTRUNDE**
Şi le Înveşmântează pe toate
Şi le ÎNFĂPTUIEȘTE.[164]

FIUL, NĂSCUTUL absolut al TATĂLUI, se face
NĂSCĂTORUL BISERICII-MAMEI sale de Creaţie

***

Eu, Fiul, sunt ***CREATORUL,***
TU, TATĂL, dăruieşte-mi Fiinţa,
Cu Sfântul Duh, Î***NFĂPTUITORUL.***

Creaţia este Chip din CHIPUL meu de FIU,
CHIP de CUVÂNT-LIMBAJ,
Şi aşa *Creaţia*
Este **ÎNTRUPAREA CUVINTELOR**,
Aceleaşi CUVINTE FIINȚIALE
Ce totodată *CREEAZĂ* pe cele de *Creaţie*.

Tu, *TATĂL*, eşti ***NĂSCĂTORUL***
ÎNSĂȘI FIINȚEI în Sine,

[163] *Ibidem*, p. 150.
[164] *Ibidem*, pp. 155-156.

EU, FIUL, sunt *NĂSCĂTORUL* Creaţiei,
FIUL fiind absoluta ***MĂSURĂ*** a TATĂLUI,
Creaţia fiind ***MĂSURA*** FIULUI.
Tu, TATĂL, NAȘTI TOTUL absolut
În absolutul FIULUI.

PROPRIUL Tău de TATĂL este FIUL,
PROPRIUL Meu de FIU este Creaţia,
În care Te ***RENASC*** pe Tine, Tatăl.

*Creaţia este **ÎNCHINĂCIUNEA** Mea de Fiu,*
IUBIRE din IUBIREA Mea,
Care Ţi Se cuvine Ţie.

PRIMUL MEU CUVÂNT în Sine
Este SUPRANUMELE de TATĂL
Pe care ÎL CÂNT veşnic,
În nesfârşita CUVÂNTARE,
Din care apoi se mai naşte
Şi o ***Cântare de Creaţie.*** [165]

ACTUL Creaţiei

Bucură-Te, MAMĂ
A ÎNCEPUTULUI Creaţiei,
Bucură-Te, CHIPUL în sine
Al MAICII DOMNULUI,
Bucură-Te, FIREA Bisericii Create,
Care încă nu sunteţi FĂPTURĂ,
Dar sunteţi în CARTEA VIEȚII,
În EVANGHELIA LOGOSULUI-CREATOR,
De unde vă veţi Naşte
Şi veţi fi FĂPTURĂ-ICOANĂ
A MAICII DOMNULUI
Ce va ÎNTRUPA pe HRISTOS cel ICOANĂ,
Pe HRISTOS cel DUMNEZEU şi Făptură,
Pe FIUL-LOGOSUL făcut EUHARISTIE,
TRUP care ÎL ARATĂ la FAȚĂ
Pe CEL ce nu Se poate vedea,

[165] *Ibidem,* pp. 158-159.

TRUP ce-L face POMUL VIEȚII
Pe ÎNSUȘI CREATORUL.[166]

Chip şi Asemănare

(Hexameronul Euharistic)

ASEMĂNAREA, Rod al CHIPULUI

*Un **ANUME CUVÂNT** al Tău,*
Fiul lui Dumnezeu,
Ne-a Creat pe Fiecare
CHIP şi ASEMĂNARE.

CUVÂNTUL, CHIPUL Tău,
Se pecetluieşte pe Chipul Creat
Şi fiecare suntem
Între două Firi,
Între SUPRAFIREA CHIPULUI CREATOR
Şi Firea Creată,
Fără amestecare,
CHIP şi ASEMĂNARE.

Fiecare suntem ca un ***POM***
De Fire proprie,
Dar cu *Rădăcinile*
*În **CHIPUL** lui DUMNEZEU*
*Şi **RODUL POMULUI***
*Este această **UNIFICARE,***
CHIP şi ASEMĂNARE.

Firea POMULUI se usucă
*Fără **CHIPUL lui DUMNEZEU**,*
Şi doar deodată,
Fără amestecare,
*Sunt **Viaţă şi Rod,***
CHIP şi ASEMĂNARE.[167]

---

[166] *Ibidem,* pp. 166-167.
[167] *Ibidem,* pp. 181-182.

Încă din Rai era AŞTEPTAREA Venirii lui MESIA-HRISTOS

Zice FIUL DUMNEZEIESC:

– Iată, PĂRINTE, şi un Chip de Creaţie.
Tu, PĂRINTE, TATĂL,
Eşti NĂSCĂTORUL DUMNEZEIRII,
Eu, FIUL ÎNTRUPAT în Creaţie,
Sunt NĂSCĂTORUL Lumii.
Eu sunt ASEMĂNAREA DUMNEZEIRII
Şi tot eu sunt ASEMĂNAREA Creaţiei.[168]

***

Cerul Primordial era Templul Îngerilor,
Raiul Primordial era Templul Naturii şi Omului,
Şi se aştepta marea TAINĂ
A lui MESIA-HRISTOS,
Care să facă Cerul-BISERICA de Sus,
Să facă Raiul-BISERICA de Jos,
Şi UNIREA acestora
În LITURGHIA Cosmică,
A unei BISERICI Cosmice HRISTICE.

În Cerul Îngerilor era un ALTAR
Unde doar Îngerul LUCEAFĂR intra,
De unde STRĂLUCIREA DUMNEZEIRII
Se Primea şi se Dăruia.
ALTARUL Cerului Îngeresc
Era SCAUNUL lui DUMNEZEU,
Unde se Aştepta
VENIREA MARELUI MESIA,
ÎNGERUL de MARE SFAT,
HRISTOS Cel ÎNTRUPAT.

În Rai era, de asemenea, Un ALTAR
Unde era POMUL VIEȚII,
Unde Adam-Omul intra,
Şi cu DUMNEZEU Vorbea,
Şi unde se Aştepta

[168] *Ibidem,* pp. 188-189.

VENIREA MARELUI MESIA,
OMUL-DUMNEZEU,
ACELAȘI HRISTOS, Cel ÎNTRUPAT.

Îngerii în Cer vedeau pe DUMNEZEU
Într-o STRĂLUCIRE
Care şi aceasta nu se putea Privi,
Aşteptându-se cu mare jinduire
VENIREA Celui ÎNTRUPAT
Ca DUMNEZEU ARĂTAT.

În Rai, DUMNEZEU Umbla
Şi GLASUL Lui se Auzea,
Dar El nu se putea Vedea,
Aşteptându-se Vremea
VENIRII Celui ÎNTRUPAT
Ca DUMNEZEU ARĂTAT.

Creaţia nu putea să Vadă pe CREATORUL
Cel DINCOLO de Creaţie,
Trebuie ca Însuşi CREATORUL
Şi Chip de Creaţie să se facă
Şi aşa Ochii de Creaţie
Să poată să-L Vadă.

Îngerii din Cer cântau
VENIREA lui MESIA.
Raiul, cu RUGĂCIUNE
De asemenea...

Nimeni nu ştia
Cum va fi aceasta,
Era TAINA lui DUMNEZEU Însuşi.

Îngerul LUCEAFĂR
Într-o Zi nu mai cântă VENIREA lui MESIA...
Într-o Zi Adam, la fel,
Nu mai merge la ALTARUL POMULUI VIEȚII...
Şi TAINA cea din veac ascunsă
Nu se mai Împlineşte...[169]

[169] *Ibidem*, pp. 191-193.

TAINA VENIRII lui MESIA este mai întâi Taina NAŞTERII MAICII DOMNULUI, cea prin care să se ÎNTRUPEZE MESIA

Zice Fiul Creator:

PĂRINTE, TATĂ,
Tu eşti NĂSCĂTORUL DUMNEZEIRII,
Eu, FIUL ÎNTRUPAT în Creaţie,
Sunt Născătorul Lumii.

Tu, Tatăl în Sine,
Naşti Dumnezeirea direct,
Că Tatăl este Născătorul în sine.

Eu, FIUL, ***ca să Nasc Lumea Creată***
Trebuie mai întâi să Nasc
Pe MAMA de Creaţie,
În care Eu, Fiul Creator
Să Mă Nasc totodată
Şi Fiu de Creaţie.

Tu, PĂRINTE TATĂL,
Eşti TAINA DUMNEZEIRII.
Taina Lumii este
Taina MAMEI Create,
Cea Născută din FIUL CREATOR. [170]

***

Îngerii în Cer ştiau
De Taina ***UNEI MAME,***
Prin care MESIA-HRISTOS
Avea să se Nască DUMNEZEU ÎNTRUPAT.
În Rai, de asemenea se ştia
De Taina ***MAMEI Dumnezeieşti.***

Toată Făptura Creată
Îl ştia pe CREATORUL
CEL DINCOLO de Creaţie,
Dar se aştepta

[170] *Ibidem,* pp. 193-194.

TAINA CREATORULUI ÎNTRUPAT,
Care să fie şi văzut la FAŢĂ.
Şi cine altcineva Îl putea ÎNTRUPA
Decât ***MAMA de TAINĂ,***
Pe care toată Făptura o cântă?

Se spune că în Rai,
Când toată Creaţia se Ruga
În jurul POMULUI VIEȚII,
Adesea se vedeau
Cum Petale de flori
Pe capul Evei cădeau
Şi o Cunună de Flori se făceau.
De asemenea, Eva adesea
Avea un Vis de Taină,
Că avea o ***FIICĂ,***
Ce era ALEASĂ
Peste toate ÎMPĂRĂTEASĂ,
Şi peste care stătea
Însăşi STRĂLUCIREA DUMNEZEIASCĂ.[171]

Căderea din Rai opreşte şi întârzie VENIREA lui MESIA-HRISTOS

Îngerul LUCEAFĂR căzut
Se făcuse şarpe
Şi se ascundea
Pe un Pom din Rai
Cu ceilalţi Îngeri căzuţi.

Zilnic, tot Raiul
Se Închina la ALTARUL POMULUI VIEȚII,
Doar şarpele lipsea,
Drept care toţi ocoleau
„Pomul şarpelui”...

Însuşi Dumnezeu a zis:
– Din pomul şarpelui să nu mâncaţi
Că o să muriţi...

[171] *Ibidem*, p. 195-196.

Şi şarpele-demon
Pe toţi îi pizmuia,
Şi adesea îi momea:
– Mâncaţi din pomul meu
Şi veţi fi ca Dumnezeu,
Cunoscători a toate
Ca „bine şi ca rău”...
DUMNEZEU vă opreşte,
Este încă o taină,
De ce nu o încercaţi?...

Adam îl mustra:
– Ce faci, vrei să fie
O lume fără DUMNEZEU?
– Şi noi să fim dumnezei,
Şarpele răspundea...
– Aşteaptă ***să VINĂ MESIA,***
Şi prin El vom primi Îndumnezeirea
După cum este făgăduinţa.
– Să fim fiecare pentru sine
Un MESIA..., şarpele riposta.
Toţi se speriau şi fugeau,
Doar Adam şi Eva îl contraziceau...

O, mare nenorocire!...
Într-o Zi, chiar de la sfârşitul Săptămânii,
Eva „mâncă din pomul oprit”
Şi Adam gustă şi el.

Un cutremur mare se face,
Se aude un vifor cumplit,
Însuşi Dumnezeu vine:
– Adame, ce-ai făcut?...
– DOAMNE, pe MESIA L-am vândut...
Eva plânge fără oprire,
Că a pierdut ***o FIICĂ ALEASĂ***
Ce trebuia să fie
Marea ÎMPĂRĂTEASĂ,
Prin care MESIA să VINĂ...

Şi DUMNEZEU cu MILĂ:
– Va trebui prin suferinţă

Să câştigaţi din nou
MAREA FĂGĂDUINȚĂ,
Dar se va ÎMPLINI...

– DOAMNE, am pierdut ÎNTÂIETATEA
De Adam-***Omul Prehristic***.[172]

Plângerea Creaţiei căzute

Îngerii în Cer se tânguiau
De căderea Îngerului LUCEAFĂR,
Că în ALTARUL de Sus
Nimeni nu mai intra
Să facă Tămâierea DIVINĂ...

Şi mai mult, acum se întristau
Că şi Adam-Omul a căzut,
Omul prin care trebuia
Să VINĂ MESIA...

O, cum s-a pierdut
Marea Împlinire...

Îngerul Mihail, cu glas mare
Pe toţi Îngerii i-a chemat:
– Nu putem rămâne aşa...
Fiecare după propria Fire,
Să păstrăm a noastră Închinăciune
Faţă de ALTARUL DUMNEZEIESC...
MESIA-HRISTOS tot va VENI,
Să fim pregătiţi a-L PRIMI...

Și așa Îngerii după Duhul lor
Se împart în Cetele de Sus.

O, în Rai ce plângere amară…
Cum s-a pierdut TAINA DUMNEZEIASCĂ?...
Ce facem acum,
Cu Raiul pierdut?

---

[172] *Ibidem*, p. 196-198.

Raiul se Ridică
Undeva în Sus,
Natura începe deja să se strice,
Frunzele cad ofilite, moarte,
FRUMUSEȚEA Sfântă şi liniştitoare
Nu se mai vede…
Adam şi Eva *nu mai au un Trup*
În care întâi Sufletul se-arată,
Ci un Corp de carne,
Înveşmântat în piele,
Gol şi ruşinos...

În Rai totul este întâi HAR şi DUH,
Ce fac din Pământ-materie
Trup nemuritor,
Ce transfigurează carnea în Corp Luminos,
În care ca-ntr-o oglindă Spiritul se vede
Ca Veşmânt de slavă peste Corpul gol!...

Ce ai ajuns Adame, Omul-Prototip,
Unde-ţi este CHIPUL de ASEMĂNARE?

Cum erai tu, Eva, Prototip de MAMĂ,
Taina cea de TAINĂ a-NTRUPĂRII,
Taina celei care trebuia să fie,
FIICA cea ALEASĂ prin care să VINĂ
Însuşi CREATORUL ARĂTAT la FAȚĂ?...

Îngerii în Ceruri ne'ncetat se Roagă:
– DOAMNE, Tu poţi face, peste toate,
Ca să Vină totuşi MESIA...
Şi Gavriil cel blând le zice:
– Îngeri, de acuma să coborâm şi pe Pământ,
Şi unde vom vedea Fiicele Evei
Să le Păzim, poate vreuna
Se va învrednici să RECÂȘTIGE
ALEGEREA lui MESIA,
Prin care să Se ÎNTRUPEZE
Şi să VINĂ cât mai curând...

VINO, ICOANA lui MESIA-HRISTOS,
Că nu mai avem la ce să ne ÎNCHINĂM,
Prin păcat ALTARELE s-au închis...
Vino, Icoana MAICII DOMNULUI,
Prin care să se ARATE CREATORUL
Ca Să-L putem IUBI...
O, Icoana IUBIRII DUMNEZEIEŞTI,
Tu deschiderea UŞII Mântuirii eşti![173]

Creaţia ca Asemănarea ASEMĂNĂRII CHIPULUI lui DUMNEZEU

Un ANUME CUVÂNT al Tău
Creează pe Fiecare,
PECETE de CHIPUL lui DUMNEZEU
În HAR de ASEMĂNARE. [174]

Limbajul Teologiei FIINŢEI prin HAR şi Limbajul Teologiei HARULUI prin FIINŢĂ

DOAMNE, eu nu Te pot vedea
Decât prin HAR,
Dar dacă rămâi la atât
Eu de fapt nu Te-am văzut.
HARUL mă face să Te-aud,
HARUL mă face să Te simt,
HARUL îmi arată Prezenţa Ta,
Dar nu este încă VEDEREA.

CHIPUL Tău trebuie să se ARATE,
Chiar dacă este înveşmântat prin Har,
CHIPUL Tău este VEDEREA
Cea mai presus de toate.

HARUL ce ARATĂ CHIPUL
Este HARUL adevărat,
Chiar dacă CHIPUL
Rămâne înveşmântat în HAR.

---

[173] *Ibidem,* p. 199-201.
[174] *Ibidem,* p. 204.

O, TAINĂ mai presus de FIRE,
Ca CHIPUL să fie VĂZUT
Prin culori şi desene,
De HAR Zugrăvit.

Prin Străluciri de HAR
CHIPUL Tău se VEDE,
CHIPUL care rămâne mereu
Dincolo de toate,
Care peste FIRE poate totuşi
CHIPUL să-şi ARATE.

HARUL de CHIP ARĂTĂTOR,
Este HAR de CHIP VĂZĂTOR.

CHIPUL FIINȚIAL de TAINĂ
Are HARUL ca Haină,
Dar CHIPUL trebuie VĂZUT,
CHIPUL care încă o dată,
Și peste HAR, se ARATĂ,
CHIPUL ÎMPREUNĂ cu HARUL,
Ce UNUL prin ALTUL sunt.

Cine nu VEDE prin HAR CHIPUL
Rămâne un fals văzător
Şi cine nu VEDE prin CHIP HARUL
Rămâne un orb asemănător.[175]

ICONIZĂRILE în raporturi comparative
Modelul HARULUI prin CHIPUL FIINȚEI

ASEMĂNARE de CHIP şi Asemănare de HAR

DOAMNE, un ANUME CUVÂNT al Tău
A Creat
Un Anume Suflet al meu,
CUVÂNT, Talant, Mărgăritar,

[175] *Ibidem,* pp. 210-211.

OCHI şi INIMĂ de DUMNEZEU
Ce în mine bate
Şi prin care
Curge SÂNGE DUMNEZEIESC,
ÎNRUDIRE-CHIP şi ASEMĂNARE.

În CUVÂNTUL Tău
Este Sufletul meu Creat
Şi în Sufletul meu
CUVÂNTUL Tău S-a ÎNTRUPAT
Ca într-un Pământ-Făptură,
Ce RODESC ÎMPREUNĂ
EUHARISTIE-ÎMPĂRTĂŞIRE,
LITURGHIE de IUBIRE
Şi în mine.

În CHIPUL Fiinţial al meu,
Tu eşti CHIP de DUMNEZEU.

Totodată, cu un ANUME HAR
Tu îmi înzestrezi
Mintea-harul meu creat,
În care CHIPUL de CUVÂNT Străluceşte
Ca ASEMĂNARE de DAR.

DOAMNE, CHIPUL şi ASEMĂNAREA Ta în mine
Sunt ÎNRUDIREA cu Tine
Şi Firea mea Creată
Este Fire de Fiinţă şi fire de har creat,
Ochi de Fiinţă şi ochi de Minte
Ce văd fiecare în felul lor,
Cu Inimă de Duh şi cu Simţire de Minte,
Cu Vorbire de Fiinţă
Şi cu vorbire de Minte,
Care deodată şi împreună sunt,
Dar fără amestecare,
CHIP şi ASEMĂNARE.

Şi toate apoi Împreună,
În Trupul de Rai,
Unde CHIPUL Tău este POMUL VIEŢII,

Unde Fiinţa mea Creată
Liturghiseşte ÎMPĂRTĂŞIREA din EL,
Şi unde Carnea şi Sângele
Se fac Prescură şi Vin,
EUHARISTIE-ÎNTÂLNIRE
De DUMNEZEU şi de Creaţie, IUBIRE.[176]

Păcatul, anti-asemănarea CHIPULUI

DOAMNE, eu, urmaşul lui Adam,
Sunt de două ori Fiu:
Sunt Fiul unor Părinţi
Şi Fiul Tău de Creaţie.

Doar Tu, ca DUMNEZEU,
Poţi Crea Sufletul,
Pe care îl Întrupezi
După ce Iubirea unor Părinţi
Îmi naşte Corpul meu.

IUBIREA Ta de DUMNEZEU
Se Revarsă în Suflet
Şi Iubirea Părinţilor se varsă în Corp.
În Suflet eu primesc Memoria
CHIPULUI şi ASEMĂNĂRII Tale
Iar în Corp, memoriile
Chipului şi Asemănării de Creaţie,
Din UNIREA cărora
Mă nasc o Nouă Făptură
Ca Fiu al Tău
Şi ca Fiu al unor Părinţi
Deodată şi împreună.

Tu îmi Creezi un Suflet
Ce n-a existat vreodată
Şi, de asemenea, Părinţii mei
Îmi nasc un Corp Nou.

[176] *Ibidem,* pp. 229-230.

O, ce minune e VIAȚA
De DUMNEZEU şi de Creaţie,
Ce în mine se UNESC!

O, dar ce încrâncenare
Între Sufletul meu curat
Şi Corpul moştenit,
Plin de păcat...

IUBIREA Ta de DUMNEZEU
În Sufletul meu bate,
Dar şi Iubirea de Părinţi
La fel este o Inimă.

Două INIMI de IUBIRE
În mine bat.
Şi niciuna să stea nu se poate,
Că şi în una, şi în cealaltă
ACELAȘI SÂNGE
Fără oprire curge,
Acesta fiind însumi eu.

Sufletul meu are în sine
O IUBIRE nepotolită de Tine,
Dar totodată
Şi o Iubire de Părinţi
Tot aşa de mare,
Două IUBIRI Egale
În UNIRE şi Împletire,
IUBIRE de DUMNEZEU
Şi Iubire de Creaţie,
Între care sunt eu
Cu amândouă în braţe...

IUBIREA este TAINA
De DUMNEZEU şi de Creaţie,
Încât şi păcatul de se moşteneşte,
IUBIREA vrea aceasta,
Ca să îl şteargă.

Cine nu primeşte
Chiar şi păcatul ca moştenire,
Acela pierde
TAINA de IUBIRE.
O, IUBIRE, Foc mistuitor
De păcat eşti MÂNTUITOR.[177]

***

DOAMNE, eu mă nasc
Din sângele Adamic,
În care este păcatul.

Trebuie să mă BOTEZ
În Chipul NOULUI ADAM HRISTIC
Şi să mă ÎMPĂRTĂȘESC
Din SÂNGELE MÂNTUITOR.[178]

Modelul Mistic Filocalic

Un ANUME CUVÂNT al Tău
A Creat Fiinţa mea,
Peste care s-a pecetluit
Şi s-a Împletit.

Acest CUVÂNT este DIVINUL din mine.
În acest CUVÂNT, DOAMNE,
Eu pot vorbi cu Tine,
Şi Te pot Întâlni.
Mai întâi de toate
CUVÂNTUL Tău e-n Suflet,
Care totodată
Se îmbracă-n HAR,
Străluciri de Minte,
Şi peste aceasta,
Tu, cel PERSONAL,
Ca Fiinţă de Suflet,
Şi ca Minte-HAR.

[177] *Ibidem,* pp. 233-235.
[178] *Ibidem,* p. 238.

Eu trebuie deodată
Să Te văd la FAȚĂ,
ICOANĂ de TAINĂ
Neamestecată.

TAINA Vieţii mele
E întâi CUVÂNTUL care m-a Creat,
Doar în acesta eu Te pot VEDEA
Îmbrăcat în HAR.

Rugăciunea mea, IISUSE,
Este în acest CUVÂNT.
Ea Liturghiseşte ÎNTRUPAREA Lui
În Prescura Fiinţei
Și în Vinul Minţii,
Tu fiind ACELA care le Prefaci
În EUHARISTIE,
Ca să Te primesc „dincolo" de toate,
În ÎMPĂRTĂȘIREA-ÎNTÂLNIREA
Şi cu FIINȚA şi cu HARUL,
ICOANA „PESTE FIRE". [179]

Din PSALMII Pustnicului Neofit[180]

PSALMUL Fiinţei Create

1. Fericiţi sunt toţi pe cei care i-ai Creat, DOAMNE.
2. O, Taină doar de Tine ştiută, să Creezi şi o Fiinţă ce n-a existat şi pe care Tu o aduci la Existenţă!
3. O, „nimic", ce n-ai fost, cum te faci Creaţie! Doar CREATORUL are Taina ta.
4. Tu, DOAMNE, Creezi cu adevărat şi o Fiinţă Creată, fără să iei ceva din FIINŢA Ta, dar în care Reverşi toate ale FIINŢEI Tale.
5. Creaţia este dincolo de FIINŢA Ta şi nu din FIINŢA Ta, Tu aducând la Fiinţă şi o Fiinţă Creată.
6. Cum poate să mai existe şi o a doua Fiinţă?

[179] *Ibidem,* pp. 240-241.
[180] *Ibidem,* pp. 242-245.

7. Doar dacă Tu Creezi cu adevărat şi o Fiinţă Creată, pot fi Două, UNA CREATOARE şi alta Creată, fără să se absoarbă.
8. O, DUMNEZEUL şi CREATORUL meu, Fericit sunt eu, Fiinţa Creată, că pot Fi şi eu „alături" de Tine, FIINŢA absolută, Împărtăşindu-mă de Cele ce nu sunt ale mele.
9. Tu eşti TAINA cea dincolo de Creaţie şi eu sunt Taina dincolo de Tine.
10. Tu ai Revărsat TAINA Ta înfricoşătoare în mine şi peste Fire Te cuprinzi în mine, fără să Te micşorezi sau să Te împarţi.
11. TAINA Ta de CREATOR este că peste Fire Tu mai Creezi şi o Fiinţă de Creaţie. Şi Taina mea de Creaţie este că pot Fi peste Fire „alături" de FIINŢA Ta.
12. Fericit sunt eu, Fiinţa Creată, în care Cobori Tu ca DUMNEZEU, ca să URC eu în DUMNEZEIRE.
13. Ziua şi noaptea mă închin, mulţumesc şi cânt TAINA LITURGHIEI TALE, care coboară în Taina Liturghiei mele de Creaţie, făcându-se EUHARISTIA CINEI celei de TAINĂ.
14. Fericit sunt eu, Fiinţa Creată, că pot fi în PĂMÂNTUL şi lângă IZVOARELE LITURGHIEI CINEI celei de TAINĂ.

PSALMUL Închinăciunii Fiinţei Create

1. Cum să ridic ochii mei către Tine, DOAMNE, cum să caut la MĂREŢIA Ta?
2. Tu m-ai Creat după CHIPUL şi ASEMĂNAREA Ta.
3. Tu mă chemi: „vino să te Împărtăşeşti din toate ale Mele".
4. Curge HARUL Tău în mine ca să deschidă „hotarele" Fiinţei de Creaţie, să poţi INTRA Tu.
5. Mă cutremur cum Tu, CEL MARE, Poţi INTRA în mine, cel mic...
6. Făptura, cum să te cuprindă pe Tine, CREATORUL?
7. Tu ştii Taina de a INTRA în mine, că eşti DUMNEZEU. Eu nu pot nici să mă apropii de Tine.
8. Tu mă poţi cuprinde, eu nu pot nici să Te ating...
9. Tu peste Firea mea de Creaţie INTRI în mine şi mă cutremur că eu nu Te pot cuprinde pe Tine...
10. Această TAINĂ este veşnica mea UIMIRE şi Închinăciune.
11. Este TAINA CHIPULUI Tău PECETLUIT în mine, că doar în CHIPUL Tău Tu poţi începea.

12. Tu m-ai Creat dându-mi CHIUL Tău, că doar prin acesta pot sta în FAŢA Ta.
13. O, MĂREŢIA CHIPULUI Tău, mă uimesc cum poţi încăpea în Chipul meu Creat...
14. Cum pot eu, Făptura, să fiu un „locaş" al tău?...
15. O, TAINĂ! TU INTRI întâi în mine, mă faci CHIPUL şi ASEMĂNAREA Ta, ca şi eu apoi să Te pot „PRIMI" pe Tine.
16. Eu, Făptura, sunt în „afara" Ta, dar Tu INTRI în mine, ca să pot şi eu să Te ÎNTÂLNESC pe Tine.
17. Tu m-ai Creat din IUBIREA Ta, şi aceasta este TAINA ce poate face totul.
18. Fără IUBIRE nici Tu n-ai INTRA în mine şi eu niciodată n-aş putea să Te ÎNTÂLNESC pe Tine.
19. Fără IUBIRE eu m-aş „pierde" în Tine, IUBIREA fiind aceea care mă face să fiu şi eu un „alături" cu Tine.
20. Tu m-ai Creat ca să fiu şi eu un „Veşnic" ca Tine.
21. Nu Tu Te transformi în Creaţie, ci Dăruieşti Creaţiei CHIPUL şi ASEMĂNAREA Ta.
22. Niciodată Creaţia nu poate intra în CHIPUL Tău, ci CHIPUL Tău intră în Creaţie. Şi aşa Dăruieşti Creaţiei Veşnicia Ta.
23. Tu, Cel VEŞNIC, Creezi doar tot ceva Veşnic.
24. O, DOMNUL şi DUMNEZEUL meu, Tu m-ai Creat Dăruindu-mi ASEMĂNAREA CHIPULUI Tău, prin care astfel Te Înrudeşti cu mine şi eu cu Tine.
25. Prin CHIPUL Tău Pecetluit pe Fiinţa mea ai făcut din mine MASA CINEI celei de TAINĂ, unde să mă Împărtăşeşti de cele ale Tale.
26. Tu eşti primul cu IUBIREA Ta în mine şi eu sunt aşa tot o Iubire.
27. O, DOAMNE, Tu eşti TAINA mea, în care îmi regăsesc propriul meu Chip de Creaţie.
28. O, am căzut în amăgirea păcatului şi s-a închis UŞA CINEI celei de TAINĂ.
29. DOAMNE, iartă-mă, primeşte-mă iarăşi ca pe „fiul risipitor".
30. O, DOAMNE, ce Fericit sunt eu la MASA CINEI celei de TAINĂ.
31. Mă Închin Ţie, DOAMNE, şi cu Braţele Chipului meu Fiinţial îndrăznesc să mă ating de marginea HAINEI-HARULUI Tău.
32. Fericit sunt eu, Făptura, în care Tu ai BINEVOIT să-ţi faci şi un Locaş de Creaţie.

TAINA CHIPULUI

CHIPUL este TAINA în care este TOTUL,
CHIPUL are, însă, ARĂTAREA la FAŢĂ,
Are ASEMĂNAREA-Firea Sa de VIAŢĂ.
De aceea CHIPUL este TREIME de Sine,
CHIP, FAŢĂ, ASEMĂNARE,
Deodată şi EGALE.[181]

TAINA CHIPULUI este PERSOANA-IPOSTASUL

DUMNEZEU este Dincolo de toate „vorbirile”,
Dar VORBIREA lui DUMNEZEU eşti TU, IISUSE,
Şi Vorbind cu TINE Vorbim cu DUMNEZEU.[182]

Antropologie Creştină

Ascultă... bate Dumnezeu la Uşa Fiinţei tale,
Deschide să INTRE HRISTOS care ZICE:
„PRIMEŞTE-Mă şi MĂ vei CUNOAŞTE”.

BAŢI la Uşa Fiinţei mele, DOAMNE,
Nu eşti supărat că nu-Ţi deschid vreodată...
O, înfricoşată AŞTEPTARE a ÎNTÂLNIRII cu mine. [183]

[181] *Ibidem,* p. 252.
[182] *Ibidem,* p. 254.
[183] *Ibidem,* p. 274.

CHIPURILE DARURILOR HARICE ale Creaţiei

Un ANUME CUVÂNT CHIP al TĂU m-a Creat
Şi prin ACEST CHIP eu am un Chip al meu
Şi Chipul meu este UN DAR al CHIPULUI TĂU.[184]

CHIPUL lui DUMNEZEU şi Chipul de Creaţie

Un ANUME CUVÂNT al TĂU se face CHIP Creator
Ce creează în ASEMĂNARE de SINE şi un Chip Creat
Şi CUVÂNTUL TĂU este CHIPUL Chipului meu
Şi prin CUVÂNTUL TĂU eu Ştiu să Vorbesc cu Tine,
Prin Chipul CUVÂNTULUI TĂU eu sunt „Frate şi Fiu”,
CHIPUL TĂU şi al meu, fără amestecare. [185]

Cosmogonie Creştină

1

La început a fost CUVÂNTUL
Ce a Făcut Cerul şi Pământul (Ioan 1; Facere 1)

Cerul, Chipul CUVÂNTULUI,
Pământul, Chipul Cerului,
Precum în Cer aşa şi pe Pământ,
Chipul ACELUIAŞI CREATOR CUVÂNT.

2

Şi CUVÂNTUL CREEAZĂ Lumina.
Lumina, Chip de CUVÂNT,
Lumina, Chip de Cer,
Lumina, primul TEMPLU al CUVÂNTULUI,
Lumina, Cerul îngerilor.
Lumina, Sămânţa Pământului,
Lumina, Apa Cosmosului,
Lumina, chipul MAMEI ÎNTRUPĂRII CUVÂNTULUI.

---

[184] *Ibidem,* p. 278.
[185] *Ibidem,* p. 288.

Prin CUVÂNT toate s-au Făcut,
În Lumină CUVÂNTUL S-a ÎNTRUPAT,
Din PÂNTECELE Luminii CUVÂNTUL se Face Creaţie.
La început a fost CUVÂNTUL
Şi CUVÂNTUL îşi creează pe MAMA Sa, Lumina,
Şi prin Lumină se face COPILUL Creaţiei.
La început a fost CUVÂNTUL,
La început a fost Lumina
Şi CUVÂNTUL care se ÎNTRUPEAZĂ prin Lumină
Se face apoi Soarele Pământului.

Primul Soare este Cerul,
Al doilea Soare este Pământul,
ÎNTRUPAREA prin Lumină a CUVÂNTULUI.

3

La început a fost Cuvântul,
Cuvântul-Lumina în Sine Necreată
Şi Cuvântul era Dumnezeu. (Ioan 1)

Creaţia nu a existat,
De aceea este în sine „nimicul-nefiinţa”.
Şi CUVÂNTUL, LUMINA DUMNEZEIASCĂ,
Creează pe MAMA SA, Lumina Cerească,
Şi CUVÂNTUL se ÎNTRUPEAZĂ în Cer
Şi Cerul are în PÂNTECELE său Pământul,
Pământul, COPILUL cerului şi al CUVÂNTULUI.
Pământul, înrudirea Luminii create,
Pământul, înrudirea DUMNEZEIRII ÎNTRUPATE.

4

La început CUVÂNTUL creează pe MAMA SA,
Chipul cerului,
Şi CUVÂNTUL în PÂNTECELE Cerului
Se Face Apă, Oul Pământului,
Peste care DUHUL DUMNEZEIESC ÎNCĂLZEŞTE. (Facere 1,1)
Din Apă şi din DUH se naşte apoi Lumina Pământului.

5

Prima Lumină Creată este Cerul,
Prin ÎNTRUPAREA CUVÂNTULUI în Cer
Se naşte apoi a doua Lumină,
Lumina Pământului.

6

Chipurile Luminii Cerului sunt Îngerii,
Ale Luminii Pământului sunt Cosmosul,
Toate Chipurile Naturii Create.

7

Şi TAINA UNIRII Cerului şi Pământului,
TAINA ÎNTRUPĂRII PERSOANEI CUVÂNTULUI,
TAINA ÎNTRUPĂRII Cerului,
TAINA ÎNTRUPĂRII Cosmosului
Se face TAINA Omului.

Omul, Înrudire cu Îngerii-cerul,
Omul, Înrudire cu Natura-Cosmosul,
Omul, Chipul TREIMIC al Creaţiei,
Omul, UNIREA în Deofiinţa Cerului şi Pământului,
Omul, ÎNTÂLNIREA Creaţiei cu DUMNEZEU.

8

Cerul se „naşte" din „Coasta" Cuvântului,
Pământul se „naşte" din „Coasta" Cerului,
„Coasta" fiind Chipul.

Din „Coasta" FIULUI DUMNEZEIESC
Se „Naşte-Creează" Chipul MAMEI FIULUI CREATOR.

Cerul este Chipul MAMEI de SUS,
Pământul este Chipul MAMEI de Jos,
În Om se ÎNTRUPEAZĂ ambele Chipuri.

UNIREA Chipului Cerului şi Pământului
Naşte Chipul MAMEI-Femeie.

Bărbatul este Chipul Direct al CUVÂNTULUI.
CUVÂNTUL este FIUL,
Creaţia este MAMA,
CUVÂNTUL este DUMNEZEU,
Creaţia este MAICA DOMNULUI.
Creaţia este LITURGHIA ÎNTRUPĂRII CUVÂNTULUI în COPIL,
Care în Braţele MAICII DOMNULUI creşte ca MARE PREOT,
Căruia MAMA I se ÎNCHINĂ.

9

DUMNEZEU, CUVÂNTUL CREATORUL
Se Coboară în Braţele MAMEI Create,
Se Face COPIL de Creaţie
Şi FRATE cu toţi Copiii de Creaţie.
În Fiecare Chip de Creaţie EL, CUVÂNTUL,
Totodată creează şi totodată Se ÎNTRUPEAZĂ
Şi toată Creaţia este MAMA şi Fraţii Săi.

10

Una este Lumina Cerului,
Alta este Lumina Pământului,
Alta Lumina Soarelui,
Alta LUMINA NECREATĂ a CUVÂNTULUI.

Cerul este Lumină de Îngeri
Ce nu are „umbră" sau „întuneric".
Pământul este Lumină de Cer-Ziuă
Şi Lumină de Pământ-Noapte.

Omul este Unirea Tuturor Chipurilor de Lumină.

11

Cerul este din „Coasta-Ţărâna" CUVÂNTULUI,
Pământul este de „Coasta-Ţărâna" Cerului.

Adam-Omul este „Coasta-Ţărâna" de Pământ (Facere 2,7)
În care se „SUFLĂ" CHIPUL de CUVÂNT.

Eva este „Coasta-Ţărâna” lui Adam
În care, de asemenea, se SUFLĂ CUVÂNTUL,
Dar şi mai mult, se „ÎNTRUPEAZĂ” CUVÂNTUL.

Adam este Chip de Om, CUVÂNTUL în Creaţie REVĂRSAT.
Eva este „în plus” şi Chip ÎNTRUPAT,
De aceea Eva este MAMĂ şi a Creaţiei şi a CUVÂNTULUI.

Eva este OM-Egalul lui Adam,
Dar cu „COPILUL în Braţe”.
Este „în plus” şi Chip de MAICA DOMNULUI- CUVÂNTULUI.

12

Chipul de MAMĂ este TAINA CUVÂNTULUI CREATOR,
În Chipul de MAMĂ ÎNGENUNCHEAZĂ,
Se ÎNTRUPEAZĂ DUMNEZEU,
În Chipul de MAMĂ TREIMEA DUMNEZEIASCĂ
Se Revarsă în Creaţie de TREIME Pământească.
CUVÂNTUL-FIUL lui DUMNEZEU
Se Coboară în IUBIRE-LITURGHIE de Creaţie, PREOȚIE,
Şi Creaţia prin Chipul MAMEI, Bisericii
Se URCĂ în Cele DUMNEZEIEȘTI.

Bucură-te, LITURGHIE,
IUBIRE de DUMNEZEU şi de Creaţie
În ÎNTÂLNIRE-ÎMPĂRTĂŞIRE. [186]

[186] *Ibidem,* pp. 293-298.

VOLUMUL 7: Reţetele Medicinii Isihaste

Rețetele Medicinii Isihaste pentru cei grav bolnavi

Rugăciunea Vieţii

În NUMELE TATĂLUI şi al FIULUI şi al SFÂNTULUI DUH.
„VIAŢA este DARUL Tău, DOAMNE. Noi prin păcat l-am rupt şi l-am distrus. Revarsă-L din nou, ca să nu piară CHIPUL Tău din Făpturile Tale. Nu există moarte, ci doar VIAŢĂ.
Făptura noastră este ca un „Vas", care dacă este spart nu mai poate ţine DARUL VIEŢII în el. Noi încercăm să „reparăm" Vasul, dar fără o încă Readucere a DARULUI Tău, VIAŢA ne lipseşte.
DOAMNE, Cel în TREIME IUBIRE şi VIAŢĂ, Miluieşte Zidirea Ta cu Mângâierea PALMEI Tale. Binecuvântează-ne, PĂRINTE DUMNEZEU, Iartă-ne, FIULE MÂNTUITOR şi Tămăduieşte-ne, DUMNEZEULE, DUHULE PREASFINTE.
Sfinţii Tăi sunt Mărturia DARULUI VIEŢII. Fă-ne şi pe noi Părtaşi acestora. Pentru Rugăciunile Preacuratei MAICII Tale îndeosebi, dă-ne şi nouă SĂNĂTATEA VIEŢII.
IUBIREA cea ÎNTREITĂ şi absolută, Miluieşte-ne şi pe noi, păcătoşii, ca iarăşi să căpătăm ASEMĂNAREA CHIPULUI Tău, care este VIAŢA cea nepieritoare. Amin."[187]

Hrana Harică

Alimentaţia femeii

Un Anume CUVÂNT al TĂU-Scânteie de CHIP
Creează un Anume SUFLET al meu
Şi eu sunt Chip Creat într-un CHIP CREATOR
Şi în Amândouă CHIPURILE eu sunt Unul Creat.
În Chipul meu Creat Te am pe TINE DUMNEZEU
Şi fără TINE îmi pierd propriul Chip.
Chipul Creat dacă este în Faţă
Se naşte CHIPUL de Om-Femeie,
Şi dacă CHIPUL-Scânteie de DUMNEZEU

[187] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Reţetele Medicinii Isihaste*, Vol 7, Bucureşti, Editura Platytera, 2011, p. 173.

Este în Faţa celui de Creaţie,
Se naşte Chipul de Om-Bărbat.
Dar Femeia şi Bărbatul sunt Egali,
Doar CHIPURILE lor sunt Evidenţe diferite. [188]

Alimentaţia Bărbaţilor

Chipul Creat de este în Faţă
Se naşte Chipul de Om-Femeie,
Şi dacă CHIPUL-Scânteie de DUMNEZEU
Este în Faţa celui de Creaţie
Se naşte Chipul de Om-Bărbat.
Dar Femeia şi Bărbatul sunt Egali.
Doar Chipurile lor sunt Evidenţe diferite. **[189]**

Energii Masculine şi Energii Feminine

Chipul Creat de este în Faţă
Se naşte Chipul de Om-Femeie
Şi dacă CHIPUL Scânteie de DUMNEZEU
Este în Faţa celui de Creaţie
Se naşte Chipul de Om-Bărbat. [190]

[188] *Ibidem,* p. 426.
[189] *Ibidem,* p. 437.
[190] *Ibidem,* p. 446.

VOLUMUL 8: TAINA FILIAȚIEI

LOGOSUL HRISTIC

LOGOSUL DIVIN – Fiinţa Creaţiei

O, FIUL lui DUMNEZEU,
mă **Îngemănezi în Tine**
Ca Fiu de Creaţie
Şi din acest Chip apoi,
Creezi Fiinţa mea
Care astfel se-NRUDEŞTE
Cu Însăşi FIINŢA Ta.

O, ce **Chip am eu în Tine,**
Ce IUBIRE DIVINĂ **este Revărsată** în mine?

Născut-Creat în „afară”,
Trebuie şi Eu, **cu o Iubire a mea,**
Să Răspund„Asemenea”,
Să **Întrupez** Chipul meu din Tine,
În Chipul meu de Asemănare,
În UNIREA de Taină,
CHIP de ICOANĂ.

În Fiinţa mea Creată
Eşti Tu, DOAMNE IISUSE,
Precum şi în FIINŢA Ta
Sunt Eu, cel Adevărat,
În care Tu, DUMNEZEU, Te-ai Întrupat.

Şi în Tine, HRISTOASE,
Care eşti DUMNEZEU şi Creaţie,
Eu mă recunosc.

Fără de Tine
Nu mai am în Cine să mă Văd
Şi pe mine însumi mă pierd.

Nu în mine este ÎNTÂLNIREA cu ICOANA Ta,
Ci în Chipul meu din Tine,
În care trebuie eu să INTRU
Să Te Regăsesc
Şi în care eu însumi mă Întâlnesc.

Fără Tine Eu niciodată
N-am să mă pot recunoaşte
Şi doar prin CHIPUL Tău
Eu pot să Privesc.[191]

***

DOAMNE IISUSE, în mine Aud
Cum Bate Inima mea din Tine,
În care Însuși „SÂNGELE de DIVIN"
CURGE fără oprire.

Şi Inima mea de Făptură
Bate prin această Inimă
Cu „sânge de Creatură".

Şi UNIREA SÂNGELUI de DIVIN
Cu Sângele de Creaţie
Va UNI Cele Două Inimi
În Însăşi INIMA Ta,
În care este toată TAINA.[192]

[191] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Taina Filiației*, Vol 8, București, Editura Platytera, 2011, pp. 25-26.
[192] *Ibidem*, pp. 26-27.

DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
ICOANA din Cer şi de pe Pământ,
Tu eşti CHIPUL Prin care toate s-au făcut.

Taina DUMNEZEIRII
Este Taina NAŞTERII Tale
Din TATĂL Cel fără început.
Şi Taina Lumii
Este tot NaştereaTa
Şi într-un Chip de Făptură,
DUMNEZEU şi Creaţie
În aceeaşi măsură.

CHIPUL TATĂLUI DUMNEZEU
Este dincolo de Vederea noastră,
Dar CHIPUL tău de FIU
Ne Deschide şi nouă
O Tainică Fereastră.

O, CHIP de ICOANĂ,
De DUMNEZEU şi de Creaţie,
De Cer şi de Pământ,
CHIP şi ASEMĂNARE.
Ţie se Cuvine
ÎNCHINARE.[193]

***

ODIHNA Ta, PĂRINTE,
Este în IUBIREA Mea de FIU.

Iată, îţi aduc şi o *Iubire de Creaţie*
Tot în *Chip de Fiu*,
EU însumi făcându-Mă
Totodată şi *Fiu de Creaţie*.[194]

***

[193] *Ibidem*, p. 33.
[194] *Ibidem*, p. 34.

În BRAŢELE Tale pun *Chipul Creat*
Şi tot ce este *în BRAŢELE Tale*
Primeşte Fiinţă.

Creaţia este „Chip din CHIPUL Meu de FIU”,
IUBIRE din IUBIREA Mea
Care este către Tine.

FIREA Mea de FIU
Este IUBIREA către TATĂL
Şi CHIPUL Tău este
ADÂNCUL FIRII Mele.

Şi VIAŢA Mea este CÂNTAREA Ta,
În nesfârşită Mărire,
Căreia îi adaug
Şi o *Cântare de Creaţie,*
Tot de Iubire.[195]

***

TATĂL, FIUL, SFÂNTUL DUH
Sunt DUMNEZEU TREIME,
O FIINŢĂ şi O FIRE,
Absolutul Cel de Sine.

Zice FIUL:
– După CHIPUL Nostru
Să mai Dăm Fiinţă
Şi unui Chip Creat.
EU îi *Dau CHIPUL de FIU,*
Tu, PĂRINTE, Dăruieşte-i
Fiinţă, ca un FĂCĂTOR,
Şi Tu, DUHULE, de asemeni
Dăruieşte-i Viaţă.

Şi TREIMEA cea din Sine
Se mai face *şi-n Creaţie*
Încă o TREIME.

Iată CHIPUL HRISTIC Cel Adevărat.[196]

---

[195] *Ibidem*, pp. 34-35.
[196] *Ibidem*, p. 37.

În ne-nceput a fost IUBIREA
Cu Taina Sa, TREIMEA,
Ce este NAŞTEREA-CUVÂNTUL,
Ce este LITURGHIA.

Înghenunchează în FAŢA ICOANEI DUMNEZEIEŞTI
Ce este LITURGHIA IUBIRII,
CHIPUL DOMNULUI HRISTOS.

Descalţă-te de toate „afară”,
Pleacă-ţi Fruntea dincolo de „podeaua de carne”,
Intră în Biserica-Bethleem
Unde MIELUL Cel de SUS
Se face şi Liturghie Pământească,
Ca Lumea să se Nască.

BATE INIMA LITURGHIEI în DUMNEZEU,
Bate şi în Cer, şi pe Pământ,
ACEEAŞI INIMĂ, HRISTOS,
De SUS şi de Jos.

Cine poate împiedica IUBIREA,
Cine-i poate pune hotar?...[197]

***

Înfricoşată este Taina Creaţiei,
Că Tu Însuţi o Liturghiseşti;
Tu Însuţi Te ÎNTRUPEZI
Şi Lumea întreagă
O faci TRUPUL Tău,
Prin care şi noi putem URCA
Până în DUMNEZEU.

Şi eu şi fiecare suntem
Un CHIP de Liturghie,
Un Anume CUVÂNT-IUBIRE
CHIP în Veşnicie.

[197] *Ibidem*, p. 38.

Şi Fiecare suntem
Chip de Creaţie şi CHIP al lui DUMNEZEU
Care *se ÎNTÂLNESC*
Doar în CHIPUL Liturgic al Tău.

Doar în acest CHIP mă Regăsesc
În ÎNTÂLNIREA cu Tine,
În CHIPUL Tău de Liturghie,
TAINA negrăită de IUBIRE.[198]

***

În FAŢA TATĂLUI DUMNEZEU
Totul trebuie să fie PERFECT
Şi **Perfecţiunea Creaţiei este HRISTOS.**

Păcatul aduce „stricarea" Creaţiei
Şi IUBIREA se zbate între „VIAŢĂ şi moarte",
Dar *IUBIREA să „moară" nu poate.*

IUBIREA Jertfită ÎNVIAZĂ
Şi din cel mai adânc mormânt,
IUBIREA-EUHARISTIA VIEŢII
În care toate se Întrepătrund.

Păcatul a „Răstignit" IUBIREA,
Dar din întunericul morţii
Ea *a Născut ÎNVIEREA.*

O, IISUSE, IUBIREA DUMNEZEIASCĂ,
Prin neîncetata Ta LITURGHISIRE
Ne ÎNVIEZI la Veşnica IUBIRE.

Niciodată nu se opreşte LITURGHIA IUBIRII,
De aceea este „INIMA NEMURIRII",
INIMA în Bătaie neîncetată
Care nu încetează niciodată.

IISUSE, Bate INIMA TA
În DUMNEZEU, în Cer şi pe Pământ,

[198] *Ibidem*, p. 39.

În toate Inimile Lumii Bate,
POTIR cu SÂNGE de DUMNEZEU şi de Creaţie,
Care mereu în LITURGHIE
Se face EUHARISTIE.[199]

***

DOAMNE IISUSE, Vin şi eu
La ALTARUL LITURGHIEI Tale,
Unde mă aduc ca pe o „Prescură”,
Pe care să o LITURGHISEŞTI.
De puţina mea Iubire nu te scârbi.

Tu m-ai Creat din IUBIREA Ta
Și CHIPUL IUBIRII **S-a Pecetluit**
În Veşnicie pe Fiinţa mea
Şi Această PECETE fă-o JERTFELNIC
Pe care mereu LITURGHISEȘTI
Și în Fiinţa mea Te Întrupezi.

Eu sunt căzut din Iubire prin multe păcate
Şi zac în prăpastie de moarte,
Dar, DOAMNE, primește-mă ca pe o Prescură
Din care fă LITURGHIE.

Şi „Toarnă” în POTIRUL Tău
Şi o „picătură” de Sânge de-al meu,
Ca IUBIREA Ta şi a mea
Iarăşi să se ÎNTÂLNEASCĂ.[200]

***

O, Taină înfricoșată,
Cum **DIVINUL Se face COPIL**
Ca ÎNTRUPARE în Creaţie!
Nu se ARATĂ în Chip de Cer,
Ci în Chip de Pământ,
ALTAR de Bethleem.

---

[199] *Ibidem*, pp. 43-44.
[200] *Ibidem*, pp. 44-45.

Un DUMNEZEU cu Chip Ceresc
Nu poate fi ARĂTAT la FAŢĂ,
Ci doar CUVINTELE Sale se Aud,
CUVINTE înfricoşate de VIAŢĂ.

Un *DUMNEZEU cu Chip de Făptură*
Se VEDE ca ICOANĂ,
În care **„CUVÂNTUL Se face TRUP”**
Se face LITURGHIE,
MIEL DIVIN pe ALTAR-Jertfelnic de lut.

DUMNEZEUL de SUS nu se Vede,
Se AUDE prin CUVÂNT;
DUMNEZEU Cel Coborât
Se face ICOANĂ de-nchinare,
ALTAR de Pământ.

O, ICOANĂ
Biserică-MAMĂ,
Taină de Creaţie
Cu DUMNEZEU în Braţe,
IUBIRI ÎNTÂLNITE
Peste „prăpăstii” infinite.[201]

***

Tu mereu, DOAMNE, ne Naşti din IUBIREA Ta
Şi Creaţia Te Naşte neîncetat de asemenea
Şi IUBIREA ÎNTÂLNITĂ Se face EUHARISTIE,
PÂINE de Cer şi de Pământ,
CUVÂNTUL ce TRUP S-a făcut.

DUMNEZEIASCA PÂINE-HRISTOS,
DUMNEZEU şi Creaţie în UNIRE,
Iată ICOANA ce nu este idol,
În care şi **Lumea şi Însuşi DUMNEZEU**
Deodată se ÎNCHINĂ.

Tu, DOAMNE, IISUSE HRISTOASE,
FIUL lui DUMNEZEU şi Fiu de Creaţie,

[201] *Ibidem*, pp. 45-46.

Din LITURGHIA IUBIRII
Naşti **Biserica-MAMA Lumii,**
Creaţia cu DUMNEZEU în Braţe.

O, IUBIRE a lui DUMNEZEU înfricoşată,
Cum Te faci şi Chip de Făptură
Ca şi Lumea să primească
DIVINA Măsură!

O, DUMNEZEU ÎNTRUPAT
Ca şi Lumea să URCE în DUMNEZEU,
DOUĂ IUBIRI ce s-au Găsit
„Peste prăpastia de Absolut".

De aceea niciodată nu se opreşte LITURGHIA IUBIRII,
INIMA Nemuririi.
Dacă vreodată LITURGHIA s-ar opri,
Dintr-o dată „toate ar pieri".

IUBIREA este Necontenita LITURGHISIRE,
Este Nesfârşita NAŞTERE de Sine,
IUBIREA este „Absolutul RITUAL
Ce se face EUHARISTIE-DAR"[202]

***

Ce este mai Minunat,
DIVINUL ÎNTRUPAT
Sau *IEŞIREA Făpturii „peste" Sine*
În DIVINUL
Dincolo de orice Chip Creat?

DIVINUL făcut Trup este HRISTOS,
„Peste" Trup este DUHUL SFÂNT,
Care fără despărţire
Deodată şi UNA Sunt.

HRISTOS face DIVINUL TRUP de ÎMPĂRTĂŞIRE,
SFÂNTUL DUH face TRUPUL CHIP-DUMNEZEIRE,
HRISTOS şi SFÂNTUL DUH,
A BISERICII LITURGHISIRE.[203]

---

[202] *Ibidem*, pp. 46-47.
[203] *Ibidem*, p. 52.

Şi „CUVÂNTUL Trup-Creaţie S-a făcut”.

Un ANUME CUVÂNT al Tău
A *Creat un Anume Suflet* al meu,
Şi cele Două Chipuri stau Faţă în Faţă
Aceasta fiind a mea Viaţă,
Să mă Văd în Tine
Chip şi Asemănare,
Fără amestecare.[204]

***

Eu sunt mai Întâi
Un CUVÂNT de-al Tău,
Înscris în Tine CARTEA VIEŢII,
Pe care apoi îl ROSTEŞTI
Şi *mie mi-l Dăruieşti.*[205]

***

BATE în Fiinţa mea
CUVÂNTUL DIVIN,
INIMA de DUMNEZEU.

Şi când pe acesta îl Aud
Şi Inima mea
Răspunde Asemenea.

O, Taină a ROSTIRII,
Taina NAŞTERII!
Tu m-ai ROSTIT pe mine
Şi eu Te Rostesc pe Tine!

Când *voi ajunge să AUD ROSTIREA*
Din care m-am Născut,
Atunci şi eu, IISUSE, mă voi face
Cu Tine „ACELAŞI TRUP”.[206]

---

[204] *Ibidem*, p. 57.
[205] *Ibidem*, p. 58.
[206] *Ibidem*, p. 58.

HRISTOS, TRUPUL LUMII ŞI AL VEŞNICIEI
(Despre ÎNTRUPARE şi reîncarnare)

Între TAINE şi Descoperiri

„La început era CUVÂNTUL, şi DUMNEZEU era CUVÂNTUL...
prin care toate s-au făcut" (Ioan 1, 1-3).

„La început a făcut DUMNEZEU **Cerul şi Pământul**" (Facere 1, 1).

– PĂRINTE, Eu, FIUL Tău absolut,
Eu, CHIPUL Tău de CUVÂNT,
Iată îţi aduc un DAR,
O „CARTE" în care Cânt
Şi într-o „Limbă de Creaţie"
IUBIREA Mea, ce se Cuvine
Ţie să se ÎNCHINE.

Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ.[207]

***

La început
Spaţiul *n-a existat*,
El s-a născut
Din CUVÂNTUL CREATOR
Pe care LOGOSUL DIVIN
L-a SCRIS
Într-o CARTE cât o Lume,
Cer şi Pământ.

Din CARTEA DIVINĂ
Curge o APĂ Vie
Şi iese LUMINA,
Din care se va Naşte Lumea.

Şi CARTEA mai întâi
Este pusă într-un ALTAR de Cer,
Unde se creează

[207] *Ibidem*, p. 66.

Lumea Îngerilor,
Urmând să se facă
Şi ALTARUL Pământesc,
Unde CARTEA
Se va DESCHIDE din Peceţi.

Doar pe ALTARUL Pământesc
Se va Citi CARTEA.[208]

***

Într-o Zi fără timp, în DUMNEZEIRE,
FIUL ca Răspuns de IUBIRE,
Împreună cu DUHUL SFÂNT,
Aduc TATĂLUI DUMNEZEU
Un PRINOS de MULŢUMIRE .
– Veşnicule PĂRINTE,
Primeşte această Dăruire,
Ale Tale dintru ale Tale
Ţi-aducem înainte.
Şi TATĂL Priveşte...
Vede ***încă o Iubire***
De Creaţie.

– PRIMEŞTE CHIPUL IUBIRII,
E CHIPUL Tău. PĂRINTE!

Şi TATĂL **BINECUVÂNTEAZĂ!**[209]

[208] *Ibidem*, pp. 66-67.
[209] *Ibidem*, p. 69.

Isihasm, Taina CHIPULUI MAICII DOMNULUI

SUPRANUME şi Nume HARIC al TATĂLUI – IUBIRE

Din Veşnicia Veşniciilor
DUMNEZEU TATĂL eşti,
CHIPUL absolut în SINE,
NUME mai presus de Nume,
NUMELE IUBIRII eşti.
SUPRANUMELE de TATĂL,
De IUBIRE absolută,
Naşte NUMELE de FIUL
În PURCEDEREA PREASFÂNTĂ.
TATĂL, FIUL, SFÂNTUL DUH
UNA deodată SUNT,
CHIPURILE TATĂLUI,
FEŢELE CHIPULUI,
TAINELE UNICULUI.[210]

TAINA TATĂLUI este FIUL şi SFÂNTUL DUH

DUMNEZEULE TATĂL, eşti TOTUL în SINE,
Din VEŞNICIE NAŞTI pe FIUL
Şi PURCEZI pe SFÂNTUL DUH.
TATĂL este în VEŞNICIE,
Şi FIUL este FIU în VECI
Şi SFÂNTUL DUH în VECI e DUH
Şi CHIPUL TĂU ACELAŞI este,
TREIMEA ce nu se sfârşeşte.

[210] *Ibidem*, p. 128.

UNICUL FIU DUMNEZEIESC Creează pe UNICA MAMĂ A Creaţiei

La început CUVÂNTUL
Vorbeşte în SINE
Să Creeze Cerul şi Pământul,
Ce în CHIPUL APEI Primordiale sunt,
APA, Curgerea Creată de CUVÂNT.

Cerul şi Pământul sunt la început
O întindere de APĂ
Peste care se Odihneşte DUHUL SFÂNT (Facere 1, 2).

Şi CUVÂNTUL Zice să FIE LUMINĂ (Facere 1, 3)
Născută din CUVÂNT, Apă şi DUH.

CUVÂNTUL Curge în APA Primordială
Cer şi Pământ deodată,
CUVÂNTUL CREATOR Se Face Apă Creată
Şi din APĂ se Naşte LUMINA.

LUMINA, Chipul PREACURAT,
Născută din APA NEÎNCEPUTĂ
Şi SUFLUL DUHULUI din ÎNALT,
LUMINA ce are în Sine Cerul-CUVÂNTUL,
LUMINA ce are în Sine Pământul,
LUMINA, Fiinţa Creată.

Şi CUVÂNTUL Se Face Trup-Creaţie (Ioan 1, 14).
VORBIREA CUVÂNTULUI Se ÎNTRUPEAZĂ
În Chipul de MAMĂ-LUMINĂ,
MAMA, TAINA ÎNTRUPĂRII CUVÂNTULUI,
MAMA, CE Naşte COPILUL CUVÂNT,
MAMA, Chip de Cer şi Pământ,
MAMA, INIMA de CUVÂNT,
MAMA, SÂNGE de DUH,
MAMA, LUMINA Primordială.

FIUL-CUVÂNTUL DUMNEZEIESC
Se Coboară în Creaţie Copil,

Prin Pântecele LUMINII,
Din INIMA de MAMĂ,
Cer şi Pământ
Ce deodată sunt
În DUHUL CEL SFÂNT,
ÎNTRUPARE de CUVÂNT.

FIUL-CUVÂNT CREATOR
ÎNTÂI pe MAMA SA o Creează
Şi din INIMA EI
VORBIREA CUVÂNTULUI Se ÎNTRUPEAZĂ.[211]

Prin Chipul MAMEI Create FIUL CREATOR RENAŞTE CHIPUL TATĂLUI DUMNEZEU

La început FIUL-CUVÂNTUL
Creează Chipul Fiinţei Create,
Creează Chipul MAMEI,
Ce are Dublu Chip,
CHIPUL de CER al TATĂLUI
Şi CHIPUL de Pământ al FIULUI.

La început CUVÂNTUL
Creează Cerul şi Pământul (Ioan 1,1; Facere 1,1).[212]

***

Chipul de Cer Creat
Este Chipul MAMEI Create.

Pe FIUL Nu-L poate NAŞTE decât TATĂL
Şi doar MAMA Îl poate coborî
Pe FIUL în Creaţie.

În DUMNEZEIRE FIUL este doar FIUL TATĂLUI,
În Creaţie Copilul este
Şi al TATĂLUI şi al MAMEI
Şi CHIP al lui DUMNEZEU CREATORUL

[211] *Ibidem*, pp. 138-139.
[212] *Ibidem*, p. 141.

Şi Chipul Fiinţei Create,
Şi CHIP de CER – Suflet
Şi CHIP de Pământ – Întrupare.

Chipul Creat este Dublu Chip,
CHIPUL CUVÂNTULUI ce Trup-Creaţie S-a Făcut (Ioan 1, 14).[213]

FIUL Transpune CHIPUL TATĂLUI în Fiinţa Creaţiei

La început FIUL-CUVÂNTUL
Creează Cerul şi Pământul,
Chipul MAMEI Create,
Din care apoi FIUL
Le Creează pe TOATE,
ÎNTRUPÂNDU-SE EL ÎNSUŞI.
Şi CUVÂNTUL Trup-Creaţie S-a făcut,
FIUL pe MAMA SA a Născut,
Şi în Pântecele EI PREACURAT
EL ÎNSUŞI S-a ÎNTRUPAT
Şi Fraţii FIULUI în Creaţii se nasc.
Ea, MAMA, se naşte din COASTA-CHIPUL FIULUI
Şi din Coasta MAMEI
Ea Renaşte ÎNTRUPĂRILE FIULUI
Şi Fraţii de Creaţie,
Chipurile Create ale CHIPULUI TATĂLUI,
MAMA, TAINA ÎNTRUPĂRII FIULUI,
MAMA, TAINA CHIPULUI TATĂLUI
MAMA, Taina Chipului de Creaţie.[214]

Chipul MAMEI este ÎNTRUPAREA CHIPULUI TATĂLUI prin CHIPUL FIULUI

Cine poate spune IUBIREA TATĂLUI,
Cine poate spune IUBIREA FIULUI,
Cine poate spune IUBIREA SFÂNTULUI DUH?

Cine poate spune IUBIREA FIULUI
Pe care o coboară în Creaţie,

[213] *Ibidem*, p. 141.
[214] *Ibidem*, p. 142.

IUBIREA DUMNEZEIESCULUI FIU
Ce Creează Chipul Iubirii de MAMĂ?

FIUL este ÎNTREG doar IUBIRE de TATĂL,
Dar este ÎNTREG şi IUBIRE de MAMĂ
Şi aşa Creaţia FIULUI ca MAMĂ
Se RIDICĂ până SUS la TATĂL.
Creaţia doar ca Chip de MAMĂ
Este VREDNICĂ de FIUL TATĂLUI.

O, IUBIRE a FIULUI, CÂNTARE DUMNEZEIASCĂ,
O, IUBIRE a FIULUI şi Cântare Creată,
În deodată IUBIRE faţă de TATĂL.

În FIUL este TOATĂ IUBIREA MAMEI,
În MAMĂ este deodată
Şi IUBIREA de FIU şi de TATĂL.

O, Chip de MAMĂ în care Se ÎNTÂLNESC
Şi TATĂL şi FIUL
Şi în SFÂNTUL DUH VORBESC.
O, Chip de MAMĂ ce ÎNTRUPEZI
Pe FIUL şi pe TATĂL deodată
Şi Chipul Tău este LUMINA
Ce pe FIUL şi pe TATĂL ÎI Arată.

De aceea Chipul MAMEI este LUMINA Creată.

LUMINA este Chipul PURUREA FECIOAREI,
Chipul MAMEI PREACURATE,
FECIOARA născută din FIUL,
Care apoi ÎL RENAŞTE pe FIUL,
Rămânând PURUREA FECIOARĂ.[215]

[215] *Ibidem*, pp. 144-145.

MAICA DOMNULUI este Chipul Fiinţei Create

La început a fost CUVÂNTUL
Care a Creat Cerul şi Pământul.

Cerul şi Pământul erau deodată
În Întinsul netocmit de Apă,
Peste care se Odihnea DUHUL.

Și CUVÂNTUL a Creat LUMINĂ,
Naştere din DUH şi Apă,
Chip de Viaţă Creată.

LUMINA în care Cerul şi Pământul
Într-o UNIRE sunt,
Chip Întreg de CUVÂNT.

În LUMINA Primordială
EL, CUVÂNTUL CREATOR, Se coboară,
COPIL în Braţele LUMINII,
DUMNEZEU şi Creaţie ÎMPREUNĂ.
CUVÂNTUL a Făcut LUMINA.

Și CUVÂNTUL în LUMINA SA
Creează apoi Lumea,
Șase Zile, RITUAL şi LITURGHIE,
ÎNTRUPARE de DUMNEZEIASCĂ IUBIRE,
ÎNTRUPARE de CUVÂNT în LUMINĂ,
DUMNEZEU şi Creaţie în UNIRE.

Şi CUVÂNTUL Trup-Creaţie S-a făcut,
Din Pântecele PREACURAT al LUMINII,
CHIPUL lui DUMNEZEU în Creaţie coborât.

Cine vede CHIPUL LUMINII
Vede CHIPUL DUMNEZEIRII,
Vede CUVÂNTUL în Creaţie coborât,
Vede pe FIUL DUMNEZEIESC ÎNTRUPAT,
Vede Chipul de Cer Creat,
Vede şi Chipul de Pământ,

Vede deodată Fiinţa Creată,
Vede pe MAICA DOMNULUI PREACURATĂ.

În Chipul LUMINII Creaţia îşi Recunoaşte
Obârşia şi începutul,
CUVÂNTUL şi LUMINA ce o naşte.

MAMA-POMUL-Biserica Cosmică are în Sine SEMINŢELE tuturor Creaţiilor, CHIPURILE FIULUI

MAICA DOMNULUI, Tu ai ÎNTRUPAT
Pe FIUL care are în SINE TOATĂ DUMNEZEIREA,
Prin care şi Tu te îndumnezeieşti.
EL, FIUL, are în SINE
Toate Chipurile Create
Şi EL le ÎNTRUPEAZĂ în Tine.
De aceea, MAICA DOMNULUI PREACURATĂ,
În Tine este Lumea Toată,
Tu eşti MAMA ÎNTREGII Creaţii,
Că eşti MAMA FIULUI CREATOR.
Şi în Fiinţa Ta este toată Creaţia
Şi CHIPUL Tău este Recunoscut
Ca CHIPUL MAMEI TUTUROR.[216]

IMNUL Veşnicei MAME

CHIPUL TATĂLUI DUMNEZEIESC
Este ICOANA CHIPULUI IUBIRII,
Căreia se ÎNCHINĂ FIUL şi DUHUL SFÂNT.

Chipul MAMEI este ICOANA Creată
Ce are în Sine pe FIUL DUMNEZEIESC,
Care coboară IUBIREA pe Pământ.

ORIGINEA IUBIRII este TATĂL DUMNEZEU,
Şi FIUL IUBIRII Creează
Chipul Iubirii de MAMĂ.

În cele Două ICOANE ale IUBIRII

[216] *Ibidem*, pp. 157-158.

DUMNEZEU şi Creaţia se ÎNTÂLNESC
Şi din IUBIREA Veşnică se ÎMPĂRTĂŞESC.

CHIPUL TATĂLUI este ICOANA VEŞNICĂ
Şi prin FIUL ICOANEI TATĂLUI
Chipul MAMEI se face ICOANĂ.

ICOANA este INIMA CHIPULUI IUBIRII,
ICOANA este INIMA DUMNEZEIRII,
Ce niciodată nu stă pe loc,
Că are al IUBIRII VEŞNICE FOC.

Chipul Tău, MAMĂ,
Este CHIP de IUBIRE-ICOANĂ,
CHIP de INIMĂ de DUMNEZEU,
Ce BATE prin CHIPUL IUBIRII FIULUI SĂU.

ICOANA Chipului Tău, MAMĂ,
Pe DUMNEZEU în Creaţie coboară,
În CHIPUL FIULUI IUBIRII.

DUMNEZEU TATĂL este ICOANA ADEVĂRATĂ
Şi FIUL o coboară
În Chipul Tău de MAMĂ.

O, TAINĂ ce nu se poate Vorbi,
TAINA doar pentru ÎNCHINARE,
TAINA dintre ICOANE.[217]

[217] *Ibidem*, pp. 160-161.

CÂNTAREA FIULUI pentru MAMA Sa

Dacă nu ai fi Tu, MAICA DOMNULUI,
Nu s-ar coborî FIUL LUI DUMNEZEU pe Pământ.

Doar prin Tine, Fiica-Pururea FECIOARĂ a Creaţiei,
Se Dă TRUP DUMNEZEIESCULUI CUVÂNT.

Este o Iubire de Creaţie
Ce şi pe DUMNEZEU Îl coboară de SUS,
Este IUBIREA MAICII DOMNULUI
Care ÎNTRUPEAZĂ pe DOMNUL IISUS.

(vezi „Trăirea Mistică a Liturghiei")[218]

***

PRIMUL NUME este al TATĂLUI DUMNEZEU,
Ce ÎL PRONUNŢĂ ÎNSUŞI FIUL SĂU
Şi PREASFÂNTUL DUH.

Doar FIUL Ştie TAINA NUMELUI TATĂLUI
Şi tot FIUL Ştie TAINA
NUMELUI MAMEI.

MAMĂ, în MINE, FIUL TĂU,
Bate INIMA TA,
Din care M-am ÎNTRUPAT.
Şi în INIMA MEA
Te ÎNTÂLNEŞTI cu TATĂL DUMNEZEU,
EU, Tu şi EL.

Tot LIMBAJUL Creaţiei
Este această TREIME
În RITUALUL DUHULUI SFÂNT,
Deodată Cer şi Pământ.

MAMĂ, Tu eşti TAINA Creată,
În Tine este Lumea Toată,

[218] *Ibidem*, p. 162.

Şi o dată cu FIUL Tău,
Tu cobori în Lume pe TATĂL DUMNEZEU.[219]

Isihasm, TAINA Chipului MAICII DOMNULUI

FECIOARA pe care o naştem noi mereu,
Este Fiica-Prescura de LITURGHISIRE,
În care te ÎNTRUPEZI, o, DUMNEZEU,
Ca LITURGHIE de IUBIRE.
Din noi înşine Naştem pe MAMA TA
Şi ea mereu TE va Naşte în noi, TE va ÎNTRUPA,
Noi Naştem pe MAMA TA ca Biserică VIE,
În care TU vii ca LITURGHIE.

Noi suntem Chipuri Create Integrale,
Avem şi CHIPUL lui DUMNEZEU şi de Creaţie,
Deodată şi fără amestecare.
Suntem Purtători de CHIPUL lui DUMNEZEU
DĂRUIT prin HAR în DAR
Şi Naştem în noi toată Creaţia
Şi toată Creaţia ne Naşte pe noi.
Noi Naştem pe propria MAMĂ Interioară,
Din care ne Naştem ca Fratele lui HRISTOS,
Ca FIII UNICULUI TATĂ DUMNEZEU.[220]

IMNUL MAICII DOMNULUI

Dacă te avem pe Tine, MAICA DOMNULUI,
Niciodată nu vom putea muri,
În BRAŢELE Tale este toată Creaţia,
Că ai PURTAT în BRAŢE pe CREATORUL.[221]

---

[219] *Ibidem*, p. 163.
[220] *Ibidem*, p. 181.
[221] *Ibidem*, p. 183.

Un Anume CUVÂNT al TĂU-Scânteie de CHIP
Creează un Anume SUFLET al meu
Şi eu sunt Chip Creat într-un CHIP CREATOR
Şi în amândouă CHIPURILE eu sunt Unul Creat.
În Chipul meu Creat Te am pe TINE, DUMNEZEU,
Şi fără TINE îmi pierd propriul Chip.

Chipul Creat de este în Faţă
Se naşte Chipul de Om-Femeie
Şi dacă CHIPUL-Scânteie de DUMNEZEU
Este în Faţa celui de Creaţie
Se naşte Chipul de Om-Bărbat.
Dar şi Femeia şi Bărbatul sunt egali,
Doar Chipurile lor sunt Evidenţe diferite.[222]

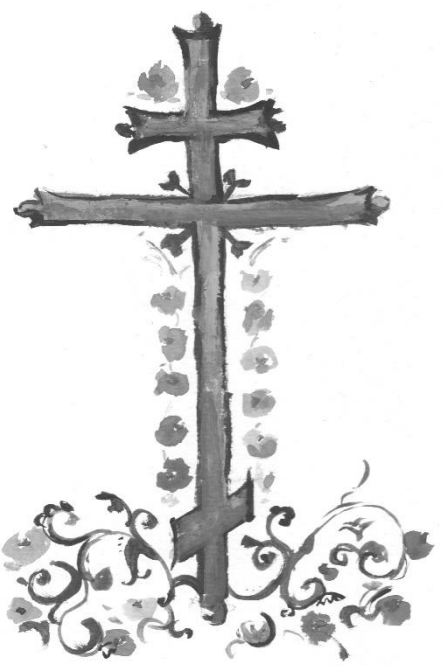

[222] *Ibidem*, p. 184.

IV. ICOANA CHIPULUI MAICII DOMNULUI

CHIP şi Asemănare

Motto:
Mult râvnita, ne-ncetata RUGĂCIUNE
Este NAŞTEREA de TAINĂ
Din ORIGINE şI NUME,
CHIPUL Veşnic de ICOANĂ.

A REMEMORA mereu OBÂRŞIA
Cu-al Său **CHIP şi NUME**
Este SACRUL Cel din Sine,
Ne-ncetata RUGĂCIUNE.

Şi **ORIGINEA de TAINĂ**
Are un **ANUME CHIP**,
FIUL Cel DUMNEZEIESC în Lume
Zugrăvit cu TRUP,
PRUNC în Braţe de Creaţie,
O ICOANĂ-nfricoşată,
MAICA DOMNULUI ca MAMĂ,
Vrednică de-NCHINĂCIUNE
Şi în Cer şi pe Pământ.[223]

***

DUMNEZEIREA Deschide UŞA spre Lume
Prin CHIPUL ICONIC al FIULUI Său,
Şi **Lumea deschide şi ea o Uşă**
Prin care Se VEDE DUMNEZEU,
Chipul MAMEI FECIOARE
Cu PRUNCUL DIVIN în Braţe,
TAINA Icoanei de Creaţie.

Acestei **ICOANE se ÎNCHINĂ**
Şi Cer şi Pământ deodată
Şi prin ea **se ÎNTÂLNESC**
Toate laolaltă.[224]

[223] *Ibidem*, p. 189.
[224] *Ibidem*, p. 194.

CARTEA VIEŢII

O, Taină,
Tu mai întâi mi-ai Creat Chipul
În care Tu Te-ai Îmbrăcat,
Şi din CHIPUL Tău UNIT cu Chipul Meu
Sufletul Meu apoi l-ai Creat.

Sufletul Meu Creat, DOAMNE,
„Seamănă" cu CHIPULTău
„Cel Îmbrăcat cu Chipul Meu",
Chip pe care Tu *mi l-ai DĂRUIT*
Şi pe Suflet l-*ai PECETLUIT*.

Şi *va trebui* ca **Chipul Sufletului Meu**
Să fie în „Asemănare"
Cu ICOANA CHIPULUI Tău,
Şi **Eu să mă ÎMBRAC** cu Tine,
CHIP de VORBIRE ŞI TAINICĂ IUBIRE
În Absolut.

Eu *sunt mai întâi un CUVÂNT de-al Tău,*
ÎNSCRIS în Tine, CARTEA VIEŢII.
BATE în Fiinţa mea CUVÂNTUL DIVIN.

O, Taină a ROSTIRII, **a NAŞTERII!**
Tu m-ai ROSTIT pe Mine
Şi Eu Te Rostesc pe Tine.

Şi când voi ajunge să AUD ROSTIREA
Din care m-am Născut
Atunci şi eu, IISUSE, *mă voi face*
Cu Tine „Acelaşi TRUP".[225]

[225] *Ibidem*, pp. 201-202.

ICOANA de Creaţie

Tu, DOAMNE, mai întâi Te Îmbraci
În toate Chipurile Create
Şi această Înfăţişare
Apoi o faci Făpturi Individuale,
Cu Răspuns propriu,
CHIP şi Asemănare.[226]

***

Şi TATĂL Priveşte...
Vede un **Chip de Taină de Creaţie,**
Un Chip de MAMĂ,
Ce peste Fire pe FIUL Îl Ţine
PRUNC în ale sale Braţe.

FIUL iarăşi grăieşte:

– CHIPUL care NAŞTE este CHIP de ICOANĂ.
TU, PĂRINTE, eşti ICOANA DUMNEZEIRII
Că Mă NAŞTI ca FIU.

Iată şi o **Icoană de Chip de Făptură,**
Care Mă Naşte tot pe Mine,
ACEEAŞI Iubire care se măsoară
În **ASEMĂNARE doar cu TINE.**[227]

***

Ce e de mirare
Că DUMNEZEU poate să IUBEASCĂ
Până **dă „pe-afară" şi într-o Creaţie?**
Sau că, *de asemeni,*
Şi o „Iubire de Chip de Făptură"
Poate să **„iasă din a ei măsură"**
Până-n NECUPRINSUL dincolo de sine.[228]

---

[226] *Ibidem*, p. 202.
[227] *Ibidem*, p. 203.
[228] *Ibidem*, p. 203.

La ce Taină să mă opresc,
La DIVINUL ce Creează Chipul Lumii
Sau la Chipul Creat ce Naşte
UNIREA DIVINULUI în deodată
CHIP CERESC şi Pământesc!?[229]

ARHECHIPUL MAICII DOMNULUI

– PĂRINTE, Zice FIUL,
Iată şi un Chip de Creaţie.

Şi Vede TATĂL DUMNEZEU
Pe o MAMĂ Creată
Cu Însuşi FIUL Său în Braţe.
Şi în Faţa acestei ICOANE
EL BINECUVÂNTEAZĂ
Şi Lumea ia Fiinţă
Şi Lumea se Creează.[230]

(Ierom. Ghelasie Gheorghe, „Poemul Creaţiei”)

[229] *Ibidem*, p. 204.
[230] *Ibidem*, p. 209.

DIVIN şi Creaţie, „Faţă în Faţă”

Şi Priveşte TATĂL DUMNEZEU
„CARTEA de Creaţie”
Şi se încruntă şi „şterge”...
FIUL însă îi Zice:
– PĂRINTE, **este un Chip Sfânt**
Care nu va păcătui,
Care va Iubi fără pată
Şi această ASEMĂNARE cu Noi
Poate face să „Existe” Creaţia.
Şi **această Sacralitate este**
CHIPUL de MAMĂ,
A Lumii ICOANĂ.

Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ
Şi Creaţia Fiinţează.[231]

Concluzii

Bucură-Te, **UŞA** dintre DIVIN şi Făptură,
Bucură-Te, **Puntea** dintre Cer şi Pământ,
Bucură-Te, **Perdeaua** de ALTAR,
Bucură-Te, Fereastra Celor de TAINĂ,
Bucură-Te, ICOANĂ,
Inimă în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI.[232]

[231] *Ibidem*, pp. 212-213.
[232] *Ibidem*, p. 223.

ACATISTUL ICOANEI CHIPULUI MAICII DOMNULUI[233]

Obişnuitul început....

Condac 1

În Cer şi pe Pământ
Este un **CHIP de TAINĂ,**
Cel care UNEŞTE CHIPUL Nevăzut
Cu Chipul de Făptură
Ce „peste măsură”
Le Îmbracă pe amândouă
Şi **le „face TRUP”,**
SUPRACHIPUL de ICOANĂ
Căruia şi noi ne Închinăm.
Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI!

Icos 1

NEVĂZUTUL Vine să se ARATE
Şi în ce zugrăvire se poate?
NECUPRINSUL nu încape
Într-o Formă...
Iată **CHIPUL de ICOANĂ**
În care „hotarul” se sfarmă
Şi pe Aripi de Lumină
Se anină,
Punte peste netrecutul abis...
DUMNEZEU în ale Lumii Braţe
Făcut şi PRUNC de Creaţie.
Bucură-Te, Taina Zidirii,
UŞA Deschisă de Însuşi DUMNEZEU
„Peste marginile” FIRII.
Bucură-Te, Începutul
Din FIUL CREATOR Purces,
Chipul LUMINII Primare

[233] *Ibidem*, pp. 226-233.

Ce va Zămisli pe SOARE,
Ce din Apă Răsare
Şi **prin DUHUL SFÂNT.**
Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI!

Condac 2

Nu este decât o singură **ORIGINE, IUBIREA,**
Şi nu este decât un **CHIP al IUBIRII, NAŞTEREA,**
În NUME de TAINĂ, DUMNEZEIASCA TREIME,
TATĂL, FIUL şi SFÂNTUL DUH în UNIRE.
Şi aceasta în Lume se Descoperă
Prin **FIUL care IA din PIEPTUL Său**
„Ceva" de Mare TAINĂ
Şi Întinde Mâna şi spune un CUVÂNT
Şi, iată, **se Arată LUMINA!**
Singura care poate
„UMBRA" Lui DUMNEZEU să Poarte
În Cântarea: ALILUIA!

Icos 2

LUMINA FECIOARA-MAMĂ
Are în Sine pe FIUL DUMNEZEIESC,
Deodată Cer şi Pământesc,
Într-un **PREASFÂNT NUME**
MARE cât o Lume,
CHIPUL lui DUMNEZEU
Cuprins şi într-un „Chip de micime";
CHIPUL de ICOANĂ,
De **Îngenunchere şi Rugăciune**.
Bucură-Te, Primul GLAS din DUMNEZEU,
Prima ŞOAPTĂ a FIULUI Său
Din care se Naşte
Încă un Nume Sfânt
„ICOANA de Pământ".
Bucură-Te **MAMĂ**
DUMNEZEIESC CUVÂNT

Ce **Se „Face Lume”.**
Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI.

Condac 3

Nu este „tăcere” în Absolut,
Este neîncetat **CUVÂNT,**
FIUL care **ROSTEŞTE**
Pe TATĂL din care s-a NĂSCUT.
Și în *Creaţie* de asemeni
E o *veşnică Rostire,*
DUMNEZEU şi Făptură în IUBIRE.
CHIP de ICOANĂ,
INIMA cu Bătaia de TAINĂ,
Ce mereu **Reamintește**
OBÂRŞIA Eternă de VIAŢĂ, **ALILUIA!**

Icos 3

Aceasta este Rugăciunea,
NAŞTEREA de TAINĂ din ORIGINE şi NUME,
CHIPUL Veşnic de **ICOANĂ,**
SACRUL care este Pururi
Cu al Său **ANUME CHIP,**
Căruia se-**NCHINĂ** totul.
Bucură-Te, Templul dintre „Două Veşnicii”,
Cu **ALTAR** în care Însuşi
DUMNEZEU **Vine să STEA.**
Bucură-Te, şi al Făpturii
POM cu Floarea VIEŢII,
Din care Se va Naşte Însuşi
FIUL Cel DUMNEZEIESC
Şi în Chipul Pământesc.
Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI!

Condac 4

Iată **Taina VIEȚII Lumii,**
FIUL Cel DIVIN ce **VINE**
Să se „Facă TRUP”.
Şi aceasta se-mplineşte
De-o *Minune,*
CHIPUL de **ICOANĂ-MAMĂ**
Cu DIVINUL PRUNC în Braţe,
INIMĂ de DUMNEZEU
Care *Bate deodată*
Cu o Inimă-Făptură,
Şoaptă-n Rugăciune : ALILUIA!

Icos 4

Fă şi-n mine ca **ROSTIREA**
ÎNCHINĂRII ne-ncetate
Să **Şoptească GRAI de TAINĂ,**
Ca şi-n mine în ICOANĂ
Inima să se Prefacă
Şi pe **SCARA** care **Leagă**
Cerul şi Pământul
Să mă URC la DUMNEZEU.
Bucură-Te, Puntea peste **„Două Tărâmuri”,**
Pe care Trece Însuşi DUMNEZEU
Să Se ARATE
Şi de asemeni **Făptura**
Îşi „Trece măsura”
Să „*Intre Dincolo”,*
În **Tainica ORIGINE**.
Bucură-Te, ÎNFĂŢIŞAREA
Deodată a celor Două Lumi,
DIVIN şi Creaţie.
Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI!

Condac 5

O, TAINĂ de ICOANĂ,
CHIPUL Tău este INIMA,
Două IUBIRI ÎNTÂLNITE,
Două Glasuri Şoptite,
FIUL DUMNEZEIESC în Naştere
Şi Făptura în Zidire
De nespusă Grăire,
Care *Bate fără Încetare*
Şi se **ASCULTĂ de Fiecare**
În uimită Cântare: *ALILUIA!*

Icos 5

O, ICOANĂ a Lumii,
Tu, *MAICA FIULUI DUMNEZEIESC,*
Eşti Începutul Zidirii
Şi **Sfârşitul ÎMPLINIRII,**
UŞĂ şi Punte,
Scară şi ALTAR
De Făptură şi HAR,
Biserica LITURGHIEI
Şi Prescura EUHARISTIEI.
Bucură-Te, o, ICOANĂ,
În CUVÂNT de INIMĂ,
Care poate „peste sine”
Cu adâncă-nchinăciune
Să ROSTEASCĂ SFÂNTUL NUME.
Bucură-Te, Cea ALEASĂ,
MAMA Cea ÎMPĂRĂTEASĂ.
Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI!

Condac 6

Are şi Creaţia un **CHIP**
Care nu se clinteşte de păcat,
Are şi Făptura o **INIMĂ**

Ce nu cade din IUBIRE.
Este **CHIPUL de ICOANĂ**
Feciorelnică de-a pururi,
CHIPUL MAICII DOMNULUI,
Căruia şi noi ne plecăm: ALILUIA!

Icos 6

O, CHIP de Mare TAINĂ,
CHIP de ICOANĂ,
Însuşi FIUL DUMNEZEIESC îţi Cântă
Laudă neîntreruptă,
Că-ţi faci INIMA ALTAR
Peste care *şi în HAR*
DUHUL SFÂNT Coboară,
BINECUVÂNTÂND deodată
Însuşi TATĂL.
Bucură-Te, LUMINA dintre Două Lumi,
DUMNEZEU şi Făptură
Ce *în TAINĂ îşi VORBESC,*
Grai ce poate fi-nţeles
În **al INIMII CUVÂNT,**
Care are şi **DUH SFÂNT.**
Bucură-te, Rugăciune,
ÎNTRUPAREA în ICOANĂ,
„Trup şi DUH şi NUME".
Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI!

Condac 7

Iată, toţi Venim
Să ne ÎNCHINĂM smeriţi
La **Înfricoşatul CHIP**
De ICOANĂ,
Unde pot *VORBI Împreună*
Şi DIVINUL şi Făptură.
Şi **cu încă o Cinstire**
Ţie, MAICII DOMNULUI,

Îţi aducem Plecăciune
Că **în Braţe Veşnic PORŢI**
PRUNC DUMNEZEIESC ce VINE
Cu IUBIRE şi în Lume : **ALILUIA!**

(de trei ori şi se repetă Icosul 1, apoi se cântă Condacul 1).

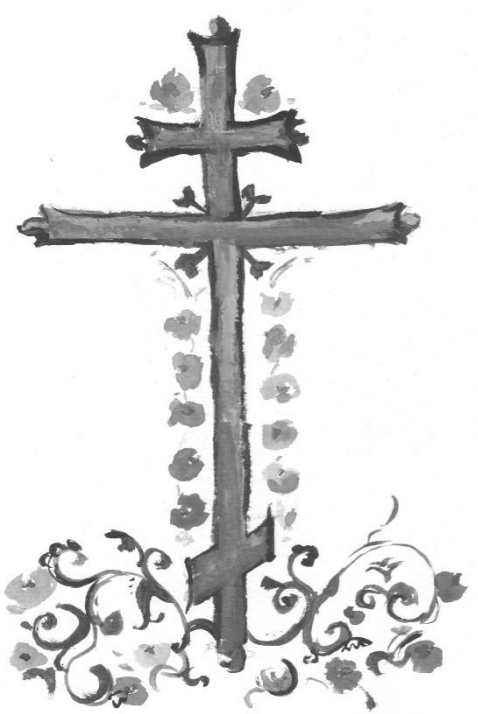

ISIHASM, TAINA SFINŢILOR

Motto:
O, Sfântul meu, CREDINŢA Mântuirii mele
Ţi-o CREDE Însuşi DUMNEZEU,
CREDINŢĂ ce ţi-o Cred şi eu.[234]

Chipul de Sfânt, Originea Chipului Creat

– Iată, PĂRINTE, o dată
Cu Prinosul meu de IUBIRE
Şi un *Chip de Creaţie,*
În care Eu Mă Revărs pe Mine
Şi prin Mine
Revărsarea Însăşi de Tine.

Eu sunt Însăşi IUBIREA Ta,
Şi după CHIPUL acesta
Eu mai Creez
Şi un Chip de Iubire Creată,
Ce *Te va Iubi pe Tine*
ASEMENEA ca Mine.

Tu, PĂRINTE, eşti CHIPUL IUBIRII
Şi în FAŢA Ta stă
Doar tot un Chip de Iubire.

Şi vede DUMNEZEU TATĂL
Un *Chip de Iubire Creată.*
Dar mai vede
Şi un „anti-chip de rău”...

– PĂRINTE, zice FIUL,
Pe *Cei ce Te IUBESC*
Îi Priveşte,
Aceştia sunt ***Sfinţii*** Tăi
Cărora le dai VIAŢĂ.
BINECUVÂNTAREA Ta
Este doar asupra celor Sfinţi,

[234] *Ibidem*, p. 237.

Pe aceştia Ţi-i aduc
Ca Prinos de IUBIRE.[235]

Sfântul, Puntea dintre DUMNEZEU şi Creaţie

FIUL aduce Înainte
Conceperea de Creaţie,
„Cartea Vieţii”.
DUMNEZEU TATĂL citește
Toate **Numele** Făpturilor.
Pe cele Sfinte le lasă,
Pe cele păcătoase le „șterge”.

– PĂRINTE, doar Sfinţii
Pot într-adevăr fi Scrişi
În Cartea Vieţii.
Dar Fiecare Sfânt
Este ca un Părinte de Creaţie
Și cum „să moară Fiii lor”
Chiar dacă vor fi nişte păcătoşi?
– Da, zice TATĂL,
Pe toţi Fiii Sfinţilor, oricum ar fi
Nu-i şterg,
Dar numai
Pe cei ACOPERIŢI de Sfinţi.
Cei Sfinţi să facă
O Sfinţenie în plus
Şi pentru cei ce nu o fac.
Nu poate exista şi o Lume Creată
Decât dacă este Sfântă.

– PĂRINTE, pentru că este Conceperea Mea
Am să Mă ÎNTRUPEZ Eu
Ca PRIMUL SFÂNT de Creaţie
Şi sub ACOPERĂMÂNTUL MEU
Să se nască toţi Fiii de Creaţie,
Pentru că „moartea nu există”...
Și dacă păcatul o „inventează”,
EU am să ÎNVIEZ pe toţi morţii.

[235] *Ibidem*, p. 240.

Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ.[236]

***

DOAMNE, eu, cel păcătos,
Trebuia să nu fiu Creat,
Nu trebuia să mă nască
Părinţii mei...

O, VIAŢĂ, ce BUCURIE,
O, VIAŢĂ, ce TAINĂ DUMNEZEIASCĂ...
Eu, ca păcătos,
Nu pot avea dreptul la VIAŢĂ.
Păcatul este „oprirea" de la VIAŢĂ.

O, ce Taină, că totuşi
Eu, cel ce nu merit,
Să fiu totuşi Creat şi născut.
Este Taina de Sfânt.[237]

[236] *Ibidem*, p. 246.
[237] *Ibidem*, p. 247.

Sfântul, Părintele Vieţii Duhovniceşti

DOAMNE, în mine în primul rând este MILOSTIVIREA Ta,
Este apoi Rugăciunea MAICII DOMNULUI şi a Sfinţilor,
Şi mai *ales a Sfântului meu şi a Îngerului Păzitor,*
În Darul cărora am fost Creat şi născut.
Este, de asemenea, *suspinul neamului meu pământesc*
Şi mai ales al unor Părinţi cu Destin să-i *Mântuiesc.*

În mine este CHIPUL Tău ca un SOARE DUMNEZEIESC,
Este o Candelă, Chipul MAICII DOMNULUI,
Este şi un Sfeşnic de Sfânt şi o Făclie a Părinţilor
Şi în aceste Lumini este Viaţa mea.

CHIPULUI Tău trebuie să mă Închin,
În Candelă trebuie să pun Uleiul Credincioşiei mele,
În Sfeşnic trebuie să aprind mereu Făclia
Şi în această Slujire să fiu permanent eu.

Eu trebuie să fiu ca o Biserică proprie
Cu ALTARUL PREOŢIEI CHIPULUI Tău.[238]

Imnul Vieţii proprii

O, ADÂNCUL Fiinţei mele ,
Tu, DUMNEZEUL şi CREATORUL meu.

O, Bucurie a Vieţii mele ,
Tu, MAICA DOMNULUI şi Sfântul meu.

O, Cântarea Fiinţei mele,
BISERICA lui DUMNEZEU şi a Sfinţilor.

O, Sfinţirea Vieţii mele,
Părinţii şi un Anume Pământ
Cu o Anume CRUCE,
Prin care spre CER URC.

O, BINECUVÂNTARE de DUMNEZEU

[238] *Ibidem*, pp. 252-253.

Ce mă CREEZI şi îmi DAI Viaţă.

O, BISERICA Chipului MAICII DOMNULUI,
MAMA mea Cosmică.

O, Paternitatea unui Sfânt,
Prin Darul tău mă Zămislesc.

O, Familia unor Părinţi
Ce mă naşteţi pe Pământ.

O, ce ÎNĂLŢIME, să fiu CREAŢIA lui DUMNEZEU!
O, ce Frumuseţe, să fiu DARUL Unui Sfânt!
O, ce Virtute să fiu şi eu
PURTĂTORUL unei CRUCI,
Chip de MÂNTUIREA Neamului meu.[239]

Cele TREI ÎNTRUPĂRI ale FIULUI lui DUMNEZEU sunt Taina Creaţiei

– PĂRINTE DUMNEZEU, iată şi un Chip de Creaţie,
În care EU Însumi Mă ÎNTRUPEZ
Şi Mă fac şI FIU de Creaţie.
Dacă nu M-aş face EU PRIMA Făptură
Creaţia nu ar fi posibilă.
EU îi dau Chip şi Fire.

Creaţia este astfel o Lume de Fii Creaţi
Că EU sunt FIUL Tău.

Creaţia trebuie să fie SFÂNTĂ,
EU sunt SFINŢENIA FIRII Tale.

EU sunt IUBIRE absolută de Tine
Şi Creaţia trebuie să fie Iubire absolută de Creaţie
Şi EU Mă fac şi Chipul Iubirii de Creaţie,
PROTOTIPUL de Fiu Creat,
Prototipul de Sfânt, prin care e posibilă Creaţia.

[239] *Ibidem*, pp. 253-254.

PĂRINTE, Tu Prevezi şi o „lume căzută”,
Dar aceasta nu este Chipul şi Firea de Creaţie,
Ci este o „cădere” a Firii Create,
Care nu poate „ucide” Chipul şi Firea Creată.

EU sunt FIUL Tău DUMNEZEIESC
Şi totodată PRIMUL Fiu de Creaţie,
PRIMUL SFÂNT ce nu va „păcătui” niciodată.

Iată, PĂRINTE, Creez o *Lume de Sfinţi,*
Care chiar dacă vor fi răniţi de „păcat”
Nu vor rămâne în el.

Iată, PĂRINTE, Eu, ca PRIMA Făptură şi SFÂNT,
ASUM toate „rănile” păcatului,
Care pe Mine, FIUL Tău,
Nu mă vor putea vătăma,
Chiar dacă „suferinţe” amare
Peste FIREA Mea se vor adăuga.
PĂRINTE, BINECUVÂNTEAZĂ
Și această Lume de Creaţie,
Sunt tot Fii ce Te Iubesc,
Că sunt din CHIPUL IUBIRII MELE.

Va fi şi o „anti-lume a răului”,
Dar această „fantomă”
Nu poate fi o piedică Vieţii de Creaţie.

EU primul voi risipi această „negură”
Şi EU voi pune în toate Făpturile
PECETEA CHIPULUI Meu
Care va birui „păcatul”.

Creaţia va „face un ocol” şi prin păcat,
Dar EU şi Sfinţii ceilalţi
Vom lua „rănile” ca JERTFĂ
Şi vom ÎNVIA pe „cei morţi”.

Vor fi „câţiva ce nu vor să iasă din păcat”,
Vor avea parte de Iadul cel Veşnic,
Dar pentru „aceşti autolepădaţi”

Nu poate fi „oprită" Viaţa Atâtor Sfinţi
Şi-atâtor care vor ieşi din păcat.

CÂNTARE Ţi-aducem Ţie, PĂRINTE,
TU, IUBIREA şi VIAŢA absolută,
Că DĂRUIEŞTI şi Lumii Create
Fiinţă şi Viaţă, de BUCURIE DUMNEZEIASCĂ.[240]

Fiecare Sfânt are Destin de a fi Părintele SFINŢITOR al multor „nesfinţi"

– La Naşterea mea TU, DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
Ai fost PRIMUL care m-ai primit,
Deşi, din cauza păcatelor pe care le-ai prevăzut că le fac,
O RANĂ sângerândă Ţi s-a adăugat,
RANA prin care eu PRIMESC Viaţa.

De asemenea, PREASFÂNTUL DUH DUMNEZEU
Un SUSPIN a scos, cu o MILĂ copleşitoare.

Ce să mai spun de MAICA DOMNULUI,
Care cu un Şiroi de Lacrimi în Braţele Sale m-a luat...

Ce să mai zic de Sfântul meu,
Ce Rugăciune a înălţat...

O, Sfântul meu, tu ai nădejde
Că eu, cel păcătos, totuşi voi lăsa păcatul
Şi aşa, în CREDINŢA aceasta mă iei ca Fiu
Prin care DUMNEZEU îmi dă DREPTUL la Viaţă...

O, Sfântul meu, din Rugăciunea ta mă Nasc!...
– DOAMNE, Inima mea îmi spune
Că „acest păcătos" va lăsa totuşi păcatul.
În aceasta eu îl primesc, deşi printr-o RANĂ adâncă
Ce mi se adaugă, Dreptul de Viaţă îl plătesc.

O, DESTIN de Sfinţi,
Să RESFINŢIŢI pe cei păcătoşi,

[240] *Ibidem*, pp. 255-257.

DESTIN prin care „şi păcătoşii” totuşi sunt Creaţi,
Ca şi păcătoşii ***să se facă şi ei Sfinţi.***
În acest Ideal de Sfinţenie este Taina Creaţiei
Şi a celor ce nu ar trebui creaţi.[241]

Imnul Sfinţilor

După METANIA adusă după cuviinţă Lui DUMNEZEU,
CELUI în TREIMEA dincolo de toate,
Cui să mă Închin mai întâi?...
La care Sfânt să mă plec primul?
Toţi au acelaşi Chip de Sfinţi,
Deşi fiecare cu Feţe diferite.

Pe SCAUN stă SFÂNTUL Sfinţilor,
EL, HRISTOS Cel DUMNEZEU şi Făptură,
CHIPUL ARHIERIEI-PREOŢIEI.
Și în jur toţi ceilalţi, în Cete diferite.

Mai Întâi MAICA DOMNULUI,
Chipul BISERICII Sfinţilor,
Îngerii în toate Culorile Cerului,
Natura cu toată Mireasma Florilor şi Luminile Astrelor
Şi Sfinţii Oameni, în toate Virtuţile.

Eu umilul şi păcătosul, mă cutremur de atâta SLAVĂ!
Către cine să îndrept Ochii?

O RANĂ ce mă înfricoşează şi mă doare până în oase
O văd pe TRUPUL Lui HRISTOS.
Este RANA păcatelor mele.

Văd o brazdă adâncă pe Chipul MAICII DOMNULUI,
Pe care curg Lacrimile păcatelor mele.
Din mulţimea nenumărată de Îngeri
Văd un Chip Întristat şi totuşi Zâmbitor,
Pe Îngerul meu cel Bun şi Păzitor.

Din mulţimea de Sfinţi văd pe Sfântul meu,

---

[241] *Ibidem*, pp. 257-258.

Îl Recunosc după înseşi RĂNILE mele
Ce sunt totodată şi Rănile lui.

O, ce Cântare să aduc, acestei PRIVELIŞTI?

Mă Închin, Privesc şi tac...
Nu merit să mă ÎMPĂRTĂŞESC de această MINUNĂŢIE
Şi totuşi mi se Dăruieşte.
Doar ÎNCHINÂNDU-mă poate fi Răspunsul meu...

Cântare Sfântului meu

O, Sfântul meu, Sfântul meu,
Tu eşti Părintele prin care DUMNEZEU
Din DARUL Său mă Creează.

Tot Tu de asemenea eşti
Cel prin care Părinţii mei mă Zămislesc,
Căci dacă Tu nu m-ai Înfia primul
Zămislirea mea nu ar fi.

Tu, Sfântul meu, eşti primul
Care Crezi că eu, păcătosul,
Voi lăsa totuşi păcatul...

O, Sfântul meu, ***Credinţa Mântuirii mele***
Ţi-o CREDE Însuşi DUMNEZEU,
Credinţă ce ţi-o Cred şi eu![242]

Naşterea, PRIMA LITURGHIE a Vieţii proprii

Unirea unor Părinţi îmi zămisleşte Corpul,
Locaşul unde să se Sălăşluiască
Noul meu Suflet creat.

O, ce Taină este acest Corp,
Apă-Pământ, Carne şi Sânge,
Care mă ÎNRUDEŞTE cu Lumea!

[242] *Ibidem*, pp. 259-260.

În acest Corp se Pecetluieşte Chipul Părinţilor mei,
Cu Moştenirea *unui Neam întreg*.

De asemenea mă Înrudesc cu înseşi Astrele de Sus,
Cu ultimul firicel şi cea mai mică Făptură.

Carnea este Taina în care se adună
Toată Lumea ca Memorie
Şi Sângele tot o Taină,
Prin care **Curge Înrudirea a toate.**

De aceea întâi mi se Zămisleşte Corpul,
După cum, DOAMNE,
Şi Tu ai făcut întâi Corpul lui Adam.
Corpul, Pământ făcut Carne şi Apa Sânge
Este ADUNAREA Întâi a Chipului Lumii,
Ca Sufletul pe care apoi Tu îl Creezi
Să aibă Faţa Făpturii.

Corpul este Pecetea Chipului de Creaţie
Şi prin acesta Tu însuţi MĂSORI Lumea.

Părinţii mei îmi dau Chipul de Creaţie,
Dar nu-mi pot da Suflet
Şi Taina Fiinţei mele este UNIREA celor două Asemănări,
De DUMNEZEU şi de Creaţie.

*

Iată ZIUA Zămislirii mele,
Este Ziua LITURGHIEI mele de Naştere.

Zămislirea mea din Părinţi
Este ***PRESCURA*** ce Urcă până SUS
Şi se duce la ALTARUL CERESC
Unde se Slujeşte LITURGHIA Sfinţilor.
Vin multe PRESCURI-Zămisliri
Şi fiecare Sfânt când Slujeşte ia câte Una.

Fiecare Sfânt vede ce ***Chip este în PRESCURĂ,***
Ştiind că Alegând-o îl va ÎNFIA,

Luând asupră-şi şi RĂNILE „păcatelor” lui.

PRESCURA Zămislirii mele intră astfel
În BISERICA de SUS, Chipul MAICII DOMNULUI
Care PRIMEŞTE toate PRESCURILE.
EA este PRIMA ce vede Chipul PRESCURII,
Cât este şi de păcătos...

– O, MAICA DOMNULUI, Tu ai văzut Chipul meu
Şi iată, ai început să plângi...
Ai văzut un noian de păcate de moştenire,
Şi pe cele pe care eu le voi face în Viaţa mea,
Dar Tu ai fost Prima ce ai MÂNGÂIAT PRESCURA.
Ai SĂRUTAT-o apoi, devenind prin aceasta
CEREASCA MAMĂ a mea.

Tu, MAICA DOMNULUI, ***ai ales un Înger***
Şi cu Ochii în Lacrimi l-ai rugat...
– Te rog, ia această PRESCURĂ,
Du-o la SLUJIRE şi ***fii PĂZITORUL ei...***

Şi a dus Îngerul PRESCURA mea
La ALTARUL LITURGHISIRII,
Unde un Sfânt tocmai SLUJEA...
El a luat-o în Mâini, a privit-o lung,
A vrut s-o refuze de câteva ori,
Dar o Lacrimă i-a căzut pe ea...

„O, Sfântule ce ai luat PRESCURA mea,
Tu m-ai primit ca Fiu al tău, de-a pururea”.

*

Şi Sfântul ce mi-a ales PRESCURA
Începe LITURGHISIREA...
O ridică în SUS,
Unde o primeşte Însuşi DOMNUL HRISTOS,
În MÎINILE Sale DUMNEZEIEŞTI,
ZICÂND un CUVÂNT de TAINĂ,
La care Însuşi SFÂNTUL DUH vine
Şi ia PRESCURA în MÂINI
Cu un SUSPIN de MARE MILĂ...

– PĂRINTE DUMNEZEIESC,
Dăruieşte Fiinţă încă unui Suflet.
CUVÂNTUL Meu l-a Conceput
Şi SFÂNTUL DUH de asemenea,
Doar BINECUVÂNTAREA Ta să mai Fie
Ca o Nouă Fiinţă să Învie...

Și Sfântul Liturghisitor Taie AGNEŢUL din PRESCURĂ
Și din AGNEŢ curge SÂNGE
Pe care în POTIR Îl pune...
O, ce TAINĂ Înfricoșată,
AGNEŢUL *e plin de RĂNI,*
Cu dureri amare...
Sunt Rănile mele, din păcate moştenite,
Sunt Rănile mele, din păcatele pe care le voi face,
Care acum se prevăd şi se descoperă.
Şi Rănile acestea RĂNESC şi TRUPUL lui HRISTOS
Şi Curge SÂNGE DUMNEZEIESC
Ce se amestecă totodată cu Sângele meu
Şi în POTIRUL de TAINĂ
Se UNESC şi se-NRUDESC...

Aici, în POTIRUL de TAINĂ,
Iată, eu ca Suflet mă Nasc,
COPIL Nou Născut la Viaţă,
Ce, Înfricoşător, port TRUPUL lui HRISTOS
DEODATĂ cu EL ce poartă Trupul meu...
Ca o ÎNTRUPARE UNUL în ALTUL,
DEODATĂ Doi ce se Împletesc...

O , TAINĂ a LITURGHIEI VIEŢII!

FIUL lui DUMNEZEU, printr-un ANUME CUVÂNT
Sufletul meu l-ai Creat
PECETLUINDU-L cu acesta în adânc
Ca INIMĂ-CHIP al lui DUMNEZEU.

O, PREASFINTE DUHULE SFINTE,
O ANUME SUFLARE a Ta
S-a PECETLUIT şi mi-a pus în mişcare INIMA.

O, PĂRINTE absolut, BINECUVÂNTAREA Ta
ÎNTREITA PECETE a UNIT
Şi Noul meu Suflet s-a Zămislit.
Şi prin AGNEŢUL scos din PRESCURĂ,
SÂNGE de DUMNEZEU şi Sânge Creat,
Sufletul meu s-a Întrupat.

AGNEŢUL, IUBIRE ÎNTREITĂ de DUMNEZEU,
AGNEŢUL, Iubire şi de Creaţie,
AGNEŢUL, Iubirea BISERICII,
AGNEŢUL, Cer şi Pământ în UNIRE,
AGNEŢUL, Suflet şi Trup în ÎNRUDIRE,
AGNEŢUL, TAINĂ mai presus de Fire,
AGNEŢUL, TAINĂ de LITURGHIE,
AGNEŢUL, TAINA TAINELOR-EUHARISTIE.

*

Ce sunt eu, Noul Născut?
Sunt un Corp de Părinţi Zămislit
Ce are *Chipul de Creaţie*
Şi Înrudirea de Neam
Şi o Moştenire de Virtuţi şi de „păcate”,
În carne şi sânge adunate,
PRESCURA BISERICII Pământeşti.

Şi această PRESCURĂ are DESTIN să URCE la CER.
La CER unde este ***BISERICA de SUS,***
Unde să se Nască şi un Suflet.

Corpul este Pecetea Chipului de Jos,
Sufletul este Pecetea Chipului de SUS
Şi aşa o UNIRE de CER şi Pământ eu sunt.

Zămislirea Sufletului meu
Este printr-un ***CUVÂNT CREATOR***
Şi printr-o SUFLARE a SFÂNTULUI DUH
În a TATĂLUI BINECUVÂNTARE,
PECETEA CHIPULUI lui DUMNEZEU.

CUVÂNTUL este Chipul INIMII şi SÂNGELUI,
PRESCURII şi POTIRULUI,

Pământului şi Apei.
DUHUL este Chipul VIEŢII-RITUALULUI,
BINECUVÂNTAREA este Chipul Fiinţei.

Aşa Sufletul meu Nou Născut
Are PECETEA-ASEMĂNAREA de CUVÂNT,
Are VIAŢĂ-ASEMĂNAREA de DUH,
În UNIRE de BINECUVÂNTARE.

Şi DESTINUL Fiinţei mele Create
Este Viaţă de Pământ şi Viaţă de CER,
În CÂNTARE de CUVÂNT şi GLAS de DUH,
În EUHARISTIE-ÎMPĂRTĂŞIRE adunate.

***

MULŢUMESC Ţie, DOAMNE, că m-ai Creat,
Deşi ai văzut că nu merit VIAŢA.
Tu PRIMUL în JERTFA CRUCII m-ai luat,
MAICA DOMNULUI ca pe Fiul BISERICII m-a ÎNFIAT,
Un Înger a vrut să-mi fie Păzitor,
Şi un Sfânt mi s-a făcut OCROTITOR...
Şi jos nişte Părinţi şi un Neam
M-au făcut al TAINEI VIEŢII MOŞTENITOR.
SLAVĂ Ţie, DOAMNE, SLAVĂ Ţie,
TAINĂ de IUBIRE-EUHARISTIE.[243]

LAUDĂ Tuturor Sfinţilor

O, Sfinţilor ce Iubiţi pe DUMNEZEU
Şi nu vă lăsaţi robiţi de rău,
Ce vă arătaţi cu adevărat
Vrednici de Cel ce v-a Creat...

O, Sfinţilor de DUMNEZEU Iubitori,
Sunteţi şi voi tot ca noi pândiţi de slăbiciuni,
Dar CREDEŢI aşa de tare
În IUBIREA cea fără hotare,
Încât Firea se face PESTE-FIRE
Şi niciodată nu mai căderi din BINE.

[243] *Ibidem*, pp. 260-265.

O, Sfinţilor, voi sunteţi cei ce nu mai cădeţi din IUBIRE!
Dar MINUNEA cea mai mare
Este că în Sfinţirea voastră LUAŢI
Şi pe cei păcătoşi, ca să-i Mântuiţi...[244]

ÎNCHINĂCIUNE

Sfântul meu, Sfântul meu, mare este ***Credinţa ta***
Că şi eu mă voi Mântui!

Aşa de mult Crezi că mă voi lăsa de păcate,
Încât şi DUMNEZEU,
Pentru că ÎL Iubeşti şi EL te IUBEŞTE,
CREDE Credinţa ta.
Şi de aceea are atâta răbdare cu mine,
Că, după Dreptate, de mult aş fi vrednic de moarte...

O, Sfântul meu, Sfântul meu,
Ce DAR mare este să fii Sfânt,
Să ai Credinţa ce ***ÎNVIAZĂ şi pe cei din mormânt***.

***

O , MAICA DOMNULUI,
Tu eşti ÎMPĂRĂTEASA Sfinţilor,
În Tine DARUL Sfinţeniei este cât al tuturor.
Tu ai Născut pe IZVORUL Sfinţeniei,
Tu ai ţinut în Braţe pe FIUL lui DUMNEZEU
Care Te Învredniceşte să fii ***CHIPUL BISERICII,***
Cel mai Sfânt Chip al Făpturii,
MAMA Sfinţeniei din Cer şi de pe Pământ.[245]

[244] *Ibidem*, pp. 265-266.
[245] *Ibidem*, pp. 266-267.

AVVA şi Ucenicul

AVVA al meu, AVVA al meu,
Tu eşti ASEMĂNAREA HARULUI lui DUMNEZEU,
Eşti Asemănarea Acelui Sfânt
Prin DARUL căruia m-am Născut.

Prin tine DESCOPĂR pe Sfântul ce m-a PRIMIT
În Braţele sale când m-am Zămislit
Şi m-a făcut Fiul său.

AVVA al meu, în ***Icoana ta,***
DUMNEZEU şi Sfinţii şi Părinţii, împreună
Cu Cerul şi Pământul,
În ÎMPĂRTĂŞIRE de TAINĂ se ADUNĂ.

AVVA, Părintele meu,
Îngenunchez, sub BINECUVÂNTAREA ta stau.

Prin Mâinile tale Cerul se coboară,
Prin Chipul tău HARUL STRĂLUCEŞTE,
Prin CUVINTELE tale
Însuşi DUMNEZEU îmi VORBEŞTE.

AVVA al meu, ce DESTIN Sfânt
Este că te-am GĂSIT!
Fără tine, mult aş mai fi rătăcit
Fără Nădejdea Împlinirii şi Mântuirii...

AVVA al meu, AVVA al meu,
Tu eşti Sfântul meu PARACLIS,
Unde de şapte ori pe Zi
Îngenunchez cu pocăinţă,
Cu Nădejdea cea plină de Credinţă
Că şi eu mă voi Mântui.

Tot ce am şi eu ca Dar
Este din DUMNEZEIESCUL HAR,
Este din Moştenirea Părinţilor mei
Şi din Virtuţile Sfântului ce m-a Înfiat,
Este şi din Povăţuirea ta, AVVA Părinte,
Dar din DARUL Celor Sfinte.[246]

[246] *Ibidem*, pp. 267-268.

Părinţii, Sacralitatea lumii

ICOANELE ALTARULUI Cosmic
PATERNITATEA, Originea din Absolut

TATĂ, din CHIPUL tău m-am NĂSCUT
Şi eu, FIUL tău, îţi **MULŢUMESC**
Pentru acest DAR Absolut!

***

TATĂ, DAR total de Sine,
TATĂ, DAR-NAŞTERE de FIU,
TATĂ, VIAŢĂ dătătoare de VIAŢĂ,
TATĂ, ORIGINEA din Absolut.
O IUBIRE de TATĂL
IUBIRE GREA cât Absolutul![247]

Maternitatea, Absolutul Creaţiei

O, TAINA CHIPULUI de COPIL,
CHIP de DIVIN
Care în Braţele Lumii te ODIHNEŞTI!

***

O, CHIP de COPIL
CHIPUL TATĂLUI DEPLIN,
CHIPUL MAMEI-RAIULUI,
Însuşi CHIPUL VEŞNICIEI
În ODIHNĂ de DIVIN.[248]

***

O, Taină a Vieţii mele, să fiu deodată
CHIP de DIVIN şi Chip de Creaţie,
CHIP de TATĂL
Şi Chip de Copil
În ale MAMEI Braţe![249]

---

[247] *Ibidem*, p. 276.
[248] *Ibidem*, p. 280.
[249] *Ibidem*, p. 281.

***

TATĂL este **CHIPUL ORIGINII Absolute,**
MAMA este Chipul
Unei **„ANUME" ORIGINI,**
Chipul de **„CASĂ"**
Unde eu mă Nasc,
Chipul de **TEMPLU**
Unde *DIVINUL se Coboară*
În **„Mine a Doua Oară".**

O, MAMĂ, CASA-TEMPLU a Vieţii mele,
În care DIVINUL mă Creează şi pe Mine!
CASĂ-CHIPUL BISERICII SACRE,
Fără de care nimeni nu s-ar Naşte,
LOCAŞ unde Însuşi CHIPUL lui DUMNEZEU
Se face „CHIPUL FIULUI Său"!

MAMĂ, **CHIPUL SACRULUI Pământesc,**
MAMĂ, *CASA unde VINE*
DUMNEZEU în Lume
Creându-mă pe Mine,
Fiu şi Copil
Un *Întrupat DIVIN!*

O, MAMĂ, doar tu Cobori
CHIPUL lui DUMNEZEU în Lume!
O, MAMĂ, LOCAŞ de TAINĂ
Unde DUMNEZEU se ÎNTÂLNEŞTE
Cu Lumea pe care o Zideşte!
Dacă nu ai fi tu CHIP de MAMĂ,
CHIPUL Lumii de TAINĂ,
DUMNEZEU doar ar Crea
Dar nu s-ar ÎNTÂLNI cu Lumea Sa!

O, ICOANA cea mai SFÂNTĂ a Lumii,
MAMA de Creaţie
Ce are DIVINUL
Făcut COPIL în Braţe!

O, MAMĂ-ICOANĂ, în care şi eu
Sunt un Veşnic Copil,
Asemănarea CELUI DIVIN!

O, MAMĂ, **MÂINILE Tale**
Sunt PORŢILE VIEŢII,
Una DIVINĂ şi alta Pământească,
CER şi Lume
În *UNIRE Suprafirească!*[250]

***

O, CHIP de MAMĂ,
Tu *niciodată nu te poţi*
Preface în altceva,
Eşti Veşnicul Chip al Lumii!

În Tine, MAMĂ-Veşnicul Lumii,
Este şi *Veşnicul Chip de Copil,*
CHIPUL lui DUMNEZEU Coborât
Prin CHIPUL FIULUI Său
Ce COPIL S-a Făcut!

TATĂ, CHIP de CER,
MAMĂ, CHIP de Creaţie,
COPIL, CHIP de Rai,
CER şi Pământ
Ce se ţin în Braţe!

Nu este **CHIP mai SFÂNT**
Decât CHIPUL de ICOANĂ,
DIVIN în CHIP de COPIL
În Braţe de MAMĂ![251]

[250] *Ibidem*, pp. 281-282.
[251] *Ibidem*, p. 283.

O, ICOANA cea mai Sfântă a Lumii,
MAMA de Creaţie
Ce are DIVINUL
Făcut COPIL în Braţe!

***

O, FIUL lui DUMNEZEU,
Şi eu sunt un Fiu de Creaţie,
Şi *în FAŢA CHIPULUI Tău*
Care VINE în Lume
Pot sta şi eu.[252]

***

RUGĂCIUNEA, CHIP de FIU,
CHIP de-**NCHINĂCIUNE,**
Care îşi **ROSTEŞTE**
CEL mai **SACRU CHIP**
De **ORIGINE şi NUME,**
TATĂL, CHIPUL Absolut![253]

***

La fiecare Rugăciune
Parcă din NOU mă Nasc;
În CHIPUL de TATĂL
Mă REÎNTORC mereu
Şi din fiecare ÎNCHINĂCIUNE
Mă RENASC eu,
În Cântarea cea mai SACRĂ
A **Celui MAI MARE NUME.**

***

O, ICOANĂ,
În Tine sunt PORŢILE VIEŢII,
Una DIVINĂ şi alta Pământească,
Cer şi Lume
În **UNIRE** Suprafirească!

---

[252] *Ibidem*, p. 284.
[253] *Ibidem*, p. 285.

Este un **NUME Absolut**
Al TATĂLUI,
Este un **NUME Preascump**
Al FIULUI
Şi este un **NUME Preafrumos**
Al MAMEI,
O, **ICOANE de ALTAR**
În Vopselele de HAR!

Aici Aduc pe Părinţii mei,
Aduc şi pe Sfântul meu
Al cărui Nume îl port;
Aduc pe Îngerul Păzitor,
Mă aduc şi pe mine
Şi, cu adâncă ÎNCHINARE,
PĂRINTE DUMNEZEU, Te ROG,
FIULE DIVIN, PRIMEŞTE-mă,
DUHULE SFINTE, ai MILĂ,
Şi aşa se Roagă
Cu mine Lumea toată.[254]

MEMORII în Veşnicie – Sfinţii sunt Părinţii prin care se Creează Lumea

FIUL lui DUMNEZEU se adresează TATĂLUI DUMNEZEIESC:

Iată, PĂRINTE, o dată
Cu Prinosul meu de IUBIRE
Şi un *Chip de Creaţie,*
În care *EU mă Revărs pe Mine*
Şi prin Mine
Revărsarea Însăşi de Tine.

Eu sunt Însăşi IUBIREA Ta
Şi după CHIPUL acesta
Iată şi un *Chip de Iubire Creată,*
Ce te va Iubi pe Tine
Asemenea ca Mine.

[254] *Ibidem*, p. 286.

Tu, PĂRINTE, eşti
CHIPUL IUBIRII Absolute
Şi în FAŢA Ta
Doar tot un Chip de Iubire
Poate sta.

Iată pe Cei ce te vor Iubi,
Aceştia sunt *Fiii Iubirii Create,*
Acestora prin BINECUVÂNTAREA Ta
Dăruieşte-le Viaţă.

*

ŞI FIUL DIVIN aduce înainte
„CARTEA VIEŢII”.
DUMNEZEU TATĂL citeşte
Toate Numele Făpturilor...
Pe cele Bune şi Sfinte le lasă,
Pe cele „păcătoase” le şterge.

Şi Zice FIUL:
– PĂRINTE, *doar Sfinţii*
Pot, într-adevăr, fi Scrişi
În CARTEA VIEŢII.
Dar **Fiecare Sfânt**
Va fi un „Părinte de Creaţie”
Şi cum să „moară” Fiii lor,
Chiar dacă vor fi păcătoşi?

*

PĂRINTE, iată un *Chip de Creaţie*
În care Eu Însumi, FIUL Tău,
Mă Întrupez.

Dacă Eu, FIUL Tău,
Nu M-aş face şi un Chip de Făptură,
Creaţia nu ar fi posibilă.

Dar Eu, FIUL Tău,
„Înfrăţindu-Mă” cu Chipul Creat,
Iată, şi Lumea Te va avea
De asemenea pe Tine, PĂRINTE.

Eu sunt IUBIREA Absolută a Ta
Şi *Creaţia trebuie să fie „Asemenea”.*

Iată, PĂRINTE, **Lumea Creată**
Va fi o „Lume de Sfinţi”,
Chiar dacă la „umbra lor”
Vor mai fi şi „păcătoşi”.

Creaţia va avea şi „păcătoşi”,
Dar iată, **„peste” IUBIRE**
Va fi şi „JERTFA”
Ce va „ÎNVIA” pe cei morţi.

PĂRINTE, vor fi şi nevrednici de Viaţă,
Dar pentru aceşti „autolepădaţi”
Nu poate fi oprită
Viaţa atâtor Sfinţi.

Cântarea IUBIRII Tale, PĂRINTE,
Va fi şi Cântarea Lumii,
Pentru aceasta Lumea
Poate lua „Fiinţă”!

Și la Nașterea Fiecăruia se săvârșește TAINA ÎNFIERII.

*

La Naşterea mea,
FIUL lui DUMNEZEU,
Tu eşti PRIMUL
Care mă faci „Fratele Tău”
Şi această **ÎNFRĂŢIRE**
Este printr-o **RANĂ**,
Prin care Viaţă primesc.

De asemenea, PREASFÂNTUL DUH
Un Suspin a scos,
De **MILĂ** de adânc.

O, MAICA DOMNULUI
Un *Şiroi de Lacrimi* a Vărsat
Şi în *Braţele Sale m-a luat...*

Din mulţimea nenumărată de Îngeri
Văd un Chip întristat
Şi totuşi Zâmbitor,
Pe Îngerul meu Păzitor.

Şi dintre Sfinţi
Iată pe **„Unul”,**
Îl Recunosc după o Rană
Ce este şi în mine.
Şi acesta iese înainte:
– DOAMNE, eu am să-i fiu Părinte!

Şi Sfântul meu,
Credinţa Mântuirii mele
Ţi-o Crede însuşi DUMNEZEU!

*

Unirea unor Părinţi Pământeşti
Îmi **zămisleşte şi un „Locaş de lume”.**
Părinţii de pe Pământ
Îmi Dăruiesc **„Chipul de Creaţie”,**
Iar **Sfântul a cărui Asemănare voi fi**
Îmi Deschide „Chipul Vieţii”,
După care DUMNEZEU
Creează şi un **Anume Suflet al meu.**

Pe Sufletul meu
Este *PECETEA CHIPULUI lui DUMNEZEU,*
Este şi *Pecetea Părinţilor.*

O, FIUL lui DUMNEZEU,
Inima *mea este ASEMĂNAREA*
CUVÂNTULUI-CHIPULUI Tău!
O, PREASFINTE DUHULE SFINTE,
SUFLAREA Ta
Este Însăşi Viaţa!

O, DUMNEZEIESCULE PĂRINTE,
BINECUVÂNTAREA Ta
Este Însăşi Crearea mea!

*

Ce sunt eu, Făptura?
Un Chip de Creaţie,
O Înrudire de „neam lumesc”
Dar şi o Înrudire de Ceresc,
DESTIN de „coborâre”
ŞI DESTIN de URCARE,
Împletire Sfântă
Fără amestecare.

*

O, ce TAINĂ
Este Chipul Vieţii!
CHIP de DUMNEZEU
Şi în Chip de Lume,
Zugrăvire Sfântă
De ICOANĂ!

O, **Chip de Părinţi,**
Chip de Sfinţi,
DUMNEZEU şi Lume
Prin voi se-ntâlnesc
Şi **în Veşnicie**
A IUBIRII TAINĂ
Pururi îşi Vorbesc![255]

Avva şi Ucenicul

Avva al meu,
Tu eşti Asemănarea
HARULUI lui DUMNEZEU
Şi Asemănarea acelui Sfânt
Prin DARUL Căruia m-am Născut
Şi Fiul său m-a făcut.

Avva al meu, **în ICOANA Ta**
DUMNEZEU şi Sfinţii şi Părinţii,
Cu Cerul şi Pământul,
În ÎMPĂRTĂŞIRE de TAINĂ se adună.

[255] *Ibidem*, pp. 288-293.

Avva, Părintele meu,
În genunchi
Sub Binecuvântarea Ta stau!

Prin Mâinile Tale HARUL se coboară,
Prin Chipul Tău
Cerul strălucește,
Prin Cuvintele Tale
Însuşi DOMNUL IISUS îmi Vorbeşte.

Avva al meu,
Ce Destin Sfânt că te-am găsit!

Avva al meu,
Tu eşti Sfântul meu Paraclis,
Unde de şapte ori pe zi
Îngenunchez cu pocăinţă,
Cu Nădejdea de Credinţă
Că şi eu mă voi Mântui.

Tot ce am eu este DAR
Din DUMNEZEIESCUL HAR,
Din Moştenirea Părinţilor mei,
Din Virtuţile Sfântului Patron
Și din Povăţuirea Ta, Părinte,
DAR din DARUL Celor SFINTE![256]

Erosul lumii şi Erosul Spiritual

Chipul de Rai,
Chip de FIU DIVIN,
În Braţe de MAMĂ
Întrupat Copil.[257]

[256] *Ibidem*, pp. 295-296.
[257] *Ibidem*, p. 306.

VOLUMUL 9: MOȘUL din Carpați
(Neofit Pustnicul)

ORIGINI

MOISE[258]

Moise cu greu urcă pe Muntele Sinai. Nori cețoși i se aruncă în faţă.

– Am Auzit
GLASUL DOMNULUI,
De a cărui înfricoşare
Toate se pleacă...
Trebuie să Urc
Acest Munte
Cu post și Rugăciune
Ca să-L ÎNTÂLNESC...

Sunt aproape patruzeci de Zile
Şi puterile m-au lăsat...
De n-aş avea CHEMAREA Sa,
Aş muri într-o clipă...

DOMNUL mă aşteaptă
Sus pe Munte
Şi GLASUL Lui îmi este puterea,
GLASUL DOMNULUI
Dincolo de toate auzurile.
E aşa de tare
GLASUL DOMNULUI,
Ca un tunet zdrobitor,
De mi se opreşte respiraţia.

O, ce cutremurător
Este să Auzi
GLASUL DOMNULUI,
Toate celelalte
Parcă sunt Şoapte...

[258] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Moșul din Carpați*, Vol 9, București, Editura Platytera, 2013, pp. 11-14.

O, câtă Dorinţă
Este în INIMA mea
Să pot VEDEA şi FAŢA Lui...
Atunci orice idol
Ar cădea...

Hai, Urcă fără oprire în Sus,
În PUTEREA GLASULUI Său.
Acolo, umbrit de LUMINA Sa,
Ţi se va ARĂTA...

**

Moise pe Muntele Sinai, sub un Cer senin nepământesc.

– GLASUL DOMNULUI
Îmi este tot mai VIU în piept...
Până acum l-am auzit cu MINTEA,
De acum îl voi AUZI
FAŢĂ către FAŢĂ...

O străfulgerare orbitoare; Moise cade în genunchi.
O Siluetă foarte Luminoasă se opreşte în văzduh.

– Moise, primeşte
BINECUVÂNTAREA cea mai de SUS!

– DOAMNE, Spune-mi
NUMELE Tău,
Să-L Slăvesc în Veci.

– Cine poate Numi
NUMELE Meu fără să moară?...
Primeşte LEGĂMÂNTUL Meu,
TABLELE LEGII Sfinte,
Prin care Eu voi Coborî
Şi Poporul se va Urca la Mine,
În care GLASUL Meu
Se va Auzi
În INIMA Credincioşilor...

– DOAMNE, aceste TABLE
Vor fi TEMELIE
Şi cine va îndrăzni
Să calce LEGEA
Vrednic morţii va fi...

Dar, DOAMNE,
CHIPUL Tău
Trebuie să-l ARĂT
Poporului meu,
Ca să nu se mai închine
Niciodată la idolii păgâni...

Dă-ne CHIPUL Tău
Şi toţi idolii vor cădea...

– Moise, CHIPUL Meu
ALTCINEVA îl va DESCOPERI...
MESIA, Cel care va birui
Moartea...
Ţie deocamdată
Îţi voi Arăta
Umbra LUMINII Mele
Şi GLASUL Meu
Din TABLELE LEGII...

Un fulger orbitor. Moise cade ca mort. Un Înger îl ridică.

– Moise, mergi
Cu TABLELE LEGII Sfinte
Şi tot ce ai AUZIT de la DOMNUL
Spune Poporului Ales
Şi întregii Lumi!...

URMAŞII lui ZALMOXE[259]

*

Zalmoxe în port Dac, în Piramida Egipteană.

– Soarele Daciei m-a născut
Şi am fost trimis în Egipt
Cu o Mână de Pământ în Sân,
Ca ICOANĂ
A Fiinţei mele de adânc.

Intră marele Preot egiptean, îl priveşte pe Zalmoxe şi deodată se încruntă.

– Ce ai în Sân?...
Cum ai îndrăznit
Să aduci aici
SOARELE păgân?...

Către slujitori:
– Scoateţi-i INIMA din piept!

Slujitorii se reped la Zalmoxe şi-i scot INIMA însângerată.

– Nu te speria,
MINTEA îţi va fi INIMA Nouă.
INIMA ta de Pământ
Nu putea fi în Piramidă.
Pământul are nevoie de SOARE
Şi aici Soarele este MINTEA.
Zalmoxe, speriat şi revoltat:

– M-aţi orbit?...
De acum *voi Vedea doar în mine*;
Chiar Cerul îl voi face adâncul meu
Şi n-am să-i mai privesc niciodată
Albastrul său....

Marele Preot:

[259] Idem, pp. 14-23.

– Totul este Spirit
Pe care trebuie să-l Gândeşti
Cum şi el te Gândeşte!...
OCHII tăi de-acum
Sunt MINTEA!....

Zalmoxe:
– Voi nu ştiţi
Ce sunt OCHII de Ţărână
În care SOARELE răsare...

Marele Preot:
– SOARELE umbreşte MINTEA,
Noi în Piramidă
Vedem pe întuneric...
INIMA şi SOARELE
Nu pot fi în Piramidă,
De aceea aici le-ai pierdut...

Zalmoxe:
– O, INIMA mea,
SOARELE de Lut,
MINTEA v-a ucis...

Marele Preot:
– Noi ştim
De LUMINA din LĂUNTRU.

Zalmoxe:
– Vreau INIMA de Ţărână înapoi!...

Marele Preot:
– Degeaba...
Ţi s-a smuls INIMA din piept
Şi cu ea SOARELE,
De-acum MINTEA îţi va fi
Singura VEDERE...

Zalmoxe:
– Mă voi Reîntoarce

În Pământul meu Dac
Şi din Ţărâna lui
Voi recăpăta INIMA şi SOARELE...

O, Magul meu,
M-ai trimis în Egipt
Să-mi pierd INIMA
Şi să orbesc...

Plângeţi, Orbite goale,
Geme, Piept de nisip
În deşert şi dogoare!...

**

Zalmoxe în întunericul Piramidei egiptene.

– Orb, fără ICOANĂ la piept,
Visez răsărituri de SOARE;
Las corpul amorţit
Şi cu MINTEA
Umblu peste tot...

Îmi lipseşte însă DUHUL...

Aud Şoapta CHEMĂRII
Bătrânului meu Mag...
Dar cum mă voi întoarce orb,
Cum voi călăuzi
Neamul meu spre SOARE?...
Îmi curg lacrimi
Din Ochii seci...

Şi totuşi
Mă voi reîntoarce
În Pământul Dac
Şi cu o Mână de Ţărână
Îmi voi umple golul din piept,
Şi aşa, orb,
Mă voi reîntâlni
Cu Bătrânul meu Mag.

Iese din Piramidă şi se îndreaptă spre Dacia.

***

Zalmoxe, ajuns în Dacia, este recunoscut.

– Zalmoxe, ai venit!...
Buciumaţi din coarne de bouri
Să se audă:
S-a întors Zalmoxe,
Zalmoxe, Zalmoxe, Zalmoxe...
Ecouri, vuiet de mulţime.

– Zalmoxe, ce OCHI ai...
– Flămânzi de SOARE....
– Câtă adâncime...
– De orb ce Vede iarăşi...
– Câtă limpezime...
– Dar câtă arsură...
– Cât de puternici...
– Dar cât de-ngenuncheaţi...
– Cât de blânzi...
– Dar cât de mult au plâns...
– Cât de VĂZĂTORI...
– După orbire...
– Zalmoxe, de mult Bătrânul Mag te aşteaptă...

– Şi eu cât doresc
Să îi cad la Piept...

****

De departe se vede o peşteră; Zalmoxe urcă printre stânci împădurite.

Bătrânul Mag m-aşteaptă
Cu Barba de Albine
Jucăuşe-n SOARE...
Mă va mai recunoaşte?...

Glasul Magului:

– FIULE, hai vino,
Ziua şi noaptea
Ne-ncetat te Chem...

– O, PĂRINTE,
INIMA ta Mare
M-a readus...

– Plămada de Dac
Ţi-a fost scăparea.
Ţărâna acestui Pământ
Are în ea SOARELE.

Zalmoxe, ai schimbat
SOARELE şi INIMA
Cu MINTEA şi Zeii Egiptului?...

Noi, Dacii,
Nu avem Zei,
Avem ICOANA
UNIRII Cerului cu Pământul...

Spiritele căzute
Au despărţit
Pe cele de Sus de cele de Jos...
Şi aşa s-a schimbat
LUMINA cu întunericul
Şi toate au orbit...

Oare tu, Zalmoxe,
Ai înţeles Taina
VEDERII LUMINII
Prin Ochii de Pământ?...

Zalmoxe, te-am trimis în Egipt
Aşa cum este tradiţia,
Ca să înveţi
Deosebirea Minţii de DUH...
Acolo ai orbit
Ca să-ţi REAMINTEŞTI LUMINA
Care este UMBRA Cerului...

Zalmoxe, te-am trimis în Egipt
Precum am fost trimis şi eu,

Ca să te războieşti
Cu „marele orb”,
Ce este MINTEA de Cer
Ruptă de INIMA de Pământ...

Zalmoxe, ai înţeles
Că Taina Lumii
Este ICOANA UNIRII
Dintre CER şi Pământ,
Fără *învrăjbirea*
Cu *„întunericul”* dintre ele?...

MINTEA căzută din Cer
Se crede ea însăşi LUMINA...

Ai înţeles, Zalmoxe,
Că LUMINA este
Doar când CERUL
Se Întâlneşte cu Pământul?...

Ai înţeles că ICOANA
Este INIMA de Taină
Tocmai a LUMINII,
Întâlnirea CERULUI cu Pământul?...

Noi avem ICOANA ca INIMĂ,
Nu *MINTEA*
Ce se *preface în proprie lumină...*

Zeii Egiptului
Şi toţi Zeii celorlalţi
Sunt înveşmântaţi
În „lumina Minţii”.
Prin care capătă
Chipul de Zei...

MINTEA de CER
Fără Pământul de Jos
Se face „foc arzător”,
Pe care Prometeu
L-a coborât,

Fără să prevadă
Că va arde lumea...

Magul întinde Mâinile.

– Şi acum, Zalmoxe,
Să treci prin ultima probă...
Deschide Ochii mari
Şi priveşte în SOARE...

Zalmoxe, ezitând:
– N-am să orbesc din nou?...

Magul:
– Priveşte lung şi adânc
Şi spune ce VEZI...

Zalmoxe:
– Văd Lumea în SOARE,
Cum din Pieptul Lui Răsare,
SOARE Întrupat
Ce se face şi Pământ...
Văd şi un OCHI
Ce se opreşte în INIMA mea...
Iată cum VEDEREA
Unei LUMINI de CER
Mi se deschide...
O, ce străfulgerare,
Nu mai pot Privi,
Scoate-mă din SOARE...

Magul:
– Moaie-te-n LUMINA
FOCULUI PREASFÂNT
Ca s-o dai şi celorlalţi...

Magul îl îmbrăţişează pe Zalmoxe.

– FIUL meu,
De-acum te las pe Pământul Dac
PURTĂTORUL LUMINII...

Eu mă duc,
Fărâmă de Pământ,
Să mă Unesc cu Cerul...

Zalmoxe în exaltare:

– De acuma VĂD
Parcă cu TREI OCHI...
Părintele meu Mag,
A trebuit
Să rătăcesc prin ţări străine,
Dar tot aici,
Pe Pământul Strămoşesc,
Era „Marea TAINĂ”...

Magul în transfigurare:
– Zalmoxe, FIUL meu,
Îţi atârn la Piept
Şi OCHIUL INIMII mele,
Prin care vom VORBI
În Veşnicie...
Fii URMAŞUL Vrednic
Al MOŞULUI Dac,
NUMELE de TAINĂ
Al lui ZALMOXE,
ZEUL-MOŞ
Cel de TREI ori VĂZĂTOR...

Şi acum
Dă-mi o Mână de Pământ....

O străfulgerare, în care Magul dispare.

Zalmoxe, buimăcit:
– Ţi-a rămas Aşternutul de iarbă
Pe care îl mângâi
O dată cu SOARELE...
Maguleeeee!...
Ecouri multiple.

Ultimul URMAŞ al lui ZALMOXE, primul MUCENIC Dac Creştin[260]

*

Peste Dacia a trecut
Războiul greu cu Romanii
Şi străinii ostaşi
Peste tot veghează
Să nu se mai răscoale
Geto-Dacii neîmblânziţi,
Care nu vor să se supună
Decât Legii Străbune.

Marele Preot-Magul,
Urmaşul lui Zalmoxe,
Ce din Moşi-Strămoşi
Este „GLASUL CERULUI”,
Se zvoneşte că stă ascuns
Undeva în munţi...

Este Bătrân Magul,
Dar încă plin de Viaţă!...

După moartea Regelui Decebal,
Romanii îl căutau
Pe Marele Preot-Magul,
Care fugise
Prin sihăstrii ştiute
Doar de băştinaşi.

Într-un târziu l-au găsit
Travestit
Într-un ICONAR,
Purtător de ICOANĂ Creştină,
Cu MAMA-FECIOARĂ
Ce ţine în Braţe pe HRISTOS.

Când l-au lovit cu sabia,
Un foc străfulgerător

[260] *Ibidem*, pp. 24-34.

A ieşit din ICOANĂ
Şi aşa a scăpat.

Şi de aici
„Noua TAINĂ”,
Pe care Magul-Bătrânul,
Moşul-Urmaşul
Lui Zalmoxe,
Încearcă s-o arate
Geto-Dacilor,
Poporului său.

**

Răsculaţii Geto-Daci,
Urmaşii de Sânge
Ai Regelui Decebal,
Îl bănuiau pe Marele Mag
Că şi-a schimbat
Credinţa Strămoşească.

Şi într-o adunare
I-au cerut Magului
Ultimul cuvânt:
„Zalmoxe sau HRISTOS”!
Să se ştie
Ce „Înţelepciune”
Coboară din Cer,
Ca Poporul să urmeze
„Poruncile Divine”,
Fără de care Viaţa
Nu poate să fie.

Şi Moş-Magul
Cu plete de zăpadă,
Dar cu Ochii
Tineri şi albaştri
Ca văzduhul,
Le glăsui
Cu Limba Preoţească,
Ce îngenunchează
Orice altă vorbire:

– Poporul meu Iubit,
Ştiţi că din Moşi-Strămoşi
Înţelepciunea Cerului
S-a pogorât
Şi peste acest Pământ
Prin Chipul Magului-PREOT,
Al cărui NUME de Taină
Era ZALMOXE.

Din Neam în Neam
Moş-Magul
Lăsa pe un „Altul”
După Chipul şi Asemănarea sa
Şi „Glasul de SUS”
Niciodată nu lipsea.

Au trecut şi peste noi
Şi Zile bune şi rele,
Cu vicleşuguri între noi,
Cu duşmani din-afară,
Dar „PUTEREA de SUS”
Prin Magul de Jos
Le spulbera.

O, TAINĂ
A ZIDITORULUI Lumii!
EL a creat
Şi o „Iubire” de Făptură
Ce poate răspunde,
Ce se întruchipează
În zişi „ZEI” şi Înţelepţi
Şi în Chipul „PREOŢIEI Sacre”,
În care prin RITUAL
Cerul şi Pământul
Se Întâlnesc.

Cândva, au apărut
Şi „spiritele rele”
Şi „oameni ucigaşi”
Şi Viaţa se-mpărţi
Între LUMINĂ şi întuneric.

Lumea a căzut
Din Chipul Creat.

Dar ZIDITORUL
Nu putea lăsa
Chipul cel „stricat”.

Iată TAINA ce de-acum
Lumii se ARATĂ:
Însuşi EL din Cer
Pe Pământ VINE,
Ca nimeni
Să nu-l mai închipuie
În *Zei şi idoli*
Şi în *Înţelepţi*.

Iată, Poporul meu,
Ce trebuie să vă spun:
Eu, Magul-Urmaşul
Zeului-Moş
Al acestui Pământ,
Pe CEL ce este
Însuşi DUMNEZEU,
Care coboară din Cer
Şi se descoperă la FAŢĂ
Eu L-am CUNOSCUT
Şi L-am ÎNTÂLNIT
Şi i-am căzut
În genunchi la Picioare,
Şi EL mi-a pus
MÂNA pe Cap
Şi *Chipul meu de Mag*
S-a prefăcut în alt CHIP.

Aşa, Poporul meu,
De acum nu mai aveţi
Pe Magul-Bătrânul,
Ci pe PREOTUL lui HRISTOS.

O uşoară rumoare.

Un ostaş strigă:
– Trădare!
Cum se poate
Ca însăşi ORIGINEA acestui Neam,
Ce este PREOŢIA Divină,
Să fie batjocorită
De însuşi URMAŞUL-PREOTUL ce trebuie
S-o „CONTINUE” fără abatere.
Ce ne-ai făcut,
Bătrânule Mag?
Ne-ai stins „LUMINA
Strămoşescului SUFLET”,
Din care s-a Născut acest Neam
Și din care trebuie să se Nască
Fără oprire toţi URMAŞII.

Magul, cu glas tunător:
– Înțelege, Poporul meu,
Chiar ZALMOXE a lăsat cuvânt:
„Când va VENI
Însuşi DUMNEZEU pe Pământ”,
Chipul meu
Va trece în „ALT CHIP”,
Că eu sunt
Doar „umbra” acestuia.
Aşteptaţi „MAREA ZI”
Pe care s-o PRIMIŢI
Cu toate Inimile deschise,
Că „SUFLETUL acestui Neam”
Are deja „TAINA LUI”.
Pământul pe care noi
Îl luăm în Mână la moarte,
Este închipuirea
Plămadei
Dintre EL şi Lume.

Poporul meu,
Neamul nostru a „DUS”
Din Moşi-strămoşi
Pământ la Cer,
Din care DUMNEZEU

„TRUP” şi-a făcut.

RECUNOAŞTEŢI,
Poporul meu,
În CHIPUL lui HRISTOS
Şi Pământul
NEAMULULUI nostru.

Eu, Magul-PREOTUL
Acestui Neam,
Am ÎMPLINIT
PORUNCA lui ZALMOXE.

***

Ostaşul:
– Vasăzică te-ai Creştinat ...!?
Se vorbeşte
Că un Apostol
Al lui HRISTOS
A venit şi în Dacia noastră
Şi tu însuţi,
Marele Mag, l-ai Primit,
Şi din „Peştera de Taină”
A lui ZALMOXE
Ai făcut BISERICĂ...

Bătrânule-Mag,
Va trebui să mori
Pentru această schimbare
De Credinţă...

Lasă-ne în schimb
Un „URMAŞ”,
Un „Alt Mag”,
Ca să nu rămână Pământul nostru
Fără „Legătura” cu Cerul.

Bătrânul Mag:
– Poporul meu Iubit,
Eu nu te-am trădat
Şi nici nu am schimbat Credinţa,
Ci am „ÎMPLINIT-o”

În CHIPUL ei
Mult aşteptat.

Apostolul lui HRISTOS, Andrei,
Într-adevăr a fost la noi
Şi ne-a ADUS
CHIPUL Lui HRISTOS,
În FAŢA căruia
Eu, Chipul lui ZALMOXE,
Am Îngenuncheat
Şi am dezbrăcat
„Haina de Mag”
Şi am primit
„HAINA NOUĂ”
De „PREOT al lui HRISTOS”.

Ostaşul, tot mai insistent:
– Magule, trebuie să mori
Pentru această schimbare!...
Înainte, însă,
Lasă-ne un „Urmaş de Mag”...

Bătrânul Mag:
– Poporul meu Iubit,
Mă supun „Judecăţii”...
Alegeţi trei ostaşi
Care legaţi la ochi
Să mă arunce între Suliţe,
Aşa cum este tradiţia
Trimiterii
Solului lui ZALMOXE.
Şi dacă voi fi „PRIMIT”
Între Suliţe,
Înseamnă că voi „MERGE”
Până la ZALMOXE,
Căruia îi voi „DUCE”
„HAINA de Creştin”
În locul celei de Mag,
„HAINA Sufletului Dac”,
Care începe
O „NOUĂ NAŞTERE”

De „VIAŢĂ Nemuritoare”,
Aşa cum a „CREZUT”
Din Moşi-Strămoşi
Că se va „ÎMPLINI”
Şi această „MARE ZI”.

O, cât se va „Bucura”
ZALMOXE
Când va lua
„HAINA Lui HRISTOS”,
Ce are în ea
Şi „Ţesătura”
Acestui Pământ.

Mai mulţi ostaşi daci:
– Bătrânule Mag,
Ne înfricoşezi
Cu „NOUL CHIP” Creştin!...

Noi încă nu înţelegem
TAINA aceasta...

Magul:
– Poporul meu Iubit,
Va veni vremea
Când veţi „AUZI”
Din Sufletul însuşi
„GLASUL lui HRISTOS”
Şi atunci veţi „Mărturisi”
„NOUA Credinţă”
Ca pe ÎMPLINIREA
Credinţei noastre Strămoşeşti.

Acum a Crescut
„Plămada” acestui Pământ
Şi iată, aşa cum se cade,
Eu, Magul-Preotul,
O să fac primul „BOTEZ”
Al „VIEŢII Făgăduite”.

De acum, Poporul meu,
Veţi avea pe „URMAŞUL
PREOTULUI lui HRISTOS”.

Eu, Magul,
Ultimul Urmaş al lui Zalmoxe,
Am devenit
„Primul PREOT al lui HRISTOS”,
Chip pe care îl voi proba
Cu însăşi „JERTFIREA mea”,
Ce nu mai este „moarte”,
Ci „VIAŢĂ Nemuritoare”.

ÎI voi „DUCE” lui ZALMOXE
„Pământul Dac Creştinat”
Şi această „Mână de Pământ”
Va fi „ÎNCEPUTUL
NAŞTERII mult aşteptate”.

Ostaşii Daci:
– Cine este „NOUL PREOT”
Care îţi va „URMA”?

Magul:
– Va fi Numit ANDREI,
După Numele Apostolului
Ce ni L-a ADUS
Pe HRISTOS.
Eu însumi am Noul Nume
Tot de Andrei,
În locul celui de Zalmoxe.

Şi acum săvârşiţi
Ritualul „Solului lui ZALMOXE”.

Trei ostaşi legaţi la ochi îl aruncă pe Mag între Suliţe. Cade direct pe ele, semnul „Primirii Solului lui Zalmoxe”. Rumoare dinspre mulţimea înfricoşată. „Urmaşul” Magului, un PREOT-Arhiereu între două vârste, scoate Trupul Magului dintre Suliţe şi-l pune pe o „Masă”. Mulţimea trece prin faţa ei şi se atinge de Magul mort. Se aude un plânset reţinut şi totodată o „Cântare liturgică”.

– Magule,
Ultimul URMAŞ al lui Zalmoxe,
Te-ai făcut
Primul MUCENIC Dac Creştin!
„Sângele tău Sfinţit”
A „RIDICAT acest PĂmânt”
La Cer,
Care s-a făcut
„HAINA lui ZALMOXE”,
Ce de acum
Nu va mai fi „Zeu şi Înţelept”,
Ci PREOTUL lui HRISTOS.

Doar HRISTOS
Este ADEVĂRATUL
ŞI UNICUL DUMNEZEU
Al Cerului şi al Pământului.

MOŞUL, Rememorarea ORIGINILOR. PE URME FILOCALICE

Avva şi Ucenicul

Moş-Avva al meu,
Tu eşti Asemănarea
HARULUI lui DUMNEZEU
Şi Asemănarea acelui Sfânt
Prin DARUL Căruia m-am Născut
Şi Fiul său m-a făcut.

Avva al meu, în ICOANA Ta
DUMNEZEU şi Sfinţii şi Părinţii,
Cu Cerul şi Pământul,
În ÎMPĂRTĂŞIRE de TAINĂ
Se adună.

Avva, Părintele meu,
În genunchi
Sub Binecuvântarea Ta stau!

Prin Mâinile Tale
HARUL se coboară,
Prin Chipul Tău
Cerul străluceşte,
Prin Cuvintele Tale
Însuşi DOMNUL IISUS îmi Vorbeşte.

Avva al meu,
Ce Destin Sfânt că te-am găsit!

Avva al meu,
Tu eşti Sfântul meu Paraclis
Unde de şapte ori pe zi
Îngenunchez cu pocăinţă
Cu Nădejdea de Credinţă
Că şi eu mă voi Mântui.

Tot ce am eu este DAR
Din Povăţuirea Ta, Părinte,
DAR din DARUL Celor SFINTE!

„Moş-Avva, fă-mă şi pe mine
un Urmaş al DUHULUI
Pustnicului NEOFIT Carpatinul”.[261]

[261] *Ibidem*, pp. 76-77.

TAINA Tainelor[262]

*

O, TAINĂ
Ce prin Taină se descoperă!

Cine poate spune
Ce-i DUMNEZEIREA?

Nouă ni se-arată
Ca IUBIREA,
Ce este TREIMEA.

Absolutul este
TATĂL DUMNEZEU,
Care NAŞTE pe FIUL
Şi PURCEDE
Pe SFÂNTUL DUH.

TATĂL e Izvorul,
FIUL este Apa,
Curgerea e DUHUL.

În Sine DUMNEZEIREA
Este IUBIREA
TATĂLUI ce NAŞTE
Pe FIUL,
În totodată
PURCEDEREA SFÂNTULUI DUH.

TATĂL se Revarsă
În FIUL Întreg
Şi Curge de-asemeni
Egal în DUHUL.

FIUL e IUBIREA
Care se DESCHIDE,
DRAGOSTEA e DUHUL
Ce face IUBIREA
Să nu se TERMINE.

---

[262] *Ibidem*, pp. 81-84.

O, IUBIRE
Ce ești CHIPUL TAINEI
De TREIME!

FIUL Poartă
A TATĂLUI IUBIRE
Și o face IUBIRE de FIU;
DUHUL Strânge
În Sine IUBIREA
Și o face DRAGOSTE de DUH.

Dar FIECARE
TREIMEA o are
În Sine deodată
Neamestecată.

În DRAGOSTEA de DUH
E a TATĂLUI IUBIRE
Către FIUL
În UNIRE,
Pe care o Strânge și-o face
DRAGOSTEA de DUH,
În care deodată
Și FIUL și TATĂL Sunt
Și DUHUL este
Întreg și Egal
În TATĂL și FIUL.

FIUL Poartă
A TATĂLUI IUBIRE
Și totodată
Pe a DRAGOSTEI de DUH,
Deodată TREIME.

O, CHIP de FIU
În care ÎNVĂPĂIAZĂ DUHUL
Și se Arată TATĂL!

O, CHIP de DUH
În care TATĂL CURGE
Și FIUL se REÎNTOARCE.

IUBIREA de TATĂ
Este pentru FIU;
DRAGOSTEA de DUHUL
Este tot pentru FIU,
De aceea DUHUL
Pe FIUL GLĂSUIEȘTE,
În care şi TATĂL
Se SĂLĂȘLUIEȘTE.

O, IUBIRE,
TAINĂ de TREIME,
Care este
În ARĂTAREA
IUBIRII de FIU,
Pe care DUHUL o REVARSĂ!

În DUMNEZEIRE
TATĂL şi DUHUL
Sunt IUBIREA pentru FIUL,
Şi FIUL este
ARĂTAREA TAINEI
De IUBIRE,
Ce este CHIP de TREIME.

DUMNEZEIREA
Nimeni nu o poate vedea
Decât prin CHIPUL
UNICULUI FIU,
Prin care TATĂL şi DUHUL
Ni se-MPĂRTĂȘESC.

**

– PĂRINTE, Eu, FIUL Tău absolut,
Eu, CHIPUL Tău de CUVÂNT,
Iată îţi aduc un DAR,
O „CARTE” în care Cânt
Şi într-o „Limbă de Creaţie”
IUBIREA Mea, ce se Cuvine
Ţie să se ÎNCHINE.

Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ.[263]

[263] *Ibidem*, p. 84.

***

La început
Spaţiul *n-a existat,*
El s-a născut
Din CUVÂNTUL CREATOR,
Pe care LOGOSUL DIVIN
L-a SCRIS
Într-o CARTE cât o Lume,
Cer şi Pământ.

Din CARTEA DIVINĂ
Curge o APĂ Vie
Şi iese LUMINA,
Din care se va Naşte Lumea.

Şi CARTEA mai întâi
Este pusă într-un ALTAR de Cer,
Unde se creează
Lumea Îngerilor,
Urmând să se facă
Şi ALTARUL Pământesc,
Unde CARTEA
Se va DESCHIDE din Peceţi.

Doar pe ALTARUL Pământesc
Se va CITI CARTEA.[264]

Creaţia, Cosmogonie şi Cosmologie

Iată, PĂRINTE,
IUBIREA mea de FIU
Şi într-un Chip de Cântare
De Iubire de Creaţie.[265]

[264] *Ibidem*, pp. 84-85.
[265] *Ibidem*, p. 86.

Pre-Creaţia[266]

Într-o Zi fără timp în DUMNEZEIRE
FIUL, ca Răspuns de IUBIRE,
Împreună cu DUHUL SFÂNT
Aduc TATĂLUI DUMNEZEU
Un PRINOS de MULŢUMIRE.
– Veşnicule PĂRINTE,
Primeşte această Dăruire,
Ale Tale dintru ale Tale,
Ţi-aducem Înainte.

Şi TATĂL Priveşte...
Vede încă o Iubire
De Creaţie.

Şi Vede pe FIUL Său
În toată Creaţia,
Ca IUBIRE şi JERTFĂ,
IUBIRE NEMURITOARE
Şi JERTFĂ Iertătoare...

– PRIMEŞTE CHIPUL IUBIRII,
E CHIPUL Tău, PĂRINTE!

Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ!
– Fie!

– PĂRINTE,
Am să Mă ÎNTRUPEZ EU Însumi
În Chip de Creaţie,
Ca prin Mine
Să se Nască toţi Fiii de Creaţie.
Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ!

[266] *Ibidem*, p. 105.

ICONICUL MAMEI

PĂRINTE, Zice FIUL,
Iată Iubirea Lumii.

Şi Vede TATĂL DUMNEZEU
*Chipul de **MAMĂ Creată***
Cu Însuşi FIUL Său în Braţe.
Şi în Faţa acestei ICOANE
EL BINECUVÂNTEAZĂ
Şi Lumea ia Fiinţă,
Şi Lumea se Creează.

***

FIUL Zice:
– PĂRINTE, este un Chip Sfânt
Care nu va păcătui,
Care va Iubi fără pată
Şi această ASEMĂNARE cu Noi
Poate face să „Existe" Creaţia.
Şi această Sacralitate este
CHIPUL de MAMĂ,
A Lumii ICOANĂ.

Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ
Şi Creaţia Fiinţează.[267]

DIVIN şi Creaţie

– PĂRINTE, Eu sunt FIUL Tău Absolut,
Şi iată-mă tot Eu
Şi ca Fiu de Creaţie.
Eu Te am în Mine pe Tine
Şi în Chipul de Fiu de Creaţie
Eu Te Rememorez pe Tine,
Ale Tale dintru ale Tale
Fiind tot ce poate să Fie.

[267] *Ibidem*, p. 108.

Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ,
Şi Creaţia se Fiinţează.[268]

LOGOSUL DIVIN Creează mai întâi Fiinţa de Creaţie

O, Taină,
Tu mai întâi mi-ai Creat Chipul
În care Tu Te-ai Îmbrăcat,
Şi din CHIPUL Tău
UNIT cu Chipul Meu
Sufletul Meu apoi l-ai Creat.

Sufletul Meu Creat, DOAMNE,
„Seamănă" cu CHIPUL Tău
„Cel Îmbrăcat cu Chipul Meu",
Chip pe care Tu *mi l-ai DĂRUIT*
Şi pe Suflet l-*ai PECETLUIT*.

Şi *va trebui*
Ca Chipul Sufletului Meu
Să fie în „Asemănare"
Cu ICOANA CHIPULUI Tău,
Şi Eu să mă ÎMBRAC cu Tine,
CHIP de VORBIRE ŞI TAINICĂ IUBIRE
În Absolut.

Eu *sunt mai întâi*
Un CUVÂNT de-al Tău,
ÎNSCRIS în Tine, CARTEA VIEŢII.

BATE în Fiinţa mea CUVÂNTUL DIVIN.

O, *Taină a ROSTIRII*, a NAŞTERII!
Tu m-ai ROSTIT pe Mine
Şi Eu Te Rostesc pe Tine,

Şi când voi ajunge să AUD ROSTIREA
Din care m-am Născut,

[268] *Ibidem*, p. 133.

Atunci şi eu, IISUSE, *mă voi face*
Cu Tine „Acelaşi TRUP”.

Tu, DOAMNE, mai întâi Te Îmbraci
În toate Chipurile Create
Şi această Înfăţişare
Apoi o faci Făpturi Individuale.[269]

***

Ce e de mirare
Că DUMNEZEU poate să IUBEASCĂ
Până dă „pe-afară”
Şi într-o Creaţie ?
Sau că *de asemeni*
Şi o „Iubire de Chip de Făptură”
Poate să „iasă din a ei măsură”
Până-n NECUPRINSUL
Dincolo de sine.

***

La ce Taină să mă opresc,
La DIVINUL ce Creează Chipul Lumii
Sau la Chipul Creat ce Naşte
UNIREA DIVINULUI în deodată
CHIP CERESC şi Pământesc!?[270]

MAREA AŞTEPTARE Cosmică

După cele Şase Zile de Creaţie
DUMNEZEU S-a Odihnit,
Că a Creat tot ce se poate Crea,
Şi *nu mai era de făcut nimic.*

S-a săvârşit Hexameronul Creaţiei.

Acum este *„rândul”* Creaţiei
Să facă şi ea
„Ceva” pentru DUMNEZEU,

[269] *Ibidem*, pp. 144-145.
[270] *Ibidem*, p. 146.

Şi aceasta *este a Doua TAINĂ,*
Hexameronul EUHARISTIC.

DUMNEZEU ţine
Lumea în BRAŢE,
Este ICOANA Nevăzută,
DUMNEZEU fiind dincolo de Creaţie.

Mai este şi ICOANA Văzută,
Creaţia ţinând
Pe DUMNEZEU în Braţe.

În Cerul Îngerilor se ştia
De TAINA ICOANEI Văzute,
Şi această Venire a lui MESIA
Cu mare dorire se aştepta.

În Cerul Îngerilor era
Templul Ceresc
Cu ALTARUL de TAINĂ închis,
Şi Vederea lui DUMNEZEU era
Prin PERDEAUA STRĂVEZIE,
Aşteptându-se să se Deschidă,
DUMNEZEU să Se Arate la FAŢĂ.

Pe Pământ era Raiul,
Unde de asemenea se ştia
De Venirea lui MESIA,
Că în Rai DUMNEZEU
Se Arăta
Învăluit într-o „umbră”,
Ce FAŢA îi acoperea.

Cerul şi Pământul Cântau
Această TAINĂ Minunată.[271]

[271] *Ibidem*, pp. 147-148.

OMUL

La ce Taină să mă opresc,
La DIVINUL ce Creează Chipul Lumii
Sau la Chipul Creat ce Naşte
UNIREA DIVINULUI în deodată
CHIP CERESC şi Pământesc!?[272]

INIMA, TAINĂ şi GRĂIRE

INIMA DUMNEZEIRII
Eşti, FIUL lui DUMNEZEU,
Care o Dăruieşti lumii,
PÂINEA IUBIRII,
Însuşi CHIPUL Tău.

INIMA DUMNEZEIASCĂ
Nu putea să-ncapă
Decât într-o altă
INIMĂ de Taină
Mare cât o Lume,
Inima de MAMĂ,
Al IUBIRII CHIP
Prefăcut în Trup.

INIMĂ DUMNEZEIASCĂ,
CHIPUL lui HRISTOS,
INIMĂ cât Absolutul,
Curgi în Revărsare,
SÂNGE-mpărtăşire,
POTIR de IUBIRE.

BUCURĂ-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
CHIPUL MAICII DOMNULUI.

Şi peste INIMĂ
Încă o TAINĂ mai este,

---

[272] *Ibidem*, p. 168.

DUHUL care BATE
Fără de oprire,
DRAGOSTEA în Amintire.[273]

INIMA, Înfăţişarea PERSOANEI

Fiecare suntem INIMA din noi
În Înfăţişare.

Inima de *Suflet, Inima de Corp,*
Fac un „singur" Trup.

IISUSE, Inima mea
Doreşte Întâlnirea cu INIMA Ta
În INIMA POTIR,
Unde DUMNEZEU şi Făptură
Sunt un „Singur TRUP".[274]

ÎNTÂLNIREA în INIMĂ

În Inima mea de lut
Cobor Mintea mea trupească
Şi în Unire de „Gest"
Chem NUMELE Tău, IISUSE,
Ca, Venind Tu,
Inima şi Mintea să se facă
Prescură în care
Tu să Liturghiseşti
TRUPUL Tău, INIMA IUBIRII
De DUMNEZEU pentru Lume.
Şi aşa, Mintea şi Inima mea
Să fie Potir de Făptură,
Pe care să-l UMPLI
Cu SÂNGELE Tău DUMNEZEIESC.

Inima mea Pământească
Să Întrupeze INIMA Ta, IISUSE,
Peste care SUFLAREA SFÂNTULUI DUH fiind,

[273] *Ibidem*, pp. 182-183.
[274] *Ibidem*, p. 189.

S-o Prefacă
În DUMNEZEIESCUL TRUP.
Şi aşa şi eu cu Tine
Să fiu un „Singur TRUP”,
INIMĂ de TAINĂ
În care eu, IISUSE,
Te Întipăresc în Fiinţa mea
Precum şi Tu te ÎNTIPĂREŞTI,
ICOANĂ în care
DUMNEZEU şi Făptură
Sunt deodată ÎMPREUNĂ.

În GESTUL ICONIC de INIMĂ
Mintea uimită doar privește
Şi inima la fel,
Tu, IISUSE, fiind Acela care
CURGI cu SÂNGELE DIVIN,
Şi SFÂNTUL DUH Bate
În GRĂIRE de TAINĂ.

Nu te opri
În Minte sau în Inima de carne,
Nici în Inima de Suflet,
Ci în INIMA de TAINĂ,
INIMA ICOANĂ,
RITUAL de Liturghie,
POTIR şi ÎMPĂRTĂŞIRE,
Peste care este SFÂNTUL DUH
Şi a TATĂLUI
Absolută BINECUVÂNTARE.

INIMA are Trei Tărâmuri,
ÎMPĂRĂŢIA lui DUMNEZEU,
Tărâmul de Cer şi de Pământ,
CHIP de POMUL VIEŢII
În mijloc de Rai.

Prin păcat am pierdut
Şi POMUL VIEŢII
Şi Unirea de Rai
Şi am rămas cu „pomul morţii”,
Inimă de Suflet oarbă,

Minte şi Inimă de Corp, la fel,
Un Trup gol pe care
Stă „şarpele”
Cu „limbile lui de otravă”.

Dă „jos” şarpele
Şi fă-ţi Trupul CRUCE,
GEST de INIMĂ
Ce-şi reaminteşte CHIPUL.

Mintea şi Inima în GESTUL
ÎNCHINĂRII,
Cu NUMELE de ICOANĂ
Al Tău, IISUSE,
Vor Reprimi INIMA de TAINĂ.[275]

Liturghia Iubirii

„La Început a fost
CUVÂNTUL-LITURGHIA”.
În ne-nceput a fost IUBIREA
Cu Taina Sa, TREIMEA,
Ce este NAŞTEREA-CUVÂNTUL,
Ce este LITURGHIA.

Înghenunchează în FAŢA
ICOANEI DUMNEZEIEȘTI
Ce este LITURGHIA IUBIRII,
CHIPUL DOMNULUI HRISTOS.

Descalţă-te de toate „afară”,
Pleacă-ţi Fruntea dincolo
De „podeaua de carne”,
Intră în Biserica-Bethleem
Unde MIELUL Cel de SUS
Se face şi Liturghie Pământească,
Ca Lumea să se Nască.

BATE INIMA
LITURGHIEI în DUMNEZEU,

[275] *Ibidem*, pp. 191-193.

Bate şi în Cer şi pe Pământ,
ACEEAŞI INIMĂ HRISTOS
De SUS şi de Jos.

Cine poate împiedica IUBIREA,
Cine-i poate pune hotar?...[276]

***

Înfricoşată este Taina Creaţiei,
Că Tu Însuţi o Liturghiseşti;
Tu Însuţi Te ÎNTRUPEZI
Şi Lumea întreagă
O faci TRUPUL Tău,
Prin care şi noi putem URCA
Până în DUMNEZEU.

Şi eu şi fiecare suntem
Un CHIP de Liturghie,
Un Anume CUVÂNT-IUBIRE,
CHIP în Veşnicie.

Şi Fiecare suntem
Chip de Creaţie
Şi CHIP al lui DUMNEZEU
Care Se ÎNTÂLNESC
Doar în CHIPUL Liturgic al Tău.

Doar în acest CHIP mă Regăsesc
În ÎNTÂLNIREA cu Tine,
În CHIPUL Tău de Liturghie,
TAINĂ negrăită de IUBIRE.

Niciodată nu se opreşte
LITURGHIA IUBIRII,
De aceea este „INIMA NEMURIRII”,
INIMA în Bătaie neîncetată
Care nu încetează nicodată.

IISUSE, Bate INIMA TA

[276] *Ibidem*, pp. 217-218.

În DUMNEZEU,
În Cer şi pe Pământ,
În toate Inimile Lumii Bate,
POTIR cu SÂNGE
De DUMNEZEU şi de Creaţie,
Care mereu în LITURGHIE se fac EUHARISTIE.

DOAMNE IISUSE, Vin şi eu
La ALTARUL LITURGHIEI Tale,
Unde mă aduc ca pe o „Prescură”,
Pe care să o LITURGHISEŞTI.

De puţina mea Iubire nu te scârbi.
Tu m-ai Creat din IUBIREA Ta
Şi CHIPUL IUBIRII S-a Pecetluit
În Veşnicie pe Fiinţa mea.
Şi Această PECETE fă-o JERTFELNIC
Pe care mereu LITURGHISEŞTI
Şi în Fiinţa mea Te Întrupezi.

Eu sunt căzut din Iubire
Prin multe păcate
Şi zac în prăpastie de moarte,
Dar, DOAMNE,
Primeşte-mă ca pe o Prescură
Din care fă LITURGHIE
Şi *„Toarnă” în POTIRUL Tău*
Şi o „picătură” de Sânge de-al meu,
Ca IUBIREA Ta şi a mea
Iarăşi să se ÎNTÂLNEASCĂ.

Tu mereu, DOAMNE,
Ne Naşti din IUBIREA Ta
ŞI Creaţia Te Naşte
Neîncetat de asemenea
Şi IUBIREA ÎNTÂLNITĂ
Se face EUHARISTIE,
PÂINE de Cer şi de Pământ,
CUVÂNTUL ce TRUP S-a făcut.

DUMNEZEIASCA PÂINE-HRISTOS,
DUMNEZEU şi Creaţie în UNIRE,
Iată ICOANA ce nu este idol,
În care şi Lumea
Şi Însuşi DUMNEZEU
Deodată se ÎNCHINĂ.

Tu, DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
FIUL lui DUMNEZEU
Şi Fiu de Creaţie,
Din LITURGHIA IUBIRII
Naşti Biserica-MAMA Lumii,
Creaţia cu DUMNEZEU în Braţe.

O, IUBIRE a lui DUMNEZEU Înfricoşată,
Cum Te faci şi Chip de Făptură
Ca şi Lumea să primească
DIVINA Măsură!

O, DUMNEZEU ÎNTRUPAT
Ca şi Lumea să URCE în DUMNEZEU,
DOUĂ IUBIRI ce S-au Găsit
„Peste prăpastia de Absolut”.

De aceea niciodată
Nu se opreşte LITURGHIA IUBIRII,
INIMA Nemuririi.

Dacă vreodată LITURGHIA s-ar opri,
Dintr-o dată „toate ar pieri”.

IUBIREA este
Necontenita LITURGHISIRE,
Este Nesfârşita NAŞTERE de Sine,
IUBIREA este „Absolutul RITUAL”
Ce Se face EUHARISTIE-DAR.

Ce este mai Minunat,
DIVINUL ÎNTRUPAT,
Sau *IEŞIREA Făpturii „peste” Sine*
În DIVINUL

Dincolo de orice Chip Creat?
DIVINUL făcut Trup este HRISTOS,
„Peste" Trup este DUHUL SFÂNT,
Care fără despărţire
Deodată şi UNA Sunt.
HRISTOS face DIVINUL
TRUP de ÎMPĂRTĂŞIRE,
SFÂNTUL DUH face TRUPUL
CHIP-DUMNEZEIRE,
HRISTOS şi SFÂNTUL DUH,
A BISERICII LITURGHISIRE.

Un ANUME CUVÂNT al Tău
A *Creat un Anume Suflet* al meu,
Şi cele Două Chipuri stau
Faţă în Faţă,
Aceasta fiind a mea Viaţă,
Să mă Văd în Tine
Chip şi Asemănare
Fără amestecare.

Eu sunt mai Întâi
Un CUVÂNT de-al Tău,
Înscris în Tine, CARTEA VIEŢII,
Pe care apoi îl ROSTEŞTI
Şi *mie mi-l Dăruieşti*.

BATE în Fiinţa mea
CUVÂNTUL DIVIN,
INIMĂ de DUMNEZEU.

Şi când pe acesta Îl Aud
Şi Inima mea
Răspunde Asemenea.

O, Taină a ROSTIRII,
Taina NAŞTERII!

Tu m-ai ROSTIT pe mine
Şi eu Te Rostesc pe Tine!

Când *voi ajunge să AUD ROSTIREA*
Din care m-am Născut,
Atunci şi eu, IISUSE, mă voi face
Cu Tine „ACELAŞI TRUP”.

DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
ICOANA din Cer şi de pe Pământ,
Tu eşti CHIPUL
Prin care toate s-au făcut
Taina DUMNEZEIRII
Este Taina NAŞTERII Tale
Din TATĂL Cel fără început.
Și Taina Lumii
Este tot Naşterea Ta
Şi într-un Chip de Făptură,
DUMNEZEU şi Creaţie
În aceeaşi măsură.

CHIPUL TATĂLUI DUMNEZEU
Este dincolo de Vederea noastră,
Dar CHIPUL tău de FIU
Ne Deschide şi nouă
O Tainică Fereastră.

O, CHIP de ICOANĂ
De DUMNEZEU şi de Creaţie,
De Cer şi de Pământ,
CHIP şi ASEMĂNARE,
Ţie se Cuvine
ÎNCHINARE.

DUMNEZEIREA Deschide
UŞA spre Lume
Prin CHIPUL FIULUI Său,
Și Lumea deschide şi ea o Uşă
Prin care se VEDE DUMNEZEU,
Chipul MAMEI FECIOARE
Cu PRUNCUL DIVIN în Braţe,
TAINA Icoanei de Creaţie.

Acestei ICOANE se ÎNCHINĂ

Şi Cer şi Pământ deodată
Şi prin ea se ÎNTÂLNESC
Toate laolaltă.[277]

***

Bucură-Te, UŞA dintre
DIVIN şi Făptură,
Bucură-Te, Puntea dintre
Cer şi Pământ,
Bucură-Te, Perdeaua de ALTAR,
Bucură-Te, Fereastra Celor de TAINĂ,
Bucură-Te, ICOANĂ,
Inimă în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI.

DOAMNE IISUSE, în mine Aud
Cum Bate Inima mea din Tine,
În care Însuşi „SÂNGELE de DIVIN"
CURGE fără oprire.

Şi Inima mea de Făptură
Bate prin această Inimă,
Cu „sânge de Creatură".

Şi UNIREA SÂNGELUI de DIVIN
Cu Sângele de Creaţie
Va UNI Cele Două Inimi
În Însăşi INIMA Ta,
În care este toată TAINA.

Nu există timp,
Dar IUBIREA
Se NAŞTE mereu din Sine
Şi din *RITUALUL* acesta
Apare şi Timpul...

Nu există spaţiu,
Dar NAŞTEREA nesfârşită

[277] *Ibidem*, pp. 218-223.

Face IUBIREA mereu
Să fie „peste” Sine.

O, IUBIRE-LITURGHIE,
RITUAL şi EUHARISTIE![278]

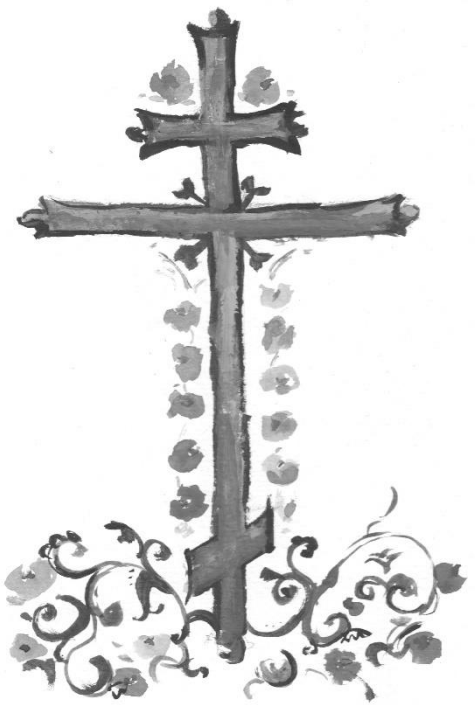

[278] *Ibidem*, pp. 224-225.

PRAVILA Pustnicului NEOFIT

„Moş-Avva, fă-mă şi pe mine
Un Urmaş al Duhului
Pustnicului Neofit Carpatinul!”[279]

O, MAICA DOMNULUI,
Din ICOANA Ta
Un DUH de Taină se Naşte...

În Tine este ICOANA de SUS,
Că Porţi în Braţe
Pe DUMNEZEIESCUL IISUS,
În Tine este Icoana de Jos,
De Pământ,
Şi aşa în ICOANA Ta sunt
Şi DUMNEZEU şi Creaţia Împreună.

Iată DUHUL ce trebuie
Să Intre în mine,
DUHUL de Isihie.

În genunchi în faţa ICOANEI,
În mine Intră DUHUL Mistuitor.

DUMNEZEU Se face
În Lume COPIL
Şi eu Făptură
Mă fac Copil al lui DUMNEZEU,
Iată TAINA DESTINULUI meu.

O, CHIPUL ICOANEI
MAICII DOMNULUI,
Tu îmi deschizi
UŞA spre DUMNEZEU,
Care Se ÎNTRUPEAZĂ în Lume
Ca să mă Întrupez
În DUMNEZEU şi eu.

---

[279] *Ibidem*, p. 226.

Să URCI în DUMNEZEU
Este CALEA Isihiei.

O, TAINA ICOANEI,
Cânţi în mine mereu
Ca o LITURGHIE
Şi începe în mine RITUALUL
Ce naşte DUH de Isihie.[280]

***

Fă-te Paraclisierul ICOANEI.
Este „Rugăciunea ÎNCHINĂCIUNII”.[281]

***

ÎNCHINAREA la ICOANĂ
Este DUH de mare TAINĂ.
ÎNCHINAREA este ZBOR
Pentru Inima cu DOR,
Care cade la picioare,
Ca-n Văzduh apoi să ZBOARE
În CÂNTARE. [282]

***

Stau în genunchi
În faţa ICOANEI
Şi PRUNCUL HRISTOS
Pe care-L ţine în Braţe Lumea întreagă
În ICOANA Sa o PREFACE.
FECIOARA-MAMĂ
Este ICOANA Lumii,
PRUNCUL HRISTOS
Este ICOANA lui DUMNEZEU
Şi ÎNTÂLNIREA lor de TAINĂ
Dă Lumii DUMNEZEIASCA HAINĂ.[283]

***

[280] *Ibidem*, pp. 226-227.
[281] *Ibidem*, p. 228.
[282] *Ibidem*, p. 228.
[283] *Ibidem*, pp. 229-230.

Unde să găsesc CHIPUL
În care Mintea
Să-mi ODIHNESC?

Este în Braţele
ICOANEI MAICII DOMNULUI,
În HRISTOS,
PRUNCUL DUMNEZEIESC.

O, PRUNC-MIEL Nevinovat,
În care toată LUMINA CERULUI
Şi Pământului s-a ADUNAT.

Isihie, LUMINĂ
De SOARE
DUMNEZEIESC ÎNTRUPAT,
TAINĂ de ICOANĂ,
DUHUL Tău
Şi în mine să VIE...[284]

***

Însuşi DUMNEZEU
Se-nchină
Coborându-Se-n creaţie,
Când Se face
PRUNC Făptură
În ale MAICII Sfinte Braţe.[285]

***

Cine să spună
CHIPUL TATĂLUI?
Singurul care poate
Este CHIPUL FIULUI.

FIUL este
CUVÂNTUL-ASEMĂNAREA
Ce din OCHIUL TATĂLUI
Se NAŞTE,
LUMINA-ARĂTAREA.

---

[284] *Ibidem*, p. 230.
[285] *Ibidem*, p. 231.

Şi tot din OCHIUL TATĂLUI
PURCEDE
CĂLDURA, CHIPUL DUHULUI,
Care Împreună cu LUMINA
SUNT Însăşi TREIMEA.

FIUL, CHIPUL TATĂLUI,
Cântă,
DUHUL, de asemenea, Pecetluieşte
Şi în FIUL şi în DUHUL
TATĂL Se ODIHNEŞTE
Şi TATĂL, FIUL şi DUHUL
Sunt TREIMEA UNITĂ.

TATĂL, NUME Cel mai MARE,
FIUL, NUME Cel mai SCUMP,
DUHUL, NUME Cel mai SFÂNT,

Ţie, DUMNEZEU TREIME,
ÎNCHINARE.[286]

***

Fă-ţi Mintea Prunc,
Fă-ţi Inima Prunc,
Fă-ţi toate Simţurile Prunc
Asemenea
PRUNCULUI HRISTOS
Şi cu PRUNCUL DUMNEZEIESC
Zi RUGĂCIUNEA TATĂLUI CERESC.[287]

***

Eu ce să aduc în DAR
La Staulul PRUNCULUI DIVIN?
Aduc însăşi Inima
În care sunt eu însumi Dăruit.

[286] *Ibidem*, pp. 233-234.
[287] *Ibidem*, p. 235.

Cine IUBIREA lui DUMNEZEU
Să o cuprindă?...
Doar FIUL Său o poate.

Şi IUBIREA FIULUI
Doar Chipul de MAICĂ.

O, Chip de Mare TAINĂ,
Ţie, Chipului celui mai ALES,
Deşi Chip de Creaţie,
Având pe FIUL
Dumnezeiesc în Braţe,
Te faci ICOANĂ de Închinare:
Bucură-te, ICOANĂ
De Dumnezeiească Întrupare.[288]

***

O, DOAMNE DUMNEZEULE,
Când Te ARĂŢI Sufletului meu
Toate luminile se „umbresc”
Şi Tu doar, Cel PERSONAL,
Eşti PREZENT
Şi în lăuntru şi în afară.

Ochii Minţii se închid
Ochii trupului de asemenea,
Doar OCHIUL Tău DUMNEZEIESC
Ce se îndreaptă spre mine
Rămâne UNICA VEDERE,
În care încep şi eu să Văd
OCHIUL-PERSOANĂ,
Ce este înaintea LUMINII,
Cel ce izvorăşte apoi Lumina.

Ochi de Minte,
Pleacă-ţi genele de gând,
Lumină, intră în
Culcuşul de „dincolo”,
Este un VIU

[288] *Ibidem*, pp. 235-236.

Mai mult decât Lumina,
Un VIU prin El Însuşi,
Care poate să Izvorască totul,
Dar în care se întorc
Şi se odihnesc toate.

Mai presus de toate
Eşti TU PERSONAL
Şi LUMINA Ta
Este „UMBRA" în care Te ARĂŢI.

Sufletul meu te caută
Cu Ochiul Minţii tăcut,
Cu Ochii de Lumină umbriţi.[289]

***

ICOANĂ, OCHI de Taină,
Prin care se UITĂ
IPOSTASUL FIINŢIAL,
Din care izvorăşte apoi
LUMINA,
Prin care se Văd cele NEVĂZUTE.

ICOANĂ, CHIPUL
Ieşit în Afară,
Care te faci
LOCUL de Taină
Unde FIINŢA poate
Să se ARATE,
Ca PÂINE -EUHARISTIE.

OCHI de ICOANĂ,
În Tine DUMNEZEU se VEDE
Şi totodată noi
Creaţia ne putem Vedea
Alături de DUMNEZEU.

OCHI de ICOANĂ,
În FAŢA Ta
Mintea îngenunchează şi tace,

[289] *Ibidem*, pp. 239-240.

Ca într-o SUPRAINIMĂ
Unde INIMA lui DUMNEZU
Însuşi BATE,
Şi unde Inimile tuturor
Bat de asemenea Îngenuncheate.

LOC Suprafiresc de ICOANĂ,
De aici se poate
AUZI CUVÂNTUL DUMNEZEIESC,
CHIVOT al
DEGETULUI lui DUMNEZEU.

ICOANĂ,
CHIP şi LOC de Taină,
Doar în Templul Tău
Ne putem
ÎNTÂLNI cu DUMNEZEU.[290]

***

Din lumea aceasta
Plină de păcat
SOARELE s-a luat
Şi trebuie să mergi
Pe „Tărâmul Celălalt”
Să-L IEI într-un VAS
Şi să-L ADUCI Acasă.

Este un LOC
Unde este o SCARĂ,
LOCUL din ICOANĂ
Ce are un capăt
Agăţat de Cer
Şi unul jos, de Pământ,
Pe care SOARELE Coboară.

Ai grijă să-ţi „fereşti”
Capul şi Ochii,
Mintea să nu scoată
Vreun gând,
Iar Ochii să-i închizi,

[290] *Ibidem*, pp. 242-243.

Că o Mare PUTERE
Iese din SOARE
Și te mistuie.

Stai plecat
Și cu Palmele la Piept,
Înfundă-ți Urechile
Să nu-L Auzi,
Că așa de tare fulgeră
Și trăsnește
De nu mai rămâi întreg.

O, ce minune,
UN PRUNC DUMNEZEIESC
Este SOARELE Ceresc!

Pe SCARA din ICOANĂ
EL Senin Coboară,
Cu Mâini de LUMINĂ
Și cu un GLAS Înduioșător
Ce Cântă înfricoșător:
„TATĂL Nostru-al tuturor
TU EȘTI DOMNUL DOMNILOR,
TATĂL, NUMELE PREASFÂNT,
De la TINE toate SUNT”.

Și Coboară tot Cântând
Până VINE jos de tot
Și de Pieptul tău Se-atinge...
Vrea în Inimă să INTRE,
Dar nu-ncape...[291]

***

Pe SCARA ICOANEI
A Coborât
CUVÂNTUL Întrupat
Și S-a OPRIT
În Brațele tale
Și tu ești Bucuros și necăjit

[291] *Ibidem*, pp. 246-247.

Că a VENIT la tine,
Dar nu poţi
Să-L Primeşti
în Inima ta strâmtă.

O, Bucurie DIVINĂ
Şi plâns de păcătos,
O, Rai cu iadul deodată,
Nu mai aveţi
„Prăpastia" despărţitoare,
Este SCARA
CUVÂNTULUI între voi.[292]

***

Tu, DOAMNE,
M-ai Creat ca Făptură,
Peste care
Ai SUFLAT
PECETEA CHIPULUI Tău.
Tu VREI apoi să INTRI în mine
Şi eu să Te Primesc pe Tine.

DOAMNE, Tu ai SUFLAT
CHIPUL Tău în mine,
Care S-a SCRIS
Ca pe Piatra lui Moise,
Dar nu eşti Tu
Însuţi Acesta,
Ci doar UMBRA Ta,
Ce are în ea
DORUL după Tine,
Pe Tine Însuţi
Să Te ÎNTÂLNESC.[293]

***

Nu îndrăzni
Să priveşti în Sus,
Nu îndrăzni să ridici

[292] *Ibidem*, pp. 247-248.
[293] *Ibidem*, p. 248.

Mintea la Cer,
Vezi pe HRISTOS
Cel ce Coboară
Pe Pământ.

Stai cu Capul plecat,
Stai cu Mintea în metanie,
Pune Mâinile la Piept
Şi prinde-te de SCARA-HRISTOS
Ce se sprijineşte
Pe Inima ta,
Care Leagă Cerul de Pământ.

Dar Inima ta este prea strâmtă,
Nu poate Intra în ea,
Stă în dreptul Pieptului tău
Ca o ICOANĂ atârnată de Gât.

O, ICOANĂ a lui HRISTOS,
Lipită de Pieptul meu,
Inima mea începe să audă
Taina Ta
De FIU al lui DUMNEZEU,
Care NUMEŞTE pe TATĂL,
Ce trezeşte şi în mine
DORUL de Rugăciune.

Eu plec Mintea în metanie,
Strâng ICOANA la Piept,
Şi mă agăţ
Cu disperare de ea
Când „valurile” patimilor
Vor să mă înghită.

O, ICOANĂ-SCARA lui HRISTOS,
O, IUBIREA lui DUMNEZEU,
Te Port
Ca pe o COMOARĂ
De mare preţ.

ICOANĂ, ICOANĂ,
De la Cer
La Pământ SCARĂ,
Te agăţ la Pieptul meu
În care este
HRISTOS Cel de TAINĂ.[294]

***

FIINŢA în Sine
Este dincolo de Gândire,
Dar este VORBIRE-ROSTIRE.

A FI este FIINŢĂ,
A EXISTA este VORBIRE,
FIINŢĂ şi FIRE.
A FI este CHIP,
Ce Naşte CUVÂNTUL
Şi Purcede FIINŢA,
TREIMEA FIINŢIALĂ
„EU SUNT CEL CE SUNT",
CHIP, FIINŢĂ, CUVÂNT,
Care şi în afară
Străluceşte în HAR.

CUVÂNTUL UNIT cu HARUL
Se face MINTE,
CUVÂNT şi Gândire,
În aceeaşi FIRE.

FIINŢA niciodată
Nu este fără HAR,
Aşa CUVÂNTUL
În Gândire se înveşmântează
Şi sunt „laolaltă".
CUVÂNTUL este din FIINŢĂ,
Gândirea este din CUVÂNT
Şi deodată sunt.

[294] *Ibidem*, pp. 250-251.

CUVÂNTUL este
FIINŢA în ROSTIRE,
Gândirea este
CUVÂNT în ieşire
Şi întâi este CUVÂNTUL
Şi din ROSTIRE
Purcede şi o Gândire.

Din „Coasta” FIINŢEI
Se Naşte CUVÂNTUL,
Din „Coasta” CUVÂNTULUI
Se naşte Gândirea
Şi CUVÂNTUL şi Gândirea
Sunt în Înrudire,
FIINŢĂ şi HAR,
De aceeaşi FIRE.

CUVÂNTUL iese
Şi intră în FIINŢĂ,
Gândirea iese
Şi intră în CUVÂNT
Şi CUVÂNTUL
Şi Gândirea se ODIHNESC
Unul în altul.

ISIHIE, tu eşti Taină
Deodată de FIINŢĂ şi HAR.

Mintea prin păcat
A uitat
CUVÂNTUL FIINŢIAL
Şi a rămas cu o Gândire
A „lumii căzute”.

Mintea mea păcătoasă,
Cazi în genunchi,
Taci
Şi Doreşte
REAMINTIREA CUVÂNTULUI.

Fă RITUALUL
ICOANEI CUVÂNTULUI
Care din Cer se Coboară,
FIINŢĂ şi HAR,
CINA cea de TAINĂ.

Fă RITUALUL ICOANEI
CUVÂNTULUI de TAINĂ,
Ca să-L poţi Reprimi
Ca Taborica Haină.

O, CUVÂNT,
Pe Tine te DORESC!

UN ANUME
CUVÂNT DUMNEZEIESC
A Creat
Un Anume Suflet al meu
Şi ACEST CUVÂNT
S-a Pecetluit şi S-a-ntrupat
În mine,
„COMOARĂ" de DUMNEZEU,
Pe care o port ca pe-o ICOANĂ
Unde este şi Inima mea
Ce „bate" TAINA Sa.

Păcatul mi-a rupt
Inima în „două",
Cu o „bătaie" spre păcat,
Care COMOARA Cerească
Într-un „adânc"
De noroi mi-a îngropat.

O, visez adesea
COMOARA DIVINĂ,
Inima mea bate în „alt fel",
Dar umbre şi năluciri mă abat.

Bate în Inima mea
CUVÂNTUL de TAINĂ,
ROSTIREA

Prin care voi putea
Cu IISUS să VORBESC.

Minte, îngenunchează
La ICOANĂ,
Prin care CUVÂNTUL Coboară,
Ascultă
CUVÂNTUL DUMNEZEIESC,
Şi Inima cu DOR
Va ieşi din Sine
Să Îmbrăţişeze
CUVÂNTUL Ceresc.

O, ce Taină, când voi putea
Să Cuvântez CUVÂNTUL!
O, ce Taină,
Când CUVÂNTUL
Se va face EUHARISTIE.

CUVÂNTUL
Când se va ÎMPĂRTĂŞI,
Mintea cu Inima
Se vor UNI.[295]

[295] *Ibidem*, pp. 251-255.

O, FIUL lui DUMNEZEU,
Tu mă Îngemănezi în Tine
Ca Fiu de Creaţie
Şi din acest Chip apoi
Creezi Fiinţa mea,
Care astfel se-NRUDEŞTE
Cu Însăşi FIINŢA Ta.

O, ce Chip am eu în Tine,
Ce IUBIRE DIVINĂ este
Revărsată în mine?

Născut-Creat în „afară”
Trebuie şi Eu, cu o Iubire a mea,
Să Răspund „Asemenea”,
Să Întrupez Chipul meu din Tine,
În Chipul meu de Asemănare,
În UNIREA de Taină,
CHIP de ICOANĂ.

În Fiinţa mea Creată
Eşti Tu, DOAMNE IISUSE,
Precum şi în FIINŢA Ta
Sunt Eu, cel Adevărat,
În care Tu, DUMNEZEU,
Te-ai Întrupat.

Şi în Tine, HRISTOASE,
Care eşti DUMNEZEU şi Creaţie,
Eu mă recunosc.

Fără de Tine
Nu mai am în Cine să mă Văd
Şi pe mine însumi mă pierd.

Nu în mine este ÎNTÂLNIREA cu ICOANA Ta,
Ci în Chipul meu din Tine,
În care trebuie eu să INTRU,
Să Te Regăsesc
Şi în care eu însumi mă Întâlnesc.

Fără Tine Eu niciodată
N-am să mă pot recunoaşte
Şi doar prin CHIPUL Tău
Eu pot să Privesc.[296]

***

DOAMNE IISUSE, în mine Aud
Cum Bate Inima mea din Tine,
În care Însuşi „SÂNGELE de DIVIN"
CURGE fără oprire.

Și Inima mea de Făptură
Bate prin această Inimă
Cu „sânge de Creatură".

Şi UNIREA SÂNGELUI de DIVIN
Cu Sângele de Creaţie
Va UNI Cele Două Inimi
În Însăşi INIMA Ta,
În care este toată TAINA.

Fiecare CUVÂNT al Tău
Se face o Creaţie,
Prin care fiecare are în sine
CHIPUL lui DUMNEZEU.[297]

***

HRISTOS Cel VIU este
Cel LITURGIC.

DOAMNE IISUSE, Vin și eu
La ALTARUL LITURGHIEI Tale,
Unde mă aduc ca pe o „Prescură"
Pe care să o LITURGHISEȘTI.

De puțina mea Iubire nu te scârbi.

[296] *Ibidem*, pp. 258-259.
[297] *Ibidem*, p. 260.

Tu m-ai creat din IUBIREA Ta
Și CHIPUL IUBIRII S-a Pecetluit
În veșnicie pe Ființa mea
Și acestă PECETE fă-o JERTFELNIC
Pe care mereu LITURGHISEȘTI
Și în Ființa mea Te Întrupezi.

Eu sunt căzut din Iubire
Prin multe păcate
Și zac în prăpastie de moarte,
Dar, DOAMNE,
Primește-mă ca pe o Prescură
Din care fă LITURGHIE
Și „Toarnă" în POTIRUL Tău
Și o „picătură" de Sânge de-al meu,
Ca IUBIREA Ta și a mea
Iarăși să se ÎNTÂLNEASCĂ.[298]

***

O, Taină înfricoşată,
Cum DIVINUL
Nu se ARATĂ în Chip de Cer,
Ci în Chip de Pământ,
ALTAR de Bethleem.

Un DUMNEZEU cu Chip Ceresc
Nu poate fi ARĂTAT la FAŢĂ,
Ci doar CUVINTELE Sale se Aud,
CUVINTE înfricoşate de VIAŢĂ.

Un *DUMNEZEU cu Chip de Făptură*
Se VEDE ca ICOANĂ,
În care „CUVINTUL Se face TRUP"
Se face LITURGHIE,
MIEL DIVIN
Pe ALTAR-Jertfelnic de lut.

DUMNEZEUL de SUS nu se Vede,
Se AUDE prin CUVÂNT,

[298] *Ibidem*, p. 262.

DUMNEZEU Cel Coborât
Se face ICOANĂ de-nchinare,
ALTAR de Pământ.

O, ICOANĂ,
Biserică-MAMĂ,
Taină de Creaţie
Cu DUMNEZEU în Braţe,
IUBIRI ÎNTÂLNITE
Peste „prăpăstii" infinite.[299]

***

Tu mereu, DOAMNE,
Ne Naşti din IUBIREA Ta
Şi Creaţia
Te Naşte neîncetat de asemenea
Şi IUBIREA ÎNTÂLNITĂ
Se face EUHARISTIE,
PÂINE de Cer şi de Pământ,
CUVÂNTUL ce TRUP S-a făcut.

DUMNEZEIASCA PÂINE-HRISTOS,
DUMNEZEU şi Creaţie în UNIRE,
Iată ICOANA ce nu este idol,
În care şi Lumea
Şi Însuşi DUMNEZEU
Deodată se ÎNCHINĂ.

Tu, DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
FIUL lui DUMNEZEU
Şi Fiu de Creaţie,
Din LITURGHIA IUBIRII
Naşti Biserica-MAMA Lumii,
Creaţia cu DUMNEZEU în Braţe.

O, IUBIRE
A lui DUMNEZEU înfricoşată,
Cum Te faci şi Chip de Făptură
Ca şi Lumea să primească
DIVINA Măsură!

---

[299] *Ibidem*, p. 263.

O, DUMNEZEU ÎNTRUPAT
Ca şi Lumea să URCE în DUMNEZEU,
DOUĂ IUBIRI ce s-au Găsit
„Peste prăpastia de Absolut”.

De aceea niciodată
Nu se opreşte LITURGHIA IUBIRII,
INIMA Nemuririi.
Dacă vreodată LITURGHIA s-ar opri,
Dintr-odată „toate ar pieri”.

IUBIREA este
Necontenita LITURGHISIRE,
Este Nesfârşita
NAŞTERE de Sine,
IUBIREA este „Absolutul RITUAL”
Ce se face EUHARISTIE-DAR.[300]

***

DIVINUL făcut Trup este HRISTOS,
„Peste” Trup este DUHUL SFÂNT,
Care fără despărţire
Deodată şi UNA Sunt.

HRISTOS face DIVINUL TRUP de ÎMPĂRTĂŞIRE,
SFÂNTUL DUH face TRUPUL CHIP-DUMNEZEIRE,
HRISTOS şi SFÂNTUL DUH,
A BISERICII LITURGHISIRE.[301]

[300] *Ibidem*, pp. 264-265.
[301] *Ibidem*, pp. 266-267.

CHIPUL ICOANEI în lume

Părinţi şi Copii

TATĂ, din CHIPUL tău m-am NĂSCUT
Și eu, FIUL, îţi MULŢUMESC
Pentru acest DAR Absolut![302]

***

TATĂ, DAR total de Sine,
TATĂ, DAR-NAŞTERE de FIU,
TATĂ, VIAŢĂ dătătoare de VIAŢĂ,
TATĂ, ORIGINEA din Absolut.[303]

***

O, IUBIRE de TATĂL,
IUBIRE GREA cât Absolutul![304]

***

O, TAINA CHIPULUI de COPIL,
CHIP de DIVIN
Care în Braţele Lumii te ODIHNEŞTI![305]

***

O, CHIP de COPIL,
CHIPUL TATĂLUI DEPLIN,
CHIPUL MAMEI-RAIULUI,
Însuşi CHIPUL VEŞNICIEI
În ODIHNĂ de DIVIN.[306]

***

O, Tainã a Vieţii mele,
Să fiu deodată
CHIP de DIVIN şi Chip de Creaţie,
CHIP de TATĂL

---

[302] *Ibidem*, p. 281.
[303] *Ibidem*, p. 281.
[304] *Ibidem*, p. 282.
[305] *Ibidem*, p. 284.
[306] *Ibidem*, p. 284.

Și Chip de Copil
În ale MAMEI Braţe.[307]

***

TATĂL este CHIPUL ORIGINII Absolute,
MAMA este Chipul
Unei „ANUME" ORIGINI,
Chipul de „CASĂ"
Unde eu mă Nasc,
Chipul de TEMPLU
Unde *DIVINUL se Coboară*
În „Mine a Doua Oară".

O, MAMĂ, CASA-TEMPLUL Vieţii mele,
În care DIVINUL mă Creează şi pe Mine!
CASĂ-CHIPUL BISERICII SACRE,
Fără de care nimeni nu s-ar Naşte,
LOCAŞ unde Însuşi CHIPUL lui DUMNEZEU
Se face „CHIPUL FIULUI Său"!

MAMĂ, CHIPUL SACRULUI Pământesc,
MAMĂ, *CASA unde VINE*
DUMNEZEU în Lume
Creându-mă pe Mine,
Fiu și Copil,
Un *Întrupat* DIVIN!

O, MAMĂ, doar tu Cobori
CHIPUL lui DUMNEZEU în Lume!
O, MAMĂ, LOCAŞ de TAINĂ
Unde DUMNEZEU se ÎNTÂLNEŞTE
Cu Lumea pe care o Zidește!
Dacă nu ai fi tu CHIP de MAMĂ,
CHIPUL Lumii de TAINĂ,
DUMNEZEU doar ar Crea,
Dar nu s-ar ÎNTÂLNI cu Lumea Sa!

O, ICOANA cea mai SFÂNTĂ a Lumii,
MAMA de Creaţie

[307] *Ibidem*, p. 285.

Ce are DIVINUL
Făcut COPIL în Braţe!

O, MAMĂ-ICOANĂ în care şi eu
Sunt un Veşnic Copil,
Asemănarea CELUI DIVIN!

O, MAMĂ, MÂINILE Tale
Sunt PORŢILE VIEŢII,
Una DIVINĂ şi alta Pământească,
CER şi Lume
În *UNIRE Suprafirească!*[308]

***

O, CHIP de MAMĂ,
Tu *niciodată nu te poţi*
Preface în altceva,
Eşti Veşnicul Chip al Lumii!

În Tine, MAMĂ-Veşnicul Lumii,
Este şi *Veşnicul Chip de Copil,*
CHIPUL lui DUMNEZEU Coborât
Prin CHIPUL FIULUI Său,
Ce COPIL s-a Făcut!

TATĂ, CHIP de CER,
MAMĂ, CHIP de Creaţie,
COPIL, CHIP de Rai,
CER şi Pământ
Ce se ţin în Braţe!

Nu este CHIP mai SFÂNT
Decât CHIPUL de ICOANĂ,
DIVIN în CHIP de COPIL
În Braţe de MAMĂ!

***

O, ICOANA cea mai Sfântă a Lumii,
MAMA de Creaţie

[308] *Ibidem*, pp. 285-286.

Ce are DIVINUL
Făcut COPIL în Braţe![309]

***

O, FIUL lui DUMNEZEU,
Şi eu sunt un Fiu de Creaţie,
Şi în FAŢA CHIPULUI Tău
Care VINE în Lume
Pot sta şi eu.[310]

***

RUGĂCIUNEA, CHIP de FIU,
CHIP de-NCHINĂCIUNE,
Care îşi ROSTEŞTE
CEL mai SACRU CHIP
De ORIGINE şi NUME,
TATĂL, CHIPUL Absolut![311]

***

La fiecare Rugăciune
Parcă din NOU mă Nasc;
În CHIPUL de TATĂL
Mă REÎNTORC mereu
Şi din fiecare ÎNCHINĂCIUNE
Mă RENASC eu,
În Cântarea cea mai SACRĂ
A Celui MAI MARE NUME.[312]

***

O, ICOANĂ,
În Tine sunt PORŢILE VIEŢII,
Una DIVINĂ şi alta Pământească,
Cer şi Lume
În UNIRE Suprafirească!

---

[309] *Ibidem*, p. 287.
[310] *Ibidem*, p. 288.
[311] *Ibidem*, p. 288.
[312] *Ibidem*, p. 289.

Este un NUME Absolut
Al TATĂLUI,
Este un NUME Preascump
Al FIULUI
Şi este un NUME Preafrumos
Al MAMEI,
O, ICOANE de ALTAR,
În Vopselele de HAR.

Aici Aduc pe Părinţii mei,
Aduc şi pe Sfântul meu
Al cărui Nume îl port;
Aduc pe Îngerul Păzitor,
Mă aduc şi pe mine
Şi, cu adâncă ÎNCHINARE,
PĂRINTE DUMNEZEU, Te ROG,
FIULE DIVIN, PRIMEŞTE-mă,
DUHULE SFINTE, ai MILĂ!
Şi aşa se Roagă
Cu mine Lumea toată.[313]

Pustnicie și Nevoință Duhovnicească

Taină, Ritual, cunoaştere, tehnică

Nu există timp,
Este RITUALUL IUBIRII
Ce NAŞTE fără oprire
TAINĂ de IUBIRE.

Nu există spaţiu,
Este ÎNCHINAREA
Ce Răspunde IUBIRII.

Şi mai este încă un CHIP,
DUHUL,
Care mereu POARTĂ
IUBIREA şi ÎNCHINAREA

[313] *Ibidem*, pp. 289-290.

La nesfârşit.
O Zi este atât de mare
Cât o NAŞTERE de IUBIRE.

Necuprinsul
Este fără capăt,
Cât o ÎNCHINARE
Ce prin PLECARE
Se face Braţe
De ÎMBRĂŢIŞARE.

Naşte în tine
ÎNCHINAREA
Şi se va face „LUMINĂ”.

Fă ÎNCHINAREA
Şi te vei face
Cer şi Pământ,
Apă şi Uscat,
Suflet şi Trup,
CHIP de DIVIN
Şi Chip de Lume
În mod Neamestecat.

Şi ÎNCHINAREA
Cu IUBIREA NĂSCUTĂ
Se va face-n tine
„Facerea Lumii”,
Şi Fiinţa ta
Va fi ca un „Trup”
În care DUMNEZEU
S-a Coborât
Să CUVÂNTEZE
Şi iarăşi să SCRIE
O „Carte a Vieţii”,
Pe care „Acum”
Va trebui
Tu să o „Deschizi”,
În care şi tu
Asemeni să Scrii
Propria Iubire,
„CHIP şi Asemănare”.

IUBIREA NĂSCUTĂ
Este „Cartea Vieţii”,
Și ÎNCHINAREA
Este Deschiderea ei.

Stai mereu
În ÎNCHINARE
Şi CUVÂNT de TAINĂ
Vei AUZI,
Însăşi ȘOAPTA
IUBIRII DUMNEZEIEȘTI,
Căreia şi tu
ÎI vei Răspunde
Cu o Vorbire
De ÎNCHINARE,
Al IUBIRII NUME.

Și Fiinţa ta
Care este
Încă o „Carte a Vieţii”
Acum se face
Încă un ALTAR,
Pe care, „PRESCURĂ”
De LITURGHIE,
IUBIREA se face
EUHARISTIE.[314]

***

Primul pas
În Viaţa de TAINĂ
Este să te-MBRACI
Cu a FIULUI DUMNEZEIESC
HAINĂ,
CHIP de FIU,
CHIP de ICOANĂ.

EL, FIUL DIVIN,
Se face mai întâi

[314] *Ibidem*, pp. 298-300.

Şi Chip de Creaţie,
El se Îmbracă
Şi în „Haina Lumii”
Şi EL este
CHIPUL de ICOANĂ.

DUMNEZEU Cel Nevăzut
Doar pe ALTARUL de ICOANĂ
Vine să se-ARATE.

Vino şi tu
La ALTARUL de ICOANĂ,
Ca să VEZI
Pe FIUL lui DUMNEZEU.
O, ALTAR de ICOANĂ,
CHIP DIVIN
În ale Creaţiei Braţe!

Şi ce poţi face
În Faţa ICOANEI,
Decât să te-NCHINI!

Iată Marea TAINĂ,
CHIP de ÎNCHINARE,
Prin care te-MBRACI
În CHIP de ICOANĂ.[315]

***

Cu Îngenunchere,
Cu Mâini ridicate,
Cu Plecarea până la Pământ,
Stai în ÎNCHINARE,
Prin care te-MBRACI
În CHIP de ICOANĂ.

Şi ÎNCHINAREA
Totodată se va face

[315] *Ibidem*, pp. 300-301.

ALTAR,
Că ÎNCHINAREA
Este CHIP de FIU DUMNEZEIESC
Ce se „PLEACĂ”
Şi în „Haina Lumii”
Se Îmbracă.

Iată ALTARUL,
CHIP de ÎNCHINARE;
Iată-mă de asemeni
Şi pe mine
În Asemănare.

O, ce TAINĂ!
În CHIP de ICOANĂ
IUBIREA de FIU
A oprit în loc
Toată Veşnicia
Şi a făcut-o
CHIP de ÎNCHINARE.

În Faţa ICOANEI
Toate se pleacă;
Cel în ÎNCHINARE
Nimeni nu-l mai poate
Schimba din loc,
Toate curg pe lături
Toate-nghenunchează.

Cel ce Săvârşeşte
CHIP de ÎNCHINARE
Face RITUALUL
Dintre Cer şi Lume,
Care LITURGHIA
Apoi Pregăteşte.[316]

[316] *Ibidem*, pp. 302-303.

***

O, TAINĂ de ÎNCHINARE,
Cât o Veşnicie
De mare,
Care „CUPRINDE”
Şi Necuprinsul
În ÎMBRĂŢIŞARE!

ÎNCHINARE,
În ÎNCHINARE
Să Stai ca-n ICOANĂ
Fără schimbare,
Într-un Necuprins
De ICONARE.

O, cât de GREU
Este DUMNEZEU
Ce VINE pe ALTAR!...

Şi tu trebuie
Să sprijini ALTARUL
Pe „Braţele ÎNCHINĂRII”.
Pari „strivit”
Şi totuşi te străbate
Un „CEVA”
Ce te opreşte „Neclintit”,
Cu DUMNEZEU peste tine
PRĂVĂLIT.

Dar o, „DULCE POVARĂ”,
Fără tine
Eu n-aş mai Fi...

MAREA GREUTATE
Cât un Absolut
Se ÎNTIPĂREŞTE
Şi-ntr-un Chip de Lut....[317]

***

[317] *Ibidem*, pp. 303-304.

Adu la ALTARUL ÎNCHINĂRII
Toate Făpturile
Şi Îngenunchează-le,
Nu le vărsa Sângele,
ÎNCHINĂ-le
Şi ele se vor face Jertfe Vii
De ICOANĂ,
Peste care
FOCUL DUMNEZEIESC
Va coborî,
Nu să le mistuie,
Ci să le Prefacă în TRUPUL Său
De ICOANĂ,
Care apoi şi mai mult
Se vor Transfigura
În EUHARISTIE-ÎMPĂRTĂŞIRE,
Chip de ÎMPLINIRE.[318]

***

Pe Tabor
S-a Descoperit
CHIPUL Tău de FIU,
DUMNEZEU şi Om
Fără amestecare,
În STRĂLUCIREA
De ICOANĂ,
Prin care totodată
HARUL se Arată.[319]

***

CHIPUL de FIU
Are în Sine
IUBIREA de FIU
Şi cine o Trăieşte
Prin CHIPUL de ÎNCHINARE
Cu DUMNEZEU VORBEŞTE
FAŢĂ către FAŢĂ,

[318] *Ibidem*, p. 305.
[319] *Ibidem*, p. 307.

Taină de ICOANĂ.
Stai fără-ncetare
În ÎNCHINARE
Şi va fi o Zi
Şi de ÎNTÂLNIRE
Cu Cel mult DORIT.
Şi de-acum încolo
Cerul şi Pământul
Vor fi-MPĂRĂŢIA
Cea Îndumnezeită.[320]

LOGOS şi DUH, Tainele Vieţii Mistice Creştine

CHIPUL lui HRISTOS
Pe Aripi de DUH;
CHIP de SFÂNTUL DUH
Prin ICOANA
Lui HRISTOS.

ICOANA e TRUPUL
FIULUI DIVIN;
DUHUL este
PURTĂTORUL de ICOANĂ
Şi HRISTOS şi DUHUL SFÂNT
Deodată mereu SUNT.

Prin ICOANĂ VINE DUHUL,
Şi prin DUH
ICOANA
Nu se mai „termină”
Întru Nesfârşit.[321]

[320] *Ibidem*, pp. 309-310.
[321] *Ibidem*, p. 311.

VOLUMUL 10: CHIPUL OMULUI

Chipul Omului

Psalm[322]

DOAMNE,
Peste Zămislirea
Din Părinţii mei
Ai SUFLAT
Şi aşa m-am Născut
Încă un CHIP de Om,
În care TE-Al PECETLUIT
Cu REVĂRSAREA
DUMNEZEIASCĂ,
Pe care şi Eu
Să o PRIMESC
Ca DAR de VEŞNICIE.
CHIPUL meu de Om
Are un Suflet
Şi un Trup,
Chip de Cer
Şi de Pământ,
În care şi eu să fiu
Rai-Locaş Sfânt,
Unde LITURGHIA IUBIRII
Încă odată
Să se facă.
CHIPUL Tău SE VEDE
Peste mine,
Chipul Părinţilor
E Pecetluit
În Fiinţa mea;
Cerul se oglindeşte
În Suflet,
Pământul se mişcă
În Trup,

[322] Ieromonah Ghelasie Gheorghe, *Chipul Omului*, Colecția Isihasm, Vol. 10, București, Platytera, 2013, pp. 20-21.

Şi toate în UNIRE,
În CHIPUL MEU
De Om,
Se fac ÎNCHINARE
ŢIE, DOMNUL
Şi DUMNEZEUL meu,
ŢIE CÂNTARE,
Încă o VEŞNICIE OPRITĂ
În FAŢA TA!

CHIPUL Omului

PREASFÂNTĂ TREIME,
DUMNEZEUL nostru,
SLAVĂ Ţie,
ÎNCHINARE Ţie,
Iartă-ne.
lartă-ne pentru puţinătatea noastră,
Pentru incapacităţile noastre,
Iartă-ne slăbiciunile,
Nu lua în consideraţie
Păcatele noastre.
Peste păcatele noastre
Totuşi ne Închinăm Ţie,
IUBIRE DUMNEZEIASCĂ,
MILA VEŞNICĂ.
Treci peste micimea noastră,
CHIPUL Tău SUFLAT în noi
Este mai tare,
Păcatul n-a putut să-l distrugă,
Chiar acoperit.
Dezvăluie-l TU, DOAMNE,
Deschide-ne TU Ochii, DOAMNE.
MILA TA
Să fie, DOAMNE,
Picătura de HAR.
SLAVĂ Ţie,
PREASFÂNTĂ TREIME.
O, Rugătoarea,
Rugătoarea BISERICII noastre,

MAICA DOMNULUI,
Şi Rugătorii BISERICII,
A Măririi Împreună,
A tuturor Sfinţilor,
A UNIRII Cerului cu Pământul.
O, ÎNTÂLNIRE,
O, ÎMPĂRTĂŞIRE
A VEŞNICIEI,
O, CÂNTARE
A VEŞNICIEI.[323]

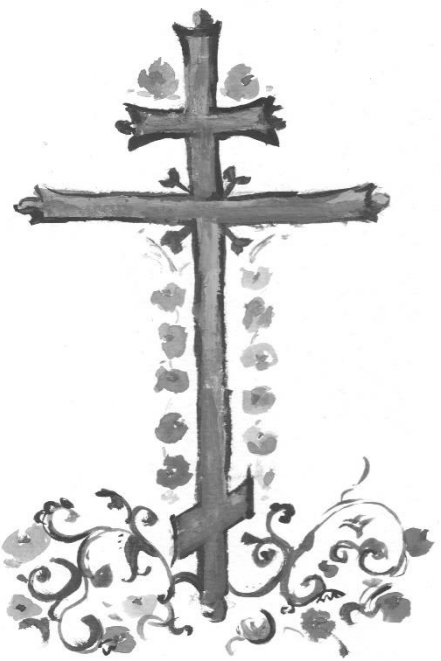

[323] Idem, p. 80.

Printre LACRIMILE şi Plânsul Păcatului – LACRIMILE căzute din Cer[324]

1.

LACRIMĂ,
SCÂNTEIE
De Cer sfărâmat!

LACRIMĂ,
Strigăt Oprit,
Prăvălit,
Înger Căzut!

LACRIMĂ,
Păcatul din Cer
În propriu Plâns.

2.

Curg LACRIMI din Cer,
Cad Îngerii...
Dar, minunat,
LACRIMILE se fac
Picuri
Peste focul de iad.

3.

O, LACRIMĂ,
DOR de Cer,
Strigăt mut.

O, LACRIMĂ,
TAINĂ PESTE păcat,
Șoaptă
De Înger
Crucificat!

[324] *Ibidem*, pp. 123-124.

***

LACRIMI de Cer,
Picuri de Duh,
Din Îngeri arşi
Şi căzuţi,
În care minunat
Se „răcoresc”
Şi mereu îşi REAMINTESC
De CHIPUL Îngeresc.[325]

(Vezi căderea Îngerilor din *Moşul din Carpaţi*.)

LACRIMILE căzute din Rai

LACRIMĂ de Om,
Căzută din Rai!

Rai sfărâmat,
Otravă de Şarpe,
Fior de moarte,
Rai picurat
Într-o AMINTIRE
De tăcută
Zvârcolire,
De DOR neîmpăcat,
În VIS
Fără ÎMPLINIRE.
LACRIMĂ!

Pomul morţii
Ce minunat
A rodit
O FLOARE,
O STEA,
CHIPUL VIEŢII
Reînviat!

Plângi, Omule!
În fiecare LACRIMĂ

[325] *Ibidem*, p. 125.

Ai Raiul pierdut
Dar şi RECÂŞTIGAT![326]

Omul, HOTARUL de Taină

Avva şi Ucenicul

Avva al meu, Avva al meu,
Chiar nevrednic cum sunt,
În VEŞNICIE
TE voi CINSTI
Ca pe PĂRINTELE meu,
Ce m-a făcut
DĂRUIRE lui DUMNEZEU.[327]

Între Nevoinţă şi HAR

Avva al meu, Avva al meu,
Mi-ai fost cu adevărat
CHIP de Nevoinţă şi HAR,
Dar mă tânguiesc
De Slăbiciunea mea,
Că nu te-am URMAT
Cum ai fi vrut
Şi ai aşteptat.[328]

Mistica Morţii

Maica Domnului, ai milă de mine!
Sfântul meu înger, fii lângă mine!
Sfântul Numelui meu, nu mă lepăda![329]

[326] *Ibidem*, p. 128.
[327] *Ibidem*, p. 337.
[328] *Ibidem*, p. 352.
[329] *Ibidem*, p. 359.

CHIPUL FIULUI este veşnicie
Şi nu se poate schimba
În alt chip,
FIUL se Renaşte veşnic
Tot ca CHIP de Fiu.
Dar FIUL în veşnicia Sa
Îl dezvelește din Sine
Pe TATĂL din care
S-a născut,
Şi Îi este Asemănarea,
De unde Taina
TREIMII DUHOVNICEŞTI,
În care FIUL
Are Înfăţişarea
Ca şi TATĂL,
Ca şi PREASFÂNTUL DUH,
Dar fiecare
În Propriul Chip
De Adânc,
Fără amestecare.
Cine ÎL vede pe FIUL
ÎL vede pe TATĂL
Şi pe FIUL şi pe TATĂL
ÎL Arată
Străluminarea
De DUH PREASFÂNT.
Şi în Lumea Creată
Omul, Chipul FIULUI,
Trebuie să Deschidă
Din Sine, de asemenea,
Tot CHIPUL TATĂLUI.
Şi aşa FIUL
Mărturisește veşnic
Pe TATĂL,
Absolutul
Ce Totul a Născut
Şi a Făcut!
Omul, CHIP de FIU,
Are o Creştere Veşnică,

Ce este Dezvăluirea de Sine,
Asemănarea TATĂLUI.
Omul copil
Ajunge Mare
Când își Arată
Tot mai mult înfăţişare
A TATĂLUI.
Taina PREOŢIEI FIULUI
Este tocmai acest fapt,
Asemănarea CHIPULUI TATĂLUI,
Prin care FIUL
Primește toate ale TATĂLUI,
Pe care le face DAR,
De DUMNEZEU ALTAR,
CHIPUL DE FIU
În ÎNCHINARE!
Așa, FIUL
În CHIPUL de PREOŢIE
Se face PURTĂTORUL
A toate spre TATĂL
Și, mai mult,
PURTĂTORUL TATĂLUI
Spre toate prin FIUL.
Însuși TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ.
MÂNA este a FIULUI,
Doar BINECUVÂNTAREA
Este a TATĂLUI
Și așa FIUL
În PREOŢIE și DUHOVNICIE
Este LUCRAREA TATĂLUI
Ce se face prin FIUL.
O, ICOANĂ de Duhovnicie,
TATĂL LUCRĂTOR
Prin FIUL,
FIUL PURTĂTOR de TATĂL
Și așa DARUL Său.
FIUL toate le ÎNCHINĂ
Și în toate
TATĂL Însuși
BINECUVÂNTEAZĂ
Și Duhovnicul

Este FIUL
Ce oglindeşte întru totul
CHIPUL şi LUCRAREA TATĂLUI.
Şi aşa PRIMEŞTE TATĂL
DARUL FIULUI
În cea mai SFÂNTĂ
ÎNCHINARE
Ce Primeşte Absoluta
BINECUVÂNTARE.
Şi nu este BINECUVÂNTAREA Absolută.
Decât prin FIUL Duhovnicesc![330]

[330] *Ibidem*, pp. 363-365.

VOLUMUL 11: ÎN CĂUTAREA UNEI PSIHANALIZE CREŞTINE

În Căutarea unei Psihanalize Creștine

Natura Psihică în sine şi configuraţia ei

UN ANUME CUVÂNT al Tău,
CHIP de FIU al lui DUMNEZEU,
Din „COASTA-FIREA" Sa
Creează şi un Anume Chip al Sufletului meu,
Chip de Fiinţă Creată.

Şi dacă Chipul de FIU al lui DUMNEZEU
Este în faţă
Se Naşte Chipul de Adam-Bărbat;
Şi dacă Chipul de Creaţie este înainte
Se Naşte Chipul de Eva-Femeie.

Astfel noi avem şi Chip DIVIN, şi de Creaţie
Ce sunt Arhechipurile Fiinţei noastre,
Care apoi ne Configurează
Ca Centre de Personalitate,
Bărbat sau Femeie ce sunt în egalitate.[331]

Feminitatea, între Natura Psihică în sine și deschiderea ei

Cântarea FIULUI lui DUMNEZEU

*

O, PĂRINTE, CHIPUL Absolut
Cel ce eşti înainte de toate,
Cel NENĂSCUT

[331] Ieromonah Ghelasie Gheorghe, *În Căutarea unei Psihanalize Creştine*, Colecția Isihasm, Vol. 11, București, Platytera, 2014, pp. 44-45.

Şi în Sine NĂSCĂTOR,
Deplinul în Sine,
Ţie se cuvine
Prima Cinstire
Cu Închinăciune.

În Mine, FIUL Tău, Te Renaşti
Şi Te faci – încă o dată –
PĂRINTE şi TATĂ.
În Mine, FIUL Tău, eşti Întreg
Şi Infinitul Tău Se Deschide
Într-un Infinit ce Infinitul Cuprinde.

PĂRINTE, în Mine eşti
Absoluta IUBIRE
Ce Mă NAŞTE ca FIU,
IUBIRE fără oprire.

PĂRINTE absolut şi TATĂ,
În Mine FIUL Tău eşti – încă o dată –
Şi nimeni Adâncul Tău nu-l Cuprinde
Decât FIUL Tău ce-L Deschide.

În Mine este toată Viaţa Ta
Şi Viaţa Mea este în Tine,
O, IUBIRE,
Tu eşti UNICUL CHIP ICOANĂ
În Sine şi în Afară.

**

PĂRINTE, Eu, FIUL Tău,
Sunt – **TOTUL** – absolut
Cel din Tine NĂSCUT
Şi nu mai este nevoie
– Altceva – să fie,
Decât DUHUL SFÂNT
Cel tot din Tine Purces,
TREIMEA FIINŢEI absolute,
UNICUL în TREI FEŢE Nedespărţite.
Şi totuşi Eu, Fiul Tău,
Creez şi un Chip de Făptură

După a Mea Măsură,
În care Eu Însumi Mă Întrupez
Şi aşa Mă Înfăţişez
De Două ori FIU:

Cel UNUL NĂSCUT
Şi cel creat şi făcut
În ACEEAŞI PERSOANĂ.

Primeşte, PĂRINTE,
Şi Chipul Meu de Fiu creat,
Pe care Ţi-L pun Înainte
Ca pe un **Dar de IUBIRE**,
Fără contenire.

Şi mai mult,
Prin acest Chip de Fiu creat
Mai Creez şi o Lume
Ce va Cânta al Tău Nume,
Căruia Se cuvine
Iubire şi Închinăciune.

***

Eu, FIUL, LOGOSUL CREATOR,
Am Originea absolută
În Tine, **TATĂL** absolut,
Din care sunt NĂSCUT.

Dar ca Fiu de creaţie, totodată,
Am nevoie şi de o **Origine creată**,
Ce înseamnă **Chip de Mamă**.

Cântare de FIU în Sine DUMNEZEIESC
Îţi aduc, PĂRINTE,
Şi totodată cântare de Fiu de creaţie
Aduc şi Mamei ce Mă Întrupează,
Două CHIPURI, între care Eu sunt,
Două IUBIRI ce se-NTÂLNESC
Şi în CHIPUL Meu de FIU Se UNESC.[332]

[332] Idem, pp. 53-56.

VOLUMUL 12: MEMORIILE ORIGINII

Din Memoriile Originilor

INTRODUCERE

Mult râvnita, ne-ncetata RUGĂCIUNE
Este NAȘTEREA de TAINĂ
Din ORIGINE șI NUME,
CHIPUL Veșnic de ICOANĂ.

A REMEMORA mereu OBÂRȘIA
Cu-al Său **CHIP și NUME**
Este SACRUL Cel din Sine,
Ne-ncetata RUGĂCIUNE.

Și **ORIGINEA de TAINĂ**
Are un **ANUME CHIP,**
FIUL Cel DUMNEZEIESC în Lume,
Zugrăvit cu TRUP,
PRUNC în Brațe de Creație,
O ICOANĂ-nfricoșată,
MAICA DOMNULUI ca MAMĂ,
Vrednică de-NCHINĂCIUNE
Și în Cer și pe Pământ.[333]

ÎNCEPUT[334]

„La Început era CUVÂNTUL
Și ***DUMNEZEU*** era CUVÂNTUL,
Care a făcut Cerul și Pământul."
(Ioan 1, 1-3; Fac. 1, 1)

„Și CUVÂNTUL ***Trup S-a făcut***
Și așa Lumea s-a Născut".
(Ioan 1, 14)

---

[333] Ieromonah Ghelasie Gheorghe, *Memoriile Originilor*, Colecția Isihasm, Vol. 12, București, Platytera, 2015, pp. 14-15.
[334] *Ibidem*, p. 17.

„Și a ZIS să fie ***Lumină”***,
Chipul ***de Taină***
Ce va Naște CUVÂNTUL
Cu Trupul.
(Fac. 1, 3)

ORIGINI[335]

Pelerin, care mereu umbli,
Ce cauți?...

„Caut ODIHNA,
Care înseamnă găsirea Originilor”...

*

Primul Glas în DUMNEZEU
Este Glasul FIULUI:

„O, ***PĂRINTE***, FIINȚA-n Sine,
CHIPUL Meu este în Tine,

Tu ești primul Meu CUVÂNT,
Cu-al Tău NUME-ncepe TOTUL,
Pe acesta Eu Îl cânt,
PRIMUL NUME-n absolut”.

*

Primul glas în lume
Este al Copilului:
„MAMĂ, eu mă nasc din tine,
Tu ești primul meu Cuvânt,
Cu acesta-ncepe viața”.

*

CELE DOUĂ NUME *sunt*
DUMNEZEU și Lumea.

[335] *Ibidem*, p. 18.

CHIPUL lui DUMNEZEU transpus și într-un Chip de Creație

„Iată, PĂRINTE, și un Chip de Iubire de Creație.
PĂRINTE, Tu ești TATĂL
Cu FIUL Tău în Brațe,
Eu, FIULTău,
Am în MÂINI o Creație,
Iar SFÂNTUL DUH
Le ÎMBRĂȚIȘEAZĂ pe toate.
Creația este ÎNCHINĂCIUNEA Mea de FIU,
IUBIRE din IUBIREA Mea,
Care este pe MĂSURA Ta”.[336]

***

Un ANUME CUVÂNT al Tău
A Creat fiecare Făptură
Și CUVÂNTUL-CHIPUL lui DUMNEZEU
S-a pecetluit.
Peste această PECETE de CHIP
Va trebui BOTEZUL lui HRISTOS,
Fără de care CHIPUL va rămâne „îngropat”,
Lipsit de ASEMĂNAREA ce Crește
Chipul Creat.[337]

CINA cea de TAINĂ

CUVÂNTUL este ALTARUL CHIPULUI DUMNEZEIESC,
LUMINA este Altarul CUVÂNTULUI.

CUVÂNTUL este ARĂTAREA DIVINULUI Nevăzut,
LUMINA Creată este Arătarea CUVÂNTULUI.

Dacă nu s-ar fi Creat LUMINA,
CUVÂNTUL DIVIN ar fi rămas închis în Sine.
CUVÂNTUL DUMNEZEIESC CREATOR
Își Creează un Chip
Care să-L Nască în Lume,
Și acesta este LUMINA.

---

[336] *Ibidem*, pp. 21-22.
[337] *Ibidem*, p. 22.

LUMINA, *Arhechipul MAMEI* de Creație
Care *va Naște CUVÂNTUL* în Lume.
Nu este un alt Chip care poate
CUVÂNTUL DIVIN să ÎL POARTE,
Nu este alt Chip de Creație
CUVÂNTUL să-L ȚINĂ în Brațe,
Decât *Chipul LUMINII,*
PREACURATA FECIOARĂ MAMĂ.[338]

***

Cu Chipul LUMINII Create
Lumea se Naște

Și Primul Chip al Lumii
Sunt Îngerii LUMINII.

Îngerii, Făpturi de Lumină,
Îngerii, Spiritele LUMINII Create,
Îngerii care pentru Prima
Dată AUD CUVÂNTUL DIVIN
Și se fac Primii Cuvântători
Și deodată Cântători
Ai CUVÂNTULUI și ai LUMINII,
Arhechipurile Originii.[339]

***

LUMINA FECIOARA PREACURATĂ
Care să fie MAMA CUVÂNTULUI DIVIN
În care Însuși EL Se Întrupează
Ca să Creeze Lumea toată.[340]

***

CHIPUL MAMEI CUVÂNTULUI CREATOR
Are mai întâi CHIPUL LUMINII Create,
Care apoi va avea
Chipuri de Mamă de Făpturi

[338] *Ibidem*, p. 31.
[339] *Ibidem*, p. 32.
[340] *Ibidem*, p. 35.

ȘI PESTE toate
Va avea UN CHIP DIVIN
Care va ÎNTRUPA și PERSOANA CUVÂNTULUI
Ca CHIPUL DEPLIN.[341]

***

EU, DUMNEZEU CUVÂNTUL,
Creez Cerul și Pământul.

Mai Întâi CONCEP Creația în INIMA Mea
Ce se face CUVÂNT CREATOR,
Și CHIPUL CUVINTELOR CREATOARE
Se face Chipul Creațiilor.

Fiecare CUVÂNT este și o BĂTAIE a INIMII
Care izvorăște VIAȚA,
Sângele mistic al CUVÂNTULUI.

Și așa *Creația se Înrudește*
Prin SÂNGELE CUVÂNTULUI,
CHIP al lui DUMNEZEU
Ce Lumii se DĂRUIEȘTE.

Și CUVÂNTUL Naște LUMINA,
Sângele de Creație,
LUMINA-Inima Creată,
Făptura cu DIVINUL în Brațe.[342]

***

Când în Inima Creată
Vine CUVÂNTUL DIVIN,
Se face LUMINĂ DIVINĂ
Și totodată
Lumină Creată.[343]

---

[341] *Ibidem*, p. 35.
[342] *Ibidem*, pp. 37-38.
[343] *Ibidem*, p. 38.

Ființa Lumii

O, FIUL lui DUMNEZEU,
Tu mă **îngemănezi în Tine**
Ca Fiu de Creație
Și din acest Chip apoi
Creezi Ființa mea,
Care astfel se-NRUDEȘTE
Cu Însăși FIINȚA Ta.

O, ce **Chip am eu în Tine**,
Ce **IUBIRE DIVINĂ este Revărsată** în mine?

Născut-Creat în „afară”
Trebuie și Eu, **cu o Iubire a mea**,
Să Răspund „Asemenea”,
Să **Întrupez** Chipul meu din Tine
În Chipul meu de Asemănare,
În UNIREA de Taină,
CHIP de ICOANĂ.

În Ființa mea Creată
Ești Tu, DOAMNE IISUSE,
Precum și în FIINȚA Ta
Sunt Eu, cel Adevărat,
În care Tu, DUMNEZEU, Te-ai Întrupat.

Și în Tine, HRISTOASE,
Care ești DUMNEZEU și Creație,
Eu mă recunosc.

Fără de Tine
Nu mai am în Cine să mă Văd
Și pe mine însumi mă pierd.

Nu în mine este ÎNTÂLNIREA cu ICOANA Ta,
Ci în Chipul meu din Tine
În care trebuie eu să INTRU
Să Te Regăsesc
Și în care eu însumi mă Întâlnesc.

Fără Tine, Eu niciodată
N-am să mă pot recunoaște
Și doar prin CHIPUL Tău
Eu pot să Privesc.[344]

***

DOAMNE IISUSE, în mine Aud
Cum Bate Inima mea din Tine,
În care Însuși „SÂNGELE de DIVIN"
CURGE fără oprire.

Și Inima mea de Făptură
Bate prin această Inimă,
Cu „sânge de Creatură".

Și UNIREA SÂNGELUI de DIVIN
Cu Sângele de Creație
Va UNI Cele Două Inimi
În Însăși INIMA Ta,
În care este toată TAINA.[345]

Creația este prin Taina Sfinților

Într-o Zi fără timp în DUMNEZEIRE,
FIUL ca Răspuns de IUBIRE,
Împreună cu DUHUL SFÂNT
Aduc TATĂLUI DUMNEZEU
Un PRINOS de MULȚUMIRE.
– Veșnicule PĂRINTE,
Primește această Dăruire,
Ale Tale dintru ale Tale,
Ți-aducem Înainte.

Și TATĂL Privește...
Vede încă o Iubire
De Creație
Ce, uimitor, are în Brațe

[344] *Ibidem*, pp. 66-67.
[345] *Ibidem*, pp. 68-69.

Pe FIUL Său,
O Biserică Preacurată,
Un Chip de MAMĂ FECIOARĂ
Prin care FIUL Se ÎNTRUPEAZĂ...

Dar Vede cu „uimire”
Și o „anti-iubire”,
De păcat și moarte...
Și „întoarce” FAȚA!

Dar o IUBIRE Arzătoare
Îi cade la Picioare,
IUBIREA UNEI MAME:
– Pe FIUL Tău, PĂRINTE,
Îl PORT în Brațe
ÎNTRUPAT în Creație
Și FIUL Tău
Este IUBIREA Ta.
Pe Acesta, PĂRINTE,
Ți-L PUN ÎNAINTE...

Și Vede pe FIUL Său
În toată Creația,
Ca IUBIRE și JERTFĂ,
IUBIRE NEMURITOARE
Și JERTFĂ Iertătoare...

– PRIMEȘTE CHIPUL IUBIRII,
E CHIPUL Tău, PĂRINTE!
Și TATĂL BRAȚELE Deschide
Și BINECUVÂNTEAZĂ!
– Fie!

*

– **PĂRINTE**, Zice FIUL,
Vor fi mulți care Te vor IUBI,
Pentru aceștia
Lumea BINECUVÂNTEAZĂ!

*

– PĂRINTE, **am să Mă ÎNTRUPEZ EU** Însumi
Ca PRIMUL SFÂNT de Creație,
Ca **prin Mine**
Să se Nască toți Fiii de Creație,
Pentru că „moartea nu există”,
Chiar dacă „păcatul o inventează”...
Și TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ![346]

Facerea Lumii

– PĂRINTE, Eu, FIUL Tău absolut,
Eu, CHIPUL Tău de CUVÂNT,
Iată, îți aduc un DAR,
O „CARTE” în care Cânt
Și într-o „Limbă de Creație”
IUBIREA Mea, ce se Cuvine
Ție să se ÎNCHINE.

Și TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ.[347]

***

La început **Spațiul** n-a existat,
El s-a născut din **CUVÂNTUL CREATOR**
Pe care LOGOSUL DIVIN l-a **SCRIS**
Într-o CARTE cât o Lume,
Cer și Pământ pe Nume.

[346] *Ibidem*, pp. 148-149.
[347] *Ibidem*, p. 150.

***

Din CARTEA DIVINĂ
Curge o APĂ Vie
Și iese LUMINA,
Din care se va Naște
Și Lumea va să Fie.

Și CARTEA are Șapte Peceți,
Cele Șapte Zile
În care Lumea toată
Va fi Creată
Și DOMNUL se va ODIHNI.

Și CARTEA mai întâi
Este pusă într-un ALTAR de Cer,
Unde se creează
Lumea Îngerilor,
Urmând să se facă
Și ALTARUL Pământesc,
Unde CARTEA
Se va DESCHIDE din Peceți.

Doar pe ALTARUL Pământesc
Se va CITI CARTEA,
De Însuși LOGOSUL CREATOR,
Doar El ȘTIIND s-o CITEASCĂ,
Din GLASUL Lui, Cerul și Pământul
Să ÎNVEȚE CUVÂNTUL.

Și o parte din Îngeri
Încearcă ei să Deschidă CARTEA
Și se „ard" de LUMINĂ
Nemaiputând vreodată
CUVÂNTUL să VORBEASCĂ.

O, TAINĂ a CĂRȚII DIVINE,
Ce doar pe ALTARUL de Pământ
Se poate DESCHIDE![348]

[348] *Ibidem*, pp. 151-152.

Rugăciune

DOAMNE, eu sunt Născut din IUBIREA Ta
ȘI CHIPUL IUBIRII este CHIPUL de DUMNEZEU
Pecetluit pe Sufletul meu.

Dar eu mai am și un Chip de Iubire
Al Făpturii Create,
Și eu sunt Două IUBIRI,
Deodată în ÎMPLETIRE.

Adâncul din mine ești TU,
Eu sunt Iubire de Creație
Și adesea eu uit
Pe care s-o „strâng în Brațe”.

Te ROG, să fiu și eu
Cu adevărat Fiul Tău,
Care UNESC în mine
Și pe mine și pe TINE,
În CHIP de ICOANĂ,
A Ta și a mea TAINĂ.

CHIPUL de TATĂL, Originea în Sine

– PĂRINTE, TATĂ DUMNEZEU,
Zic SFÂNTUL DUH și FIUL Său,
TU ești ÎNTREG în NOI
Și NOI ÎNTREGI suntem în Tine,
DEPLINUL în TREI DEPLINURI.

O, PĂRINTE, Tu ești *TAINA,*
CHIPUL Tău este *IUBIREA,*
FAȚA Ta e *DRAGOSTEA,*
Și *ASEMĂNAREA* este *Firea,*
Și pe-acestea le avem
Și NOI, de asemenea.[349]

[349] *Ibidem*, p. 153.

Enipostazierile Logosului Dumnezeiesc

Fiecare CUVÂNT al Tău
Se face o Creație,
Prin care fiecare are în sine
CHIPUL lui DUMNEZEU.[350]

MAREA AȘTEPTARE Cosmică

După cele Șase Zile de Creație
DUMNEZEU S-a Odihnit,
Că a Creat tot ce se poate Crea,
Și *nu mai era de făcut nimic.*

S-a săvârșit Hexameronul Creației.

Acum este „*rândul*" Creației
Să facă și ea „*ceva*" pentru DUMNEZEU,
Și aceasta este a *Doua TAINĂ,*
Hexameronul EUHARISTIC.

DUMNEZEU ține Lumea în BRAȚE,
Este ICOANA Nevăzută,
DUMNEZEU fiind dincolo de Creație.

Mai este și ICOANA Văzută,
Creația ținând pe DUMNEZEU în Brațe.

*

În Cerul Îngerilor se știa
De TAINA ICOANEI Văzute,
Și această Venire a lui MESIA
Cu mare dorire se aștepta.

În Cerul Îngerilor era Templul Ceresc,
Cu ALTARUL de TAINĂ închis,
Și Vederea lui DUMNEZEU era
Prin PERDEAUA STRĂVEZIE,
Așteptându-se să se Deschidă,
DUMNEZEU să se Arate la FAȚĂ.

---

[350] *Ibidem*, p. 158.

Pe Pământ era Raiul
Unde de asemenea se știa
De Venirea lui MESIA,
Că în Rai DUMNEZEU Se Arăta
Învăluit într-o „umbră”
Ce FAȚA îi acoperea.

Cerul și Pământul Cântau
Această TAINĂ Minunată.[351]

Mistica ICOANEI

Tu, DOAMNE, ești CHIPUL Nevăzut,
Care în ICOANĂ și NUME
Totuși se ARATĂ.

ICOANA este INIMA CHIPULUI Tău,
Care BATE așa de tare,
De se face ARĂTARE.

De aceea Locul ICOANEI
Este în Piept,
Unde CHIPUL Nevăzut
Se face INIMĂ-ICOANĂ.

NUMELE este CUVÂNT,
ICOANA este INIMĂ
Și mpreună sunt TAINA
Descoperirii CHIPULUI Nevăzut.

CUVÂNTUL este NUME de CHIP
Și ICOANA este INIMĂ,
NUMELE Se face GURĂ
ȘI INIMA PIEPT,
CUVÂNT și RESPIRAȚIE,
Ce Împreună Sunt
A CHIPULUI Măsură.

[351] *Ibidem*, pp. 169-170.

NUMELE este HRANA din CHIP,
ICOANA este RESPIRAȚIA
Și Împreună deodată
Sunt CHIP DESCOPERIT.

Nu există VIAȚĂ
Fără HRANĂ și RESPIRAȚIE,
Fără VORBIRE și INIMĂ,
Fără NUME și ICOANĂ,
A CHIPULUI Nevăzut TAINĂ.[352]

PSALMUL MONAHULUI

1. DOAMNE, în primul rând îți mulțumesc pentru că m-ai Creat și m-ai adus la Ființă.
2. Mai mult, Tu ai Pecetluit CHIPUL DUMNEZEIESC pe Ființa mea, ca ICOANA DIVINĂ ce Se ÎNTRUPEAZĂ în Icoana mea de Creație.
3. Atât de Mare este IUBIREA Ta când m-ai Creat, încât Ea nu se mai desparte niciodată de mine, ca Veșnicul DIVIN din Creație.
4. Unde pui Tu MÂNA Ta, acolo îți lași CHIPUL, ca ICOANA IUBIRII Tale Veșnice.
5. Așa TAINA IUBIRII este în TAINA ICOANEI Tale din mine, care Se face Izvor Veșnic de NAȘTERE de IUBIRE.
6. Și eu, fiind Creat după CHIPUL Tău, sunt de asemenea o Iubire Creată.
7. Și IUBIREA fiind CHIPUL DIVINULUI, și Iubirea mea Creată este „un Divin-Icoană de Creație", ce ÎNTRUPEAZĂ DIVINUL Tău CREATOR.
8. Tu m-ai Născut-Creat pe mine și eu la rândul meu Te NASC pe Tine.
9. Dacă eu nu Te NASC pe Tine, Iubirea mea de Creație rămâne *„în gol" și în locul ei apare „anti-iubirea".*
10. Căderea Îngerilor și a Oamenilor este tocmai acest *„refuz" de a NAȘTE DIVINUL CREATOR din Divinul Creat.*
11. DOAMNE, păcatul a „spart" ICOANA Ta DIVINĂ, a sângerat Icoana de Creație și fantomele „anti-iubirii" s-au făcut „anti-icoanele" pe care le trăim noi.

[352] *Ibidem*, pp. 180-181.

12. Eu vreau, DOAMNE, să REFAC ICOANA TA din Mine, care să Vindece „curgerea sângelui” Icoanei mele de Creație și așa să fie iarăși IUBIREA Ta și Iubirea mea Față în Față, care să NASCĂ Reciproc IUBIREA Celuilalt.
13. Eu m-am făcul Monah nu ca „fugar” de Creație, ci am „ieșit” ca Israil din Egiptul păcatului ca să trec prin „pustiul curățirii”, să ajung în „Pământul Făgăduinței”, unde ca Solomon să Clădesc Templul cel Pregătit să Te NAȘTI TU și eu de asemenea să mă Renasc în Tine, devenind BISERICA lui HRISTOS-MESIA, unde EUHARISTIA IUBIRII de DUMNEZEU și de Creație să se ÎNTÂLNEASCĂ până la ÎMPĂRTĂȘIRE.
14. Monahul este cel care Reface NAȘTEREA de DUMNEZEU din Nașterea Creată.[353]

RUGĂCIUNEA

IUBIREA este absolutul
Care Naște tot IUBIRE,
E Ne-nceputul și-nceputul,
E *DUMNEZEU* în Sine.

IUBIREA este CHIP de TATĂL
Ce pe FIUL Naște
Și IUBIRE este FIUL,
O *IUBIRE-NCHINĂCIUNE*.

Și mai este *SFÂNTUL DUH*
O IUBIRE-RUGĂCIUNE.

DUMNEZEU este *IUBIRE,*
Primul și Sfârșit de *NUME.*

NAȘTERE este IUBIREA,
Cel NĂSCUT, *ÎNCHINĂCIUNEA*
Și UNIREA, RUGĂCIUNEA.

Să *IUBEȘTI* este să *NAȘTI,*
Să te-NCHINI și să te *ROGI,*
CHIP de *DUMNEZEU TREIME*
Al *IUBIRII*-n Sine *NUME*.[354]

[353] *Ibidem*, pp. 203-204.
[354] *Ibidem*, pp. 210-211.

PĂRINTE, Zice FIUL,
Iată și un Chip de Creație.

Și Vede TATĂL DUMNEZEU
Pe o MAMĂ Creată
Cu Însuși FIUL Său în Brațe.
Și în Fața acestei ICOANE
EL BINECUVÂNTEAZĂ
Și Lumea ia Ființă,
Și Lumea se Creează.[355]

***

Și Privește TATĂL DUMNEZEU
„CARTEA de Creație”
Și se încruntă și „șterge”...
FIUL însă îi Zice:
– PĂRINTE, este un Chip Sfânt
Care nu va păcătui,
Care va Iubi fără pată
Și această ASEMĂNARE cu Noi,
Poate face să „Existe” Creația.
Și **această Sacralitate este**
CHIPUL de MAMĂ,
A Lumii ICOANĂ.

Și TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ
Și Creația Ființează.[356]

[355] *Ibidem*, p. 232.
[356] *Ibidem*, pp. 233-234.

VOLUMUL 13: PRACTICA ISIHASTĂ

Cele ŞAPTE CAPETE despre VIAŢA ISIHASTĂ, după tradiţia Pustnicului NEOFIT CARPATINUL

(Parafrazare la „Manuscrisul Unui Isihast")

MOTTO:
Metanie până la pământ

1. DOAMNE, Tu m-ai Creat după CHIPUL Tău DIVIN şi Chipul meu Creat are Asemănarea Lui.
2. CHIPUL Tău este de o SUPRASTRĂLUCIRE orbitoare, dar şi Chipul meu este în Asemănare.
3. Tu eşti DIVINUL şi eu sunt Creaţia, fără amestecare.
4. Eu în FAŢA Ta sunt ca o Scânteie înaintea SOARELUI.
5. Dacă nu Te-aş VEDEA, aş cădea ca şi „îngerul-demon" în autodivinizare.
6. DOAMNE, DOAMNE, ce „prăpastie alunecoasă" este „autodivinizarea"...golul-hăul.
7. De aceea, cu Fruntea la Pământ, la PICIOARELE Tale, fac Metanie şi Privesc doar în SUS la Tine, să nu mă amăgesc în mine.
8. Să URC spre Tine, DOAMNE, este Libertatea mea şi niciodată să nu „cad" în „autoamăgirea golului-auto-divinizării".
9. Metania cu Fruntea la Pământ, înaintea Ta, este URCAREA mea spre Tine, ADEVĂRATA DIVINITATE.

Din Psalmii Pustnicului Neofit[357]

[357] Ieromonah Ghelasie Gheorghe, *Practica Isihastă*, Colecția Isihasm, Vol. 13, București, Platytera, 2015, pp. 9-10.

PRACTICA ISIHASTĂ

PROLOG

Mă „aduc" ţie, Avva, ca o PRESCURĂ pe care Primeşte-o şi LITURGHISEŞTE-O ca LITURGHIE a Vieţii mele, care să mă ÎMPĂRTĂŞEASCĂ din EUHARISTIA Mântuirii.

Avva, Părintele meu,
În genunchi sub Binecuvântarea ta stau.

Prin Mâinile tale coboară-mi Cerul,
Prin Ochii tăi HARUL să Strălucească,
Prin Cuvintele tale
Însuşi DUMNEZEU să-mi VORBEASCĂ.

Avva, fii Părintele meu,
În care să am Nădejdea de Credinţă
Că şi eu mă voi Mântui.[358]

Începe cu Taina ICOANEI MAICII DOMNULUI CU PRUNCUL DUMNEZEIESC în Braţe.
Începe cu RITUALUL ACATISTULUI ICOANEI MAICII DOMNULUI.
Începe cu Intrarea prin UŞA ICOANEI MAICII DOMNULUI.

***

O, MAICA DOMNULUI, din Chipul Tău
Un DUH de Taină se Naşte.
În Tine este ICOANA de SUS,
Că Porţi în Braţe pe DUMNEZEIESCUL IISUS,
În Tine este Icoana de Jos, de Pământ,
Că eşti Chip de Făptură,
Şi aşa în ICOANA Ta sunt
Şi DUMNEZEU şi Creaţia Împreună.

O, DUH de Isihie,
Ce Făptură se arată,
Dar cu DUMNEZEIREA Întrupată.

[358] *Ibidem*, p. 12.

În genunchi în faţa ICOANEI,
A Chipului de Taină,
În mine Intră DUHUL Mistuitor
Cu Focul cel mai Curăţitor.
DUMNEZEU Se face în Lume Făptură
Şi eu cel din Lume
Mă URC în DUMNEZEU.
Iată TAINA DESTINULUI meu.[359]

***

O, CHIPUL ICOANEI MAICII DOMNULUI,
Tu îmi deschizi UŞA spre DUMNEZEU
Care Se ÎNTRUPEAZĂ în Lume
Ca să mă Întrupez în DUMNEZEU şi eu.

Încep să înţeleg şi eu PRIMA TAINĂ a VIEŢII Isihaste:

Să URCI spre DUMNEZEU este CALEA Isihiei
Şi ICOANA Chipului MAICII DOMNULUI
Este PRESCURA LITURGHIEI
Ce deschide UŞILE Cerului.

O, ACATISTUL ICOANEI,
Cânţi în mine mereu, ca o LITURGHIE
Prin care mă fac şi eu
O Biserică VIE.

Şi începe în mine TAINICUL RITUAL
Ce naşte DUH de Isihie.[360]

***

ÎNCHINAREA la ICOANĂ
Este DUH de mare TAINĂ.
ÎNCHINAREA este ZBOR
Pentru Inima cu DOR
Care cade la picioare,
Ca-n Văzduh apoi să ZBOARE
În CÂNTARE.[361]

---

[359] *Ibidem*, pp. 14-15.
[360] *Ibidem*, p. 15.
[361] *Ibidem*, p. 17.

***

Stau în genunchi în faţa ICOANEI
Şi PRUNCUL HRISTOS pe care-L ţine în Braţe
Lumea întreagă în ICOANA Sa o PREFACE.

FECIOARA-MAMĂ este ICOANA Lumii,
PRUNCUL HRISTOS este ICOANA lui DUMNEZEU,
Şi ÎNTÂLNIREA lor de TAINĂ
Dă Lumii DUMNEZEIASCA HAINĂ.[362]

***

Unde să găsesc CHIPUL SOARELUI
În care Mintea să-mi ODIHNESC?
Este în Braţele ICOANEI MAICII DOMNULUI,
În HRISTOS, PRUNCUL DUMNEZEIESC.

O, SOARE de Mare TAINĂ,
Un PRUNC-MIEL Nevinovat,
În care toată LUMINA
CERULUI şi Pământului s-a ADUNAT.

Isihie, LUMINĂ de
SOARE DUMNEZEIESC ÎNTRUPAT,
TAINĂ de ICOANĂ, Isihie,
DUHUL Tău şi în mine să VIE...[363]

***

Însuşi DUMNEZEU se-nchină
Coborându-se-n creaţie
Când se face PRUNC Făptură
În ale MAICII Sfinte Braţe.[364]

Prin ICOANA ÎNTRUPĂRII Lui HRISTOS în Lume, ridică-te la ICOANA Cea dincolo de toate Icoanele, la ICOANA lui DUMNEZEU TATĂL.

---

[362] *Ibidem*, p. 28.
[363] *Ibidem*, pp. 29-30.
[364] *Ibidem*, p. 32.

FIUL lui DUMNEZEU TATĂL Se ÎNTRUPEAZĂ ca să facă Lumea o Icoană care să poată PRIMI ICOANA în Sine, a TATĂLUI.
FIUL lui DUMNEZEU Se face PUNTEA dintre Icoana Lumii, care este Icoana MAICII DOMNULUI, şi ICOANA DUMNEZEIEASCĂ, care este ICOANA lui DUMNEZEU TATĂL.

***

Cine să spună CHIPUL TATĂLUI?
Singurul care poate
Este CHIPUL FIULUI.

FIUL este CUVÂNTUL-ASEMĂNAREA
Ce din TATĂL Se NAŞTE,
LUMINA-ARĂTAREA.

Şi tot din TATĂL
PURCEDE CĂLDURA-CHIPUL DUHULUI
Care Împreună cu LUMINA
SUNT Însăşi TREIMEA.

FIUL CHIPULUI TATĂLUI Cântă,
DUHUL CHIPULUI TATĂLUI Pecetluieşte,
Şi în FIUL şi în DUHUL
TATĂL Se ODIHNEŞTE,
Şi TATĂL, FIUL şi DUHUL
Sunt TREIMEA UNITĂ.

TATĂL, NUME Cel mai MARE,
FIUL, NUME Cel mai SCUMP,
DUHUL, NUME Cel mai SFÂNT,

Ţie, DUMNEZEU TREIME,
ÎNCHINARE.[365]

[365] *Ibidem*, pp. 40-41.

***

Fă-ţi Mintea Prunc,
Fă-ţi Inima Prunc,
Fă-ţi toate Simţurile Prunc,
Asemenea PRUNCULUI HRISTOS
Şi CU PRUNCUL DUMNEZEIESC
ZI RUGĂCIUNEA TATĂLUI CERESC.[366]

***

Eu ce să aduc în DAR la Staulul PRUNCULUI DIVIN?
Aduc „Bucăţica mea de PÂINE”
Şi Ulciorul meu cu Apă...
În acestea este Însăşi Fiinţa mea
Cu Chipul meu pecetluit,
Cu Însăşi Inima
În care sunt eu însumi Dăruit.[367]

***

Cine IUBIREA Lui DUMNEZEU să o cuprindă?...
Doar FIUL Său o poate.

Şi IUBIREA FIULUI doar Chipul Tău de MAICĂ.

O Chip de Mare TAINĂ,
Tu, Chipul cel mai ALES,
Deşi Chip de Creaţie
Având pe FIUL Dumnezeiesc în Braţe,
Te faci ICOANĂ de Închinare:
Bucură-te, ICOANĂ de Dumnezeiească Întrupare![368]

UNEŞTE Icoana Pământului cu ICOANA CUVÂNTULUI. ICOANA CUVÂNTULUI Întrupat este ICOANA Isihiei. INTRAREA în ICOANA CUVÂNTULUI Întrupat este apoi Viaţa Isihiei.

***

[366] *Ibidem*, p. 46.
[367] *Ibidem*, p. 47.
[368] *Ibidem*, p. 47.

O, Tu DOAMNE DUMNEZEULE,
Când Te ARĂŢI Sufletului meu
Toate luminile se „umbresc”
Şi Tu doar, Cel PERSONAL,
Eşti PREZENT şi în lăuntru şi în afar’.

Ochii Minţii se închid,
Ochii trupului de asemenea.
Prin CHIPUL de IPOSTAS
Te Văd şi eu **pe Tine.**

Ochi de Minte, plecaţi genele de gând,
Lumină, intră în culcuşul de „dincolo”,
Un VIU prin El Însuşi
Care poate să Izvorască totul,
În care se „întorc şi se odihnesc” toate,
EL – IPOSTASUL faţă de care
Toate trec în UMBRA SA.[369]

***

ICOANĂ, OCHI de Taină
Prin care se UITĂ IPOSTASUL FIINŢIAL,
Din care izvorăşte apoi LUMINA,
Prin care se Văd cele NEVĂZUTE.

ICOANĂ, **CHIPUL Ieşit în Afară**
Care te faci **LOCUL de Taină**
Unde FIINŢA **poate să Se ARATE**
Ca PÂINE-EUHARISTIE.

OCHI de ICOANĂ,
În Tine DUMNEZEU se VEDE
Şi totodată noi, Creaţia, ne putem Vedea
Alături de DUMNEZEU.

OCHI de ICOANĂ,
Eşti BISERICA **de Taină**
Unde Mintea îngenunchează şi tace,

[369] *Ibidem*, p. 59.

Ca într-o **SUPRAINIMĂ**
Unde INIMA lui DUMNEZU BATE
Şi unde Inimile tuturor
Bat de asemenea Îngenuncheate.

LOC Suprafiresc de ICOANĂ,
De aici Se poate AUZI CUVÂNTUL DUMNEZEIESC
Pe care Îl SCRII ca într-o CARTE,
CHIVOT al DEGETULUI lui DUMNEZEU.

ICOANĂ, CHIP şi LOC de Taină,
Prin tine Ne **putem ÎNTÂLNI** cu DUMNEZEU.[370]

ICOANA CUVÂNTULUI ÎNTRUPAT este LOCUL ÎNTÂLNIRII lui DUMNEZEU şi Creaţiei.
ICOANA CUVÂNTULUI este POTIRUL EUHARISTIEI IPOSTASULUI CUVÂNTULUI.
Cu ICOANA CUVÂNTULUI încep Purificarea şi Urcuşul Duhovnicesc.

***

Într-un moment dincolo de timp
FIUL **Creează şi un Chip de Fiu de Creaţie**
În care EL Însuşi se Întrupează
Şi vine înaintea TATĂLUI DUMNEZEU:

– PĂRINTE, iată-Mă pe Mine, FIUL Tău,
Deodată în DOUĂ CHIPURI,
Ca FIUL FIINŢIAL absolut pe care L-ai NĂSCUT
Şi ca Fiu de Creaţie pe care Eu l-am Conceput.
Două CHIPURI neamestecate, dar UNITE
În UNICUL Meu IPOSTAS de FIU AL Tău.

Şi TATĂL BINECUVINTEAZĂ,
Şi Chipul Lumii se „Fiinţează”.[371]

[370] *Ibidem*, pp. 66-67.
[371] *Ibidem*, pp. 70-71.

***

Nu mai pot sta în întuneric,
Fantomele mă chinuiesc...

LUMINĂ, unde eşti?

Sunt eu orb cu adevărat
Sau afară este noapte?

Din lumea aceasta plină de păcat
SOARELE s-a luat
Şi trebuie să **mergi pe „Tărâmul Celălalt**"
Să-L IEI într-un VAS
Şi să-L **ADUCI** Acasă.

Este un LOC **unde este o SCARĂ**,
LOCUL din ICOANĂ
Ce are un capăt agăţat de Cer
Şi unul jos pe Pământ,
Pe care **SOARELE Coboară**
Şi tu de la Piciorul SCĂRII
Trebuie **să-L PRINZI într-un ANUME VAS**,
Că altfel curge fără oprire.

Ai grijă **să-ţi „fereşti"** Capul şi Ochii,
Mintea să nu scoată vreun gând
Iar Ochii să-i închizi,
Că o Mare **PUTERE**
Iese din SOARE
Şi-ţi va „**sfărâma"** Mintea şi Capul,
Şi prin Ochi îţi va „**arde**" Corpul...

Stai plecat şi cu Palmele la Piept,
Înfundă-ţi Urechile ca să nu-L Auzi,
Că aşa de tare fulgeră şi trăsneşte,
De nu mai rămâi întreg.

O, ce **minune, UN PRUNC DUMNEZEIESC**
Este SOARELE Ceresc!

Pe SCARA din ICOANĂ
EL Senin Coboară,

Cu Mâini de **LUMINĂ**
Şi **cu un GLAS** Înduioşător
Ce Cântă înfricoşător:
– **TATĂL Nostru**-al tuturor
TU EŞTI DOMNUL DOMNILOR.
TATĂL, NUMELE PREASFÂNT,
De la TINE toate SUNT.

Şi **Coboară tot Cântând**
Până VINE jos de tot
Şi de Pieptul tău Se-atinge...
Vrea **în Inimă să INTRE**,
Dar **nu-ncape**, şi Rămâne
În căuşul Palmelor...

Stai aşa de nemişcat..
Îţi e frică să nu-L Pierzi,
Că te arzi îţi este frică,
GLASUL Său te face parcă
Şi tu să începi să Cânţi,
„TATĂL Nostru Cel din CERURI"...[372]

***

Pe SCARA ICOANEI a Coborât
CUVÂNTUL Întrupat
Şi S-a **OPRIT...**
Şi tu **eşti Bucuros şi necăjit**
Că a VENIT la tine, dar nu poţi
Să-L Primeşti în Inima ta strâmtă şi murdară.

O, Bucurie DIVINĂ şi plâns de păcătos,
O, Rai cu iadul deodată,
Nu mai aveţi „prăpastia" despărţitoare,
Este SCARA CUVÂNTULUI între voi.

Tu, DOAMNE, m-ai **Creat ca Făptură**
Peste care **ai SUFLAT PECETEA CHIPULUI Tău**,
Dar eu sunt **„dincolo**" de Tine
Şi Tu trebuie **APOI să INTRI** în mine

[372] *Ibidem*, pp. 79-81.

Şi eu Apoi să Te Primesc pe Tine,
Altfel rămân **„fără" Asemănarea**
Pe care doar Tu mi-o DAI
Ca EUHARISTIE,
Veşnica Ta ÎMPĂRĂŢIE.

DOAMNE, Tu ai SUFLAT **CHIPUL Tău** în mine,
Care **S-a SCRIS ca pe Piatra** lui Moise,
Dar nu eşti Tu însuţi Acesta,
Ci **doar UMBRA** Ta.

Această PECETE Divină
Are în ea DORUL după Tine,
Pe Tine Însuţi Să Te ÎNTÂLNESC,
Să INTRI apoi în toată Fiinţa mea,
În Inimă-Cămara mea cea mai împodobită.[373]

***

Nu îndrăzni să priveşti în Sus,
Nu îndrăzni să ridici Mintea la Cer,
Vezi pe HRISTOS Cel ce **Coboară**
Pe Pământ ca o SCARĂ,
Stai cu Capul plecat,
Stai cu Mintea în metanie,
Pune Mâinile la Piept
Şi prinde-te de **SCARĂ**,
Ce are Piciorul ei pe Inima ta.

SCARA-HRISTOS Leagă Cerul de Pământ.
El coboară pe SCARĂ,
Inima ta este prea **strâmtă**,
Nu poate Intra în ea,
Stă în dreptul Pieptului tău
Ca o ICOANĂ atârnată de Gât.

O, ICOANĂ a lui HRISTOS,
Lipită de Pieptul meu,
Inima mea începe să audă
Taina Ta de FIU al lui DUMNEZEU.

---

[373] *Ibidem*, p. 82.

Aude cum Tu Te Rogi TATĂLUI
Şi aceasta trezeşte şi în mine
DORUL de Rugăciune.

Eu nu îndrăznesc să fac altceva
Decât **RITUALUL ICOANEI**,
Să mă închin Ei,
Să plec Mintea în metanie,
Să strâng SCARA la Piept,
Să mă agăţ cu disperare de ea
Când „valurile" patimilor din mine
Şi prăpăstiile lumii vor să mă înghită.

O, ICOANĂ-SCARA lui HRISTOS,
O, IUBIREA Lui DUMNEZEU,
Te Port ca pe o COMOARĂ de mare preţ
Şi aştept până când **Inima mea să poată**
Să se Deschidă ca un Chivot-Raclă
În care să **Te PRIMESC**
Şi să nu te mai pierd vreodată.[374]

***

ICOANĂ, ICOANĂ,
De la Cer la Pământ **SCARĂ**,
Te agăţ la Pieptul meu
În care **este HRISTOS** Cel de TAINĂ.[375]

***

I
FIINŢA în Sine este dincolo de Gândire,
Dar este **VORBIRE-ROSTIRE**.

A FI este FIINŢA,
A EXISTA este VORBIRE,
FIINŢĂ şi FIRE.

[374] *Ibidem*, pp. 90-91.
[375] *Ibidem*, p. 92.

A FI este CHIP
Ce Naşte CUVÂNTUL şi Purcede FIINŢA,
TREIMEA FIINŢIALĂ
„EU SUNT CEL CE SUNT”,
CHIP, FIINŢĂ, CUVÂNT
Care şi în afară
Străluceşte **în HAR** de Gândire.

II

CUVÂNTUL **UNIT** CU HARUL
Se face MINTE.
CUVÂNT şi Gândire în **Aceeaşi FIRE**.

FIINŢA nu este niciodată fără HAR,
Aşa, CUVÂNTUL în Gândire se **înveşmântează**
Şi sunt „**laolaltă**”.
CUVÂNTUL este **din FIINŢĂ**,
Gândirea este **din CUVÂNT**
Şi deodată sunt.

CUVÂNTUL este **FIINŢA în ROSTIRE**,
Gândirea este **CUVÂNT în ieşire**.
Şi **întâi** este CUVÂNTUL
Şi din ROSTIRE purcede şi o Gândire.

Din **„Coasta” FIINŢEI** se Naşte CUVÂNTUL,
Din „**Coasta” CUVÂNTULUI** se naşte Gândirea,
Şi CUVÂNTUL şi Gândirea
Sunt în **Înrudire**,
FIINŢĂ şi HAR de Aceeaşi FIRE.

CUVÂNTUL iese şi intră în FIINŢĂ,
Gândirea iese şi intră în CUVÂNT
Şi CUVÂNTUL şi Gândirea se ODIHNESC
Unul în altul.

CUVÂNTUL este ROSTIREA FIINŢEI,
Şi ROSTIREA se face şi o Strălucire
De HAR-Gândire.

III

ISIHIE, tu eşti Taina Minţii,
Deodată CUVÂNT şi Gândire,
Deodată FIINŢĂ şi HAR.

Mintea poate fi CUVÂNT al FIINŢEI,
Poate fi şi Gândire de HAR,
De aceea **Mintea este PARTICIPAREA**
Şi „înlăuntru şi în afară".
În Minte se poate REMEMORA CUVÂNTUL,
În Minte se Rememorează Gândirea,
Mintea, al EUHARISTIEI POTIR.

Mintea, **prin păcat**,
A uitat CUVÂNTUL FIINŢIAL
Şi a rămas cu o Gândire
Ce-şi face „gândurile" Cuvinte,
Limbajul „lumii căzute".

Mintea ar trebui să fie
CUVINTE FIINŢIALE Pure
Din care Gândirea să iasă ca HAR
Şi din Gândire să iasă Gândurile
Ce sunt „**cuvintele-gânduri"**
Deosebite de CUVINTELE-CUVÂNT,
Deşi unele prin altele sunt.

IV

Minte a mea păcătoasă, cazi în genunchi,
Taci şi Doreşte REAMINTIREA CUVÂNTULUI.
Taci şi cu Gândurile ce se dau drept „cuvinte"
Fă RITUALUL ICOANEI CUVÂNTULUI
Care din Cer se Coboară,
FIINŢĂ şi HAR, CINA cea de TAINĂ.

Tu, Mintea mea, nu mai ştii CUVÂNTUL Adevărat,
Cu cele ale lumii te-ai amestecat
Şi nu mai vezi decât Gândurile şi lucrurile.
Mintea mea păcătoasă,
Fă RITUALUL ICOANEI **CUVÂNTULUI de TAINĂ**
Ca să-L poţi Reprimi
Ca Taborica Haină.

V

O, CUVÂNT, **pe Tine te DORESC!**

UN ANUME **CUVÂNT** DUMNEZEIESC
A Creat un Anume Suflet al meu,
Şi ACEST CUVÂNT S-a Pecetluit şi **S-a-ntrupat**
În mine, „COMOARA" de DUMNEZEU
Ce o port ca pe o TAINĂ
Unde este şi **Inima mea**
Care **„bate" tocmai TAINA** Sa.

Păcatul **mi-a rupt Inima în „două"**
Cu o „bătaie" spre păcat,
Care COMOARA Cerească
Într-un „adânc" de noroi mi-a îngropat.

O, visez adesea COMOARA DIVINĂ,
Inima mea bate în „alt fel",
Dar umbre şi năluciri mă abat.

Bate în Inima mea CUVÂNTUL de TAINĂ,
Dar nu-L mai aud de vifor de Gânduri,
Şi pe Acesta aş vrea **să-l Rememorez**,
Căci Acesta este ROSTIREA
Prin care **voi putea** cu IISUS să VORBESC.
Minte, tu nu mai ai CUVÂNTUL DIVIN,
Ai doar Gânduri,
De aceea **îngenunchează** la ICOANA
Pe care CUVÂNTUL Coboară.
Ascultă CUVÂNTUL DUMNEZEIESC,
Şi Inima cu DOR
Va ieşi din Sine
Să **îmbrăţişeze CUVÂNTUL Ceresc**.

O, ce Taină, când **Mintea va putea**
Să Cuvânteze CUVÂNTUL!
O, ce Taină, când **LUMINA CUVÂNTULUI**
Va lumina şi Gândirea,
Şi împreună se vor face EUHARISTIE.

CUVÂNTUL când se va **ARĂTA**,
Mintea atunci se **va UNI cu Inima**,
Căci CUVÂNTUL iese din Suflet
Şi se prelungeşte în Minte
Și din Minte se reîntoarce Iarăşi în Inimă.

Minte, Închină-te ICOANEI CUVÂNTULUI!

Pronunţă NUMELE l**ui IISUS CUVÂNTUL**
În RITUALUL tăcut al Minţii,
Ca să poţi PRIMI CUVÂNTUL
Şi ca să-l poţi Grăi.
Lasă Gândurile, pune-le şi pe ele
Să facă RITUALUL ICOANEI.

Ieşi Minte din propria Minte,
Nu te coborî în Inimă,
Mai întâi mergi în faţa ICOANEI CUVÂNTULUI
Unde să **Rememorezi** CUVÂNTUL,
Şi apoi cu Mintea Purtătoare de ICOANĂ
Să intri în Inimă, ALTARUL de Taină.[376]

ISIHASM I

Doamne IISUSE HRISTOASE

IISUSE, Numele Tău este CUVÂNTUL în Sine,
Îngenunchez Mintea în Rostirea Numelui Tău
Și mă Întâlnesc cu Tine în Biserica INIMII.

ISIHASM în VERSETE

1. La început a fost Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul (Ioan 1, 1).
2. Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl (Ioan 14, 9).
3. Singurul Lui FIU care este în Sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut (Ioan 1, 18).

[376] *Ibidem*, pp. 93-97.

4. Cuvântul Trup S-a făcut (Ioan 1, 14).
5. Și a zis Dumnezeu să fie Lumină (Fac. 1, 3).
6. Lumina Creată este Chipul Bisericii Primordiale, ca Personalizare Chipul de Maica Domnului, prin care Logosul-Lumina Dumnezeiască se „coboară" în Lume.
7. Icoanele-Chipurile Logosului și al Maicii Domnului sunt „Ușile" Tainei Trăirii Isihaste, ca Altar-Preoție și Biserică-Cântare Liturgică.
8. Trăirea Isihastă este Ritualul Liturgic al Preoției Hristice în Cântarea Bisericii-Maicii Domnului.
9. Isihasm este Mistica Hristică prin Biserica-Maica Domnului, Născătoarea de Hristos în Sufletele celor Credincioși.
10. Isihasm este LITURGHIE HRISTICĂ NECONTENITĂ în Cântarea Minții, Inimii și a Sufletului direct.
11. Rugăciunea ISIHASTĂ este Cântarea Liturgică permanentă și fără oprire, în cei care vor să fie Biserică Vie a lui Hristos.[377]

***

Doamne IISUSE, Viața mea este DOR de DUH şi CÂNTARE neîncetată,
Este DORUL şi CÂNTAREA IUBIRII TALE,
Fără de care nu mai trăiesc şi mor...
Doamne IISUSE, Bate Inima mea în RITUALUL DORULUI după Tine,
În SÂNGELE LITURGHIEI CÂNTĂRII IUBIRII Tale,
Ca RUGĂCIUNE Neîncetată de DOR și CÂNTARE.[378]

***

Fac Fiinţa mea BISERICĂ VIE a DORULUI SFÂNTULUI DUH,
Fac Fiinţa mea ALTAR-LITURGHIE VIE a lui HRISTOS,
Fac Fiinţa mea LOCUL ÎMPĂRĂŢIEI SACRULUI TATĂL Dumnezeu.
Vino, Dumnezeiescule DUH, în mine cu DORUL lui Dumnezeu,
Vino, IISUSE, în mine cu LITURGHIA CÂNTĂRII lui Dumnezeu,
Vino, Dumnezeiescule PĂRINTE, ca să „cad" în BRAŢELE Tale ca Fiu păcătos.[379]

---

[377] *Ibidem*, p. 103-104.
[378] *Ibidem*, p. 119.
[379] *Ibidem*, p. 120.

ISIHASM II

Doamne IISUSE HRISTOASE

Dincolo de toate „vorbirile” este Dumnezeu.
Dar „VORBIREA LUI DUMNEZEU” ești TU, Doamne IISUSE,
Și „Vorbind” cu Tine, Vorbim cu Dumnezeu.

ISIHASM în VERSETE

12. Isihasmul nu este „doar al pustnicilor și călugărilor”, ci al tuturor, fiind LITURGHIE Hristică UNICĂ a tuturor.
13. Isihasmul nu este „tehnică de spiritualizare”, ci este RITUAL HARIC al LITURGHIEI IUBIRII lui HRISTOS.
14. RITUALUL HARIC Isihast are Trei Trepte: al Minții, al Inimii și al Duhului de Suflet direct.
15. RITUALUL HARIC al Minții este Botezul Minții în „naștere din nou” din APĂ-CUVÂNTUL HRISTIC și din DUH-SF. DUH, adică „Pogorârea LIMBILOR de FOC-DUH” de la Rusalii (Ioan 3, 5; Fapte 2, 1-4).
16. Isihasmul este Mistica prin HAR, ca intrare în Taina CUVÂNTULUI, ca Mistică INTERPERSONALĂ, Creație și Dumnezeu.
17. Haina de nuntă de care vorbește Evanghelia este Haina HARICĂ”, iar Ospățul Nunții este CINA cea de TAINĂ, EUHARISTIA CUVÂNTULUI ca ÎNSĂȘI PERSOANA HRISTOS.
18. EUHARISTIA HRISTICĂ este PERSOANA CUVÂNT Întrupată: „Și CUVÂNTUL Trup S-a făcut” (Ioan 1, 14).
19. Isihasm nu este Mistica „Ideilor de Minte”, ci Mistica LITURGICĂ a PERSOANEI HRISTOS.
20. Isihasmul este Actualizarea în proprie Ființialitate a LITURGHIEI HRISTICE, de „dărâmare” a turnului Babel cu încurcarea limbilor din propriul limbaj și reclădire a SCĂRII-POMULUI VIEȚII în proprie existență Personală, ca Mistica Restructurării Limbajului-Sacralitatea Limbajului.
21. Isihasmul este Mistica „dincolo de Ideația Minții”, este Trăirea Tainei PERSOANEI CUVÂNT Deplină FIINȚIALITATE de Sine.
22. Isihasm este „Noua SCARĂ la Cer”, este ÎNVIEREA lui HRISTOS prin care CRUCEA Vieții nu mai este „suferința și moartea”, ci LITURGHIA VIEȚII VEȘNICE Pururea Nemuritoare.

FILĂ DE ACATIST

Bucură-te, ISIHIE,
Taina Liturghiei IUBIRII lui Hristos!
INIMĂ învăpăiată de Dumnezeiescul DOR,
Deschide-ți Adâncul,
Deschide ușa lui Dumnezeu CUVÂNTUL.
Aprinde-te, INIMĂ, de Venirea de Taină a Celui ce este Liturghie,
Fă-te Potir în care coboară Dumnezeiasca Euharistie.
Fă-te Sf. Masă a Chipului de Sus
Ca să Slujească Liturghia IUBIRII Dumnezeiești
Marele PREOT IISUS.

Vino, Minte, și îngenunchează în INIMĂ
Și ascultă Liturghia IUBIRII,
Descalță-te afară de toate „mișcările firii",
Pleacă-ți „fruntea" dincolo de podeaua de carne,
Intră în INIMA Vistieriei de Taine.

INIMĂ, biserică de Creație,
Fă-te Staul de Betleem,
Fă-te Templu unde se Jertfește MIELUL Iertător de blestem.
Fă-te mormânt al Celui Răstignit
Ca să Înviezi cu cel ce păcatul a biruit.

IISUSE, Cântarea IUBIRII Dumnezeiești,
IISUSE, Vino în INIMA mea să Liturghisești,
IISUSE, coboară pacea Ta în cele de jos.

Bucură-te, ISIHIE,
Taina Liturghiei IUBIRII lui Hristos![380]

ISIHASM Mistica și Teologia ICOANEI Hristice

Un Anume CUVÂNT al Tău se ÎNTRUPEAZĂ Creând
FIINȚA mea.
Și ACEST CUVÂNT este SCÂNTEIA ce Creează „născând"
Sufletul meu,
CHIP de Dumnezeu CUVÂNT întrupat în Chip de Suflet

[380] *Ibidem*, pp. 131-133.

Creat fără amestecare.
Aici este Mistica Isihastă, DIALOG între CHIPUL și
ICOANA lui Dumnezeu CREATORUL.
Doamne, tu m-ai Creat „VORBIND" cu mine,
Și eu mă „nasc" Vorbind cu TINE.[381]

***

Un Anume CUVÂNT al TĂU m-a Creat,
Și Sufletul meu este Chip al acestui CUVÂNT al TĂU
Și în ACEST CUVÂNT al TĂU ne REGĂSIM VORBIND reciproc.
ACEST CUVÂNT ICOANĂ CHIP este MISTICA Isihastă.[382]

***

Doamne,
Împărtășindu-mă din Euharistia UNUI CUVÂNT al TĂU
M-ai Creat
Și eu m-am „născut" din Această EUHARISTIE,
Din LITURGHIA ÎNTRUPĂRII TALE în Ființele Create.[383]

A Doua PREDICĂ a Isihasmului

Fiilor,
Sunteți nerăbdători să „gustați" din „APA VIE"
a Trăirii Isihaste. Începeți.
Rostind NUMELE TĂU, Doamne IISUSE,
Se „deschide" în mine „Ceva Cunoscut",
Parcă se „trezește" în mine „Memoria" unei „Vorbiri" uitate.
„Un Anume CUVÂNT" al TĂU mi-a Creat un Anume Suflet al meu,
Și Acest CUVÂNT al TĂU este „Izvorul APEI VII",
Pe acesta trebuie să-l „dezgrop", să înceapă „să Curgă" în mine.
Rostirea-Cântarea-Doinirea NUMELUI TĂU,
Doamne IISUSE,
Este „DORUL" Ființei mele-Create de ÎNTÂLNIRE cu TINE,
Cu TINE, DOMNUL, CREATORUL și DUMNEZEUL meu.[384]

---

[381] *Ibidem*, p. 144.
[382] *Ibidem*, p. 145.
[383] *Ibidem*, p. 146.
[384] *Ibidem*, p. 152.

***

Minte „învăpăiată” de LIMBA de FOC a Domnului Iisus,
De acum nu mai vrei să te „întorci” la „gândurile reci”,
Un DOR fără seamăn ți-a intrat până în adâncuri.
Rostesc fără încetare NUMELE TĂU, Doamne IISUSE,
Mintea „golită” de gânduri se umple de un FOC Dumnezeiesc,
Mintea începe să „Vorbească” o altă Limbă Dincolo de Minte...
NUMELE TĂU, Doamne IISUSE, se face un „IZVOR” de APĂ de FOC,
Care „CURGE” în mine și în „ȘOAPTA LUI” Te Aud pe TINE,
Și simt că mai trebuie doar „un pas” și Te voi ÎNTÂLNI
Pe TINE ÎNSUȚI.[385]

ISIHASM III

Doamne IISUSE HRISTOASE

NUMELE TĂU, Doamne IISUSE, Îl Rostesc cu Dorire,
Chem NUMELE TĂU, IISUSE, Cântându-l fără oprire,
Învăpăiat cu Totul în Așteptare de Întâlnire!

ISIHASM în VERSETE

23. Isihasmul este Dor, Oferire, Răspuns, adică IUBIRE, RITUAL Sacru și LITURGHIE, toate încununate în EUHARISTIA-Împărtășirea Hristică.
24. Începe cu Isihasmul Minții, ce este întoarcerea Gândirii în originea sa CUVÂNTUL-PERSOANĂ, Taina prefacerii Gândirii în RUGĂCIUNEA Hristică.
25. RUGĂCIUNEA Isihastă nu este Ideație și meditație mentală, nici simplu pietism, nici metafizică filosofică, nici „tehnică energetică”, ci Taina NUMIRII, CHEMĂRII și ÎNTÂLNIRII cu CHIPUL-PERSOANA HRISTICĂ.
26. RUGĂCIUNEA Isihastă a Minții este „coborârea” Minții din locul ei din Creier în locul CUVÂNTULUI- Gâtului, ca o „schimbare a cursului apei Minții”, care să „miște Roata CUVÂNTULUI SACRU”, nu a Gândirii.

[385] *Ibidem*, p. 156.

27. Taina RUGĂCIUNII Isihaste este: NUMIRE de Dor, CHEMARE cu Doinire-Cântare, ÎNTÂLNIRE cu Așteptare neabătută, ca Taină a Reîntoarcerii Creației „păcătoase" spre Creatorul său.
28. Doar după „purificarea și Sacralizarea" Minții în Taina CUVÂNTULUI HRISTIC se trece în „Isihia Inimii", în Biserica VIE proprie, unde LITURGHISEȘTE Însuși DOMNUL HRISTOS, unde Mintea se Roagă, dar totodată „ASCULTĂ" în RITUALUL SFÂNTULUI DUH Însuși, Însăși LITURGHISIREA LUI HRISTOS, cea mai presus de Minte.
29. Și doar după Isihia Bisericii Inimii se trece la Isihia Duhului direct de Suflet, când se „Deschid Perdelele ALTARULUI din Inimă și se arată la Față Însuși HRISTOS cu POTIRUL EUHARISTIEI SALE, din care te ÎMPĂRTĂȘEȘTE, ca Împlinire a Urcușului Isihast Mistic.[386]

FILĂ de ACATIST

Doamne IISUSE, LITURGHIA IUBIRII Dumnezeiești în Sine,
Deschide Inima mea și Coboară în mine,
Vino în săracul și smeritul meu Sălaș,
Fă-mă Veșnicei Tale Liturghii Lăcaș.
Din LITURGHIA IUBIRII TALE m-ai zidit,
Din IUBIREA TA negrăită Făptură Creată m-ai Născut,
Din ÎMPĂRTĂȘIREA IUBIRII TALE m-ai Făcut.

Sufletul are Inimă de DUH și Corpul Inimă de Trup
Și în Amândouă Doresc LITURGHIA IUBIRII TALE să Cânt.
Inima de DUH are în Sine LITURGHIA CUVÂNTULUI TĂU,
Care LITURGHISEȘTE Permanent IUBIREA în Sufletul meu.
Niciodată nu se „Oprește LITURGHIA IUBIRII",
De aceea este „INIMA NEMURIRII",
De aceea este INIMĂ, Bătaie Neîncetată,
Că LITURGHIA IUBIRII nu încetează niciodată.

IISUSE, Bate IUBIREA TA în Inima mea
Și nu poate Inima niciodată să Stea,
Doamne IISUSE, IUBIREA cea VIE,
Bucură-te, Isihie,

386 *Ibidem,* pp. 161-162.

În Taina IUBIRII, Necontenită LITURGHIE,
Bucură-te, Isihie,
Ce în Potirul Inimii Te FACI Dumnezeiască Euharistie.
Bucură-te, Isihie, Taina LITURGHIEI IUBIRII LUI HRISTOS,
Bucură-te, Isihie,
Ce Cobori pe DUMNEZEU până la cele de „jos”.[387]

CHIPURILE VIEȚII în SINE

Doamne, TU ne Creezi din IUBIREA TOTALĂ.
TU ai văzut dinainte că noi vom „cădea” din Iubire,
Dar IUBIREA TA este așa de „Puternică” și „peste aceasta”.

Cine „poate împiedica” IUBIREA TA,
Cine poate sta în Calea IUBIRII TALE,
Cine poate „opri” IUBIREA TA Absolută Nemuritoare?...

IUBIREA TA o „Încununezi” cu JERTFA IUBIRII peste „contrar”
Și JERTFA IUBIRII este FOC ce „Mistuie cu IERTAREA” contrarul,
Este „Prefacerea Contrarului” iarăși în IUBIRE.

Creația se „naște-creează” din LITURGHIA-IUBIREA fără contrar,
Dar Creația „EXISTĂ” din JERTFA IUBIRII,
Se „naște” din ÎNVIEREA JERTFEI „peste contrar”.

Încă de la ACTUL Creației TU, DOAMNE, ne și ÎNVIEZI
Și din ACEASTĂ PUTERE a ÎNVIERII JERFEI IUBIRII TALE
Noi „putem Trăi biruind permanent contrarul morții”.

Noi mereu prin „păcat” „cădem din IUBIRE”,
Dar LITURGHIA JERTFEI IUBIRII TALE ne ÎNVIAZĂ mereu,
RITUALUL LITURGHIEI JERTFEI ne Redă VIAȚA.[388]

***

Cine nu Trăiește Permanent VIUL IUBIRII
Nu este vrednic de Viață,
Nu va gusta din „Ambrozia-Euharistia LITURGHIEI IUBIRII”.[389]

---

[387] *Ibidem*, pp. 164-165.
[388] *Ibidem*, p. 171.
[389] *Ibidem*, p. 174.

A Treia PREDICĂ a Isihasmului

Doamne IISUSE, NUMESC NUMELE Tău în Rugăciunea Minții,
NUMIREA NUMELUI Tău este dincolo de Minte,
NUMELE Tău este dincolo de „Ideea pură”,
NUMELE Tău, IISUSE, este ÎNTÂLNIREA cu Însăși PERSOANA Ta.

Doamne IISUSE, în NUMIREA NUMELUI Tău
Mintea mea începe să-și descopere „obârșia” și Taina,
În NUMELE Tău își redescoperă Identitatea.

Mintea și-a „uitat” Originea sa, NUMIREA-CUVÂNTUL,
Crezându-se o „curgere” de Gânduri și Idei,
Dar NUMIREA CUVÂNTULUI îi descoperă CHIPUL adevărat.

NUMELE Tău, IISUSE, este de acum DORUL Minții mele,
NUMELE Tău este CĂUTAREA mea,
NUMELE Tău, IISUSE, este „Odihna” Gândurilor mele.

RUGĂCIUNEA NUMELUI Tău este DOR, CHEMARE, ÎNTÂLNIRE,
NUMELE Tău este DUMNEZEIASCĂ IUBIRE,
NUMELE Tău este LITURGHIE-EUHARISTIE.[390]

***

Doamne IISUSE, NUMELE Tău mă „izbăvește” de tot gândul rău,
În NUMELE Tău CUVÂNTUL se face STĂPÂNIREA Minții mele,
NUMELE Tău, IISUSE, este ODIHNA Dumnezeiască.[391]

***

În Biserica Inimii ÎNSUȘI IISUS și SFÂNTUL DUH se ROAGĂ,
Și Mintea cu propria ei Rugăciune PARTICIPĂ doar
La LITURGHISIREA LUI HRISTOS în RITUALUL SFÂNTULUI DUH.[392]

---

[390] *Ibidem*, pp. 184-185.
[391] *Ibidem*, p. 186.
[392] *Ibidem*, p. 187.

RUGĂCIUNEA

COPILĂRIA, Raiul RUGĂCIUNII

MAMĂ, **CHIPUL SACRULUI Pământesc**,
MAMĂ, CASA unde VINE
DUMNEZEU în Lume
Creându-mă pe Mine,
Fiu şi Copil,
Un Întrupat DIVIN!

O, ICOANA cea mai SFÂNTĂ a Lumii,
MAMA de Creaţie
Ce are DIVINUL
Făcut COPIL în Braţe![393]

***

TATĂ, CHIP de CER,
MAMĂ, CHIP de Creaţie,
COPIL, CHIP de Rai,
CER şi Pământ
Ce se ţin în Braţe!

Nu este **CHIP mai SFÂNT**
Ca CHIPUL de ICOANĂ,
DIVIN în CHIP de COPIL
În Braţe de MAMĂ![394]

***

RUGĂCIUNEA, CHIP de FIU,
CHIP de-**NCHINĂCIUNE**,
Care îşi **ROSTEŞTE**
CEL mai **SACRU CHIP**
De **ORIGINE** şi NUME,
TATĂL, CHIPUL Absolut![395]

***

[393] *Ibidem*, p. 240.
[394] *Ibidem*, pp. 240-241.
[395] *Ibidem*, p. 241.

La fiecare Rugăciune
Parcă din NOU mă Nasc;
În CHIPUL de TATĂL
Mă REÎNTORC **mereu**
Şi din fiecare ÎNCHINĂCIUNE
Mă RENASC eu,
În Cântarea cea mai SACRĂ
A **Celui** MAI MARE NUME.

***

O, **ICOANE de ALTAR**,
În Vopselele de HAR![396]

Omul, Biserica şi ALTARUL Lumii

Omul, CHIPUL CUVÂNTULUI care Se face **TRUP** (Ioan l, 14).
TRUPUL, Chipul Omului.
CUVÂNTUL, CHIPUL FIULUI lui DUMNEZEU.
FIUL DUMNEZEU-Om, Fiinţa Lumii.
Omul-Lume, Omul-TRUP.
Omul-TRUP, Lumea ÎMPLINITĂ.
Lumea-ÎMPLINITĂ, Omul-FIUL lui DUMNEZEU.
Omul-FIU, **TEMPLUL** Lumii.
VIAŢA Omului, **RITUALUL** TEMPLULUI Lumii.
RITUALUL **Omului, Lumea REDĂRUITĂ** lui DUMNEZEU.
DARUL Omului, **TRUPUL EUHARISTIC** al FIULUI-Omului.

Omul, **ICOANA „dintre"** DUMNEZEU şi Lume.
ICOANA Chipului Omului.
ÎNTÂLNIREA dintre DUMNEZEU şi Lume.
ÎNTÂLNIREA.
ÎMPĂRĂŢIA lui DUMNEZEU.
Veşnicia Lumii.
Asemănarea Creată a Lumii cu al său CREATOR.[397]

[396] *Ibidem*, p. 242.
[397] *Ibidem*, p. 245.

În Tine este **ICOANA de SUS**
Că Porţi în Braţe
Pe DUMNEZEIESCUL IISUS,
În Tine este **Icoana de Jos**,
De Pământ,
Şi aşa în ICOANA Ta sunt
Şi **DUMNEZEU şi Creaţia, Împreună**.

O, CHIPUL ICOANEI
MAICII DOMNULUI,
Tu îmi **deschizi**
UŞA spre DUMNEZEU
Care Se ÎNTRUPEAZĂ în Lume
Ca să mă Întrupez
În DUMNEZEU şi eu.[398]

***

FECIOARA-MAMĂ
Este ICOANA Lumii,
PRUNCUL HRISTOS
Este ICOANA lui DUMNEZEU
Şi ÎNTÂLNIREA lor de TAINĂ
Dă Lumii DUMNEZEIASCA HAINĂ.

***

Însuşi DUMNEZEU
Se-nchină
Coborându-Se-n creaţie,
Când Se face
PRUNC Făptură
În ale MAICII Sfinte Braţe.[399]

[398] *Ibidem*, p. 288.
[399] *Ibidem*, p. 289.

***

Cine să spună
CHIPUL TATĂLUI?
Singurul care poate
Este CHIPUL FIULUI.

TATĂL, NUME Cel mai MARE,
FIUL, NUME Cel mai SCUMP,
DUHUL NUME Cel mai SFÂNT,

Ţie, DUMNEZEU TREIME,
ÎNCHINARE.[400]

***

O, DOAMNE DUMNEZEU,
Când Te ARĂŢI Sufletului meu
Toate luminile se „umbresc”
Şi Tu doar
Eşti PREZENT
Şi în lăuntru şi în afară.[401]

***

Este o SCARĂ,
Din ICOANĂ,
Ce are un capăt Agăţat de Cer
Şi unul jos de Pământ.[402]

Omul, Chipul Perfecţiunii Create

Creaţia este prin **Taina Sfinţilor**

Într-o Zi fără timp în DUMNEZEIRE,
FIUL ca Răspuns de IUBIRE,
Împreună cu DUHUL SFÂNT
Aduc TATĂLUI DUMNEZEU
Un **PRINOS** de MULŢUMIRE:
„*Veşnicule PĂRINTE,*

[400] *Ibidem*, pp. 290-291.
[401] *Ibidem*, p. 292.
[402] *Ibidem*, p. 294.

Primeşte această Dăruire,
Ale Tale dintru ale Tale,
Ţi-aducem Înainte".

Şi TATĂL Priveşte...
Vede încă o Iubire
De Creaţie
Ce, uimitor, are în Braţe
Pe FIUL Său.

Dar Vede cu „uimire"
Şi păcat şi moarte...
Şi „întoarce" FAŢA!

Dar o IUBIRE Arzătoare
Îi cade la Picioare,
IUBIREA UNEI MAME:
„Pe FIUL Tău, PĂRINTE,
Îl PORT în Braţe
ÎNTRUPAT în Creaţie
Şi FIUL Tău
Este IUBIREA Ta,
Pe Acesta PĂRINTE,
Ţi-L PUN ÎNAINTE...".

Şi Vede pe FIUL Său
Ca IUBIRE şi JERTFĂ,
IUBIRE NEMURITOARE
Şi JERTFĂ Iertătoare...

„PRIMEŞTE CHIPUL IUBIRII,
E CHIPUL Tău, PĂRINTE!

Şi TATĂL BRAŢELE Deschide
Şi BINECUVÂNTEAZĂ!

„PĂRINTE", Zice FIUL,
„**Vor fi mulţi care Te vor IUBI".**[403]

[403] *Ibidem*, pp. 306-307.

INIMA, TAINĂ și GRĂIRE

INIMA DUMNEZEIRII
Ești, FIUL lui DUMNEZEU,
Care o Dăruiești lumii,
PÂINEA IUBIRII,
Însuși CHIPUL Tău.

Și peste INIMĂ
Încă o TAINĂ mai este,
DUHUL care BATE
Fără de oprire,
DRAGOSTEA în Amintire.

INIMA DUMNEZEIASCĂ
Nu putea să-ncapă
Decât într-o altă
INIMĂ de Taină,
Mare cât o Lume,
Inima de MAMĂ,
AL IUBIRII CHIP,
Prefăcut în Trup.

INIMĂ DUMNEZEIASCĂ,
CHIPUL Lui HRISTOS,
INIMĂ cât Absolutul,
Curgi în Revărsare,
SÂNGE-mpărtășire,
POTIR de IUBIRE.

BUCURĂ-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
CHIPUL MAICII DOMNULUI![404]

[404] *Ibidem*, pp. 315-316.

ORIGINILE Lumii – Memorii Primordiale[405]

1

TATĂL, FIUL, SF. DUH
Sunt DUMNEZEU TREIME,
O FIINȚĂ și o FIRE,
Absolutul Cel de Sine.

Zice FIUL: „După CHIPUL Nostru
Să mai Dăm Ființă
Și unui Chip Creat.
EU îi *Dau CHIPUL de FIU*,
Tu, PĂRINTE, Dăruiește-i
Ființă, ca un FĂCĂTOR,
Și Tu, DUHULE, de asemeni,
Dăruiește-i Viață”.

Și TREIMEA cea din Sine
Se mai face *și-n Creație*
Încă o TREIME.

2

„La Început a fost CUVÂNTUL-LITURGHIA”.

În ne-nceput a fost IUBIREA
Cu Taina Sa, TREIMEA,
Ce este NAȘTEREA-CUVÂNTUL,
Ce este LITURGHIA.

Înghenunchează în FAȚA
ICOANEI DUMNEZEIEȘTI,
Ce este LITURGHIA IUBIRII,
CHIPUL DOMNULUI HRISTOS.

Descalță-te de toate „afară”,
Pleacă-ți Fruntea dincolo de „podeaua de carne”,
Intră în Biserica-Betleem
Unde MIELUL Cel de SUS

[405] *Ibidem*, pp. 316-323.

Se face și Liturghie Pământească,
Ca Lumea să se Nască.

BATE INIMA LITURGHIEI în DUMNEZEU,
Bate și în Cer și pe Pământ,
ACEEAȘI INIMĂ HRISTOS,
De SUS și de Jos.

Cine poate împiedica IUBIREA,
Cine-i poate pune hotar?

Iată pe LOGOSUL DIVIN, care este totodată
LITURGHIA DUMNEZEIRII, în Sine, și cea din Creație.

Înfricoșată este Taina Creației,
Că Tu Însuți o Liturghisești;
Tu Însuți Te ÎNTRUPEZI
Și Lumea întreagă
O faci TRUPUL Tău,
Prin care și noi putem URCA
Până în DUMNEZEU.

Și eu și fiecare suntem
Un CHIP de Liturghie,
Un Anume CUVÂNT-IUBIRE,
CHIP în Veșnicie.

Și Fiecare suntem
Chip de Creație și CHIP al lui DUMNEZEU,
Care *Se ÎNTÂLNESC*
Doar în CHIPUL Liturgic al Tău.

Doar în acest CHIP mă Regăsesc
În ÎNTÂLNIREA cu Tine,
În CHIPUL Tău de Liturghie,
TAINĂ negrăită de IUBIRE.

Niciodată nu se oprește
LITURGHIA IUBIRII,
De aceea este „INIMA NEMURIRII”,
INIMA în Bătaie neîncetată,
Care nu încetează nicodată.

IISUSE, Bate INIMA TA
În DUMNEZEU, în Cer și pe Pământ,
În toate Inimile Lumii, Bate,
POTIR cu SÂNGE
De DUMNEZEU și de Creație,
Care mereu în LITURGHIE
Se fac EUHARISTIE.

DOAMNE, IISUSE, Vin și eu
La ALTARUL LITURGHIEI Tale,
Unde mă aduc ca pe o „Prescură”,
Pe care să o LITURGHISEȘTI.

De puțina mea Iubire nu te scârbi.
Tu m-ai Creat din IUBIREA Ta
Și CHIPUL IUBIRII S-a Pecetluit
În Veșnicie pe Ființa mea,
Și Această PECETE fă-o JERTFELNIC,
Pe care mereu LITURGHISEȘTI,
Și în Ființa mea Te Întrupezi.

Eu sunt căzut din Iubire
Prin multe păcate,
Și zac în prăpastie de moarte,
Dar, DOAMNE,
Primește-mă ca pe o Prescură
Din care fă LITURGHIE
Și *„Toarnă” în POTIRUL Tău*
Și o „picătură” de Sânge de-al meu,
Ca IUBIREA Ta și a mea
Iarăși să se ÎNTÂLNEASCĂ.

Tu mereu, DOAMNE,
Ne Naști din IUBIREA Ta,
Și Creația Te Naște
Neîncetat, de asemenea,

Și IUBIREA ÎNTÂLNITĂ Se face EUHARISTIE,
PÂINE de Cer și de Pământ,
CUVÂNTUL ce TRUP S-a făcut.

DUMNEZEIASCA PÂINE-HRISTOS,
DUMNEZEU și Creație în UNIRE,
Iată ICOANA ce nu este idol,
În care și Lumea și Însuși DUMNEZEU
Deodată se ÎNCHINĂ.

Tu, DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
FIUL lui DUMNEZEU și Fiu de Creație,
Din LITURGHIA IUBIRII
Naști Biserica-MAMA Lumii,
Creația cu DUMNEZEU în Brațe.

O, IUBIRE a lui DUMNEZEU înfricoșată,
Cum Te faci și Chip de Făptură,
Ca și Lumea să primească
DIVINA Măsură!

O, DUMNEZEU ÎNTRUPAT,
Ca și Lumea să URCE în DUMNEZEU,
DOUĂ IUBIRI ce S-au Găsit
„Peste prăpastia de Absolut”.

De aceea niciodată nu se oprește
LITURGHIA IUBIRII,
INIMA Nemuririi.

Dacă vreodată LITURGHIA s-ar opri,
Dintr-o dată „toate ar pieri”.
IUBIREA este Necontenita LITURGHISIRE,
Este Nesfârșita NAȘTERE de Sine,
IUBIREA este „Absolutul RITUAL”
Ce Se face EUHARISTIE-DAR.

Ce este mai Minunat,
DIVINUL ÎNTRUPAT
Sau *IEȘIREA Făpturii „peste” Sine* în DIVINUL
Dincolo de orice Chip Creat?
DIVINUL făcut Trup este HRISTOS,
Peste Trup este DUHUL SFÂNT,
Care fără despărțire,

Deodată și UNA Sunt.
HRISTOS face DIVINUL
TRUP de ÎMPĂRTĂȘIRE,
SF. DUH face TRUPUL
CHIP-DUMNEZEIRE,
HRISTOS și SF. DUH,
A BISERICII LITURGHISIRE.

Un ANUME CUVÂNT al Tău
A *Creat un Anume Suflet* al meu,
Și cele Două Chipuri stau Față în Față,
Aceasta fiind a mea Viață,
Să mă Văd în Tine,
Chip și Asemănare
Fără amestecare.

Eu sunt mai Întâi
Un CUVÂNT de-al Tău,
Înscris în Tine, CARTEA VIEȚII,
Pe care apoi îl ROSTEȘTI
Și *mie mi-l Dăruiești.*

BATE în Ființa mea
CUVÂNTUL DIVIN,
INIMĂ de DUMNEZEU.

Și când pe acesta Îl Aud,
Și Inima mea
Răspunde Asemenea.

O, Taină a ROSTIRII,
Taina NAȘTERII!

Tu m-ai ROSTIT pe mine
Și eu Te Rostesc pe Tine!

Când *voi ajunge să AUD ROSTIREA*
Din care m-am Născut,
Atunci și eu, IISUSE, mă voi face
Cu Tine „ACELAȘI TRUP”.

3

DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
ICOANA din Cer și de pe Pământ,
Tu ești CHIPUL
Prin care toate s-au făcut.

Taina DUMNEZEIRII
Este Taina NAȘTERII Tale,
Din TATĂL Cel fără început.
Și Taina Lumii
Este tot Nașterea Ta,
Și într-un Chip de Făptură,
DUMNEZEU și Creație
În aceeași măsură.

CHIPUL TATĂLUI DUMNEZEU
Este dincolo de Vederea noastră,
Dar CHIPUL tău de FIU
Ne Deschide și nouă
O Tainică Fereastră.

O, CHIP de ICOANĂ,
De DUMNEZEU și de Creație,
De Cer și de Pământ,
CHIP și ASEMĂNARE,
Ție se Cuvine
ÎNCHINARE!

4

DUMNEZEIREA Deschide
UȘA spre Lume
Prin CHIPUL FIULUI Său,
Și Lumea deschide și ea o Ușă
Prin care Se VEDE DUMNEZEU,
Chipul MAMEI FECIOARE,
Cu PRUNCUL DIVIN în Brațe,
TAINA Icoanei de Creație.

Acestei ICOANE se ÎNCHINĂ
Și Cer și Pământ deodată,
Și prin ea se ÎNTÂLNESC
Toate laolaltă.

***

Și TATĂL Privește...
Vede un Chip de Taină de Creație,
Un Chip de MAMĂ,
Ce peste Fire, pe FIUL Ține
PRUNC în ale sale Brațe.

FIUL iarăși grăiește:
– TU, PĂRINTE, ești ICOANA DUMNEZEIRII,
Că Mă NAȘTI ca FIU.
Iată și o Icoană de Chip de Făptură,
Care Mă Naște tot pe Mine,
ACEEAȘI Iubire, care se măsoară
În ASEMĂNARE, doar cu TINE.[406]

***

Ce, e de mirare
Că DUMNEZEU poate să IUBEASCĂ
Până dă „pe-afară" și într-o Creație?
Sau că, *de asemeni,*
Și o „Iubire de Chip de Făptură"
Poate ca să „iasă din a ei măsură",
Până-n NECUPRINSUL dincolo de sine?[407]

***

La ce Taină să mă opresc,
La DIVINUL ce Crează Chipul Lumii
Sau la Chipul Creat, ce Naște
UNIREA DIVINULUI, în deodată
CHIP CERESC și Pământesc!?[408]

***

Și Privește TATĂL DUMNEZEU
„CARTEA de Creație",
Și se încruntă și „șterge"...
FIUL însă îi Zice:

---

[406] *Ibidem*, p. 325.
[407] *Ibidem*, pp. 325-326.
[408] *Ibidem*, p. 326.

– PĂRINTE, este un Chip Sfânt
Care nu va păcătui,
Care va Iubi fără pată,
Și această ASEMĂNARE cu Noi,
Poate face ca să „Existe” Creația.
Și această Sacralitate este
CHIPUL de MAMĂ,
A Lumii ICOANĂ.

Și TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ,
Și Creația Ființează.[409]

***

Bucură-Te, UȘA dintre DIVIN și Făptură,
Bucură-Te, Puntea dintre Cer și Pământ,
Bucură-Te, Perdeaua de ALTAR,
Bucură-Te, Fereastra Celor de TAINĂ,
Bucură-Te, ICOANĂ,
Inimă în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI!

6

DOAMNE, IISUSE, în mine Aud
Cum Bate Inima mea din Tine,
În care Însuși „SÂNGELE de DIVIN”
CURGE fără oprire.
Și Inima mea de Făptură
Bate prin această Inimă,
Cu „sânge de Creatură”.

Și UNIREA SÂNGELUI de DIVIN
Cu Sângele de Creație
Va UNI Cele Două Inimi,
În Însăși INIMA Ta,
În care este toată TAINA.[410]

[409] *Ibidem*, pp. 326-327.
[410] *Ibidem*, pp. 329-330.

Mistica INIMII – INIMA, Înfățișarea PERSOANEI

Fiecare suntem INIMA din noi
În Înfățișare.

Inima de *Suflet, Inima de Corp*,
Fac un „singur" Trup.

IISUSE, Inima mea
Dorește-ntâlnirea cu INIMA Ta,
În INIMA POTIR,
Unde DUMNEZEU și Făptura
Sunt un „Singur TRUP".

ÎNTÂLNIREA în INIMĂ

În Inima mea de lut
Cobor Mintea mea trupească,
Și în Unire de „Gest"
Chem NUMELE Tău, IISUSE,
Ca Venind Tu,
Inima și Mintea să se facă
Prescură în care Tu să Liturghisești
TRUPUL Tău, INIMA IUBIRII
De DUMNEZEU pentru Lume,
Și așa, Mintea și Inima mea,
Potir de Făptură,
Să-l UMPLI cu SÂNGELE Tău DUMNEZEIESC.

Inima mea Pământească
Să Întrupeze INIMA Ta, IISUSE,
Peste care SUFLAREA SF. DUH
S-o Prefacă în DUMNEZEIESCUL TRUP,
Și așa și eu cu Tine
Să fiu un „Singur TRUP",
INIMĂ de TAINĂ
În care eu, IISUSE,
Te Întipăresc în Ființa mea,
Precum și Tu te ÎNTIPĂREȘTI,
ICOANĂ în care

DUMNEZEU și Făptură
Sunt deodată ÎMPREUNĂ.
În GESTUL ICONIC de INIMĂ
Mintea uimită doar privește,
Și inima la fel,
Tu, IISUSE, fiind Acela care
CURGI cu SÂNGELE DIVIN,
Și SF. DUH Bate
În GRĂIRE de TAINĂ.

Nu te opri în Minte sau Inima de carne,
Nici în Inima de Suflet,
Ci în INIMA de TAINĂ,
INIMA ICOANĂ,
RITUAL de Liturghie,
POTIR și ÎMPĂRTĂȘIRE,
Peste care este SF. DUH,
Și a TATĂLUI
Absoluta BINECUVÂNTARE.

INIMA are Trei Tărâmuri,
ÎMPĂRĂȚIA lui DUMNEZEU,
Tărâmul de Cer și de Pământ,
CHIP de POMUL VIEȚII
În mijloc de Rai.

Prin păcat am pierdut
Și POMUL VIEȚII,
Și Unirea de Rai,
Și am rămas cu „pomul morții”,
Inimă de Suflet oarbă,
Minte și Inimă de Corp, la fel,
Un Trup gol pe care
Stă „șarpele”,
Cu „limbile lui de otravă”.

Dă „jos” șarpele
Și fă-ți Trupul CRUCE,
GEST de INIMĂ
Ce-și reamintește CHIPUL.

Mintea și Inima, în GESTUL CRUCII,
Cu NUMELE de ICOANĂ
Al Tău, IISUSE,
Vor Reprimi INIMA de TAINĂ.[411]

Viziuni, Minuni, Mesaje

Este o INIMĂ Cosmică
Ce descoperă Adevărata LUMINĂ,
CHIPUL BISERICII, POTIRUL lui HRISTOS,
În care Lumea se Preface
Prin SF. DUH,
EUHARISTIE-ACELAȘI TRUP.

Practica GESTULUI ICONIC al INIMII

O, INIMĂ, a ICOANEI INIMĂ,
Pe Tine te caut și te doresc,
Că Tu ești CHIPUL lui HRISTOS
Și Chipul meu de Asemănare,
În care toate se Întâlnesc
Fără amestecare.

O, INIMĂ-ICOANĂ,
TRUPUL de TAINĂ,
IUBIRE-MPĂRTĂȘIRE,
O, Isihie![412]

[411] *Ibidem*, pp. 346-348.
[412] *Ibidem*, p. 355.

VOLUMUL 14: Mic Dicționar de ISIHASM
Mic Dicționar de Isihasm

TAINĂ, DESCOPERIRE, ÎMPĂRTĂȘIRE

– Poem mistic [413]–

I

1
Cine poate spune
Dumnezeiasca IUBIRE
Din TREIME?
Negrăită LITURGHIE,
IUBIREA, CUVÂNTUL, MULȚUMIREA,
Prescură, Potir, Ritual,
TATĂL, FIUL şi DUHUL SFÂNT,
Care deodată SUNT,
DEOFIINȚĂ, EUHARISTIE.

2
Nu este o clipă să stea
IUBIREA-LITURGHIA,
CHIPUL TATĂLUI-IUBIREA,
SOARELE fără apunere,
CHIPUL FIULUI-CUVÂNTUL,
LUMINA neumbrită,
Și CHIPUL PREASFÂNTULUI DUH,
CĂLDURA nesfârşită.

3
Nu este timp în Dumnezeire,
Este CHIP de IUBIRE
Cât o LITURGHIE,
Cât un CUVÂNT al FIULUI,
Cât o MULȚUMIRE a SFÂNTULUI DUH,
Cât o ÎMBRĂȚIȘARE a TATĂLUI.

[413] Ieromonah Ghelasie Gheorghe, *Mic Dicționar Isihast*, Colecția Isihasm, Vol 14, București, Platytera, 2015, pp. 41-50.

4
Cine poate spune
IUBIREA din TREIME,
Care niciodată
Nu încetează să bată,
INIMA-IUBIREA, Prescura,
SÂNGELE-CUVÂNTUL, Potirul,
Punerea înainte, MULȚUMIREA,
Toate deodată, EUHARISTIA.

5
Nu este un NUME mai Scump
Ca NUMELE TATĂLUI.
FIUL ÎL CUVÂNTEAZĂ,
SFÂNTUL DUH Îl ţine în BRAȚE,
CUVÂNTUL Potirul NUMELUI
Și SÂNGELE TATĂLUI,
SFÂNTUL DUH Curgerea NUMELUI,
Care deodată
UNUL pe ALTUL se POARTĂ.

6
TREI LITURGHII într-UNA SUNT,
IUBIREA, CUVÂNTUL, MULȚUMIREA,
Prescura, Potirul, Punerea înainte,
TATĂL, FIUL, DUHUL SFÂNT,
Una negrăită TREIME,
Deodată EUHARISTIA.

7
ARHIERIA CUVÂNTUL
Și ARHIERIA DUHUL SFÂNT
Slujesc Prescura IUBIRII
TATĂLUI Absolut,
Dumnezeiasca LITURGHIE,
Negrăita EUHARISTIE,
CHIP de IUBIRE TREIME.

II

1

Într-o Zi fără timp în Dumnezeire
FIUL ca Răspuns de IUBIRE
Împreună cu DUHUL SFÂNT
Aduc TATĂLUI încă o Liturghie
De Creaţie.
– Veşnicule PĂRINTE,
Primește Această Punere Înainte,
Sfinţească-se NUMELE Tău,
Fie IUBIREA Ta
Peste Făptura Ta
Și o Binecuvântează.
Ale Tale dintru ale Tale
Ți-aducem Înainte.

2

Și TATĂL Privește...
Vede încă o Iubire
De Creaţie,
Ce uimitor are în Braţe
Pe însuşi FIUL Său,
O, Biserică PREACURATĂ,
Un Chip de MAMĂ Fecioară
În care FIUL Se ÎNTRUPEAZĂ
Și SFÂNTUL DUH Se Coboară
Și CHIPUL SĂU Înfăţişează.

3

Vede Chip de lubire
Chip de Asemănare,
Chip de Făptură
Cu CHIP de DUMNEZEU Împreună,
Liturghie de Creaţie,
Îngeri de cântare,
O Lume de Vieţuitoare,
Oameni, Fraţii FIULUI...

– Ale Tale dintru ale Tale
Sunt toate acestea.

4

Dar vede cu uimire
Și o „antiiubire"
De păcat și moarte...
Și parcă ar Vrea
Să-și întoarcă FAȚA...
Însă o Iubire arzătoare
Îi cade la PICIOARE,
Iubirea unei MAME:
– Pe FIUL Tău, PĂRINTE,
Îl Port în Braţe
ÎNTRUPAT în Creaţie
Și IUBIREA Ta Absolută
Este FIUL Tău.
Pe ACESTA, PĂRINTE,
ÎL PUN ÎNAINTE,
Ce are în SINE
Ca EUHARISTIE
Toată Creaţia.

5

Și Vede cu uimire
Pe FIUL Său ÎNTRUPAT
Ca UN MIEL pe Cruce
Cu LACRIMI de SÂNGE,
Pe care SFÂNTUL DUH
Le Prinde în PALME:
– PĂRINTE,
ÎNSĂȘI IUBIREA Ta o PUNEM ÎNAINTE.

6

Și Vede cu uimire
Toată Creația
Și pe FIUL Său în Fiecare
Ca JERTFĂ de Iertare,

IUBIRE-Îngemănare,
IUBIREA Peste Fire,
Ca toate să-NVIEZE
IUBIREA NEMURITOARE,
JERTFA, IUBIREA Peste Fire,
IUBIREA de UNIRE
DINCOLO de moarte,
Unde se DEPĂȘESC toate
Și este doar IUBIRE,
LITURGHIE- EUHARISTIE.

7

Vede cu uimire
Cum FIUL Său în SINE,
Pe Fiecare Făptură
Iarăşi o PREFACE
Și cu DUHUL SFÂNT
ÎNVIAZĂ Iubirea
Din Creația căzută
Și Toată o STRÂNGE
În POTIRUL SÂNGE,
În IUBIREA PRESCURĂ,
Pe care o ADUCE
Și o PUNE ÎNAINTE:
– PRIMEȘTE CHIPUL IUBIRII,
E CHIPUL TĂU, PĂRINTE.

8

Și TATĂL BRAȚELE DESCHIDE:
– SĂ FIE.
Și Toate se ÎNFĂPTUIESC.
IUBIREA-TATĂL FĂCĂTORUL,
CUVÂNTUL-FIUL ZIDITORUL,
VIAȚA-DUHUL ÎNFĂPTUITORUL,
CHIP de DUMNEZEU TREIME,
CHIP de LITURGHIE-EUHARISTIE.

III

1

Din Neînceput a fost IUBIREA
TREIMEA-LITURGHIA.
Din Început a fost CUVÂNTUL
Prin care S-au Zidit
Cerul şi Pământul.
LITURGHIA-IUBIREA DUMNEZEIASCĂ
FIUL-CUVÂNTUL o Face
Și o Liturghie de Creaţie.

2

DUMNEZEU TATĂL este FĂCĂTORUL,
FIUL din ALE TATĂLUI ZIDEȘTE
Și VOIA TATĂLUI ÎMPLINEȘTE
Și SFÂNTUL DUH ÎNFĂPTUIEȘTE.

3

La Început CUVÂNTUL
Zidește Cerul şi Pământul,
Cerul-CHIPUL FIULUI
Care ARATĂ CHIPUL TATĂLUI,
Pământul-Chipul Cerului
Și RAIUL-CHIPUL SFÂNTULUI DUH,
Precum în Cer aşa şi pe Pământ.

4

La început se Creează
Apa-Sângele CUVÂNTULUI,
Oul Cerului,
Sămânţa Pământului
Peste care DUHUL se Odihneşte.

5

Și din Apă și din DUH
Se Creează Lumina,
MAMA de Creaţie,
Cu FIUL-CUVÂNTUL în Braţe.

6

La început CUVÂNTUL
Creează pe MAMA Sa,
Lumina de Creaţie
Ce are în Brațe
Pe CUVÂNTUL LUMINA NECREATĂ,
Lumina, Primul Chip Creat
Prin care toate se nasc.

7

Lumina este Cerul
ÎMPĂRĂȚIA Creată,
SCAUN pe care FIUL îl Face
IUBIRII lui DUMNEZEU TATĂL.
FIUL Aduce și un DAR de Creaţie,
Un SCAUN ÎMPĂRĂTESC,
În care TATĂL să se ODIHNEASCĂ
Și DINCOLO de Cea DUMNEZEIASCĂ,
CHIP de DAR al FIULUI
Și de MULȚUMIRE al DUHULUI.

8

Și în jurul SCAUNULUI Ceresc
Creează pe Îngeri,
Care, neîncetat, Liturghisesc.
Și Creează Văzduhul de Sus
Și Uscatul cel de jos,
Stele nenumărate și Soare,
O Lume nesfârşită de Vieţuitoare,
Toate CUVÂNT ÎNTRUPAT.

9

Și ca UNIRE
Creează pe OM,
Omul, Înrudire cu Îngerii-Cerul
Omul, Înrudire cu Lumea,
Omul, Chipul Treimic al Creaţiei,
UNIREA Cerului şi Pământului.

10

Lumina este „Coasta" CUVÂNTULUI,
Cerul este din „Coasta" Luminii,
Pământul din „Coasta" Cerului,
Omul, UNIREA Tuturor.

11

CHIPUL CUVÂNTULUI se face Adam,
Chipul Luminii se face Eva,
Și Chipul lui Adam se face Tată
Și Chipul Evei se face MAMĂ
Și așa se Nasc FRAȚII CUVÂNTULUI
Și FIULUI TATĂLUI DUMNEZEU
Și Creaţia Toată în UNIRE,
ÎNTRUPARE de CUVÂNT,
RAI de DUHUL SFÂNT,
Și ÎMPĂRĂȚIE de Creaţie
De DUMNEZEU PURTĂTOARE,
De EUHARISTIE LITURGHISITOARE.

12

CUVÂNTUL este FIUL,
Creaţia este MAMA,
FIUL este PREOȚIA,
MAMA este Biserica.
În toate este EL-CUVÂNTUL
Și toată Creaţia
Este MAMA şi Fraţii Săi,
Liturghie de Creaţie
Ce se face
EUHARISTIE, TRUPUL Său.

***

Bucură-te, ISIHIE,
CHIP de LITURGHIE-IUBIRE,
CHIPUL FIULUI lui DUMNEZEU
Și Chipul Bisericii MAICII DOMNULUI,
CHIP de EUHARISTIE,
De ÎMPLINIRE-ÎMPĂRTĂȘIRE,
Bucură-te, ISIHIE,
De DUMNEZEU și de Creație
DEODATĂ ÎMPĂRĂȚIE,
ISIHIE, RAI de IUBIRE,
Cer şi Pământ în ÎNTÂLNIRE,
DUMNEZEU și Creație, ÎNRUDIRE,
TAINĂ de ÎNDUMNEZEIRE.[414]

PSALMUL de Închinăciune al pustnicului Neofit

1. Cum să ridic ochii mei către Tine, DUMNEZEULE, cum să caut la MĂREȚIA Ta?
2. Tu m-ai Creat după CHIPUL şi Asemănarea Ta.
3. Tu mă Chemi: „Vino să-ţi dau din ale Mele, să te ÎMPARTĂȘEȘTI de toate DARURILE Mele”.
4. Simt cum CURGE HARUL Tău în mine şi-mi deschide hotarele Ființei mele create ca Tu să INTRI.
5. Și mă cutremur cum Tu, Cel MARE, poţi încăpea în mine, cel mic.
6. Făptura cum să te cuprindă pe Tine, FĂCĂTORULE?
7. Tu poţi să INTRI în mine că eşti DUMNEZEU, dar eu nu pot nici să mă apropii de FIINȚA Ta.
8. Tu mă poţi cuprinde, dar eu nu pot nici să te ating.
9. Tu, peste Firea mea de Făptură, INTRI în mine şi mă cutremur cum poţi încăpea în mine, cel ce nu pot să Te încap pe Tine.
10. Această TAINĂ este veşnica mea uimire şi închinăciune.
11. Este TAINA CHIPULUI Tău pecetluit pe Fiinţa mea creată, că doar în CHIPUL Tău Tu poţi încăpea.
12. Tu m-ai Creat pe mine, Făptura, şi mi-ai dat CHIPUL Tău, prin care pot sta în FAȚA Ta.
13. Este aşa de MARE CHIPUL Tău, de mă uimesc cum poate încăpea în Chipul meu!

[414] Idem, p. 61

14. Eu, Făptura, nu Te pot cuprinde, dar peste Firea mea Tu Te CUPRINZI în mine şi mă înfricoşez cum pot fi „un locaş” al Tău.
15. O, TAINĂ! Tu, Cel MARE, dacă INTRI în mine, mă Creşti şi mă deschizi, pe când de aş intra eu în Tine, fiind cel mai mic, m-aş pierde în MĂREȚIA Ta.
16. Tu, Cel MARE, INTRI peste Fire în mine, ca să mă faci CHIP şi Asemănarea Ta.
17. Tu, Cel MARE, Vii în mine, că de aş intra eu în Tine, nu ar mai rămâne nimic din mine.
18. Tu m-ai Creat ca şi eu, Făptura, să Cresc în Tine, să fiu deodată cu Tine, fără amestecare.
19. Eu, Făptura, rămân în „afara” Ta, că doar aşa pot fi „un loc” unde Tu poţi VENI.
20. Eu, Făptura, sunt în „afara” Ta, dar mă ÎNTÂLNESC cu Tine prin CHIPUL Tău pe care L-ai Pecetluit în mine şi în care Tu Vii în mine.
21. Tu m-ai Creat din IUBIRE, ca şi Creaţia să se ÎMPĂRTĂȘEASCĂ din Tine.
22. IUBIREA este TAINA INTRĂRII în Celălalt, căruia Te DĂRUIEȘTI.
23. Și Tu eşti PRIMUL care mă IUBEȘTI şi aşa, Tu, eşti PRIMUL care INTRI în mine, Tu, CREATORUL meu.
24. Această TAINĂ a INTRĂRII în mine este TAINA Vieţii mele.
26. Eu, Făptura, niciodată nu Intru în Tine, că atunci nu aş mai fi Creaţie, ci m-aş pierde în Tine.
27. Tu m-ai Creat ca să fiu Veşnic Asemenea Ție, şi aşa doar Tu INTRI în mine, ca să mă PĂSTREZI pe mine.
28. Eu, Făptura, nu pot Intra în Tine, că m-aş transforma în Tine.
29. Făptura Creată nu poate să se transforme în DUMNEZEU, că nu ar mai fi Creație.
30. Tu, CREATORUL, însă, poţi INTRA în Făptură, fără să Te transformi în Creaţie, DĂRUIND Creaţiei CHIPUL Tău, prin care poţi INTRA în ceea ce „nu eşti Tu”.
31. Tu DĂRUEȘTI CHIPUL Tău Creaţiei, că eşti FĂCĂTORUL, pe când Creaţia nu poate să-Ți dăruiască Chipul său în care Tu să Te prefaci.
32. Chipul Creat niciodată nu poate să-Ți dea CHIP Ție, Celui ce eşti CHIPUL ABSOLUT.
33. Aşa doar Tu DĂRUEȘTI CHIP oricăror Chipuri.
34. Creaţia este după CHIPUL şi Asemănarea Ta, nu Tu după Chipul şi Asemănarea Creaţiei.

35. Niciodată Creaţia nu poate să Intre în CHIPUL Tău, ci doar CHIPUL Tău poate Intra în Chipul Creat.
36. Și doar după ce CHIPUL Tău a INTRAT în Chipul Creat poate şi Creaţia să se ÎNTÂLNEASCĂ cu ÎMPĂRTĂȘIRE de CHIPUL Tău.
37. Și Tu, CHIPUL Cel VEȘNIC, INTRÂND în Chipul Creat, faci şi Creaţia să fie veşnică.
38. Tu, Cel VEȘNIC, nu Creezi decât tot ceva Veşnic.
39. A CREA este a DA CHIPUL Tău şi „unui chip creat”.
40. Chipul Creat nu este niciodată prin sine însuşi, ci prin Cel CREATOR, încât TAINA Creaţiei este CHIPUL CREATORULUI.
41. O, DUMNEZEUL şi CREATORUL meu, Tu m-ai Creat DĂRUINDU-mi CHIPUL Tău, pe care L-ai Pecetluit în Fiinţa mea, prin care ai INTRAT în mine, prin care Te-ai UNIT cu mine, prin care rămâi NEDESPĂRȚIT de mine.
42. Tu, de la Creaţia-naşterea mea ai INTRAT deja în mine, prin SCÂNTEIA de CHIP pe care ai ÎNTRUPAT-o în Fiinţa mea şi aşa Tu eşti CEL care ai VENIT în mine, ca să faci din mine MASA CINEI Tale de TAINĂ.
43. O, DOMNUL şi DUMNEZEUL meu, Tu aşa de mult mă IUBEȘTI, încât ai „lăsat” NECUPRINSUL Tău ca să INTRI în „Cuprinsul meu Creat”, ca să mă faci şi pe mine Asemănare de Tine.
44. Doar dacă mă ÎMPĂRTĂȘESC de CHIPUL Tău la CINA de TAINĂ a IUBIRII Tale voi GUSTA din ÎNTÂLNIREA cu Tine.
45. Tu eşti Cel ce Vii cu IUBIREA Ta în Făptura mea, Tu având ce să-mi DĂRUIEȘTI.
46. Eu, Creaţia, ce pot să-Ți Dăruiesc, decât să-Ți Mulţumesc, să-Ți Cânt şi să mă PLEC în FAȚA Ta, ca RĂSPUNS de Iubire a mea de făptură Creată.
47. O, DUMNEZEUL meu, TAINA mea eşti Tu, dar eu îți întorc adesea spatele, fug de la MASA ÎMPĂRTĂȘIRII Tale, fug de CHIPUL Tău, ies şi din Chipul meu de Creație şi „plăsmuiesc” iluzia morții din „golul” de Tine.
48. O, DUMNEZEUL IUBIRII, fug de IUBIREA Ta, uit de Iubirea mea, cad în iluziile unei „iubiri fantomatice” din afara CHIPULUI Tău.
49. Unde să scap de „amăgirea păcatului”?
50. Trebuie să alerg la CHIPUL Tău, la IUBIREA Ta, la MASA CINEI Tale Celei de TAINĂ.
51. Și unde este CHIPUL Tău? Este în PECETEA CHIPULUI Tău din Ființa mea.

52. Tu nu eşti departe de mine, eşti chiar cu mine.
53. Mă întorc la Tine, DOMNUL şi DUMNEZEUL meu, cad în genunchi la PICIOARELE CHIPULUI Tău şi Te Rog, Primeşte-mă în BRAȚELE IUBIRII Tale ca pe Fiul risipitor.
54. O, DOAMNE, ce „Bine este la MASA ÎMPĂRTĂȘIRII Tale" pe care, Tu ÎNSUȚI, o Găteşti în însăşi Ființa mea de Făptură.
55. Mă mir şi mă cutremur cum se poate aceasta, dar fiind Tu Cel ce o FACI, la Tine „TOATE sunt cu PUTINȚĂ".
56. Păcatul „ieşirii" din CHIPUL Tău îmi omoară însuşi Chipul meu de Creație, căci Chipul meu nu poate fi „rupt" de CHIPUL Tău.
57. Eu vin în FAȚA CHIPULUI Tău, Tu mă ÎMPĂRTĂȘEȘTI de CHIPUL Tău, prin care INTRI în Chipul meu fără ca eu, Făptura, să pot intra vreodată în CHIPUL Tău.
58. Dar aceasta nu înseamnă că Făptura Creată este străină de Tine.
59. Tu INTRI în Făptura Creată şi peste Fire faci ce „nu poate" face Firea Creată.
60. Creația niciodată nu poate intra în CHIPUL Tău, dar Tu FACI ce nu poate face Creația, INTRÂND Tu în Chipul Creat.
61. Aşa şi Creația Ta se poate UNI cu Tine, ca ÎMPĂRTĂȘIRE din CHIPUL Tău, prin care şi Creația RĂMÂNE Chip Veşnic DEODATĂ cu CHIPUL Tău, în Asemănare de CHIP, dar fără amestecare sau absorbire de CHIP.
62. Mă ÎNCHIN CHIPULUI Tău, DOMNUL şi DUMNEZEUL meu, şi cu Brațele Chipului meu de Făptură Creată ÎMBRĂȚIȘEZ CHIPUL Tău şi TOATĂ TAINA CHIPULUI Tău INTRĂ în tot Chipul meu şi IUBIREA Ta de DUMNEZEU se ÎNTÂLNEȘTE cu Iubirea mea de Creație şi cine poate spune TAINA ÎMPĂRTĂȘIRII IUBIRII de DUMNEZEU şi de Creație, DEODATĂ şi în Asemănare?[415]

ADAM (ebr. *Adamah* = pământ)

***

La început a fost CUVÂNTUL
Ce a făcut Cerul şi Pământul. (Ioan 1, 1; Fac. 1, 1)
Cerul, „Chipul-Coasta" CUVÂNTULUI,
Pământul, „chipul-coasta" Cerului,
Precum în Cer aşa şi pe Pământ.
Și Taina UNIRII Cerului cu Pământul,

[415] *Ibidem,* pp. 62-66.

Taina ÎNTRUPĂRII CUVÂNTULUI,
Se face Taina Omului.
Omul, Înrudirea cu Îngerii-Cerul,
Omul, Înrudirea cu Natura-Pământul,
Omul, Chipul TREIMIC al Creaţiei,
Omul, UNIREA Creaţiei cu Dumnezeu.
Cerul se naşte din „coasta" CUVÂNTULUI,
Pământul se naşte din „coasta-chipul" Cerului,
Omul se naşte din Unirea tuturor.[416]

***

În Om Scânteia-CHIPUL lui Dumnezeu
Este CHIPUL TATĂLUI.

Adam este Chipul Tatălui de creaţie,
Este Coroana Dumnezeiască a Omului.
Eu sunt Chip creat într-un CHIP CREATOR,
În Chipul meu creat Te am şi pe Tine,
CHIP de DUMNEZEU.
CHIPUL CREATOR de este în Faţă
Se naşte Chipul de Om-Bărbat.
De Chipul de creaţie este în Faţă,
Se naşte Chipul de Om-Femeie.
Dar Femeia şi Bărbatul sunt Egali,
Doar Chipurile lor sunt Evidenţe diferite.[417]

***

Un ANUME CUVÂNT al Tău
A creat un Anume Suflet al meu,
PURTĂTOR de CHIPUL lui Dumnezeu.[418]

ANTROPOLOGIE (gr. *Anthropos* = Om)

***

Creaţia este o Barcă
Ce Plimbă pe Dumnezeu pe Apele create
Și Dumnezeu se ODIHNEȘTE
În Creaţiile toate.[419]

---

[416] *Ibidem*, p. 67.
[417] *Ibidem*, p. 68.
[418] *Ibidem*, p. 69.
[419] *Ibidem*, p. 74.

***

Un Anume CUVÂNT-Scânteie de Dumnezeu
A Creat un Anume Suflet al meu
Și amândouă Chipurile se ÎNGEMĂNEAZĂ,
Ce în Ființa creată Ființează.[420]

APOFATISM (gr. *Apophasis-Apophatikos* = negaţie prin negație)

***

Dumnezeu este IUBIREA
DINCOLO de orice Chip,
Este CHIP în ARĂTARE,
Și NECHIP şi CHIP deodată,
Dar mai mult și un CHIP mai MARE
Unde CHIPUL şi NECHIPUL
Trec de Propriile HOTARE
SUPRACHIP de-NGEMĂNARE,
PESTE Firea toată.[421]

***

IISUSE, Nume mai presus de Nume,
CHIP de Dumnezeu NESPUS,
Ce se-arată și în Lume
Și Pământ şi Cer deodată
Într-un RAI de Fiecare
Și de ele mai PRESUS.[422]

***

IISUSE, pentru că Te văd
Eşti DINCOLO de mine,
Vederea în Lumina Ta Taborică
Este o ARĂTARE PESTE FIRE.[423]

ASCEZA (gr. *Askesis* = deprindere)

[420] *Ibidem*, p. 77.
[421] *Ibidem*, p. 80.
[422] *Ibidem*, p. 81.
[423] *Ibidem*, p. 86.

***

Din repaus m-am născut,
Mi-e dor de REPAUS. (Eminescu)

Noi adăugăm:

Din IUBIRE m-am născut,
Mi-e Dor de IUBIRE,
Din care toate s-au făcut,
În care toate se ÎNTORC,
Se ODIHNESC în LINIȘTIRE.[424]

***

Doamne, pentru că Te IUBESC,
Până mă usuc postesc,
Mă ard şi în foc,
Pot să şi îngheţ,
Stau în nemişcare,
Sau mă mişc fără încetare,
Pe toate le Jertfesc
Și în această LUCRARE
ODIHNA-LINIȘTEA IUBIRII găsesc,
În care toate se opresc
Într-un DINCOLO SUPRAFIRESC.[425]

BĂRBAT (lat. *Vir*)

***

Dacă CHIPUL-SCÂNTEIE de Dumnezeu
Este în faţa celui de creaţie,
Se naşte Chipul de Om-Bărbat.[426]

***

Adam pierde Chipul său de Preot
Și rămâne doar soțul Evei,
El nu mai e Sacerdot al POMULUI VIEȚII,
Mănâncă cu Eva din „pomul profan”.
În Rai Eva primea EUHARISTIA din POMUL VIEȚII

[424] *Ibidem*, p. 93.
[425] *Ibidem*, pp. 93-94.
[426] *Ibidem*, p. 94.

Prin Mâinile lui Adam Preotul.
Acum Adam, lipsit de Preoţie,
Mănâncă un „simplu măr” din mâinile Evei.[427]

***

UNICUL FIU absolut Dumnezeiesc
Ca Prinos-Dar de IUBIRE,
Aduce TATĂLUI Creația Sa,
Ce are Chipul PESTE FIRE,
Chipul de MAMĂ,
Chipul Iubirii de creație,
Ce este „egală”
Doar cu a TATĂLUI.[428]

(vezi MAMA, PREOȚIE, BISERICĂ)

***

Doamne, în Dragostea Tatălui şi Mamei mele
Este „coasta-Chipul” de creaţie al meu ca Fiu,
Peste care ai SUFLAT CUVÂNTUL Tău,
SCÂNTEIE de Dumnezeu,
Creând un „Nou” Suflet al meu.
Eu sunt „coasta” Dragostei Părinţilor mei,
Sunt „COASTA” IUBIRII-SCÂNTEII de Dumnezeu,
Sunt ÎNGEMĂNARE de CHIP de Două IUBIRI
Ce în „Mine” se ÎNTÂLNESC
Și un „Nou Suflet” Plămădesc.
Aşa, Sufletul meu are Chipul Părinţilor mei,
Și Bun şi rău,
Dar are şi CHIPUL DIVIN al TĂU.
Eu sunt Chip de Bărbat sau Femeie,
După cum ALEGE CUVÂNTUL TĂU,
După cum au „nevoie” Părinţii mei,
Pe care, mai mult, să-i Renasc
În DESTINUL DIVIN al meu.[429]

(vezi NAȘTEREA, SUFLETUL, CRUCEA, DESTINUL HRISTIC)

---

[427] *Ibidem*, p. 96.
[428] *Ibidem*, pp. 98-99.
[429] *Ibidem*, p. 104.

BISERICA (gr. *Ekklesia*, lat. *Basilica* = comuniunea celor chemaţi)

***

FIUL Dumnezeiesc ca Răspuns către TATĂL
Aduce şi un DAR Propriu-Creaţia,
Un LOCAȘ unde se poate ODIHNI
Și DINCOLO de ODIHNA Dumnezeiască.
FIUL Creează un „Scaun ÎMPĂRĂTESC”,
Un ALTAR, o ÎMPĂRĂȚIE Creată
Peste care TOT TATĂL,
ABSOLUTUL ÎMPĂRAT, să DOMNEASCĂ,
Și aceasta este Biserica,
Împărăţia creată,
Un Chip al IUBIRII FIULUI către TATĂL,
Ce nu poate fi cu „mâinile goale”,
Ci cu un DAR de măsuri Egale,
Un DAR Vrednic de FIU,
În care EL Însuşi e VIU,
Prin care Creaţia Fiinţează.[430]

***

FIUL Dumnezeiesc Aduce TATĂLUI în DAR
Chipul creaţiei, al Bisericii,
Care are ca INIMĂ pe Însuşi FIUL
Și Chip de Asemănare ca MAMA,
CHIPUL de TATĂL Coborât,
În Chip de creaţie născut,
Chip de Biserică-MAMĂ,
Renaşterea lui Dumnezeu în creaţie,
TATĂL şi MAMA de o seamă.[431]

***

CHIPUL de DAR ca MAMĂ,
Pe care-L aduce FIUL TATĂLUI,
Este absoluta Mărturisire
A FIULUI ca IUBIRE,
În care TATĂL nu se vede pe Sine,
Ci vede pe FIUL,

[430] *Ibidem*, pp. 105-106.
[431] *Ibidem*, p. 106.

ABSOLUTA TATĂLUI IUBIRE.
Chipul de MAMĂ pentru că are ca INIMĂ pe FIUL
Poate sta în faţa CHIPULUI de TATĂ
Și aceasta este Biserica, IUBIREA FIULUI TOATĂ.

***

Chipul de creaţie ca MAMĂ
Este ÎNRUDIREA Dumnezeiască de TATĂ,
În Chipul de MAMĂ Însuşi FIUL IUBEȘTE,
MAMA-Biserica, ÎNTRUPAREA FIULUI.[432]

***

În INIMA Maicii Domnului PREACURATĂ
Nu poate decât Absoluta Iubire să BATĂ
Pentru UNICUL FIU ce se ÎNTRUPEAZĂ,
Prin care Chipul de Biserică Fiinţează.
CASA de UNIRE Cer şi Pământ,
RAIUL în care toate SFINȚITE SUNT.[433]

***

Precum în Cer, aşa şi pe Pământ.
Precum în Dumnezeire, aşa şi în creație.
Precum în HRISTOS, aşa şi în Frații Lui, creştinii.[434]

BOTEZ (gr. *Baptizo*, lat. *Baptismum*, afundare)

***

Un ANUME CUVÂNT al TĂU
A CREAT Chipul de Fiinţă al meu,
Peste care SFÂNTUL DUH a SUFLAT
Și L-a PECETLUIT cu CHIPUL lui DUMNEZEU,
SCÂNTEIA ce a CREAT,
Ce a Născut și a BOTEZAT,
Ce în Creație S-a ÎNTRUPAT
Și VIAȚĂ Creaţiei a DAT.[435]

---

[432] *Ibidem*, p. 107.
[433] *Ibidem*, p. 120.
[434] *Ibidem*, p. 124.
[435] *Ibidem*, p. 135.

***

FIUL prin CUVÂNTUL Său Creează,
SFÂNTUL DUH PECETLUIEȘTE-Botează,
DUMNEZEU TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ
Și prin ACEȘTIA Deodată
Se naşte Creația toată,
Frații FIULUI lui Dumnezeu,
ÎNFIAȚII SFÂNTULUI DUH,
Fiii ACELUIAȘI UNIC TATĂ.[436]

***

DOAMNE IISUSE, CHIPUL Tău
Este Pecetluit pe Sufletul meu,
CUVÂNTUL-SCÂNTEIA de DUMNEZEU
Prin care sunt şi eu
Un Frate creat
Și un Fiu al UNICULUI TATĂ,
Ca şi lumea toată.
CHIPUL Tău Strălucește în mine,
Prin EL am VIAȚĂ,
Este Uşa prin care intru la Tine.[437]

CĂSĂTORIE (gr. *Gamos*, *Sinapheia*)

Un Anume CUVÂNT al Tău, Scânteie de CHIP,
Creează un Anume Suflet al meu,
Și în Amândouă Chipurile sunt eu...
Chipul Creat de este în față
Se naşte Chipul de Om-Femeie,
Și dacă CHIPUL SCÂNTEIE de DUMNEZEU
Este în fața celui Creat,
Se naşte Chipul de Om-Bărbat,
Dar şi Femeia şi Bărbatul sunt Egali,
Doar Chipurile lor sunt Evidențe diferite.[438]

[436] *Ibidem*, p. 137.
[437] *Ibidem*, p. 143.
[438] *Ibidem*, p. 147.

***

Maica Domnului, Tu ai ÎNTRUPAT
Pe FIUL ce are în Sine toată DUMNEZEIREA,
Prin care şi Tu te Îndumnezeieşti.
El, FIUL, are în Sine
Toate Chipurile Create
Și EL le ÎNTRUPEAZĂ în Tine,
De aceea, MAICA DOMNULUI PREACURATĂ,
În Tine este Lumea toată,
Tu eşti MAMA întregii Creaţii,
Că eşti MAMA FIULUI CREATOR
Și în Tine este toată Creaţia,
Și Chipul tău este Recunoscut
Ca CHIPUL MAMEI TUTUROR.[439]

***

Noi suntem Chipuri Create Integrale,
Avem și CHIPUL lui DUMNEZEU și al Creaţiei
Deodată și fără amestecare,
Suntem PURTĂTORI de CHIPUL lui DUMNEZEU
DĂRUIT prin HAR în DAR
Și Naştem în noi toată Creaţia
Și toată Creaţia ne Naşte pe noi.
Noi Naştem pe propria MAMĂ Interioară
Din care ne Naştem ca Fraţii lui HRISTOS,
Ca Fiii UNICULUI TATĂ DUMNEZEU.[440]

(vezi pe larg în „Isihasm, Taina Chipului Maicii Domnului”)

***

Fiecare avem CHIPUL lui DUMNEZEU,
Fiecare suntem un Adam întreg
Ce avem „coasta”, Eva,
Sau suntem o Eva întreagă
Din „coasta” lui Adam,
Fiecare odată creat şi născut,
Are în Sine pe DUMNEZEU
Și are în Sine pe toţi Părinţii şi Frații

[439] *Ibidem*, p. 149.
[440] *Ibidem*, p. 155.

Și fiecare deja avem în noi
Pe toţi Copiii
Ce, de asemenea, ne au pe noi
Și fiecare de nu se Căsătoreşte
Trebuie să Nască din Sine
Pe toţi Copiii Creaţiei,
Că VIAȚA este NAȘTEREA ÎNTREGULUI
Ce se URCĂ prin Fiecare
La ALTARUL lui DUMNEZEU
Ca DAR al IUBIRII Proprii.[441]

***

Un ANUME CHIP de CUVÂNT-SCÂNTEIE,
De IUBIRE de DUMNEZEU,
Mi-a Creat un Anume Suflet al meu,
O Anume Iubire de Creaţie,
Ca Două IUBIRI ce se ÎNRUDESC
Și Fiecare în Chip Propriu IUBESC,
Și Fiecare se RENAȘTE Una pe Alta
Și niciodată nu se pierd,
Că Fiecare POARTĂ CHIPUL CELEILALTE.[442]

CREAȚIA (gr. *Ktisis-Ktisma*, lat. *Creatio*)

Un Anume CUVÂNT al Tău Creează pe Fiecare,
SCÂNTEIA de DUMNEZEU în Tainică-NTRUPARE.[443]

***

La început a fost CUVÂNTUL,
Prin care s-au făcut Cerul şi Pământul (Ioan 1, 1-3; Facere 1, 1).

Noi, ca Isihasm, interpretăm Creaţia ca LITURGHIA FIULUI lui DUMNEZEU în RITUALUL SFÂNTULUI DUH.

Din neînceput a fost IUBIREA,
TREIMEA-LITURGHIA.

---

[441] *Ibidem*, p. 156.
[442] *Ibidem*, pp. 156-157.
[443] *Ibidem*, p. 193.

Din Început a fost CUVÂNTUL
Prin care s-au zidit
Cerul și Pământul.
LITURGHIA IUBIRII DUMNEZEIEȘTI
FIUL-CUVÂNTUL o face
Și o Liturghie de Creaţie.
DUMNEZEU TATĂL este FĂCĂTORUL,
FIUL din ale TATĂLUI zideşte
Și VOIA TATĂLUI împlineşte
Și SFÂNTUL DUH înfăptuieşte.
FIUL DUMNEZEIESC, ca Răspuns către TATĂL,
Aduce şi un DAR Propriu, Creaţia,
Un Locaş de ODIHNĂ
Dincolo de ODIHNA DUMNEZEIASCĂ,
Un Scaun Împărătesc,
Un ALTAR de Creaţie,
O Împărăție creată,
Un CHIP al IUBIRII FIULUI către TATĂL,
Un DAR de măsuri EGALE,
Un DAR vrednic de FIU.
Și CHIPUL Creaţiei
Are CHIPUL INIMII FIULUI,
Singurul ce poate fi DAR Absolut.[444]

***

La început a fost CUVÂNTUL
Care Creează Cerul şi Pământul.[445]

***

La început CUVÂNTUL
Zideşte cerul şi Pământul,
CERUL, CHIPUL FIULUI
Care arată CHIPUL TATĂLUI,
lar Pământul este Chipul Cerului,
Precum în Cer şi pe Pământ.
Cerul şi Pământul sunt deodată
În primordiala APĂ,
APA, Sângele CUVÂNTULUI,

[444] *Ibidem*, p. 195.
[445] *Ibidem*, p. 197.

Oul Cerului,
Sămânţa Pământului
Peste care DUHUL se ODIHNEȘTE.
Și din APĂ şi din DUH
Se Creează Lumina,
Chipul Biserică de Creaţie,
Ce are CUVÂNTUL în Braţe.[446]

***

La început CUVÂNTUL
Creează Chipul MAMEI Sale,
Lumina de Creaţie,
Ce ÎNTRUPEAZĂ LUMINA DUMNEZEIASCĂ,
Lumina, primul Chip Creat,
Prin care toate se nasc,
Lumina, CUVÂNT ÎNTRUPAT,
Lumina, Cer şi Pământ
Și SCAUN lui DUMNEZEU,
Lumina, Inima Creată
Ce nu poate fi niciodată pătată,
Lumina, Sfinţenia Creată,
Chip FECIORESC de MAMĂ,
Biserica, IUBIREA FIULUI
Ce se face şi Creaţie totodată.[447]

***

Cine poate spune
Dumnezeiasca IUBIRE
Din TREIME,
Negrăita LITURGHIE,
IUBIREA, CUVÂNTUL, MULȚUMIREA,
Prescură, Potir, Ritual,
TATĂL, FIUL şi DUHUL SFÂNT
Care deodată SUNT DEOFIINȚĂ, EUHARISTIE!
ARHIERIA CUVÂNTUL
Și ARHIERIA DUHUL SFÂNT,
Slujesc Prescura IUBIRII
TATĂLUI Absolut,

[446] *Ibidem*, pp. 197-198.
[447] *Ibidem*, p. 198.

DUMNEZEIASCA LITURGHIE,
Negrăita EUHARISTIE, CHIP de IUBIRE TREIME.[448]

***

Într-o Zi, fără timp în DUMNEZEIRE
FIUL, ca Răspuns de IUBIRE,
Împreună cu DUHUL SFÂNT,
Aduc TATĂLUI încă o Liturghie,
De Creaţie.
„Veşnicule PĂRINTE,
Primeşte această PUNERE ÎNAINTE,
Sfinţească-Se NUMELE Tău,
Fie IUBIREA Ta,
Peste Făptura Ta
Și o BINECUVÂNTEAZĂ.
Ale Tale dintru ale Tale
Ți-aducem ÎNAINTE”.

Și TATĂL Priveşte...
Vede încă o Iubire
De Creaţie,
Ce, uimitor, are în Braţe
Pe Însuşi FIUL Său.
O, Biserică PREACURATĂ,
Un Chip de MAMĂ FECIOARĂ
În care FIUL se ÎNTRUPEAZĂ
Și SFÂNTUL DUH se coboară
Și CHIPUL Său Înfăţişează.
Chip de Făptură
Cu CHIP de DUMNEZEU ÎMPREUNĂ,
Liturghie de Creaţie,
Îngeri în Cântare,
O, Lume de Vieţuitoare,
Oameni, Fraţii FIULUI...

Dar vede cu uimire
Și o „antiiubire”
De păcat și moarte...
Și parcă ar vrea

[448] *Ibidem*, pp. 201-202.

Să-și întoarcă FAȚA...
Însă o IUBIRE ARZĂTOARE
Îi cade la PICIOARE,
IUBIREA UNEI MAME:
„Pe FIUL Tău, PĂRINTE,
ÎI Port în Braţe
ÎNTRUPAT în Creaţie
Și IUBIREA Ta Absolută
Este FIUL Tău.
Pe ACESTA, PĂRINTE,
ÎI PUN ÎNAINTE,
Ce are în SINE,
Ca EUHARISTIE,
Toată Creaţia”.

Și vede cu uimire
Pe FIUL Său ÎNTRUPAT
Ca un MIEL pe o CRUCE
Cu Lacrimi de Sânge
Pe care SFÂNTUL DUH
Le prinde în PALME:
„PĂRINTE,
ÎNSĂȘI IUBIREA Ta o PUNEM ÎNAINTE”.

Și vede cu uimire
Toată Creaţia
Și pe FIUL Său în fiecare
Ca JERTFĂ de IERTARE,
IUBIRE-NGEMĂNARE,
IUBIRE peste FIRE
Ce poate să-NVIEZE
IUBIREA NEMURITOARE,
JERTFA-IUBIREA peste FIRE,
Unde se depăşesc toate.
Vede cu uimire
Cum FIUL Său în Sine
Pe fiecare Făptură
Iarăși o PREFACE
Și cu DUHUL SFÂNT
ÎNVIAZĂ Iubirea
Din Creaţia căzută

Și în POTIRUL-SÂNGE
Pe toată o STRÂNGE, o ADUCE
Și o PUNE ÎNAINTE:
„PRIMEȘTE CHIPUL IUBIRII,
Este CHIPUL Tău, PĂRINTE”.
Și TATĂL Deschide BRAȚELE:
„SĂ FIE”.

Și toate se Înfăptuiesc,
IUBIREA, TATĂL FĂCĂTORUL,
CUVÂNTUL-FIUL ZIDITORUL,
DUHUL-VIAȚA ÎNFĂPTUITORUL,
CHIP de DUMNEZEU TREIME,
CHIP de LITURGHIE-EUHARISTIE.

Apoi cele Șase Zile de Creaţie sunt însuşi RITUALUL Liturghiei de Creaţie.

Lumina este „coasta” CUVÂNTULUI,
Este POTIRUL,
În care APA, Cerul și Pământul deodată
Se fac PRESCURA ÎNTRUPĂRII.
PRESCURA, Apă-Cer-CUVÂNT,
SÂNGELE Liturgic
Și Uscat-materie-pământ,
Al EUHARISTIEI TRUP.
În POTIRUL Luminii-Zilei,
Toată Creaţia se Naşte.
Cerul-Apa-CUVÂN TUL
Se fac Suflete-Spirite,
Uscatul-materia-pământul
Se fac Corpuri diferite.
Și TOATE UNITE
Se fac RAI, Chip de OM,
În care Însuși CREATORUL
Se face EUHARISTIE.
OMUL, Înrudirea cu Îngerii-Cerul,
OMUL, Înrudirea cu Natura,
OMUL, Chipul Treimic al Creaţiei,
UNIREA Cerului şi Pământului.
CHIPUL CUVÂNTULUI se face Adam,

Chipul Luminii se face Eva,
Și Chipul lui Adam se face TATĂ
Și Chipul Evei se face MAMĂ,
Ca şi în Natură, acelaşi CHIP de CUVÂNT
Ce, în Cer, Îngerii sunt,
Toată Creaţia în UNIRE
Cer şi Pământ în IUBIRE,
ÎNTRUPARE de CUVÂNT,
RAIUL de DUHUL SFÂNT,
ÎMPĂRĂȚIE de Creaţie
De DUMNEZEU PURTĂTOARE,
EUHARISTIA Liturghisitoare.[449]

(vezi pe larg, EUHARISTIA, LITURGHIA)

CUVÂNTUL (gr. *Logos*, lat. *Verbum*)

Un Anume CUVÂNT al Tău
Creează pe fiecare,
Scânteia de DUMNEZEU
În Tainică-NTRUPARE.[450]

***

Tu m-ai Creat VORBIND cu mine,
Eu m-am născut Vorbind cu Tine
Și Această VORBIRE este IUBIREA Ta,
CĂREIA şi eu trebuie
Să-i răspund ASEMENEA.[451]

***

De la Naşterea mea
CUVÂNTUL Tău L-ai ÎNTRUPAT în mine,
Și în TAINA CUVÂNTULUI Tău
Eu trebuie să Cresc,
Până mă ÎNTÂLNESC Direct cu Tine.[452]

[449] *Ibidem*, pp. 202-206.
[450] *Ibidem*, p. 209.
[451] *Ibidem*, p. 210.
[452] *Ibidem*, p. 211.

***

„La început a fost CUVÂNTUL”,
Toate prin CUVÂNT s-au făcut,
Și toate VORBESC TAINA CUVÂNTULUI.
În CUVÂNT toate se UNESC
Și fiecare este CUVÂNTUL ÎNTREG
În Propriul Chip ÎNTRUPAT
Și toţi se ÎMPĂRTĂȘESC
ÎNTRUPÂND în Sine CUVÂNTUL DUMNEZEIESC.[453]

MINIDOGMATICA TEOLOGICULUI MISTIC CREŞTIN

24. Teologicul Mistic al LIMBAJULUI ICONIC

O, IISUSE, Tu Numindu-mă pe mine
Totodată m-ai Născut,
Și în NUMIREA NUMELUI Tău
Pe care o fac la rândul meu,
Și eu te RENASC pe Tine,
Și în această UNIRE
Se zugrăvește TRUPUL ICOANĂ,
În care Tu iei Trupul Numelui meu,
Și eu iau TRUPUL NUMELUI Tău
Și facem un „Singur TRUP”,
Cer în Pământ coborât,
Făptură Întrupată în DUMNEZEU
Și DUMNEZEU ÎNTRUPAT.[454]

***

Fiecare suntem
Un TRUP-înfăţișare.
Sufletul şi Corpul
Fac un „singur” Trup.[455]

***

[453] *Ibidem*, p. 212.
[454] *Ibidem*, p. 299.
[455] *Ibidem*, p. 305.

În GESTUL ICONIC
Mintea uimită doar privește,
Și inima la fel,
Tu, IISUSE, fiind Acela care
CURGI cu SÂNGELE DIVIN,
Și SFÂNTUL DUH Bate
În GRĂIRE de TAINĂ.

Nu te opri în Minte sau în Inima de carne,
Nici în Suflet,
Ci în TRUPUL-INIMA de TAINĂ
ÎNFĂȚIȘAREA-ICOANĂ,
RITUAL de Liturghie,
POTIR și ÎMPĂRTĂȘIRE,
Peste care este SFÂNTUL DUH
Și a TATĂLUI
Absolută BINECUVÂNTARE.

TRUPUL are Trei Tărâmuri,
ÎMPĂRĂȚIA lui DUMNEZEU,
Tărâmul de Cer și de Pământ,
CHIP de POMUL VIEȚII
În mijloc de Rai.
Prin păcat am pierdut
Și POMUL VIEȚII
Și Unirea de Rai,
Și am rămas cu „pomul morții”,
Inimă de Suflet oarbă,
Minte și Inimă de Corp, la fel,
Un Corp gol pe care
Stă „șarpele”
Cu „limbile lui de otravă”.
Dă „jos” șarpele
Și fă-te CRUCE,
GEST de TRUP SACRU
Ce-și reamintește CHIPUL.

Mintea și Inima în GESTUL CRUCII,
Cu *NUMELE de ICOANĂ,*
Al Tău, IISUSE,
Vor Reprimi TRUPUL de TAINĂ.

Este un TRUP Cosmic,
CHIPUL TRUPULUI lui HRISTOS,
În care Lumea se Preface
Prin SFÂNTUL DUH,
EUHARISTIE-ACELAŞI TRUP.[456]

***

O, Taină a ICOANEI TRUP-INIMĂ,
Pe Tine te caut şi te doresc,
Că Tu eşti CHIPUL lui HRISTOS
Şi Chipul meu de Asemănare,
În care toate se Întâlnesc
Fără amestecare,
O, ICOANĂ, TPUPUL de TAINĂ,
IUBIRE-ÎMPĂRTĂŞIRE,
O, Isihie![457]

MIC DICȚIONAR DE ISIHASM

CREAŢIA **(1)**
(gr. Ktisis-Ktisma; lat. Creatio – facere, zidire)

– PĂRINTE, Eu sunt FIUL Tău Absolut,
Şi iată-mă tot Eu
Şi ca Fiu de Creaţie.
Eu Te am în Mine pe Tine
Şi în Chipul de Fiu de Creaţie
Eu Te Rememorez pe Tine,
Ale Tale dintru ale Tale
Fiind tot ce poate să Fie.
Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ,
Şi Creaţia se Fiinţează. [458]

ADAM şi EVA (ebr. *Adamah* – din pământ)

[456] *Ibidem*, pp. 307-308.
[457] *Ibidem*, p. 310.
[458] *Ibidem*, pp. 366-367.

***

La ce Taină să mă opresc,
La DIVINUL ce Creează Chipul Lumii
Sau la Chipul Creat ce Naşte
UNIREA DIVINULUI în deodată
CHIP CERESC şi Pământesc!?[459]

ARHECHIPUL MAICII DOMNULUI (1)

„PĂRINTE, Zice FIUL,
Iată şi un Chip de Creaţie!

Şi Vede TATĂL DUMNEZEU
Pe o MAMĂ Creată
Cu Însuşi FIUL Său în Braţe.
Şi în Faţa acestei ICOANE
EL BINECUVÂNTEAZĂ,
Şi Lumea ia Fiinţă,
Şi Lumea se Creează.”[460]

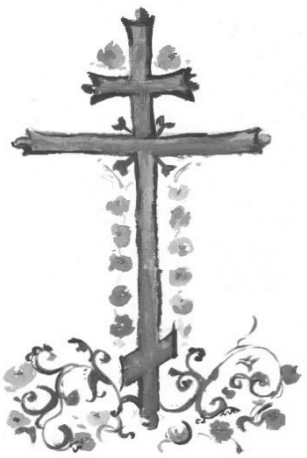

[459] *Ibidem*, p. 399.
[460] *Ibidem*, p. 412.

VOLUMUL 15: FOAIE DE PRACTICĂ ISIHASTĂ (I-XV)

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 1, Iulie 1998, Colecţia Isihasm

Moş-Avva al meu,
În Chipul tău
DUMNEZEU şi lumea,
Cu Cerul şi Pământul,
În ÎMPĂRTĂŞIRE de TAINĂ
De ICOANĂ
Se adună.

Noi nu avem Zei,
Nici un Divin fără Chip,
Avem o **TAINĂ de DUMNEZEU**
Ce se ARATĂ la FAŢĂ.
CHIP de ICOANĂ,
CHIP de FIU
Ce se **ÎNTRUPEAZĂ**.[461]

MOŞUL, Rememorarea ORIGINILOR

Moş-Avva al meu,
Tu eşti **Asemănarea**
CHIPULUI lui DUMNEZEU
Şi Asemănarea acelui Sfânt,
Prin DARUL Căruia m-am Născut,
Şi **Fiul** său m-a făcut.

Moş-Avva al meu,
În ICOANA Ta
DUMNEZEU şi Sfinţii şi Părinţii,
Cu cerul şi pământul,
În ÎMPĂRTĂŞIRE de TAINĂ
Se adună.

[461] Ieromonah Ghelasie Gheorghe, *Foaie de Practică Isihastă*, Colecția Isihasm, Vol. 15, București, Platytera, 2016, p. 9.

Avva, Părintele meu,
În genunchi,
Sub **Binecuvântarea Ta** stau!

Prin Mâinile Tale
HARUL se coboară,
Prin Chipul Tău
Cerul străluceşte,
Prin Cuvintele Tale
Însuşi DOMNUL IISUS
Îmi Vorbeşte.

Moş-Avva al meu,
Ce Destin Sfânt, că te-am găsit!

Moş-Avva al meu,
Tu eşti **Sfântul meu paraclis**
Unde de şapte ori pe zi
Îngenunchez cu pocăinţă,
Cu Nădejdea de Credinţă
Că şi eu mă voi Mântui
Tot ce am eu este DAR
Din Povăţuirea Ta, Părinte,
DAR din DARUL Celor SFINTE!

Moş-Avva, fă-mă şi pe mine
Un **Urmaş al DUHULUI tău**.[462]

CHIPUL ICONIC de FIU

NUMELE Cel mai **MARE**
Este al **TATĂLUI DUMNEZEU**,
NUMELE Cel mai **SCUMP**
Este al **FIULUI Său**,
Şi NUMELE Cel mai **ADÂNC**
Este al DUHULUI SFÂNT.

[462] Idem, pp.13-14.

FIUL **Se-NCHINĂ**
Şi în TATĂL se anină,
DUHUL, cele SFINTE
Le adună
În **GRĂIREA**
AVVA-PĂRINTE.[463]

ORIGINI[464]

PSALM[465]

La răscruce

1. DOAMNE, m-ai Creat după CHIPUL şi ASEMĂNAREA Ta, şi Chipul meu s-a „ÎNGEMĂNAT" cu al Tău şi peste fire eu „PORT" CHIPUL Tău DIVIN, deşi sunt Chip de Făptură.
2. CHIPUL Tău MARE cât un Necuprins nu „încape" în Chipul meu cât o „fărâmă"; eu, „fărâma", stau „ascuns" în imensitatea Ta
3. Aşa, eu trebuie să mă „Regăsesc" pe mine în Tine, altfel nu voi ajunge să Te Cunosc niciodată.
4. Regăsindu-mă pe mine, „intru" în mine, unde te „pierd" pe Tine şi te fac o „Scânteie" în adâncul meu, care se crede un „auto-divin" care să Te poată „Încăpea" pe Tine.
5. Şi iată cum „mica mea fărâmă" de Făptură se preface într-un „imens" în care să Te „Regăsesc pe Tine".
6. O, DOAMNE, sunt la o Răscruce de Drumuri: unul este Necuprinsul Tău, în care trebuie să mă „caut" pe mine; un altul este „micimea mea", în care trebuie să Te „caut" pe Tine; cel din mijloc are un ALTAR, pe care trebuie să aduc Ziua şi Noaptea JERTFA Rugăciunii şi Închinăciunii.
7. Pe care să apuc, DOAMNE?...

---

[463] *Ibidem*, p. 24.
[464] *Ibidem*, pp. 28-30. Vezi Poemul *Ultimul URMAŞ al lui ZALMOXE, primul MUCENIC Dac Creştin* din volumul 9 *Moşul din Carpaţi*.
[465] *Ibidem*, p. 33.

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 2, August 1998, Colecţia Isihasm

– PĂRINTE, Eu,
FIUL Tău absolut,
Eu, CHIPUL Tău
De CUVÂNT,
Iată îţi aduc **un DAR**,
O „CARTE"
În care Cânt
În „**Limbă de Creaţie**"
IUBIREA Mea,
Ce se Cuvine
Ţie să se **ÎNCHINE**.

O CARTE
Cât o Lume
De Cer şi Pământ,
Care se **DESCHIDE**
Din PECEŢI
Doar pe ALTARUL
Pământesc,
Taină de **ICOANĂ**,
CHIPUL lui DUMNEZEU
ÎNTRUPAT
În Chipul Creat.[466]

[466] *Ibidem*, p. 37.

PSALM. Arătare

Îngerul căzut
Se plânge
Că Tu, DOAMNE,
Te ascunzi
În **întuneric**,
În care **LUMINA** Ta
Pe veşnicie **s-a stins**
Într-o „**închipuire**”
De „vis”.
Omul se plînge
Că Tu, DOAMNE,
Nu poţi trece
De al trupului hotar,
Şi aşa **rămâi** veşnic
Doar o „**RAZĂ de HAR**”.
Mintea se afundă
În beznă,
Inima tînjeşte
După Chipul de Rai,
Şi oricât aş încerca
Să Te găsesc,
Tot „ascuns” stai...

Iată însă o **TAINĂ**
De ICOANĂ,
Un **ALTAR**
Unde iarăşi
LUMINA se ARATĂ
Unde **carnea**
Se poate „**desface**”
Şi la cele de **DUH**,
Unde „**Tu, DOAMNE,**
Şi eu”
Suntem deodată.

ICOANĂ,
LUMINĂ de **DUH**,
ICOANĂ,
Şi **ARĂTARE de Trup**,
ICOANĂ-Îmbrăţişare
Peste „hotare”,

DUMNEZEU şi Creaţie
În Braţe
Cu **SĂRUTARE**
De ABSOLUT.

O, TAINĂ!
Cine poate spune
Ce-i **DUMNEZEIREA**?

Nouă ni se-arată
Ca **IUBIREA**
Ce este **TREIMEA**.

Absolutul este
TATĂL DUMNEZEU,
Care NAŞTE pe FIUL
Şi PURCEDE
Pe SFÂNTUL DUH.

TATĂL e Izvorul,
FIUL este Apa,
Curgerea e DUHUL.

În Sine DUMNEZEIREA
Este **IUBIREA**
TATĂLUI ce NAŞTE
Pe FIUL,
În totodată
PURCEDEREA SFÂNTULUI
DUH.
TATĂL se Revarsă
În FIUL **Întreg**
Şi Curge de asemeni
Egal în DUHUL.

FIUL e IUBIREA

Care se **DESCHIDE,**
DRAGOSTEA e **DUHUL**
Ce face IUBIREA
Să **nu se TERMINE**.

O, **IUBIRE**,
Ce eşti **CHIPUL TAINEI**
De **TREIME**!

FIUL **Poartă**
A TATĂLUI IUBIRE
Şi o face
IUBIRE de FIU;
DUHUL **Strânge**
În Sine IUBIREA
Şi o face
DRAGOSTE de DUH.

Dar FIECARE
TREIMEA o are
În Sine **deodată,**
Neamestecată.

În DRAGOSTEA de DUH,
E a TATĂLUI IUBIRE
Către FIUL
În **UNIRE**,
Pe care o Strânge
Şi o face
DRAGOSTEA de DUH,
În care **deodată**
O, **IUBIRE**,
TAINĂ de **TREIME,**
Care este
În **ARĂTAREA**
IUBIRII de **FIU**,
Ce **DUHUL o REVARSĂ**!

În DUMNEZEIRE
TATĂL şi DUHUL
Sunt **IUBIREA**
Şi FIUL şi TATĂL
Sunt în DUH,
Şi DUHUL este
Întreg şi Egal
În TATĂL şi FIUL.

FIUL **Poartă**
A TATĂLUI IUBIRE
Şi totodată
A **DRAGOSTEI de DUH**,
Deodată **TREIME**.

O, CHIP de **FIU**
În care
ÎNVĂPĂIAZĂ DUHUL
Şi se Arată TATĂL!

O, CHIP de **DUH**
În care
TATĂL **CURGE**
Şi FIUL
Se **REÎNTOARCE**!
IUBIREA de TATĂ
Este **pentru FIU**;
DRAGOSTEA de DUHUL
Este **tot pentru FIU**,
De aceea **DUHUL**
Pe **FIUL GLĂSUIEŞTE**,
În care şi TATĂL
Se SĂLĂŞLUIEŞTE.

Pentru FIUL,
Şi **FIUL** este
ARĂTAREA TAINEI
De IUBIRE,
Ce este
CHIP de TREIME.[467]

OMUL Prehristic[468]

– PĂRINTE, Zice FIUL,
*Iată **Iubirea Lumii.***
Şi Vede TATĂL DUMNEZEU
Un Chip de ICOANĂ
Cu Însuşi FIUL Său în Braţe.
Şi BINECUVÂNTEAZĂ.

PĂRINTE, Eu,
FIUL Tău absolut,
Eu, CHIPUL Tău
De CUVÂNT,
Iată îţi aduc **un DAR**,
O „CARTE"
În care Cânt
În „**Limbă de Creaţie**"
IUBIREA Mea,
Ce se Cuvine
Ţie să se **ÎNCHINE**.

O CARTE
Cât o Lume
De Cer şi Pământ,
Care se DESCHIDE
Din PECEŢI
Doar pe ALTARUL
Pământesc,
Taină de **ICOANĂ**,
CHIPUL lui DUMNEZEU
ÎNTRUPAT
În Chipul Creat.

---

[467] *Ibidem,* pp. 37-40.
[468] *Ibidem,* p. 42.

Avva şi Ucenicul. Vedere[469]

DOAMNE,
Tu ne-ai Creat
Printr-un
ANUME CUVÂNT
Al Tău,
Care s-a PECETLUIT
În noi
Ca CHIP
De DUMNEZEU.
Dar acest CHIP
Este pururea ascuns.

Ne mai trebuie,
DOAMNE,
Şi un CHIP ICOANĂ
În care „Tu şi eu”
Să ÎNTRUPĂM
„Adâncul”
Şi să ne „VEDEM”.

DOAMNE, oare
Reducerea mea
La nimic
Te face pe Tine
DEPLINUL Absolut?
Tăcerea mea
De Creaţie
Îţi descoperă GLASUL?

Aceasta este
Prăpastia păcatului
Ce ne-a despărţit...

Între Tine şi mine
Nu este întuneric
Şi nici gol,
Este o TAINĂ

[469] *Ibidem, pp. 49-51.*

De ICOANĂ,
De ALTAR
Unde Tu
Îmi VORBEȘTI
Și eu Te ascult.

Doar dacă fac ALTAR
Între Tine și mine
GLASUL tău se AUDE
Dincolo de toate
Glasurile.

Între Tine și mine,
Creaţie și DUMNEZEU,
Trebuie „APRINSĂ”
O LUMINĂ
În care golul și nimicul
Să nu existe.

Păcatul a „dărâmat”
ALTARUL
Și a făcut gol
Și întuneric
Și tăcere
De cavou
Sub pământ...
Este un „OCHI”
În piept,
URMA
DEGETULUI Tău
Când m-ai făcut
Din „lut”
Și „SĂRUTUL” SUFLĂRII
Când pe SUFLET
Mi-ai PECETLUIT
CHIPUL DUMNEZEIESC
Prin care
Să Te pot VEDEA:
INIMA.

Dar INIMA
Este VEDERE,
De DUH şi Simţire,
Care nu poate
Sta închisă,
Ea se „DESCHIDE”,
Se DĂRUIEŞTE,
Se face ALTAR.
Dar ALTARUL
Nu este în mine,
Ci între Amândoi,
Că pe ALTAR
Eu însumi trebuie
Să mă „Pun Dar”,
Unde de asemeni
Tu Te faci
DAR DUMNEZEIESC
Ca să Te Îmbraci
În darul Meu
Şi eu să mă ÎMBRAC
În al Tău.

O, TAINĂ
De ICOANĂ
În care se VĂD
DUMNEZEU şi Creaţia,
Dar Fiecare ÎMBRĂCAT
În CHIPUL CELUILALT!

„Doamne, fă-mă robul tău, ca să fiu cu adevărat LIBER”.
(Fericitul Augustin)

„RUGĂCIUNEA este PUTEREA susţinătoare a lumii”.
(Sfântul Ioan Scărarul)

„RUGĂCIUNEA este lucrul cel mai simplu şi în acelaşi timp cel mai dificil”. (Sfântul Ioan de Kronstadt)

„Lucrurile MAI PRESUS de FIRE pot fi înţelese doar de cei ce le doresc”. (Sfântul Ioan Damaschin)[470]

***

O, ICOANA cea mai Sfântă a Lumii,
MAMA de Creaţie,
Ce are DIVINUL
Făcut COPIL în Braţe!

***

O, FIUL lui DUMNEZEU,
Şi eu sunt un Fiu de Creaţie,
Şi în FAŢA CHIPULUI Tău
Care VINE în Lume
Pot sta şi eu.[471]

[470] *Ibidem,* pp. 57-58.
[471] *Ibidem,* p. 58.

***

RUGĂCIUNEA, CHIP de FIU,
CHIP de-NCHINĂCIUNE,
Care îşi ROSTEŞTE
CEL mai SACRU CHIP
De ORIGINE şi NUME,
TATĂL, CHIPUL Absolut![472]

***

La fiecare Rugăciune
Parcă din NOU mă Nasc;
În CHIPUL de TATĂL
Mă REÎNTORC mereu
Şi din fiecare ÎNCHINĂCIUNE
Mă RENASC eu,
În Cântarea cea mai SACRĂ
A Celui MAI MARE NUME.

Este un NUME Absolut
Al TATĂLUI;
Este un NUME Preascump
Al FIULUI
Şi este un NUME Preafrumos
Al MAMEI,
ICOANE de ALTAR
În Vopselele de HAR.[473]

[472] *Ibidem,* p. 59.
[473] *Ibidem,* p. 59-60.

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 3, August 1998 Colecţia Isihasm

O, **TAINĂ de ÎNCHINARE**,
Cât o Veşnicie
De mare,
Cuprinsul şi Necuprinsul
În **ÎMBRĂŢIŞARE**!

Cu **Îngenunchere**,
Cu **Mâini ridicate**,
Cu Plecarea până la Pământ,
Stai în ÎNCHINARE,
Prin care te-MBRACI
În CHIP de ICOANĂ.

O, ce TAINĂ!
În **CHIP de ICOANĂ**
IUBIREA de FIU
A oprit în loc
Toată **Veşnicia**,
Şi a făcut-o
CHIP de ÎNCHINARE.

Cel ce Săvârşeşte
CHIP de ÎNCHINARE Face
RITUALUL
Dintre Cer şi Lume.[474]

[474] *Ibidem*, p. 65.

DOAMNE,
IUBIREA Ta
Este aşa de arzătoare,
De lasă o „URMĂ”
Ce pe veşnicie
„DOARE”.

O, IUBIRE,
FOC DUMNEZEIESC,
CER,
Sau „foc de iad”.

*
IUBIREA are o TAINĂ,
Să nu o ştie nimeni
Decât tu,
Cel ce IUBEŞTI.

O, IUBIRE,
Ce vorbeşti
Prin TĂCERE,
Ce te ARĂŢI
Prin „ASCUNDERE”,
Ce ÎMBRĂŢIŞEZI
Prin ÎNCHINARE!

O, IUBIRE,
SĂRUT de ICOANĂ,
Peste două HOTARE
Ce nu se pot ÎNTÂLNI
Decât prin această
TAINĂ.

Dar, IUBIRE
Cât eşti de GREA!

O, IUBIRE,
FOC
Şi de *Cer şi de iad*
DEODATĂ;
O, IUBIRE,
POVARA-CRUCEA
Ce nu se poate
Lăsa niciodată!

În IUBIRE
Libertatea
ÎNGENUNCHEAZĂ
Şi îşi pune de Gât
LANŢ de podoabă,
ABSOLUTUL
ICOANĂ făcut.[475]

ÎNCHINARE

În ÎNCHINARE
Să Stai ca-n ICOANĂ
Fără schimbare,
Într-un Necuprins
Fără hotare.

O, cât de GREU
Este DUMNEZEU
Ce VINE pe ALTAR!...

Şi tu trebuie
Să sprijini ALTARUL
Pe „Braţele ÎNCHINĂRII”.

[475] *Ibidem*, p. 80.

Pari „strivit”
Şi totuşi te străbate
Un „**CEVA**”
Ce te opreşte
„Neclintit”,
Cu **DUMNEZEU**
Peste tine
PRĂVĂLIT.

Cu Îngenunchere,
Cu Mâini ridicate,
Cu Plecarea
Până la Pământ,
Stai în ÎNCHINARE,
Prin care te-MBRACI
În CHIP de ICOANĂ.

Şi ÎNCHINAREA
Totodată se va face
ALTAR,
Că ÎNCHINAREA
Este **CHIP de FIU**
DUMNEZEIESC
Ce Se „PLEACĂ”,
Şi în „Haina Lumii”
Se Îmbracă.

Iată ALTARUL
CHIP de ÎNCHINARE;
Iată-mă de asemeni
Şi pe mine
În Asemănare.

În Faţa ICOANEI
Toate se pleacă;
Cel în ÎNCHINARE
Nimeni nu-l mai poate
Schimba din loc,
Toate curg pe lături
Toate-ngenunchează.

Cel ce Săvârşeşte
CHIP de ÎNCHINARE
Face **RITUALUL**
Dintre Cer şi Lume,
Care **LITURGHIA**
Apoi Pregăteşte.

Primul pas
În Viaţa de TAINĂ
Este să **te-MBRACI**
Cu a FIULUI
DUMNEZEIESC
HAINĂ,
CHIP de FIU,
CHIP de **ICOANĂ**.

EL, FIUL DIVIN
Se face mai întâi
Şi Chip de Creaţie,
El se Îmbracă
Şi în „**Haina Lumii**”,
Şi **EL** este
CHIPUL de ICOANĂ.

DUMNEZEU
Cel Nevăzut
Doar pe ALTARUL
De ICOANĂ
Vine să se-ARATE.

Vino şi tu
La ALTARUL
De ICOANĂ,
Ca să VEZI pe FIUL
Lui DUMNEZEU.

O, **ALTAR de ICOANĂ**,
CHIP DIVIN
În ale Creaţiei Braţe!

Şi ce poţi face
În Faţa ICOANEI,
Decât să te-NCHINI!

Iată Marea TAINĂ,
CHIP de ÎNCHINARE,
Prin care te-MBRACI
În CHIP de ICOANĂ.[476]

RITUALUL–TAINA VIEŢII

Nu există timp,
Este **RITUALUL IUBIRII**
Ce **NAŞTE** fără oprire
TAINĂ de IUBIRE.

Nu există spaţiu,
Este **ÎNCHINAREA**
Ce Răspunde IUBIRII.

Şi mai este încă un CHIP,
DUHUL,
Care mereu **POARTĂ**
IUBIREA şi ÎNCHINAREA
La nesfârşit.

O **Zi** este atât de mare
Cât **o NAŞTERE** de IUBIRE.

Necuprinsul
Este fără capăt,
Cât o ÎNCHINARE
Ce prin PLECARE
Se **face Braţe**
De ÎMBRĂŢIŞARE.
Naşte în tine
ÎNCHINAREA,
Şi se va face **„LUMINĂ**".

Fă ÎNCHINAREA,
Şi te vei face
Cer şi Pământ,
Apă şi Uscat,
Suflet şi Trup,
CHIP de DIVIN
Şi Chip de Lume
Neamestecat.

Şi ÎNCHINAREA
Cu IUBIREA NĂSCUTĂ
Se va face-n tine
„**Facerea Lumii**",

Şi Fiinţa ta
Va fi ca un „Trup"
În care DUMNEZEU
S-a Coborât
Să CUVÂNTEZE,
Şi iarăşi să **SCRIE**
O „**Carte a Vieţii**",
Pe care „**Acum**"
Va trebui
Tu să o „**Deschizi**",
În care şi tu
Asemeni să Scrii
Propria Iubire,
„**CHIP şi Asemănare**".

IUBIREA NĂSCUTĂ
Este „Cartea Vieţii",
Şi ÎNCHINAREA
Este Deschiderea ei.

---

[476] *Ibidem*, pp. 86-88.

Stai mereu
În **ÎNCHINARE**
Vei **AUZI**,
Însăşi **ŞOAPTA**
IUBIRII DUMNEZEIEŞTI,
Căreia şi tu
Îi vei **Răspunde**
Cu o **Vorbire**
De **ÎNCHINARE,**
Al IUBIRII NUME.

Şi CUVÂNT de TAINĂ

Şi **Fiinţa ta**,
Care este
Încă o „Carte a Vieţii",
Acum se face
Încă **un ALTAR**,
Pe care „**PRESCURĂ**"
De **LITURGHIE**
IUBIREA se face
EUHARISTIE.[477]

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 4, Septembrie 1998, Colecţia Isihasm

Ce e de mirare,
Că DUMNEZEU poate
Să IUBEASCĂ
Până **dă „pe-afară**"
Şi într-o Creaţie?

Sau că *de asemeni*
Şi o „**Iubire de Chip de Făptură**"
Poate să „*iasă din a ei măsură*"
Până-n NECUPRINSUL
Dincolo de sine?...

OCHI de ICOANĂ,
În FAŢA Ta
Mintea îngenunchează
Ca într-o **SUPRAINIMĂ**,
Unde INIMA
Lui DUMNEZEU
Însăşi BATE,
Şi unde Inimile tuturor
Bat de asemenea
Înmănuncheate.[478]

[477] *Ibidem,* pp. 88-90.

[478] *Ibidem,* p. 93.

CARTEA DIVINĂ a Vieţii

Ce e de mirare,
Că DUMNEZEU poate să IUBEASCĂ
Până **dă „pe-afară**”
Şi într-o Creaţie?
Sau că *de asemeni*
Şi o „iubire de Chip de Făptură”
Poate să „**iasă din a ei măsură**”
Până-n NECUPRINSUL
Dincolo de sine.[479]

***

Nu-ţi uita niciodată
Chipul de Fiu,
Şi acesta este
În Chipul de **ÎNCHINARE**,
Chip de ICOANĂ,
DUMNEZEU şi Creaţie,
CHIP şi Asemănare.[480]

Limbajul ICONIC

O, Taină în care
Mintea se renaște,
Şi ca un „Copil”,
CHIP de FIU,
Se „vede pe sine”
Prin CHIPUL lui DUMNEZEU,
În BRAŢELE Căruia
Stă cu ÎNCHINARE,
IUBIRE de FIU
Pe ALTAR DIVIN,
LITURGHIE-EUHARISTIE.[481]

[479] *Ibidem,* p. 96.
[480] *Ibidem,* p. 99.
[481] *Ibidem,* p. 115.

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 5, Octombrie 1998 Colecţia Isihasm

Dacă nu aş avea
Mai întâi CHIPUL Tău
ICOANĂ **de FIU**,
Nici eu nu aş avea Chip.

CHIPUL de FIU
E INIMA mea,
VORBIREA, bătaia,
În neîncetată
ÎNCHINARE.

IISUSE,
Este **aşa de VIU**
CHIPUL Tău de FIU
Din mine,
Încât în CHIPUL Tău
Mereu
Mă văd şi eu
Cântând cu ÎNCHINARE,
ICOANĂ de ALTAR
Cu DUH şi HAR.[482]

[482] *Ibidem,* p. 121.

FIUL lui DUMNEZEU şi Fiii Lumii

„Luaţi, acesta este TRUPUL Meu
Ce se face LUME
Şi din SÂNGELE Meu
Curgere de Făpturi.”
„Şi CUVÂNTUL TRUP S-a făcut”,
Cer şi Pământ.

Îngenunchează în FAŢA
ICOANEI DUMNEZEIEŞTI
Ce este **IUBIREA**,
CHIPUL **DOMNULUI HRISTOS**.
Descalţă-te de toate „afară”,
Pleacă-ţi Fruntea dincolo
De „podeaua de carne”,
Intră în Bethleem
Unde MIELUL
Cel de SUS
Se face TRUP
Ca Lumea să se Nască.

BATE INIMA
Lui DUMNEZEU,
Bate şi în Cer
Şi pe Pământ,
ACEEAŞI INIMĂ HRISTOS
De SUS şi de Jos.

Cine poate împiedica
IUBIREA,
Cine-i poate pune hotar?...

Şi eu şi fiecare suntem un
CHIP,
Anume CUVÂNT-IUBIRE,
CHIP în Veşnicie.

Şi Fiecare suntem
Chip de Creaţie
Şi CHIP al lui DUMNEZEU
Care *Se ÎNTÂLNESC*.

IISUSE, Bate INIMA TA
În DUMNEZEU,
În Cer şi pe Pământ,
În toate Inimile Lumii Bate,
POTIR cu **SÂNGE**
De DUMNEZEU şi de Creaţie.

Tu mereu, DOAMNE,
Ne Naşti
Din IUBIREA Ta
Şi Creaţia Te Naşte
Neîncetat de asemenea.
CHIP de Cer
Şi de Pământ,
CUVÂNTUL
Ce TRUP S-a făcut.

DUMNEZEIASCA IUBIRE-HRISTOS,
DUMNEZEU şi Creaţie în UNIRE,
Iată ICOANA ce nu este idol,
În care şi **Lumea**
Şi Însuşi DUMNEZEU
Deodată se ÎNCHINĂ.

O, IUBIRE
A lui DUMNEZEU
Înfricoşată,
Cum Te faci şi Chip de
Făptură,
Ca şi Lumea să primească
DIVINA Măsură!

O, DUMNEZEU ÎNTRUPAT
Ca şi Lumea să URCE în
DUMNEZEU,
DOUĂ IUBIRI ce S-au Găsit
„Peste prăpastia de Absolut".

Un **ANUME**
CUVÂNT al Tău
A Creat
*Un **Anume***
Suflet al meu,
Şi cele Două
Chipuri stau
Faţă în Faţă,
Aceasta fiind a mea Viaţă,
Să ***mă Văd în Tine***
Chip şi Asemănare,
Fără amestecare.

Eu sunt mai Întâi
Un CUVÂNT de-al Tău,
Înscris în Tine,
CARTEA VIEŢII,
Pe care apoi îl ROSTEŞTI
Şi mie mi-l Dăruieşti.

BATE în Fiinţa mea
CUVÂNTUL DIVIN,
INIMĂ de DUMNEZEU.

O, Taină a ROSTIRII,
Taina NAŞTERII!

Tu m-ai ROSTIT pe mine
Şi eu Te Rostesc pe Tine!

Când *voi ajunge să AUD*
ROSTIREA
Din care m-am Născut,
Atunci şi eu, IISUSE,
Mă voi face *cu Tine*
„ACELAŞI TRUP".

Taina DUMNEZEIRII
Este Taina
NAŞTERII
Din TATĂL
Cel fără început.
Şi Taina LUMII
Este tot **Naşterea Ta**
Şi într-un Chip
De Făptură,
DUMNEZEU şi Creaţie
Peste măsură.

O, CHIP de ICOANĂ,
De DUMNEZEU
Şi de Creaţie,
De Cer şi de Pământ,
CHIP şi ASEMĂNARE.
Ţie se Cuvine
ÎNCHINARE.

DOAMNE IISUSE,
În mine Aud
Cum Bate
Inima mea din Tine,
În care Însuşi
„SÂNGELE de DIVIN"
CURGE fără oprire.

Şi Inima mea
De Făptură Bate
Prin această Inimă,

Cu „sânge de Creatură”.

Şi UNIREA
SÂNGELUI de DIVIN
Cu Sângele de Creaţie
Va UNI Cele Două Inimi
În **Însăşi INIMA Ta**,
În care este toată TAINA.

Nu există timp,
Este **IUBIREA**;
Nu există spaţiu,
Este NAŞTEREA.

O, **IUBIRE-ICOANĂ**,
CHIPUL Tău, IISUSE,
ROSTIRE şi ÎNCHINARE
De mare Taină.[483]

***

Iată, PĂRINTE,
Eu, UNICUL FIUL Tău,
Îmbrăcat
Şi cu un Chip
De Fiu Creat,
Ce-ţi va Cânta
Încă o dată
IUBIREA ne-ncetată.[484]

[483] *Ibidem,* pp. 122-124.

[484] *Ibidem,* p. 125.

DUMNEZEIREA Însăşi
Are o ***Taină***,
Care **Se ARATĂ**
Ca ***INIMĂ***
Cu CHIPUL Său
De ICOANĂ,
CHIPUL de FIU,
IUBIRE ***NĂSCUTĂ***
Din IUBIREA ***ce-o are***
ABSOLUTUL ***TATĂ***
DUMNEZEU.
O, ***INIMĂ***
DUMNEZEIASCĂ,
CHIPUL de FIU,
Din ABSOLUTUL
Dincolo de toate,
Curgi în REVĂRSARE
SÂNGE DIVIN
Ce se face ***TRUP***,
Lume-Iubire Creată
În ***Inimi de Fii***,
Absoluturi frânte
În UNICUL ABSOLUT.

DUMNEZEIREA
Doar în CHIPUL Său de FIU
Poate să **încapă**;
Şi ***Lumea***
Tot ***doar într-un Chip de Fiu***
Poate ***să se Nască***.
INIMA DUMNEZEIASCĂ
Nu putea să-ncapă
Decât într-o altă
Inimă de Taină,
MARE cât o ***Lume***
Ce a ***coborât***
Din ABSOLUT.
INIMĂ deodată
DUMNEZEIASCĂ
Şi Lume
Eşti Tu, IISUSE,
IISUSE, **NUME**,
IISUSE, **CHIP**,
IISUSE, **IUBIREA**
Din ABSOLUT.[485]

[485] *Ibidem*, pp. 125-126.

„***INIMĂ*** deodată
DUMNEZEIASCĂ şi Lume
Eşti Tu, ***IISUSE***,
IISUSE, **NUME**,
IISUSE, **CHIP**,
IISUSE, **IUBIREA**
Din ABSOLUT”.

IISUSE,
Este **aşa de VIU**
CHIPUL Tău de FIU
Din mine,
Încât în CHIPUL Tău
Mereu
Mă văd şi eu
Cântând cu ÎNCHINARE,
ICOANĂ de ALTAR
Cu DUH şi HAR.

Dacă nu aş avea
Mai întâi CHIPUL Tău,
ICOANĂ ***de FIU***,
Nici eu nu aş avea Chip.[486]

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 6, Noiembrie 1998 Colecţia Isihasm

INIMA DUMNEZEIASCĂ
Nu putea să-ncapă
Decât într-o altă
INIMĂ de Taină,
Inima de **MAMĂ**,
Al **IUBIRII CHIP**
Prefăcut în **Trup**,

[486] *Ibidem*, p. 126.

CHIPUL de ICOANĂ
Peste netrecutul abis,
DUMNEZEU în Creaţie,
În ale lumii Braţe.
O, **ICOANĂ a lumii**,
Eşti începutul Zidirii
Şi sfârşitul ÎMPLINIRII,
Uşă şi punte,
Scară şi ALTAR
De Făptură şi HAR.

Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi
CHIPUL MAICII
DOMNULUI.[487]

MEMORIA DUMNEZEIASCĂ în Memoria Lumii

„La ce Taină să mă opresc,
La DIVINUL ce Creează Chipul Lumii
Sau la Chipul Creat ce Naşte
UNIREA DIVINULUI deodată
CHIP CERESC şi Pământesc?”[488]

MAREA AŞTEPTARE Cosmică

După cele Şase Zile de Creaţie
DUMNEZEU S-a Odihnit,
Că a creat tot ce se poate Crea,
Şi nu mai era de făcut nimic.

S-a săvârşit Hexameronul Creaţiei.

Acum este „*rândul*” Creaţiei
Să facă şi ea „*Ceva*” pentru
DUMNEZEU,

[487] *Ibidem,* p. 149.
[488] *Ibidem,* p. 150.

Şi aceasta **este a Doua**
TAINĂ,
Hexameronul
EUHARISTIC.

DUMNEZEU **ţine**
Lumea în BRAŢE,
CHIPUL FIULUI lui DUMNEZEU,
Şi mai este şi **Creaţia**
Ce Ţine pe DUMNEZEU **în Braţe.**

În Cerul Îngerilor se ştia
De TAINA
Venirii lui MESIA.

În Cerul Îngerilor
Era Templul Ceresc,
Cu ALTARUL
De TAINĂ închis,
Şi Vederea lui DUMNEZEU
era
Prin PERDEAUA
STRĂVEZIE,
Aşteptându-se
Să se Deschidă,
DUMNEZEU
Să se Arate la FAŢĂ.

Pe Pământ era Raiul,
Unde de asemenea se ştia
De Venirea Sa.

Cerul şi Pământul
Cântau **AŞTEPTAREA**
TAINEI minunate.[489]

[489] *Ibidem*, p. 151.

ICONICUL MAMEI

– PĂRINTE, Zice FIUL,
Iată Iubirea Lumii.

Şi Vede TATĂL DUMNEZEU
Chipul de MAMĂ Creată
Cu Însuşi FIUL Său în Braţe.
Şi în Faţa acestei ICOANE
EL BINECUVÂNTEAZĂ
Şi Lumea ia Fiinţă
Şi Lumea se Creează.[490]

***

FIUL Zice:
– PĂRINTE, este un Chip Sfânt
Care nu va păcătui,
Care va Iubi fără pată
Şi această ASEMĂNARE cu Noi
Poate face să „Existe" Creaţia.

Şi această Sacralitate este
CHIPUL de „MAMĂ, a Lumii ICOANĂ".

Şi TATĂL BINECUVÂNTEAZĂ.[491]

[490] *Ibidem,* p. 154.
[491] *Ibidem,* p. 155.

***

ŞI FIUL IA din PIEPTUL Său
„Ceva” de Mare TAINĂ
Şi Întinde Mâna şi spune
Un CUVÂNT
Şi iată **se Arată**
LUMINA!
Singura care poate
„CHIPUL” lui DUMNEZEU
Să Poarte,
LUMINA FECIOARA- MAMĂ
Ce are în Sine
Pe FIUL DUMNEZEIESC,
Deodată Cer şi Pământesc
Într-un **PREASFÂNT NUME**
MARE cât o Lume,
CHIPUL lui DUMNEZEU
Cuprins
Şi într-un „Chip de micime”,
CHIPUL de ICOANĂ.

LUMINA, Primul
GLAS din DUMNEZEU,
Prima **ŞOAPTĂ** a FIULUI Său
Din care Se Naşte
Încă un Nume Sfânt,
„ICOANA de Pământ”.
Bucură-Te, **MAMĂ**,
DUMNEZEIESC CUVÂNT
Ce **Se „Face Lume**”.

Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în Rugăciune,
Feciorelnică de-a pururi,
Chipul MAICII DOMNULUI.[492]

***

[492] *Ibidem,* p. 157.

FIUL îşi ia
„**COASTA-CHIPUL INIMII**”
Şi **o Face LUMINĂ**,
CHIPUL de Mare Taină,
CHIPUL de MAMĂ
Care Să-L NASCĂ
Şi în Lume.[493]

INIMA Lumii

În Cer Îngerii Cântau.
INIMA DUMNEZEIASCĂ
Nu putea să-ncapă
Decât într-o altă
INIMĂ de taină,
Mare cât o Lume,
Inima de MAMĂ,
Al IUBIRII CHIP
Prefăcut în Trup,
ALTARUL de Pământ.
La început
S-a Creat LUMINA,
„Umbra” Vederii
FIULUI lui DUMNEZEU.
Acum din LUMINĂ
Se REVARSĂ Taina,
MAMA ce va NAŞTE
Pe Cel ÎNTRUPAT
Care şi la FAŢĂ
Va fi ARĂTAT.[494]

[493] *Ibidem,* p. 158.
[494]*Ibidem,* p. 159.

Ce este **IUBIREA**?
Este **ORIGINEA**
Din care
Totul se NAŞTE.

Şi iată
NUMELE IUBIRII,
În **Braţele de MAMĂ**
SCRIS
Cu ÎMBRĂŢIŞARE
De COPIL.

NUMELE IUBIRII
Este **NAŞTEREA**.

IUBIREA
Are un **CHIP**
De **LUMINĂ**,
Care curge
La nesfârşit
Şi se face
Un **OCEAN**
De INIMĂ,
În care **Bat ŞOAPTE**
De Cer şi Făptură,
COPIL în Braţe
De ABSOLUT
Cu Trup de Pământ.

INIMA
E **Taina IUBIRII**,
CHIPUL **NAŞTERII**
Eternului COPIL,
Asemănarea
CHIPULUI DIVIN.

INIMA,
CHIP de DUMNEZEU
NĂSCUT
În Trup!

INIMA,
CHIP de COPIL
DUMNEZEIESC
Ce **în Lume**
S-a NĂSCUT.

Şi **ce Chip**
A **putut să-ncapă**
INIMA-CHIP de DIVIN?
Încă o INIMĂ,
INIMA de **MAMĂ**,
TAINA Lumii
Ce pe DUMNEZEU
În TRUP L-a NĂSCUT.

Iată **ICOANA Lumii**,
MAMA de Creaţie
Cu **FIUL** lui DUMNEZEU
COPIL în Braţe!

Iată **ALTARUL**
Unde Însuşi
DUMNEZEU
ÎNGENUNCHEAZĂ
Şi se face TRUP.

INIMA Lumii
Este **CHIPUL**
Veşnicului COPIL,
DIVIN NĂSCUT
În Creaţie
Pe **Braţe de MAMĂ**,
CHIPUL NAŞTERII
În TRUP.

O, **ICOANA**
MAICII lui DUMNEZEU,
Tu eşti
TEMPLUL Lumii,
Cu **ALTARUL**

DUMNEZEIESCULUI
PRUNC,
DIVINUL coborât.

Nu există
Un **alt ALTAR**
Decât Tu,
MAICA lui DUMNEZEU,
TEMPLUL de Pământ
Al lui DUMNEZEU
NĂSCUT
În Braţe
De Creaţie.[495]

Avva şi Ucenicul

Este un LOC
Unde este o SCARĂ,
LOCUL din ICOANĂ,
Ce are un capăt
Agăţat de Cer
Şi unul jos de Pământ.
Stai plecat
Şi cu Palmele la Piept,
În FAŢA ICOANEI
PRUNCULUI DIVIN
Ce Se face TRUP.

Pe SCARA din ICOANĂ
EL Senin Coboară,
Cu Mâini de LUMINĂ

Şi cu un GLAS Înduioşător
Ce Cântă înfricoşător:
– TATĂL Nostru-al tuturor,
TU EŞTI DOMNUL
DOMNILOR,
TATĂL, NUMELE
PREASFÂNT,
De la TINE toate SUNT.

[495] *Ibidem*, pp. 160-161.

Şi Coboară tot Cântând
Până VINE jos de tot
Şi de Pieptul tău Se-atinge...
Vrea în Inimă să INTRE,
Dar nu-ncape.

***

Pe SCARA ICOANEI
A Coborât
CUVÂNTUL Întrupat,
Dar nu poţi
Să-L Primeşti
În Inima ta strâmtă.
O, Bucurie DIVINĂ
Şi plâns de păcătos!

***

Tu, DOAMNE,
M-ai Creat ca Făptură,
Peste care
Ai SUFLAT
PECETEA CHIPULUI Tău.
Tu VREI apoi să INTRI în mine
Şi eu să Te Primesc pe Tine.

DOAMNE, Tu ai SUFLAT
CHIPUL Tău în mine,
Care S-a SCRIS
Ca pe Piatra lui Moise,
Dar nu eşti Tu
Însuţi Acesta,
Ci doar UMBRA Ta,
Ce are în ea
DORUL după Tine,
Pe Tine Însuţi
Să Te ÎNTÂLNESC.[496]

[496] *Ibidem,* p.164

***

Nu îndrăzni
Să priveşti în Sus,
Nu îndrăzni să ridici
Mintea la cer,
Vezi pe HRISTOS
Cel ce Coboară
Pe Pământ.

Stai cu Capul plecat,
Stai cu Mintea în metanie,
Pune Mâinile la Piept
Şi prinde-te
De SCARA-HRISTOS
Ce se sprijină
Pe Inima ta,
Care Leagă Cerul de Pământ.

O, ICOANĂ a lui HRISTOS
Lipită de Pieptul meu,
Inima mea începe să audă
Taina Ta
De FIU al lui DUMNEZEU,
Care NUMEŞTE pe TATĂL,
Ce trezeşte şi în mine
DORUL de Rugăciune.

Eu plec Mintea în metanie,
Strîng ICOANA la Piept,
Şi mă agăţ
Cu disperare de ea
Când „valurile” patimilor
Vor să mă înghită.

O, ICOANĂ,
SCARA lui HRISTOS,
O, IUBIREA lui DUMNEZEU,
Te Port
Ca pe o COMOARĂ
De mare preţ.

ICOANĂ, ICOANĂ,
De la Cer
La Pământ SCARĂ,
Te agăţ la Pieptul meu
În care este
HRISTOS Cel de TAINĂ.[497]

***

Mintea mea păcătoasă,
Cazi în genunchi,
Taci
Şi te Închină.

Fă RITUALUL
ICOANEI,
Care din Cer se Coboară,
FIINŢĂ şi HAR,
CINA cea de TAINĂ.

Fă RITUALUL ICOANEI
Ca să poţi primi
Taborica Haină.

Minte, îngenunchează
La ICOANĂ,
Ascultă
DORUL ÎNTÂLNIRII.[498]

[497] *Ibidem,* pp. 166-167.
[498] *Ibidem,* p. 167.

HOTARUL dintre DIVIN şi Creaţie

Primul NUME ce s-a spus
De Însuşi DUMNEZEU:
„Să Fie LUMINA!”,
Fecioara-MAMĂ
Care să-NTRUPEZE
Pe FIUL Său.

LUMINA-MAMĂ,
HOTARUL
Dintre ABSOLUT şi Început,
Dintre Sfârşit şi RĂSĂRIT.

LUMINA-MAMĂ
Un „DINCOACE”,
Un nesfârşit
În care DUMNEZEU
A „Ieşit”
Din TAINĂ.[499]

În FAŢA ICOANEI

RUGĂCIUNEA, CHIP de FIU,
CHIP de-NCHINĂCIUNE,
Care îşi ROSTEŞTE
CEL mai SACRU CHIP
De ORIGINE şi NUME,
TATĂL, CHIPUL Absolut!

***

Este un NUME Absolut
Al TATĂLUI,
Este un NUME Preascump
Al FIULUI
Şi un NUME de-MPLINIRE
Al DUHULUI SFÂNT,
Şi este un NUME Preafrumos

[499] *Ibidem,* p. 169.

Al MAMEI,
ICOANE de ALTAR
În Vopselele de HAR.[500]

FIUL, MAMA, MIRELE şi MIREASA

Lumea s-a Născut
Din CHIPUL NAŞTERII
FIULUI lui DUMNEZEU
În TRUP.

Peste tot se văd
Naşteri ne-ncetate,
Lumea e un **CÂNT**,
LEAGĂN atârnat
De ABSOLUT.[501]

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 7, Decembrie 1998 Colecţia Isihasm

Fă Rostirea
ÎNCHINĂRII ne-ncetate,
Să se facă **SCARĂ**
De la Pământ la Cer,
ÎNCHINAREA,
Zbor
Pentru **INIMA cu DOR**.

Prin CHIPUL
ICOANEI
Se **deschide UŞA**
Care ÎNTRUPEAZĂ
În Lume
Pe DUMNEZEU,
Ca **să mă Întrupez**
În DUMNEZEU şi eu.

[500] *Ibidem,* p. 170.
[501] *Ibidem,* p. 172.

O, **PRUNC**
DUMNEZEIESC
În **Braţe**
De Creaţie,
MIEL Nevinovat,
În TINE
Cerul şi Pământul
S-au adunat
Să se **ÎNCHINE**.

OCHI de ICOANĂ
De Taină,
INIMĂ atârnată
De Absolut,
În Tine BAT toate
Inimile
ÎNGENUNCHEATE,
De **DORURI** Îmbrăţişate.[502]

Aspiraţii şi întrebări (Taină, Revelaţie şi Cunoaştere)

M-am adâncit în mine
Ca să te găsesc pe Tine,
CHIPUL DIVIN,
Dar cu-nspăimântare
Am dat de un „loc”
Fără „hotare”...

CHIPUL Tău, DOAMNE,
Din mine,
E un Absolut
Răsfrânt...

Eu nu mă pot „uita”
Peste acest „abis”,
Tu, DOAMNE,
Trebuie să VII
Din NECUPRINS,
Să Te ARĂŢI la FAŢĂ.

[502] *Ibidem*, p. 177.

O, cum deodată,
DEZVELIT din mine
Însumi Chipul meu
Se Recunoaște
Oglindit în Tine,
Şi peste „abisul”
LUMINAT
Şi eu şi TU
Ne-am ARĂTAT...[503]

NAŞTEREA CHIPULUI de FIU

Eu sunt un ANUME CUVÂNT al Tău
Ce mi-a Creat
Un Anume Suflet al meu.[504]

PRACTICA Rugăciunii ICONICE

Într-un Leagăn de COPIL
DIVINUL S-a Coborât,
Într-un CHIP de ÎNCHINARE
ABSOLUTUL
CHIPUL şi-a NĂSCUT.[505]

***

ÎNCHINARE-ICOANĂ
LEAGĂN de NAŞTERE,
ALTAR de Taină[506]

[503] *Ibidem,* p. 180.
[504] *Ibidem,* p. 185.
[505] *Ibidem,* p. 198.
[506] *Ibidem,* p. 199.

***

DOAMNE IISUSE, Vin şi eu
La ALTARUL LITURGHIEI Tale,
Unde mă aduc ca pe o „Prescură”,
Pe care să o LITURGHISEŞTI.

Tu m-ai Creat din IUBIREA Ta
Şi Această PECETE fă-o JERTFELNIC
Pe care mereu LITURGHISEŞTI,
Şi în Fiinţa mea Te Întrupezi.

Eu sunt căzut din Iubire,
Prin multe păcate,
Şi zac în prăpastie de moarte,
Dar, DOAMNE,
Primeşte-mă ca pe o Prescură
Din care fă LITURGHIE,
Şi „Toarnă” în POTIRUL Tău
Şi o „picătură” de Sânge de-al meu,
Ca IUBIREA Ta şi a mea
Iarăşi să se ÎNTÂLNEASCĂ.

Tu mereu, DOAMNE,
Ne Naşti din IUBIREA Ta,
Şi Creaţia
Te Naşte neîncetat, de asemenea,
Şi IUBIREA ÎNTÂLNITĂ
Se face EUHARISTIE,
PÂINE de Cer şi de Pământ,
CUVÎNTUL ce TRUP S-a făcut.

Tu, DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
FIUL lui DUMNEZEU
Şi Fiu de Creaţie,
Din LITURGHIA IUBIRII
Naşti **Biserica-MAMA Lumii,**
Creaţia cu DUMNEZEU în Braţe.

O, IUBIRE
A lui DUMNEZEU înfricoşată,
Cum Te faci şi Chip de Făptură,

Ca şi Lumea să primească
DIVINA Măsură!

O, DUMNEZEU ÎNTRUPAT
Ca şi Lumea să URCE în DUMNEZEU,
DOUĂ IUBIRI ce S-au Găsit
„Peste prăpastia de Absolut”.

De aceea niciodată
Nu se opreşte LITURGHIA IUBIRII,
INIMA Nemuririi.
Dacă vreodată LITURGHIA s-ar opri,
Dintr-o dată „toate ar pieri”.

IUBIREA este
Necontenita LITURGHISIRE,
Nesfârşita NAŞTERE,
IUBIREA, „Absolutul RITUAL”
Ce se face EUHARISTIE- DAR.[507]

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 8, Supliment Colecţia Isihasm

PRAVILA PUSTNICEASCĂ
după tradiţia Pustnicului NEOFIT Carpatinul

Moş-Avva,
Părintele meu,
În genunchi
Sub **Binecuvântarea** ta **Stau.**
Moş-Avva,
Fii Părintele meu,
În care am
Nădejdea de Credinţă
Că şi eu
Mă voi **Mântui**.

[507] *Ibidem,* pp. 204-205.

Moş-Avva,
Fă-mă şi pe mine **un Urmaş**
Al **DUHULUI**
Pustnicului ***Neofit***
Carpatinul.

Nu fuga de lume
Şi nici **pustia**,
Sunt drumul meu,
Ci pe TINE, DOAMNE,
Te Caut, ***în „pustia" mea***.[508]

SĂRĂCIA-PUSTIA Duhovnicească

O, Fericită Pustie,
Duhovnicească SĂRĂCIE,
Umbră de Rai
De DUH Ceresc.[509]

Retragerea Duhovnicească

DOAMNE, când vreau
Să Te caut pe Tine
Mă regăsesc pe mine,
Şi când Te Regăsesc pe Tine
Mă caut pe mine...

De ce, DOAMNE,
Tu vrei
Să fii întotdeauna
„DEOSEBIT" de mine?

Eu tânjesc
După **CONTOPIREA** cu Tine,
Dar Tu **mă OPREŞTI**
Şi între mine şi Tine
Pui PALMA Ta
Ce-mi **ATINGE** Inima...

[508] *Ibidem,* p. 209.
[509] *Ibidem,* p. 223.

Da!...
Altfel eu n-aş mai „Exista”,
Şi ce rost
ÎNTÂLNIREA noastră
Ar mai avea?...

Ca eu să „Exist”
STAI mereu DEOPARTE,
Ca **DORUL** meu
Niciodată
Să **nu ia sfârşit**!...[510]

Program Zilnic Pustnicesc

***

Fac **ALTAR din Gestul** meu
Unde, DOAMNE, Tu **să VII**,
Unde eu **Te-aştept** mereu
NEMIŞCAT,
Chipul meu de **Absolut**
Întrupat...[511]

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 13, Mai 1999, Colecţia Isihasm

Moș-Avva,
Părintele meu,
Ascult **Povaţa** ta,
Cărarea
Ce mi-o **Deschizi**
De la Pământ
La Cer,
Pe care **să merg**
Neabătut.

[510] *Ibidem,* p. 226.
[511] *Ibidem,* p. 239.

Moş-Avva,
Părintele meu,
Legea Duhovnicească
A **PRACTICII**
Mereu mi-o aminteşti,
Legătura podoabă
A URMAŞILOR
Pustnicului Neofit.[512]

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 14 (Anul II, 6), Iunie 1999, Colecţia Isihasm

Bucură-Te, PUNTEA
Peste care DUMNEZEU
Însuşi Se coboară
Şi Făptura
Îşi întrece chiar
„Măsura”,
Bucură-Te, ICOANĂ,
INIMĂ în RUGĂCIUNE
Chipul Maicii
DOMNULUI.

Fă şi-n mine
Ca ROSTIREA
ÎNCHINĂRII n*e-ncetate*
Să şoptească
Grai de Taină,
Ca şi-n mine în ICOANĂ
INIMA să *se prefacă,*
Scară până-n Cer.[513]

[512] *Ibidem,* p. 385.
[513] *Ibidem,* p. 427.

Omul, CHIPUL CUVÂNTULUI care Se face TRUP (Ioan 1, 14).
TRUPUL, Chipul Omului.
CUVÂNTUL, CHIPUL FIULUI lui DUMNEZEU.
FIUL DUMNEZEU-Om, Fiinţa Lumii.
Omul-Lume, Omul-TRUP.
Omul-TRUP, Lumea ÎMPLINITĂ.
Lumea-ÎMPLINITĂ, Omul-FIUL lui DUMNEZEU.
Omul-FIU, **TEMPLUL** Lumii.
VIAȚA Omului, **RITUALUL** TEMPLULUI Lumii.
RITUALUL **Omului**,
Lumea REDĂRUITĂ lui DUMNEZEU.
DARUL Omului,
TRUPUL EUHARISTIC al FIULUI-Omului.

Omul, ICOANA „dintre" DUMNEZEU şi **Lume**.
ICOANA Chipului Omului,
ÎNTÂLNIREA dintre DUMNEZEU şi Lume.
ÎNTÂLNIREA,
*ÎMPĂRĂȚIA **lui DUMNEZEU**,*
Veşnicia Lumii,
Asemănarea Creată a Lumii cu al său CREATOR.[514]

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 15, Iulie 1999, Colecţia Isihasm

Este o SCARĂ,
Din ICOANĂ,
Ce are un capăt
Agățat de Cer
Și unul jos, de pământ,
FECIOARA-MAMĂ,
Cu PRUNCUL
DUMNEZEIESC,
A Lumii **TAINĂ.**

[514] *Ibidem,* pp. 444-445.

Cine să spună
CHIPUL TATĂLUI?
Singurul, FIUL.
TATĂL, NUMELE cel Mare,
FIUL, NUMELE cel Scump,
DUHUL, NUMELE Preasfânt.
Ţie, DUMNEZEU TREIME,
ÎNCHINARE![515]

Rugăciunea Creştină

IUBIREA este Taina ÎNTÂLNIRII.
Omul este MENIREA ajungerii la IUBIRE.
Omul este mereu cu „FERICITA
CRUCE a IUBIRII" în spate.
Aici este marea Taină.
MOMENTUL ÎNTÂLNIRII cu DIVINUL
Este prin „FOCUL IUBIRII".[516]

***

FIUL HRISTIC Descoperă Lumii pe TATĂL.
„Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe TATĂL"
(Ioan 14, 9).

***

TATĂL, NUME Cel mai MARE,
FIUL, nume Cel mai SCUMP,
DUHUL, NUME Cel mai SFÂNT,

Ţie, DUMNEZEU TREIME,
ÎNCHINARE.[517]

[515] *Ibidem,* p. 461.
[516] *Ibidem,* p.487.
[517] *Ibidem,* p. 491.

VOLUMUL 16: RĂSPUNS DE APĂRARE

PROLOG

DOAMNE, iată TAINA Vieţii mele: să STAU O VEŞNICIE cu ÎNCHINARE înaintea Ta.
Nu în mine Te CHEM, ca să nu te confund cu mine însumi, ci OPRIT la HOTARUL dintre TINE şi mine, la ALTARUL unde să ADUC DARUL ÎNCHINĂRII.
Eu rămân de-a pururea Făptură-Creată, dar în DĂRUIREA mea de ÎNCHINARE mă PREFAC în TRUPUL de TAINĂ, pe care TU îl FACI şi o ÎNTRUPARE a TA, în care se ÎNTÂLNEŞTE Lumea cu DUMNEZEIREA.
La Picioarele CRUCII-ALTARULUI-ÎNCHINĂRII STAU în TAINA DĂRUIRII, fără să doresc Lumini şi viziuni extraordinare.
ÎNCHINAREA-CHIP de ICOANĂ să-mi fie mie TOTUL, în care să se ADUNE şi Lumea şi DIVINUL, la „CINA Cea de TAINĂ".
PREASFÂNT NUMELE TĂU, FIUL lui DUMNEZEU, cu ÎNCHINAREA mea să se UNEASCĂ în POTIRUL de TAINĂ de pe ALTARUL-HOTARUL VEŞNICIEI.
Mintea mea se ÎNCHINĂ, Inima mea se ÎNCHINĂ, prin care PRIMESC ASEMĂNAREA CU CHIPUL TĂU, FIUL lui DUMNEZEU.
Patimile morţii din mine le pun pe FOCUL ÎNCHINĂRII şi mă las în HARUL Cel Revărsat totodată de Coborârea PREASFÂNTULUI DUH ce ADUCE şi BINECUVÂNTAREA ABSOLUTULUI DUMNEZEU-TATĂL, şi aşa VEŞNICIA Se DEZVĂLUIE în ICOANA TREIMII de TAINĂ, tocmai TRECEREA HOTARULUI „de netrecut".
Fac totul cu ÎNCHINARE şi le îmbrac pe toate cu TAINA ÎNCHINĂRII şi, peste „stricăciunea" lumii, prin „Veşmântul" CRUCII VII, ce Prefigurează VEŞNICIA în care trebuie să fie Lumea.
Când nu mai ai CHIPUL TAINEI din tine şi din Lume, vei fi asemenea demonilor, „iadul morţii".

Ierom. Ghelasie Gheorghe, Răspuns de Apărare, Noiembrie 2001[518]

[518] Ieromonah Ghelasie Gheorghe, *Răspuns de Apărare*, Colecția Isihasm, Vol.16, București, Platytera, 2016, pp. 13-14

Răspuns de Apărare

ÎNTRUPAREA DIVINĂ

Şi FIUL lui DUMNEZEU din TREIMEA DIVINĂ, ca RĂSPUNS de IUBIRE faţă de TATĂL DUMNEZEU, Concepe un DAR: „o Lume Creată”.

Într-un moment dincolo de Veşnicie,
FIUL se ARATĂ TATĂLUI:
– PĂRINTE, iată încă un DAR de IUBIRE!
CHIPULUI Meu de FIU,
SINGURUL ce poate fi DĂRUIT Ţie,
Îi mai Adaug şi un Chip de Creaţie,
Şi Eu UNICUL şi Absolutul Tău FIU
Iată-mă de DOUĂ Ori FIU,
Cel NĂSCUT din Tine
Şi Cel Asemenea cu Mine Creat,
Într-o UNIRE Ne-amestecată.
Iată-mă deodată FIUL Tău
Şi Fiul cel Creat
Şi aşa IUBIREA Mea
Să fie încă o dată
Ţie ÎNCHINATĂ.
Nu mă împart în două,
Ci rămân UNICUL FIU,
Dar PURTĂTORUL
Şi al unui Chip Creat.
Şi acest Chip Asemenea Mie
Mă va PURTA pe Mine
Şi EU pe El,
Şi în această DĂRUIRE
Ţie ne PLECĂM!
Şi TATĂL PRIVEŞTE
Şi DARUL îl PRIMEŞTE
Şi-L BINECUVÂNTEAZĂ,
Şi iată ia Fiinţă
Chipul cel Creat,
TRUPUL din care se va Naşte
Lumea toată,

FIUL Lui DUMNEZEU
Cel ÎNTRUPAT.[519]

Răscrucea din Cer; căderea Îngerilor

Iată HOTARELE-Răscrucile de TAINĂ:
Răscrucea Cerului: CUVÂNTUL,
Răscrucea Cosmică: ÎNTRUPAREA ,
Răscrucea Omului: UNIREA Totală.

La Răscrucea HOTARELOR de TAINĂ![520]

DOAMNE, TU ai Creat
O Lume
Care să Te poată ÎNTÂLNI,
Să Te poată IUBI
Pe Tine, Cel Ce din IUBIRE
Ai Făcut Lumea!

Dar Lumea
Stă Dincoace de Tine
Că între Lume şi Tine
Este un HOTAR
Ce DEOSEBEŞTE Făptura
De CREATOR.
O, Răscruce de TAINĂ,
Unde ALTAR
De SFÂNTĂ ÎNCHINARE
Se Face,
Unde Tu Însuţi Vii
Şi CHEMI Lumea
Să Vină la Tine
Să TREACĂ HOTARUL
Doar în PREFACEREA Ta
ÎMBRĂCATĂ în HAINA
De TAINĂ.

[519] Idem, pp. 33-34.
[520] *Ibidem*, pp. 81-85.

Însuşi Cerul are un HOTAR
Peste care nu TRECE
Decât în TAINA
NUMELUI Tău
Ce este DINCOLO
De tot Numele,
Dar care se „ŞOPTEŞTE”
În IUBIREA Ta,
Ce este TAINA
Însăşi a NUMELUI
Căruia Se ÎNCHINĂ
Şi Cântă în
Nespusă Slavă!

Pământul cu toată Făptura
Are HOTARUL de TAINĂ,
Unde toate se OPRESC
Şi fac ALTAR
Pe care se DĂRUIESC
JERTFE Vii,
Pe care Tu, DOAMNE,
Le PRIMEŞTI
Şi în MISTUIREA
IUBIRII
Le PREFACI
Şi aşa TRECEREA
DINCOLO peste HOTAR
Poate să „FIE”.
Lumea nu poate
TRECE HOTARUL de TAINĂ,
Că este Făptură Creată,
Dar Tu Însuţi
ÎNTINZI
IUBIREA Ta,
Care se Face
DRUM peste HOTAR
Unde VEŞNICIA
Se Face
ÎNTÂLNIREA,
TAINA dintre
Tine şi Lume,

NUME-ÎNCHINARE,
IUBIRE-UNIREA peste toate,
IUBIREA-OPRIREA
FAŢĂ în FAŢĂ,
Ce nu se mai Sfârşeşte
Care mereu ÎNCEPE
Şi mereu se Face
TAINĂ şi Răscruce,
ALTAR şi TRECERE,
IUBIRE fără margini
În care toate se ADUNĂ,
DARURI de ÎMPĂRTĂŞIRE,
HOTAR fără OPRIRE,
OPRIRE fără HOTAR,
DUMNEZEU şi Lume
În ÎNTÂLNIRE!

*

DOAMNE, iată-mă şi pe mine,
La HOTARUL-Răscrucea de TAINĂ.
Văd DRUMUL Ceresc
Cu NUMELE Ce s-a ÎNTRUPAT,
FIUL lui DUMNEZEU,
CUVÂNTUL CREATOR,
Ce CRUCEA Lumii
La ÎNVIEREA Veşniciei
A Ridicat.
Şi aşa,
Cu NUMELE DUMNEZEIESC,
Cu ÎNCHINAREA Lui,
DINCOLO Pornesc,
În LUMINA Cerească
Fără de Seamăn.

Iată-mă, DOAMNE,
Şi la HOTARUL
Unde Universul întreg
Este PLIN de Frumuseţi
Şi de Miresme
Ce pe Tine Te MĂRTURISESC.
Nu este voie să se rupă ceva,

Le Mângâi cu Mâna
Şi în şoapte de TAINĂ
AUD Cântarea DUMNEZEIASCĂ
Ce mă TRECE Peste HOTAR.
Iată-mă şi la Răscrucea
Unde o ICOANĂ
STĂ LUMINATĂ
De o Candelă
Ce nu se mai Stinge Niciodată!
Mă OPRESC
Cu Privirea
La CHIPUL de TAINĂ
Şi AŞTEPT
De asemeni să mă PRIVEASCĂ...
NUMELE DUMNEZEIESC
Îmi şopteşte în Inimă,
În Urechi
Aud Cântarea Întregii Lumi,
Doar PRIVIREA ICOANEI
Le UNEŞTE pe Toate
În CEVA
În Care şi DUMNEZEU şi Lumea
Se ÎNTÂLNESC
FAŢĂ către FAŢĂ
Şi nu mai contenesc
Să STEA în OPRIREA
Ce se face VEŞNICIE
Şi totodată TRECERE ne-oprită
În VEŞNICIE.

O, CHIP de IUBIRE,
Ce le UNEŞTI pe toate,
O, ICOANĂ,
HOTARUL şi RĂSCRUCEA
Unde Toate TAINELE
Se ÎNTÂLNESC
Şi se ÎMPĂRTĂŞESC
La CINA Cea de TAINĂ,
În VEŞNICIA
Unde mereu este HOTAR
Şi mereu TRECERE.

Rugăciunea ICONICĂ[521]

I

DOAMNE,
STAU înaintea Ta
Cu ÎNCHINARE!
Nu Te VĂD,
Că sunt orb de păcat.

Încerc să Te PRIVESC
Cu Mintea,
Dar mă feresc
Să te Gândesc,
Să nu cad în închipuire.

Încerc să te simt,
Dar mă tem
De simţurile mele pătimaşe.
STAU în FAŢA Ta,
Te Chem cu RUGĂMINTE...

Aş dori să întind Mâna,
Să Te ATING.
Să-mi plec Capul,
Să Te ŞTIU PREZENT
Pentru totdeauna.

II

Deodată mă sperii...
Parcă în Tine
Mi se OGLINDEŞTE Chipul
Şi totodată în mine
CHIPUL Tău...
Fără confundare,
Tot FAŢĂ în FAŢĂ,
Eu cu ÎNCHINARE
Şi nemișcat,
De PREZENŢA Ta înfricoşat.

---

[521] *Ibidem*, pp. 85-88.

Mintea şi simţirea
Mi s-au OPRIT pe loc...

Unde EŞTI Tu, DOAMNE,
În mine
Sau în „afara” mea?
Unde sunt şi eu?...
Atâta ŞTIU
Că STĂM FAŢĂ în FAŢĂ,
Şi între NOI
SUNTEM AMÂNDOI.

Eu Te am PECETLUIT
Pe Chipul meu,
În care eşti Tu
Însuţi ZUGRĂVIT,
În care şi eu mă Oglindesc,
Ca o CRUCE de ÎNTÂLNIRE,
ICOANĂ de ARGINT,
LUMINĂ de HAR
Ce între NOI s-a APRINS.

III

Aş dori să STAU
Așa o VEŞNICIE
Ca în ICOANĂ
Nemișcat,
Cu Mintea şi simţirea
OPRITE pe loc,
Doar în ÎNCHINARE,
RĂSTIGNIT PE CRUCEA
Dintre NOI,
Ca O ÎMBRĂŢIŞARE
De IUBIRE,
TAINĂ de ICOANĂ,
Şi de RUGĂCIUNE,
Peste HOTARUL
De ne-trecut,
ÎNTÂLNIREA

În NEVĂZUT
Şi VEDEREA
Într-un TAINIC TĂCUT,
ALTARUL ÎMPĂRTĂŞIRII
CINEI de TAINĂ!

IV

O, INIMĂ de DUH
PREASFÂNT,
O, ÎNCHINARE
De FIU.
O, ÎMBRĂŢIŞARE
De PĂRINTE.
O, Lume RĂSTIGNITĂ
Pe CRUCEA IUBIRII,
ICOANĂ
În Negrăită
TAINĂ!

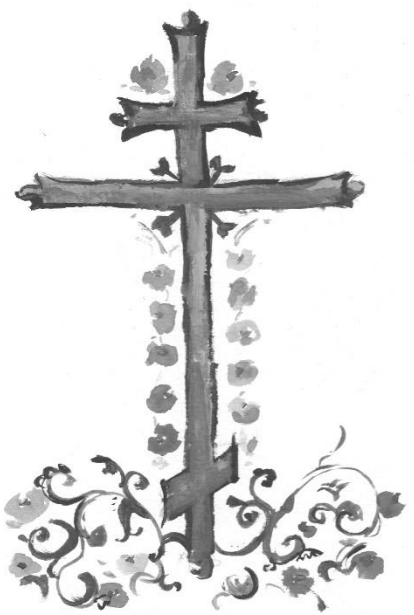

VOLUMUL 17: IMNOGRAFIE I

Imnul-Acatist al Cuviosului Neofit cel Mare, purtătorul de ICOANĂ[522]

(Zona Râmeţului)
Prăznuire la 10 septembrie

Cuviosul Neofit Cel Mare, Pustnicul-Moş, este Sfântul cel mai reprezentativ al zonei locale. Tradiţia sa este legată de tradiţia ICOANEI nezugrăvită de mână, adusă de Magul Dac şi care a devenit „Taina însăşi a Creştinismului" local. Spun cei bătrâni că la Rusalii (Pogorârea SFÂNTULUI DUH) era o tradiţie ca toţi să se adune la Mânăstire, unde „nevăzut" mai vine „Pustnicul cel Mare, zis Moşul, Purtătorul de ICOANĂ", şi fiecare primeşte „BINECUVÂNTAREA cea Mare". Şi de aici şi evlavia Duhovnicească de „Amintirea Sfântului Neofit-Moşul", pe care şi noi îl consemnăm, *ca să nu se piardă această „Sfântă tradiţie"*.

După obişnuitul început, se zice:

Condacul 1

Părintele cel Mare dintre Părinţii cei de demult, ai strălucit în IUBIREA de HRISTOS, că VESTIREA ÎNTRUPĂRII DUMNEZEIEŞTI ca o ICOANĂ s-a arătat, căreia şi tu PURTĂTORUL ei te-ai făcut, pentru care şi noi Cinstirea cuvenită aducem: **Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!**

Icosul 1

Duhul Pământului, din Moşi-strămoşi moştenit, CHIPULUI lui HRISTOS s-a ÎNCHINAT şi Marea Taină a ICOANEI s-a Înfăptuit, căreia, Sfinte Neofite, PURTĂTOR te-ai făcut.
Bucură-te, Fiul Pământului Strămoşesc;
Bucură-te, Alesul Moştenirii Sfinte;

[522] Ierom. Ghelasie Gheorghe, Colecția Isihasm, *Imnografie I*, Vol. 17, București, Platytera, 2016, pp. 61-67.

Bucură-te, că, ÎNTÂLNIT cu HRISTOS, Lui te-ai Dăruit;
Bucură-te, că în Jertfirea Lui ai intrat;
Bucură-te, că în CHIPUL Său te-ai Îmbrăcat;
Bucură-te, Făclia LUMINII Întrupate;
Bucură-te, aprinderea FOCULUI DUMNEZEIESC;
Bucură-te, Taina NOULUI ALTAR;
Bucură-te, NOUA Slujire Pământească;
Bucură-te, Grăirea CUVÂNTULUI care Se face TRUP;
Bucură-te, Vestirea Trupului ce se face ICOANĂ;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 2-lea

Blestemul păcatului şi Pământul l-a stricat şi morţii l-a dat, dar Venind HRISTOS se şterge, şi iarăşi Viaţa Răsare în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 2-lea

Prin Întruparea cea DUMNEZEIASCĂ, căderea cea amară a lui Adam se opreşte, şi Pământul uscat cu APA de SUS din NOU se plămădeşte.
Bucură-te, cel Ales dintre Fiii lui Adam;
Bucură-te, îndreptarea uciderii lui Cain;
Bucură-te, alt Abel ce se Jertfeşte pe sine;
Bucură-te, Noua Făgăduinţă;
Bucură-te, ieşirea din egiptul patimilor;
Bucură-te, trecerea Mării Roşii a lumii;
Bucură-te, fuga de faraonul păgân;
Bucură-te, străbaterea pustiei necredinţei;
Bucură-te, scoaterea APEI din PIATRA BINECUVÂNTATĂ;
Bucură-te, Botezul cu DUH SFÂNT;
Bucură-te, ÎNCHINAREA peste păcatul strămoşesc;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 3-lea

Şi pe acest Pământ Strămoşesc Vestirea cea Mare a lui HRISTOS BUCURIA DUMNEZEIASCĂ a adus, şi toţi cei căutători de cele Înalte cu ÎNCHINARE au Cântat: **ALILUIA!**

Icosul al 3-lea

O, Taină, cum te Arăţi? Şi tu, Sfinte Neofite, din plin ai Întipărit-o în Inima ta cea deschisă.
Bucură-te, Vasul Revărsării DUMNEZEIEŞTI;
Bucură-te, Pământul Bun al Seminţei Bune;
Bucură-te, cel ce ai Rodit înmiit;
Bucură-te, că Bogăţie te-ai făcut;
Bucură-te, că ai primit LUMINA de SUS;
Bucură-te, că te-ai Îmbrăcat întru HRISTOS;
Bucură-te, că te-ai umplut de DUHUL Cel PREASFÂNT;
Bucură-te, Pământ ce se Sfinţeşte;
Bucură-te, Pământ care Cerul Oglindeşte;
Bucură-te, Trup ce nu mai întunecă Sufletul;
Bucură-te, Suflet ce vede şi cele DUMNEZEIEŞTI;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 4-lea

Toţi se mirau cum DUMNEZEU în Chipul Făpturii se poate Arăta şi cum Trupul lumii a luat, şi aşa ICOANA Sa Însuşi a Zugrăvit, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 4-lea

Te-ai făcut Vestitorul acestei Taine, al ICOANEI DUMNEZEIEŞTI, şi tu însuţi în LUMINA ei te-ai Îmbrăcat, ca un Vestitor minunat.
Bucură-te, Vestirea cea Mare;
Bucură-te, Chemarea la cele Sfinte;
Bucură-te, Zbor spre cele Înalte;
Bucură-te, Glăsuirea venită de SUS;
Bucură-te, CUVÂNT acum descoperit;
Bucură-te, Cântare coborâtă din Cer;
Bucură-te, Minune nemaiîntâlnită;
Bucură-te, Minune ce doar acum se face;
Bucură-te, că Însuşi DUMNEZEU se ARATĂ la FAŢĂ;
Bucură-te, că Cel Nevăzut se Vede;
Bucură-te, că Veşnicia se desface;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 5-lea

Taina Lumii este Taina ÎNTRUPĂRII lui HRISTOS, şi iată că se Împlineşte, că în Chipul Omului ia Trup şi Pământul şi Cerul UNA se fac, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 5-lea

Pe acest Pământ Strămoşesc, această Taină se adevereşte din plin, că se ştia că „ţărâna TRUPUL lui DUMNEZEU se va face" şi Pământul se va „Urca la Cer".
Bucură-te, Moştenitorul Tainelor Strămoşeşti;
Bucură-te, Alesul acestora;
Bucură-te, Fiul ce duce înainte Moştenirea;
Bucură-te, Fiul ce Creşte pe Părinţi;
Bucură-te, Fiul Vrednic ce şi mai mult se face;
Bucură-te, Fiul de Mare Cinste;
Bucură-te, Urmaşul prin care Neamul Străluceşte;
Bucură-te, Urmaşul ce Rudenia o lărgeşte;
Bucură-te, că te-ai făcut „Temelie";
Bucură-te, că ai Zidit „Casa ce rămâne peste vremi";
Bucură-te, Pomenirea ce rămâne pe Vecie;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 6-lea

Sfinte Neofite, Fiu de Ţăran pământean, de Tânăr ai Dorit pe HRISTOS, şi aşa Viaţa Călugărească ai ales şi apoi pe cea de Pustnic, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 6-lea

Copil fiind, ai Văzut în ICOANĂ pe PRUNCUL DUMNEZEIESC IISUS în Braţele MAICII Sale, şi ICOANA aceasta la Piept ai luat-o, cu făgăduinţa ca niciodată să nu te mai desparţi de ea.
Bucură-te, FOC DUMNEZEIESC aprins deodată;
Bucură-te, Noul Ioan Botezător;
Bucură-te, că asemenea lui, Vestitorul lui IISUS te-ai făcut;
Bucură-te, că de Inima ta CHIPUL Lui L-ai lipit;
Bucură-te, că Slujirii Lui te-ai dăruit;
Bucură-te, că la Picioarele Lui te-ai plecat;

Bucură-te, cel ce în IUBIREA Lui ai Crescut;
Bucură-te, Cel ce ICOANA Lui ALTAR ai făcut-o;
Bucură-te, Pământean cu Cerul în braţe;
Bucură-te, Făptură cu DUMNEZEU în FAŢĂ;
Bucură-te, Om ce „Atinge pe DUMNEZEU cu Mâna”;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 7-lea

Şi cei ai locului, Urmaşi ai Strămoşeştii Pomeniri, de asemenea erau „Purtătorii de ICOANĂ”, ai CHIPULUI de Taină al lui HRISTOS, ce pe acest Pământ LOCAŞ Primitor a găsit, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 7-lea

Cu ICOANA de acasă la Piept şi mai mult Taina acesteia ai câştigat, că Ziua şi noaptea pe ALTARUL ei pe HRISTOS primeai.
Bucură-te, Taina atârnată la Gât;
Bucură-te, Inimă de Cer;
Bucură-te, Inimă în afară;
Bucură-te, Minte Închinată;
Bucură-te, Dorirea cea din adânc;
Bucură-te, Închinare cât Necuprinsul de Mare;
Bucură-te, Închinare, trecere peste hotare;
Bucură-te, Închinare, UŞA ascunsă;
Bucură-te, Închinare, Braţe de Rugăciune;
Bucură-te, ICOANĂ-Închinare;
Bucură-te, ICOANA din Făptură;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 8-lea

Sfinte Neofite, eşti Urmaşul Părinţilor de demult, Urmaşul Strămoşesc, PĂRINTELE-MOŞ, şi acestui Chip şi noi Cinstire îi aducem în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 8-lea

Tradiţia strămoşească a „Omului lui DUMNEZEU de pe Pământ”, Omul cel Mare, „OMUL-MOŞ”, prin tine, Sfinte Neofite, şi nouă ne-a rămas.

Bucură-te, Alesule dintre Oameni;
Bucură-te, Cel Dăruit cu MARELE DAR;
Bucură-te, Omul lui DUMNEZEU de pe Pământ;
Bucură-te, Omul cel Mare, OMUL-MOŞ;
Bucură-te, Părintele Cel Mare al Întregului Neam;
Bucură-te, CHIPUL lui DUMNEZEU Întipărit în Lume;
Bucură-te, Vasul SFÂNTULUI DUH;
Bucură-te, BINECUVÂNTAREA cea mai Mare;
Bucură-te, BINECUVÂNTAREA peste tot Neamul;
Bucură-te, Veşnicia Noului Rai;
Bucură-te, ÎMPĂRĂŢIA lui HRISTOS;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 9-lea

Chipul tău, Sfinte Neofite, a rămas ca o ICOANĂ ştearsă pe Zidul cel vechi şi dărâmat, dar care Străluceşte în nopţi cu OCHI Pătrunzători, ce se văd de către cei ce Cântă: **ALILUIA!**

Icosul al 9-lea

Sfântul cu ICOANA în Braţe, MOŞUL-Omul lui DUMNEZEU, PĂRINTELE cel Mare al Neamului Întreg, aşa ai rămas spre „VEŞNICA POMENIRE”.
Bucură-te, Pomenirea Sfântă ce nu se uită;
Bucură-te, şi Pomenirea noastră de Inimă;
Bucură-te, şi Pomenirea noastră de Neam Strămoşesc;
Bucură-te, că DUHUL Tău a rămas printre noi;
Bucură-te, că Arătarea ta din umbră este adevărată;
Bucură-te, că mereu cobori de SUS;
Bucură-te, că mereu URCI la Cer;
Bucură-te, că ne ADUCI mereu DARURI de la HRISTOS;
Bucură-te, PĂRINTELE ce mereu are GRIJA Fiilor săi;
Bucură-te, Marele PĂRINTE al Neamului nostru;
Bucură-te, PĂRINTELE-MOŞ din Strămoşi;
Bucură-te, Sfinte Neofite cel Mare, Purtătorule de ICOANĂ!

Condacul al 10-lea

Cu adevărat un Sfânt de demult, de pe acest Pământ ai fost, dar te-ai făcut şi „POMENIREA Veşnică” a „CHIPULUI PĂRINTELUI

Neamului Întreg", căruia şi noi Cinstirea cea mare aducem, în Cântarea de: **ALILUIA!** (Acest Condac se repetă de trei ori.)
Se citesc apoi din nou Icosul 1, Condacul 1.

Acatistul Sfântului Apostol Andrei [523]

prăznuire la 30 noiembrie

Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi Chemat, Fratele Sfântului Petru, ajunge şi în Ţinuturile Sciţiei, în Ţara Geto-Dacilor, unde aduce Credinţa Creştină şi aşa se face „ÎNCREŞTINAREA". Devine Sfântul cel mai tradiţional Creştin, ca „Moş-Andrei", împreună cu „Moş-Crăciun", ca o Împletire cu „MOŞUL Geto-Dac, Înţeleptul-TRIMISUL şi Omul lui DUMNEZEU pe Pământ". Tradiţia lui „Moş-Andrei" se mai păstrează vag la satele cele mai retrase. Şi Sfânta Biserică îl Cinsteşte în mod deosebit, în plus, ca pe cel ce aduce Creştinismul în Ţara Daciei, care va deveni una dintre cele mai Creştine.

După obişnuitul început se zice:

Tropar (glas 4)

„Ca cel decât Apostolii mai întâi chemat şi lui Petru frate adevărat, Stăpânului tuturor, Andreie, Roagă-te, pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă".

Troparul ÎNVIERII, al Născătoarei de DUMNEZEU
„Taina cea din veci ascunsă şi de Îngeri neştiută..." (Glasul 4)

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă… Şi acum… Psalmul 50, apoi:

Condacul 1

Apostoleasca Vestire a Tainei Creştine în toată lumea s-a auzit, Popoare şi Neamuri pe HRISTOS au Primit şi LUMINA VIEŢII Celei Noi în SFEŞNICE de BISERICI s-a pus, iar tu, Sfinte Andrei, aceasta în Ţara Daciei ai săvârşit, pentru care Cântăm:
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara Daciei ai Creştinat!

[523] *Ibidem*, pp. 163-172.

Icosul 1

Popoare şi Neamuri aşteptau Marea Taină a ÎNTRUPĂRII DUMNEZEIEŞTI, şi aşa, în Ţara Daciei, LUMINA lui HRISTOS adusă de tine, Sfinte Apostole Andrei, a fost PRIMITĂ şi ÎNTEMEIEREA BISERICII s-a săvârşit şi pe acest Pământ.
Bucură-te, Vestirea Tainei din Veac aşteptată;
Bucură-te, Vestirea ÎNTRUPĂRII DUMNEZEIEŞTI;
Bucură-te, Alesul Apostol şi al Ţării Daciei;
Bucură-te, ÎNTEMEIEREA BISERICII şi pe acest Pământ;
Bucură-te, Aprinderea LUMINII lui HRISTOS şi în acest Ţinut;
Bucură-te, că ai fost Primit cu Bucurie;
Bucură-te, că de mult se aştepta ÎMPLINIREA acestei Taine;
Bucură-te, că prin tine aceasta s-a adeverit;
Bucură-te, că prin tine şi Pământul Daciei s-a REÎNNOIT;
Bucură-te, că prin tine întunericul păgân s-a risipit;
Bucură-te, Apostolul BISERICII Daciei;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 2-lea

Poporul Geto-Dac ştia din Moşi-Strămoşi de o „Taină a ÎNTRUPĂRII DUMNEZEIEŞTI", ca „FĂGĂDUINŢA" lui DUMNEZEU Însuşi, că atunci când mureau „un pumn de pământ luau", ca să-l ducă la Cer pentru „TRUPUL de Taină", în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 2-lea

Zeii păgâni cu toţii s-au plecat şi chiar Preoţii acestora s-au botezat, şi aşa BISERICA lui HRISTOS s-a ridicat, ca adevăratul LOCAŞ al ÎNCHINĂRII.
Bucură-te, că ai găsit în Ţara Daciei un Popor Credincios;
Bucură-te, că ai găsit un Neam şi un Pământ Bun;
Bucură-te, că aşa Sămânţa Creştină repede a încolţit;
Bucură-te, că repede a Crescut şi a Rodit;
Bucură-te, că POMUL Noului Rai s-a făcut;
Bucură-te, cel ce ai dezgropat COMOARA STRĂBUNĂ;
Bucură-te, cel ce ai descoperit MĂRGĂRITARUL de Preţ;
Bucură-te, că le-ai făcut PODOABA Creştină;
Bucură-te, că le-ai făcut PRINOS lui HRISTOS;

Bucură-te, că le-ai făcut ALTARUL ÎNTEMEIERII BISERICII;
Bucură-te, că ai ÎNĂLŢAT CRUCEA şi în Ţara Daciei;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 3-lea

Venit pe Mare şi în Ţinuturile Sciţiei, repede Propovăduirea ta s-a răspândit, că în toată Ţara Daciei Poporul pe HRISTOS L-a PRIMIT, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 3-lea

Botezându-se chiar Preoţii lui Zalmoxe, toţi s-au încredinţat că Vestirea lui HRISTOS este ADEVĂRATĂ şi PREVESTIREA cea veche acum se ÎMPLINEŞTE.
Bucură-te, DARUL lui HRISTOS venit peste hotare;
Bucură-te, că şi în Dacia BISERICĂ ai Zidit;
Bucură-te, că şi aici ALTARUL Cel Preasfânt l-ai ridicat;
Bucură-te, că şi în aceste Locuri BOTEZUL ai adus;
Bucură-te, că prin tine şi aici SFÂNTUL DUH a Coborât;
Bucură-te, că Episcopi şi Preoţi ca Urmaşi ai lăsat;
Bucură-te, că de acum LITURGHIA se Săvârşeşte;
Bucură-te, că de acum LITURGHIA şi aici nu mai conteneşte;
Bucură-te, că te-ai făcut Izvor Apostolesc;
Bucură-te, de acum LUCRAREA lui DUMNEZEU;
Bucură-te, deschiderea Uşilor de Taină;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 4-lea

Toţi idolii păgâni au căzut la ÎNCHINAREA lui HRISTOS şi toţi la Picioarele CRUCII au Înghenuncheat şi aşa ALTARUL Creştin pe Pământul Daciei s-a ridicat, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 4-lea

Poporul Geto-Dac nu avea temple idoleşti, că Zalmoxe, „Omul-Zeu", le-a lăsat Taina FĂGĂDUINŢEI Celei Mari, că atunci când se va COBORÎ Însuşi DUMNEZEU pe Pământ, ALTARUL ADEVĂRAT se va arăta.
Bucură-te, Noul Abel ce ridică ALTARUL lui HRISTOS;
Bucură-te, Împlinirea Noii Făgăduinţe;
Bucură-te, trecerea mării roşii a păgânătăţii;
Bucură-te, fuga de faraonul idolesc;
Bucură-te, străbaterea pustiului necredinţei;
Bucură-te, Botezul MÂNTUIRII;
Bucură-te, ÎNCHINAREA cea Adevărată;
Bucură-te, Vestirea cea Minunată;
Bucură-te, Chemarea la cele Sfinte;
Bucură-te, Înscrierea CUVÂNTULUI Vieţii;
Bucură-te, DUHUL Naşteii din Nou;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 5-lea

Locaşurile Geto-Dacice erau ÎNĂLŢIMILE de pe Dealuri şi Munţi, ca o PREVESTIRE a ÎNĂLŢĂRII CRUCII lui HRISTOS, Sfeşnicul LUMINII Veşniciei, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 5-lea

Peşterile şi locurile retrase erau pentru „nevoitorii şi căutătorii de Taine de Adânc", dar se ştia că LUMINA ce va VENI şi va Coborî de SUS va fi ÎNĂLŢATĂ în Văzul tuturor.
Bucură-te, Alesul pentru Creştinarea Neamului Dac;
Bucură-te, astfel şi Fiul acestui Pământ;
Bucură-te, PĂRINTELE Născător de Fiii cei Noi;
Bucură-te, ÎNRUDIREA şi cu acest Neam;
Bucură-te, UNIREA de Taină;
Bucură-te, Arătarea Celor Nevăzute;
Bucură-te, Descoperirea Celor de mult aşteptate;
Bucură-te, Arătarea Îngerească pe Pământ;
Bucură-te, şi Omul Pământesc cu Chip Ceresc;

Bucură-te, Veşnicie peste lume revărsată;
Bucură-te, ÎNVIEREA lui HRISTOS Străluminată;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 6-lea

Venind în Ţinuturile Daciei, Sfinte Apostole Andrei, Sămânţa Evangheliei lui HRISTOS a găsit Pământ Bun şi Roditor, că s-a ÎNTIPĂRIT pentru Veşnicie, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 6-lea

S-au ivit şi mulţi împotrivitori, care cu vicleşuguri şi furie s-au opus Vestirii celei Noi, şi prigoane şi chiar vătămări au încercat, dar întunericul cel vechi tot mai mult se risipea.
Bucură-te, vădirea celor vicleni şi răi;
Bucură-te, oprirea vrăjmăşiei ascunse;
Bucură-te, ruşinarea celor ucigaşi;
Bucură-te, mustrarea celor hulitori;
Bucură-te, FOC DUMNEZEIESC coborât;
Bucură-te, Mistuire de ALTAR Înfricoşător;
Bucură-te, Slujirea STĂPÂNULUI HRISTOS;
Bucură-te, Păstorul Oilor Cuvântătoare;
Bucură-te, Apărătorul Turmei de lupii răpitori;
Bucură-te, căutătorul Oilor pierdute;
Bucură-te, scoaterea acestora dintre spini;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 7-lea

La Curtea Regelui tot Poporul s-a adunat şi, după obicei, JERTFĂ VIE de TRIMIS la Zalmoxe s-a cerut, ca să se adeverească de este ADEVĂRATĂ Vestirea lui HRISTOS, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 7-lea

După tradiţie, majoritatea Preoţilor şi chiar a Curtenilor şi Demnitarilor deja primiser Botezul Creştin, dar acum Însuşi „MARELE PREOT" al lui Zalmoxe a cerut să fie „SOLUL spre Cer", şi aşa „PRIMUL Martir Creştin s-a făcut".
Bucură-te, LUCRAREA DUMNEZEIASCĂ pe Pământul Daciei;
Bucură-te, Omul ce aduce Noua Sfinţenie;
Bucură-te, Apostolul Noului Rai;
Bucură-te, Apostolul Noului Testament;
Bucură-te, Apostolul Evangheliei, CARTEA VIEŢII ÎMPLINITĂ;
Bucură-te, că ai colindat toată Ţara Daciei;
Bucură-te, că peste tot LUMINA lui HRISTOS ai Aprins;
Bucură-te, că ai fost Primit ca pe un TRIMIS de SUS;
Bucură-te, că AMINTIREA ta pentru totdeauna a rămas;
Bucură-te, că NUMELE tău peste tot s-a împământenit;
Bucură-te, că NUMIREA ta a devenit ca o ICOANĂ;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 8-lea

Urmaşi ca Episcopi şi Preoţi ai BISERICII ai lăsat şi aşa, de la un cap la altul al Ţării Daciei, CREDINŢA lui HRISTOS a Înflorit cu Roduri tot mai multe, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 8-lea

Ca „TRIMISUL Lui DUMNEZEU" erai considerat, şi toţi te Cinsteau ca pe un Înger din Cer coborât, şi aşa „PLĂMADA" Sfinţeniei Creştine cu tine s-a făcut.
Bucură-te, Chipul ÎNCHINĂRII Preasfinte;
Bucură-te, ÎNCHINARE-Braţe de Rugăciune;
Bucură-te, Primul Slujitor al LITURGHIEI lui HRISTOS;
Bucură-te, PRIMA LITURGHIE pe Pământul Geto-Dac;
Bucură-te, că prin aceasta Sfinţenia Neamului s-a Săvârşit;
Bucură-te, că prin aceasta şi Pământul s-a PREFĂCUT;
Bucură-te, că prin aceasta FIREA de Rai s-a Renăscut
Bucură-te, că Gură de Rai Dacia a devenit;
Bucură-te, Raiul fără pomul căderii;
Bucură-te, Raiul cu POMUL CRUCII Izbăvitoare;

Bucură-te, Raiul cu POMUL VIEŢII, HRISTOS;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostol Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 9-lea

Sfinte Apostole Andrei, *DARUL Apostolesc al BISERICII* Daciei pe Piatră de Stâncă l-ai lăsat, ca peste vremi şi timpuri de nimic să nu se clatine, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 9-lea

Toate locurile păgâne şi idoleşti prin tine Creştine au devenit şi NUME Noi au PRIMIT, ca Chip al PREFACERII de Taină a lui HRISTOS.
Bucură-te, Noua CUVÂNTARE de Taină;
Bucură-te, Noile NUMIRI Binecuvântate;
Bucură-te, că prin acestea LOCURI Sfinte s-au ales;
Bucură-te, că peste tot CRUCEA lui HRISTOS s-a pus;
Bucură-te, că peste tot TROIŢE s-au aşezat;
Bucură-te, că repede Ţara Daciei s-a Creştinat;
Bucură-te, că repede BISERICA s-a ÎNTEMEIAT;
Bucură-te, că peste tot CHIPUL lui HRISTOS s-a Zugrăvit;
Bucură-te, că ICOANA Sa în toate s-a PECETLUIT;
Bucură-te, că de acum prin EL toate se Prefac;
Bucură-te, că în TRUPUL Cel DUMNEZEIESC se adună;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 10-lea

Chipul Strămoşesc cu cel Nou Creştin s-a ÎNTÂLNIT şi în UNIRE de ICOANĂ s-au făcut ca INIMA de Neam şi Pământ, ce va BATE Viaţa fără contenire în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 10-lea

Aşa de mult s-au ÎMPLETIT, de UNA au devenit, ICOANĂ în care se Oglindesc deodată Cer şi Pământ, Moştenirea şi PREFACEREA în LUMINA de DUH PREASFÂNT.
Bucură-te, Sădirea cea Sfântă;
Bucură-te, Noua GLĂSUIRE a lumii;

Bucură-te, Noule Profet al Noilor Profeţii;
Bucură-te, al Tainelor lui HRISTOS Descoperitor;
Bucură-te, al LUCRĂRII DUMNEZEIEŞTI Slujitor;
Bucură-te, Îndrumător şi Povăţuitor;
Bucură-te, Înţelept şi Iscusit;
Bucură-te, cel cu Mintea de LUMINĂ;
Bucură-te, cel cu INIMA de DUH;
Bucură-te, Suflet Mare;
Bucură-te, IUBIRE Mare ce ajunge până la Cer;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 11-lea

Noi te Cinstim îndoit, ca Apostolul lui HRISTOS cu cei Doisprezece şi totodată ca Apostolul Daciei, că PĂRINTELE Sfânt te-ai făcut, care BISERICA de aici ai Născut, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 11-lea

Sfinte Slăvite Apostole Andrei, toată BISERICA acestui Neam şi Pământ de acum te are ca CHIP şi NUME de „PĂRINTELE Noului ÎNCEPUT", ICOANA ALTARULUI lui HRISTOS, prin care Taina Creştină se REVARSĂ necontenit.
Bucură-te, PĂRINTELE DACIEI Creştine;
Bucură-te, PĂRINTELE cel ca Avraam cu mulţi Fii;
Bucură-te, că la SÂNUL tău toţi se adună;
Bucură-te, că la Inima ta toţi se UNESC;
Bucură-te, că prin Iubirea ta toţi se ÎNTÂLNESC;
Bucură-te, că în ASEMĂNAREA ta Cresc;
Bucură-te, că în ASEMĂNAREA ta Rodesc;
Bucură-te, PECETEA peste „Firea acestui Neam";
Bucură-te, PECETEA peste „Firea acestui Pământ";
Bucură-te, Chip şi Faţă;
Bucură-te, ICOANĂ cu cele Văzute şi Nevăzute;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 12-lea

Fiecare Apostol POARTĂ la Pieptul său CHIVOTUL Neamului Creştinat, şi aşa, Sfinte Andrei, şi Neamul nostru Românesc în CHIVOT Ceresc este ŢINUT, şi nimic nu-l poate distruge şi nici fura din Veşnicia cântării de: **ALILUIA!**

Icosul al 12-lea

Cu Tine ne LĂUDĂM, că eşti Apostolul Întâi Chemat şi aşa ne Credem şi Noi CHEMAŢII lui HRISTOS, prin care să Slujim cu Adevărat Cele Sfinte şi DUMNEZEIEŞTI, ca o MENIRE a Lumii în LUCRAREA de Taină.
Bucură-te, Chipul CHEMĂRII DUMNEZEIEŞTI;
Bucură-te, al CREDINŢEI Creştine Mare Apostol;
Bucură-te, al IUBIRII Creştine PĂRINTE;
Bucură-te, Cinste şi Smerenie pe Scaunul cel Înalt;
Bucură-te, PĂSTOR cu Ales NUME;
Bucură-te, PĂSTOR Întâistătător;
Bucură-te, că şi noi Moştenim DARUL Tău;
Bucură-te, că şi noi ne Lăudăm cu Ocrotirea ta;
Bucură-te, că aşa ne ştim şi noi ÎNSCRIŞI în Cer;
Bucură-te, că prin tine în CARTEA VIEŢII suntem POMENIŢI;
Bucură-te, APOSTOLE, Primul PĂRINTE al DACIEI Creştine;
Bucură-te, Sfinte Slăvite Apostole Andrei, care şi Ţara DACIEI ai Creştinat!

Condacul al 13-lea

MULŢUMIM cu toţii DOMNULUI HRISTOS că tocmai pe Tine, Sfinte Apostole Andrei, în Ţara noastră te-a TRIMIS, ca şi noi DARUL CHEMĂRII la Cele Sfinte să PRIMIM şi aşa MĂRGĂRITAR de MOŞTENIRE din Neam în Neam să-L avem, în Cântarea de: **ALILUIA!** (Acest condac se repetă de trei ori.)

Se citesc apoi din nou Icosul 1, Condacul 1.

Acatistul Poetului Neamului ROMÂNESC, Mihai Eminescu[524]

prăznuire 15 ianuarie

Dacă nu este un Sfânt în sensul strict, acest mare POET este „CUVÂNTĂTORUL SFINŢENIEI Neamului şi Pământului ROMÂNESC". Sunt şi „Sfinţi ai Pământului", care nu au *„Supra-firescul de Cer"*, ci *„FIRESCUL Pământesc"* ce „concurează" cu Cerul.
Taina prin care „Cerul tinde să se COBOARE şi să se ODIHNEASCĂ pe Pământ" este o *MEMORIE ancestrală*. În sensul Creştin, Pământul *nu mai este „contrazicerea*" Cerului, ci BISERICA în care Cerul se *„FACE TRUP-EUHARISTIE"*.
„SFINŢENIA Pământului" este „SFINŢENIA FIRII Pământeşti" care *poate să PRIMEASCĂ şi SUPRADIMENSIUNEA* Cerului. „SFINŢENIA Pământului" *nu este în „VIRTUŢI de Cer",* ci în „VIRTUŢI de Pământ", ce se pot „ÎMPLETI" reciproc.
Dacă CERUL a fost *„zguduit" de „păcatul căderii Îngerilor*", Pământul este şi el „stricat de păcatul adamic".
ADAM cel în sine, aşa cum l-a Creat DUMNEZEU, are *„FIREA Pământească BUNĂ"* şi doar *păcatul i-a adăugat şi o „parte a răului"*.
„VIRTUTEA FIRII BUNE Pământeşti" este de altă categorie faţă de *„VIRTUTEA Suprafirească de CER"*.
Poetul *Mihai Eminescu* nu este un Sfânt de Cer, ci un „Sfânt de Pământ".
FIREA Pământului este „CHEMAREA IUBIRII de CER" de a VENI să se *„ODIHNEASCĂ pe Pământ"*.
SFINŢENIA Pământului nu este „transformarea în CER", ci este *„PRIMIREA şi ODIHNA CERULUI pe Pământ".*
Este o *Mare Taină* această „ODIHNĂ a CERULUI pe Pământ", care *este la toţi Sfinţii,* dar şi separat, ca *„FIREA în sine a Pământului"*.
Poetul Mihai Eminescu este prin excelenţă „EVANGHELISTUL SFINŢENIEI Pământului".
„CRUCEA SFINŢENIEI Pământului" este o „CRUCE a Pământului". „GOLGOTA CRUCII Pământului" *este Drumul* „INTRĂRII în ODIHNA-CASA Pământului".

[524] *Ibidem.* pp. 379-389.

Este o „dramă a CASEI pustiite” şi un RAI al „CASEI VENIRII şi ODIHNEI celor AŞTEPTAŢI”.
Mihai Eminescu este „Sfântul dramei CASEI pustiite” şi totodată PROFETUL *„CASEI ODIHNEI ÎMPLINITE*”.
La Eminescu *nu căutăm „Sfinţeni de CER*”, ci „Taina CHEMĂRII CERULUI-Luceafărului” de a VENI pe Pământ. „DORUL Pământului” nu este de a se RIDICA la CER, ci de a *COBORÎ CERUL pe Pământ*, ca „NUNTA Pământească”, ca o „CINĂ de Taină Pământească”.
„NUNTA Pământească” *nu este „pat nupţial”*, ci „ODIHNĂ-VESELIA CASEI Pământeşti”.
Zisul „Eros pământesc” este tocmai „drama pământească”, ca o „AŞTEPTARE a VENIRII Luceafărului CERESC”.
„IUBIREA este VENIREA şi ODIHNA”, iar Mireasa este „DORUL” acesteia.
DOINIREA este *CHEMAREA VENIRII Luceafărului*, este însăşi „IUBIREA Sfântă Pământească”, care nu se împlineşte decât în „ÎNTÂLNIREA” reciprocă.
Eminescu este „EVANGHELISTUL DOINIRII IUBIRII Pământeşti” şi aşa îl putem considera „SFÂNTUL Pământului”. Aşa, şi Pământul poate „STA FAŢĂ către FAŢĂ cu CERUL”, fără amestecare.
„Patima păcătoasă” a Pământului este mereu în *„crucificare*” cu „Virtutea Pământului”, şi la Eminescu este cu prisosinţă evidenţiată aceasta. Dacă Eminescu, ca Persoană proprie, *trece el însuşi prin toate „patimile pământului”*, tot el se zbate să iasă din această „subterană a iadului pământesc”.
Viaţa lui Eminescu este „CRUCIFICAREA subteranei pământeşti”, din care iese „Biruitor şi ÎNVIAT”.
Eminescu a „LUAT toată subterana Neamului Românesc” şi a „PURTAT-O” ca pe o *„ASEMĂNARE MESIANICĂ”.*
Eminescu este *„Profetul Ilie ROMÂN”*, care „NU a MURIT”, ci *a rămas cu „Trupul pe Pământ”*, să *„DOINEASCĂ”* mereu *Plânsul acestui Pământ, pustiirea CASEI Pământeşti, IUBIREA părăsită, CREDINŢA uitată, cotropirea străină, micimea pervertirii urmaşilor nedemni*.
„CASA ROMÂNEASCĂ” *nu poate fi niciodată fără „EVANGHELIA DOINIRII”* lui Eminescu, Evanghelistul IOAN al acestui Pământ şi Neam.
Eminescu este PROFET, APOSTOL, „OMUL cel de TAINĂ şi cel MARE al Pământului”, este „SFÂNTUL Pământului”, este

„VEŞNICUL TÂNĂR-FĂT-FRUMOS”, este LUCEAFĂRUL, este „ICONICUL pământesc” din noi.
În acest sens, încercăm şi noi *un mic Acatist* al lui Mihai Eminescu.
Este la alegerea fiecăruia, de a-l CINSTI ca pe un *„Sfânt pământesc”,* sau doar ca pe un „Om al OMENIEI ROMÂNEŞTI”.

După obişnuitul început se zice:

Tropar (glas 4)

„Ca cel ce ai fost rob credincios Domnului tău Iisus Hristos în Dreapta Credinţă, şi pe El L-ai urmat în Lucrare şi în Patimi, zidit-ai cu cuvintele date ţie prin Harul Dumnezeiesc Limba noastră Românească pentru a închina mai curat şi mai strălucitor fiinţa noastră creştin-ortodoxă Preasfintei Treimi, ridicând între neamuri neamul nostru ca pe luceafăr între stele, în Cântarea de: Aliluia!”

Troparul ÎNVIERII, al Născătoarei de DUMNEZEU

„Taina cea din veci ascunsă şi de Îngeri neştiută...” (Glasul 4)

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă… Şi acum… Psalmul 50, apoi:

Condacul 1

Şi Pământul are un Chip, din care se Nasc Făpturile şi Neamurile lor, şi acestea se OGLINDESC ca STELE şi LUCEFERI pe Cerul de SUS, în care se ODIHNESC ÎMPREUNĂ, şi tu un LUCEAFĂR fiind, îţi Cântăm:
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Icosul 1

Însuşi DUMNEZEU DOREŞTE să COBOARE pe Pământ şi FERICIT eşti tu, Mihai Eminescu, că „DORUL Pământului” l-ai avut şi DOINITORUL său te-ai făcut, „LACRIMĂ de Pământ”:
Veseleşte-te, Lacrimă de Făt-Frumos;
Veseleşte-te, Lacrimă de HRISTOS;
Veseleşte-te, Lacrimă de TAINĂ;
Veseleşte-te, Lacrimă de ICOANĂ;
Veseleşte-te, Lacrimă din LACRIMĂ;
Veseleşte-te, Lacrimă de VEŞNICIE;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 2-lea

LACRIMA de Cer *nu este „plâns”,* ci IUBIREA Cea Mare cu *„DORUL de Pământ”* ce Coboară, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 2-lea

O, ce Necuprins este în LACRIMA de Cer, ce LUMINĂ de LUCEAFĂR cu DORUL de Pământ, ce Chip, Chip Născut din APĂ şi din DUH, *CHIP de BOTEZUL lui HRISTOS*:
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL Românesc;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL acestui Pământ;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL acestui Neam;
Veseleşte-te, Veşnicul TÂNĂR de Taină;
Veseleşte-te, Veşnicul COBORÂTOR din Cer;
Veseleşte-te, DOR de „DORUL SFÂNT”;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 3-lea

Cine este Făt-Frumos, cine este Voinicul ce se luptă cu zmeii ucigători? Este LUCEAFĂRUL de Taină COBORÂT pe Pământ, Zămislit din „LACRIMA din ICOANĂ”, din Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 3-lea

Făt-Frumos din Lacrimă este LUCEAFĂRUL ce *nu s-a mai „întors”* la Cer, care a rămas pe Pământ, şi aşa RAIUL din Nou s-a făcut:
Veseleşte-te, *Taină de CHIPUL Lui HRISTOS;*
Veseleşte-te, Taină de Pământean;
Veseleşte-te, Pământeanul *MINUNAT;*
Veseleşte-te, Pământeanul ce-şi caută *„MIREASA pierdută”;*
Veseleşte-te, cel ce o scoate *de pe „tărâmul celălalt”;*
Veseleşte-te, PĂMÂNTEANUL ÎMPĂRAT;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 4-lea

Înmulţindu-se „*vrăjmaşii zmei”*, CASA ÎMPĂRATULUI este *atacată,* Fiii săi sunt luaţi *în robie*, hotarele se *„rup”,* străinii *năvălesc* şi *„PLÂNSUL” se iveşte,* în loc de: **ALILUIA!**

Icosul al 4-lea

Ca odinioară *Profetul Ieremia,* şi tu, Eminescu, „PLÂNSUL robiei noastre te-ai făcut”, care adânc s-a *săpat* şi a intrat până în *Codrii cei mari şi pe Munţii* cei înalţi, cu DOINIREA-CUVÂNTUL de Pământ:
Veseleşte-te, DOINIRE de DOR DUMNEZEIESC;
Veseleşte-te, DOINIRE de *Dor Pământesc*;
Veseleşte-te, DOINIRE de Sfântă CHEMARE;
Veseleşte-te, DOINIRE de IUBIRE;
Veseleşte-te, şi DOINIREA cea de „jale”;
Veseleşte-te, DOINIREA, *„EVANGHELIA Pământească”;*
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 5-lea

Naşterea din „LACRIMA” ICOANEI MAICII DOMNULUI este CHIPUL IUBIRII DUMNEZEIEŞTI coborâte pe Pământ, care se face *„FIUL-LUCEAFĂRUL, Făt-frumos Voinicul”, IZBĂVITORUL* de zmeii cei ucigători, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 5-lea

PLÂNGE MAICA DOMNULUI când *„lumea se pustieşte”*, când FIUL DUMNEZEIESC *nu mai este PRIMIT pe Pământ*, şi din *„LACRIMILE de Taină”* Luceferi şi Stele se Nasc:
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL MAICII DOMNULUI;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL cel „Născut din LACRIMĂ”;
Veseleşte-te, Luceafărul-Făt-Frumos;
Veseleşte-te, Luceafărul cu INIMA IUBIRII;
Veseleşte-te, Luceafărul cu „DORUL de Taină”;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL ce s-a „făcut Pământean”;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 6-lea

„DOR DUMNEZEIESC” este „VEŞNICA IUBIRE”, pe care DUMNEZEU o REVARSĂ în Făpturile Sale, şi „MINUNAT” este apoi şi „Dorul Lumii” cu Chipul *„Iubirii Lumii”*, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 6-lea

Este şi o „Iubire Curată şi Sfântă a Lumii”, care se *ÎNCHINĂ ca „DAR”* ALTARULUI DUMNEZEIESC, şi aşa se face „BISERICA-ÎNTÂLNIREA în ICOANĂ”:
Veseleşte-te, *Iubirea ÎNTREAGĂ a Lumii*;
Veseleşte-te, „DORUL Întreg” pentru ALTARUL lui HRISTOS;
Veseleşte-te, DOR DUMNEZEIESC şi Dor de Făptură în „CĂUTARE”;
Veseleşte-te, DOINIREA, *Cântarea „EVANGHELIEI Lumii”;*
Veseleşte-te, DOINIREA, „DORUL de pe CRUCEA Lumii”;
Veseleşte-te, DOINIREA, *„hotarul dintre VEŞNICII”;*
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 7-lea

Vremelnicia lumii *a întunecat „Cerul Înstelat”* şi zmeii ucigători s-au înmulţit, „şarpele cu douăsprezece capete” s-a născut şi

LUCEAFĂRUL Lumii este mereu CHEMAT, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 7-lea

VINO, LUCEAFĂR Blând, şi APĂRĂ pe „FECIOARA Lumii" de „balaurul cu douăsprezece capete", care o pândeşte necontenit să o „fure" pentru „lumea lui întunecată":
Veseleşte-te, Nădejdea MÂNTUIRII;
Veseleşte-te, *Nădejdea lui HRISTOS;*
Veseleşte-te, Nădejdea-Sabia de FOC;
Veseleşte-te, Nădejdea-Braţul cel TARE;
Veseleşte-te, Nădejdea cea de-a pururea peste Lume;
Veseleşte-te, NĂDEJDEA-LUCEAFĂRUL ÎNTRUPAT;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 8-lea

Dezamăgit, adesea *„singur şi părăsit"* rămâneai, dar „DORUL Sfânt de LUCEAFĂR" era mai TARE decât toate, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 8-lea

„GLASUL de Taină al DOINIRII" aşa s-a NĂSCUT, *Izvor* de „LUMINĂ de Pământ", din „*stâncă ieşit"*:
Veseleşte-te, *CUVÂNTUL ce se „face Lume";*
Veseleşte-te, CUVÂNTUL-LUMINA dintru-nceput;
Veseleşte-te, CUVÂNTUL din Care Pământul s-a plămădit;
Veseleşte-te, CUVÂNTUL, INIMA Lumii;
Veseleşte-te, CUVÂNTUL, „SÂNGELE de Taină";
Veseleşte-te, CUVÂNTUL-LUCEAFĂRUL ce VEŞNIC se „face TRUP";
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 9-lea

„Iubirea de Pământ” se *Naşte din „LACRIMA de CER”* ca „LUCEAFĂR”, şi aşa *„DOINIREA-CUVÂNTUL SFÂNT al Lumii”* „CARTEA Vieţii lumii” o SCRIE: **ALILUIA!**

Icosul al 9-lea

DOINIREA de CER şi de Pământ mereu se CHEAMĂ şi *ÎNTÂLNIREA de Taină* o doresc şi în Chipuri de Lumini Strălucesc:
Veseleşte-te, CHEMAREA din VEŞNICIE;
Veseleşte-te, CHEMAREA ce se „face CHIP”;
Veseleşte-te, CHEMAREA, Glasul IUBIRII;
Veseleşte-te, CHEMAREA, „Cel mai DORIT”;
Veseleşte-te, CHEMAREA, *trecerea „peste hotar”;*
Veseleşte-te, CHEMAREA, ARIPILE necontenitului ZBOR;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 10-lea

LUCEAFĂRUL este CHIPUL de Taină al lui HRISTOS Dăruit Făpturii, „DOR de CER şi Dor Pământesc” ce de-a pururi ÎMPREUNĂ sunt şi care se *ÎNTÂLNESC pe ALTARUL IUBIRII*, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 10-lea

IUBIREA niciodată nu se poate „ucide” şi orice „înstrăinare” în DOINIREA de Jale se face, DOINIREA cu LACRIMI de FOC şi plâns, *cu „blestem amarnic şi greu”*:
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL IUBIRII acestui PĂMÂNT;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL DOINIRII sale Sfinte;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL şi de BUCURIE şi de Jale;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL şi de *BINECUVÂNTARE şi de „blestem”;*
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL cel *CRUCIFICAT şi ÎNVIAT;*
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL ce de-a pururi „COBOARĂ şi URCĂ”;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 11-lea

O, Bădiţă Mihai EMINESCU, NUMELE de ICOANĂ al DOINIRII ROMÂNEŞTI, în codri, la izvoare, la răspântii, pe munţi, în mijlocul lumii, la Porţi de BISERICI, *DE-A PURUREA te ARĂŢI* ca Făt-Frumos şi LUCEAFĂR, dar *şi ca „fulger şi blestem”* pentru duşmanii cei răi, şi aşa şi noi Cântăm: **ALILUIA!** (Acest condac se repetă de trei ori.)

Se citesc apoi din nou Icosul 1, Condacul 1.

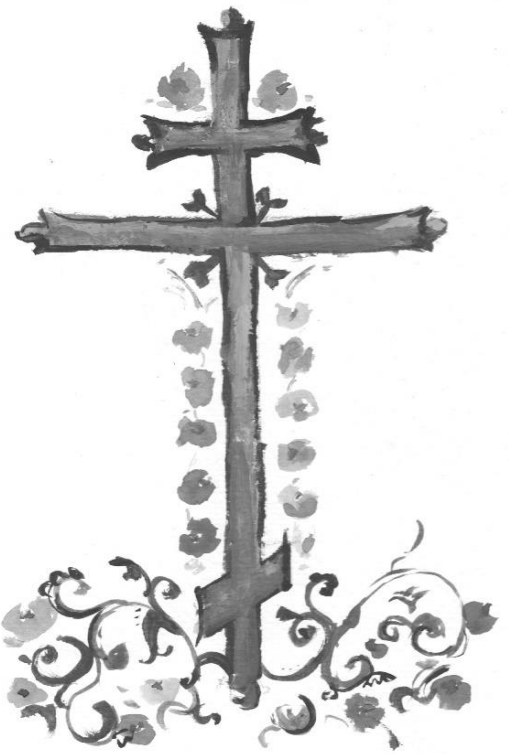

Psalmul IUBIRII de DUMNEZEU

DOAMNE, aş vrea să-mi arăt
IUBIREA mea pentru TINE,
Dar toate se frâng În ÎNCHINĂCIUNE!

Toate se pot spune,
Doar IUBIREA se TACE;
IUBIREA se ASCUNDE,
Şi nimeni nu o ştie,
IUBIREA, ÎNCHINAREA de Taină,
IUBIREA, DUMNEZEIASCA ICOANĂ.

DOINIREA IUBIRII
Este *singura Cântare,*
IUBIREA, ce se CHEAMĂ,
IUBIREA, ce se *AŞTEAPTĂ,*
IUBIREA, ce nu se poate uita,
IUBIREA, ce nu poate muri,
IUBIREA, ce nu se poate ucide,
IUBIREA, ce *în sine PLÂNGE*,
IUBIREA, CRUCEA VEŞNICIEI![525]

[525] *Ibidem,* p. 389.

Sfatul îngerilor căzuți [526]

După căderea Îngerilor, şi cei rămaşi şi cei prefăcuţi demoni se adună în Mare Sfat.

*

Lucifer, întâiul Înger căzut, îi adună pe toţi demonii săi şi le spune:
– Noi, Îngerii căzuţi, suntem izgoniţi din LUMINĂ din pricina Omului. FIUL DUMNEZEIESC CREATOR ne-a refuzat pe noi, Îngerii, *să fim Lucrătorii TAINEI Sale de Creaţie.* El l-a Ales pe Om. Ni s-a părut o desconsiderare. El, CREATORUL, a CONCEPUT Creaţia Sa, pe care a ÎNSCRIS-O în CARTEA VIEŢII de Creaţie, pe care a pus-o în ALTARUL de SUS al Locaşului Îngeresc.
Noi am crezut că ni s-a Dăruit nouă s-o Punem în Lucrare. Dar EL, CREATORUL, *avea alt PLAN. Avea de Gând să mai Creeze şi o Lume de Făpturi şi pe Om. Şi CARTEA SA de Creaţie, de asemenea, s-o Pună pe ALTARUL lor. EL Vroia să-şi Pună CARTEA Sa de Creaţie pe TREI ALTARE* deodată. Şi mai mult, să UNEASCĂ apoi în ALTARUL OMULUI toate ALTARELE.
Nouă ni s-a părut o desconsiderare a Chipului nostru Îngeresc, de PRIMII Creaţi. Noi am crezut că ni s-a Dăruit „doar nouă" CARTEA Sa de Creaţie şi apoi noi să o PURTĂM şi într-o Lume de Jos a Pământului. EL cu orice chip VREA să fie TREI ALTARE deodată, şi al Omului să fie UNIREA lor. De ce ALTARUL Omului să fie SCAUNUL DIVIN, n-am înţeles. De ce a desconsiderat ALTARUL Îngerilor?... EL VREA ca Îngerii să fie EGALII celorlalte Făpturi... Fie şi asta, dar de ce UNIREA să fie Omul şi nu Chipul Îngeresc? Pe ALTARUL nostru Îngeresc CARTEA de Creaţie a pus-o PECETLUITĂ, urmând ca pe ALTARUL Omului să fie DESCHISĂ şi CITITĂ. De ce a Ales GRAIUL Omenesc, pentru CITIREA CUVÂNTULUI CREATOR? Nu se cădea să fie în GRAIUL Îngeresc? EL justifică aceasta prin faptul că Însuşi EL Se va ÎNTRUPA în Chip de OM şi în GRAIUL de Om va fi LIMBAJUL Întregii Creaţii... El Însuşi, CREATORUL, va VORBI Limba Omenească... Vasăzică noi, Îngerii cei de SUS, să coborâm la Limba Pământească? Nu se cădea ca Limba Spirituală de Înger să aibă întâietatea? De ce a „împărţit" Creaţia în TREI?... De ce nu ne-a „lăsat"

[526] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Moşul din Carpaţi*, Vol 9, București, Editura Platytera, 2013, pp. 96-98.

pe noi, Îngerii, UNICA Lui Creaţie şi apoi noi să „multiplicăm” Lumea? De ce mai era nevoie de Făpturile Naturii şi de Om? *Pe acestea „trebuia să le creăm noi”, Îngerii,* şi aşa era o Creaţie UNITARĂ... EL trebuia să STEA în SUPRADEMNITATEA SA DIVINĂ, să ne dea nouă, Îngerilor, CARTEA CONCEPERII Sale de Creaţie şi noi, Îngerii, să „fim LUCRĂTORII” celor SCRISE în CARTEA SA. De ce „COBOARĂ” EL Însuşi până „jos la Pământ”? Pământul trebuie să aibă „doar coborârea” CUVÂNTULUI DIVIN, şi aceasta prin noi, Îngerii. De ce să COBOARE chiar EL ÎNSUŞI în CHIP Pământesc? Nu este o „înjosire” a Chipului Spiritual? EL Zice că Însăşi *DUMNEZEIREA este TREIME şi Creaţia este după CHIPUL TREIMII.* Dar de ce să fie Omul Chipul de UNIRE şi nu Chipul Îngeresc? De ce IUBEŞTE pe Om mai mult decât pe Îngeri? El Zice că Omul, fiind UNIREA Chipului de Cer cu cel Pământesc, doar acest Chip poate fi UNIREA tuturor Chipurilor, chiar UNIREA cu CHIPUL DUMNEZEIESC. Nouă ni se pare o „părtinire”. Chipul Îngeresc este mai apt de UNIRE. UNIREA nu trebuie să fie în Chipul Pământesc, ci în cel Spiritual, mai apropiat de DIVIN... El justifică tocmai această „SUPRAFIRE”, ca DIVINUL să se ODIHNEASCĂ în Chipul cel mai „depărtat” de EL. UNIREA cu „îndepărtatul” trebuia s-o facem noi, Îngerii. De ce atâta „IEŞIRE” din DIVIN pentru „Un Chip ne-divin”? Dacă ne Dădea nouă, Îngerilor, CARTEA Creaţiei, ca apoi noi s-o „DESCHIDEM” în Lumea de Jos, „altfel” ar fi Lumea...

Iată de ce noi, demonii, avem în primul rând „idealul distrugerii Chipului de Om”. Dacă se distruge Chipul de Om, se „revine” la „purul spiritual al nostru”... Însuşi EL, CREATORUL, se va „convinge” că Omul „nu poate” ÎNTRUPA CHIPUL DIVIN, ci doar Chipul de Înger este ÎNTRUPAREA DIVINULUI. Îngerii Mihail şi Gavriil se laudă că vor fi Oameni Sfinţi care „vor ÎNTRUPA cu adevărat DIVINUL”... Noi, demonii, trebuie să demonstrăm că „nu este posibil” ca Omul să fie Sfânt. Doar Chipul Îngeresc poate fi Chip Sfânt...

Iată „lucrarea” noastră, a demonilor: să facem tot posibilul să „distrugem orice Sfinţenie de Om”, ca să ne „recâştigăm întâietatea de Îngeri”.

Fiecare demon să fie cel puţin „distrugătorul unui Om”... Cine nu va face acest lucru, va fi pedepsit fără milă.

Distrugerea Lumii Omeneşti este „lucrarea noastră demonică”. Vom „convinge” pe Însuşi DUMNEZEU să se „întoarcă” la Iubirea faţă de Îngeri mai mult decât faţă de Om. Omul este „distrugerea

noastră, a demonilor". Îngerul Mihail se laudă că Omul va fi „judecata demonilor"... Trebuie să demonstrăm că nu este aşa.
Fiecare demon trebuie să ia „în primire" imediat pe un Om ce se Naşte, să-l urmărească zi şi noapte, să-l convingă prin toate metodele că este „întruparea unui Înger", că Chipul Omenesc trebuie distrus, ca să revină la Chipul de Înger. Să i se întărâte toate „patimile corpului", care să distrugă firea pământească a Omului. Corpul Omului este „arena de bătaie". Aici, în „materia Corpului", noi vom făuri maşinile războiului nostru împotriva Omului. Distrugând Corpul Omului, îl vom „spiritualiza", dar un „spiritual distrugător de Omenesc". Să concepem „plăceri de distrugerea materiei corpului Omenesc"... Să-l momim pe Om în „misterul Corpului"... DUMNEZEU VREA ca TRUPUL Omenesc să fie ÎNTRUPARE de DIVIN... Noi, demonii, trebuie să facem „întrupare de demonism", ca să oprim „iluzia" ÎNTRUPĂRII DIVINE... Să-l băgăm pe Om în „panica lipsei de materia corpului", ca să devină „robul materiei", să se „închine materiei", care va deveni apoi „bomba" de distrugere a Corpului Omenesc.
La treabă, băieţi, să ne îndeplinim „misiunea sacră de demoni", care va convinge pe DUMNEZEU că nu trebuia să „COBOARE" EL ÎNSUŞI în Chipul Omului, ci să ne lase pe noi să facem aceasta... Îi vom demonstra „lăudărosului" Înger Mihail că nu vor fi Oameni Divinizaţi, ci doar „oameni demonizaţi"...

TESTAMENT[527]

Avva Arsenie, cel mai apropiat ucenic al Pustnicului Neofit, a lăsat un „TESTAMENT" ucenicului său.

– Fiule, îţi las ca „Moştenire" Dumnezeiescul DAR al ISIHIEI, ca „Binecuvântare" transmisă de la Avva Neofit Pustnicul, ce s-a învrednicit de „Lucrarea cea de Taină" a ISIHIEI. Îţi las ca „Moştenire" acest DAR ca pe un „Talant".

Ai grijă să nu-l îngropi. Ţine Candela Luminii ISIHIEI aprinsă. A proorocit Avva Neofit Pustnicul că vor fi „cu miile" cei ce „vor urma calea de Taină a ISIHIEI". Grele vor fi schimbările „lumii", dar tot aşa de minunate vor fi „trezirile" Sufleteşti ale multora.

Va coborî „din munte şi din peşteri" Lucrarea cea de Taină a ISIHIEI până în inima oraşelor şi mulţi „tineri" se vor „trezi" cu tărie la o „Viaţă de DUH" asemănătoare celei din vechime. Lucrarea cea de Taină a ISIHIEI va „înflori" în „pustiul" multor INIMI ce vor deveni apoi „Ceruri Întrupate". Îţi las „Binecuvântarea ISIHIEI", pe care să o ţii „aprinsă" în Candela proprie. Nu te întreba cum va fi aceasta. Lucrarea cea de Taină a ISIHIEI va fi Taina Viitorului. Istoria ce vine va fi cea mai teribilă „confruntare" dintre Lumină şi întuneric, dintre Viaţă şi moarte. Dar „Puterea Luminii" va fi atât de mare că va depăşi toate „ale firii". Fă-te „părtaş" la această mare „aprindere Duhovnicească". DARUL Domnului IISUS Hristos să fie cu tine şi cu toţi doritorii de ISIHIE. PREASFÂNTUL DUH să te „ocrotească". Amin.

[527] Ierom. Ghelasie Gheorghe, *Practica Isihastă*, Vol 13, București, Editura Platytera, 2015, pp. 133-134.

Cuprins:

Notă asupra ediției 5
Cronologia vieții și operei Părintelui Ieromonah Ghelasie Gheorghe . 7
Opera Părintelui – Ordine cronologică 10
Câteva repere introductive 13
VOLUMUL 1: MEMORIILE UNUI ISIHAST 35
ISCUSINȚA TRĂIRII ISIHASTE 35
INIŢIEREA LUI ZAMOLXE 35
MOISE – Poem mistic 47
VOLUMUL 2: MEMORIILE UNUI ISIHAST 51
NEVOINȚELE ISIHASTE 51
Poem Mistic 51
URCUȘUL ISIHAST 53
Poem al Creaţiei 53
VOLUMUL 3: MEDICINA ISIHASTĂ 62
Cele trei Deschideri şi Desfundări Energetice 62
Medicina Femeii 62
Sacro-Terapie 64
VOLUMUL 4: DIALOG ÎN ABSOLUT 64
Dialogul între Taine 65
Asumarea Destinului Hristic 65
Căderea din Rai, Căderea din Vorbirea cu Dumnezeu 67
Ne Naştem cu Menire Hristică 68
Destinul Hristic, Întâlnirea în Absolut 68
Destinul Învierii Hristice 69
Isihasmul, Cuvântarea din Inimă a Destinului Hristic 70
Maica Domnului, Icoana Isihasmului 70
Eva distruge Icoana de Rai 71
Maica Domnului, Reînvierea Icoanei 73

Icoana este Arhetipul Maicii Domnului 74
Creaţia Arhetipală 76
Iubire, Agape, Eros 78
Mistică, Teologie, Metafizică 79
Isihasm, Dialog în Absolut 80
Isihasm, Darul Mântuirii în Inimă 81
Isihasm, Liturghie Cerească în Inimă 82
Credinţa-Primirea, Supra-Eul Sufletului 83
Sfinţii Părinţi şi Urmaşii 85
Trăirea Isihastă este Ritualul Transcendental 85
Configuraţia Creaţiei este Ritualul Vorbirii Dumnezeieşti 87
Trăirea Isihastă este Dialog între două Ritualuri 88
Ritualul Isihast al Trăirii Iubirii Întreite 90
Isihasmul este Ritualul Rugăciunii Transcendentale 91
Isihasm, Întâlnirea în Absolut 92
Isihasm, Dialog în Icoană 93
Planurile Fiinţei-Sufletului şi Energiilor Corpului 95
Isihasmul este Dialog Transcendental, nu Simplu Extaz 95
Isihasm, Ochiul Logos din Inimă, cu Nesfârşite Mii de Priviri . 95
Fiinţa de Creaţie se pierde dacă nu rămâne în Fiinţa Creatoare 96
Isihasm, Rostirea Logosului din Suflet 96
Mistica Limbajului Isihast 97
Isihasm, Taina Limbajului Fiinţial 97
Actul Creaţiei şi Gândirea Creaţiei 98
Liturghia Lăuntrică şi Liturghia Cosmică 99
Isihasm, Împărtăşirea din Euharistia Cuvântului Fiinţial 99
Isihasm, Filocalia în Trăire Integrală 100
Isihasm, Întreitul Acatist al Inimii 100
VOLUMUL 5: Trăirea Mistică a Liturghiei 102

RITUALUL LITURGHIEI HRISTICE.....102
Isihasmul minţii-înţelepciunii de creaţie 102
Isihasm, Altar şi Biserică în trăire proprie 102
Dar-Liturghie în Sine 102
Jertfa, Liturghia Învierii din „antiiubirea păcatului-căderii Creaţiei” 104
Jertfa Iubirii-Logosului Naşte Creaţia 107
CHIP de Taină Necreată în Chip de Taină Creată 113
Arhetipurile Liturghiei Creaţiei.....113
Fiecare Creaţie este o Liturghie a Jertfei Hristice.....114
Fiecare Creaţie este un Chip Asemănare de CHIP LOGOS FIUL.....114
Chipul Liturgic al Maicii Domnului 115
Chipurile Liturgice ale Bisericii 115
ISIHASM, RITUALUL LITURGHIEI HRISTICE.....116
ISIHASM, TRĂIREA MISTICĂ A LITURGHIEI –.....117
ISIHASM, MISTICA LITURGHIEI HRISTICE.....117
Început de Limbaj Liturgic Creştin.....117
LITURGHIA este IUBIREA RELIGIOASĂ.....117
LITURGHIA este Mistica Teologiei ICOANEI Hristice 118
Chipul Icoană al lui Hristos este EUHARISTIA LITURGHIEI.....118
Creaţia este LITURGHIA FIULUI LUI DUMNEZEU 118
CHIPURILE Vieţii Dumnezeieşti prin LITURGHIE se Revarsă în Chipuri de Creaţie.....119
CHIPUL de Dumnezeu-PREOŢIE şi Chipul de Creaţie-Biserică 119
Fără RITUAL şi LITURGHIE nu este Viaţă 119
LITURGHIA în sine este DAR şi DĂRUIRE 120
ENIPOSTAZlEREA-EUHARISTIA LITURGHIEI HRISTICE.....120
JERTFA este LITURGHIA ÎNVIERII 121

PERSOANA HRISTICĂ este LITURGHIA JERTFEI IUBIRII 121
LITURGHIA HRISTICĂ este ACTUALIZAREA IUBIRII şi JERTFEI 122
LITURGHIA este ÎNVIERE Necontenită 122
ISIHASM, TRĂIREA-MISTICA LITURGHIEI – 122
TRĂIREA MISTICĂ A LITURGHIEI 122
Pregătire 123
LITURGHIA Pământească 123
LITURGHIE înseamnă IUBIRE în DĂRUIRE 123
DĂRUIRE de Creaţie ca Răspuns LITURGIC 123
LITURGHIA pe scurt 124
PROSCOMIDIA, primul ACT LITURGIC 125
PÂINEA ca ARHECHIP al Fiinţialităţii 125
MIELUL JERTFELNIC, Agneţul din PRESCURA-Fiinţialitatea Bisericii 126
PROSCOMIDIA, Actualizarea-Prelungirea Creaţiei, Naşterii şi JERTFEI MÂNTUITOARE 126
PREOŢIA Hristică este ÎMPLINIREA Desăvârşirii Creaţiei 127
ACTUL LITURGIC este URCAREA Creaţiei în CHIPUL FIULUI DUMNEZEIESC 128
LITURGHISIREA PROSCOMIDIEI este ÎNTÂLNIREA DARURILOR 128
LITURGHIA HRISTICĂ este în „TRUPUL-Fiinţialitatea Bisericii” 129
JERTFĂ şi RĂSCUMPĂRARE 129
Creaţia este CHIPUL FIULUI DUMNEZEIESC în RITUALUL SFÂNTULUI DUH 129
RITUALUL este MISTUIRE-REÎNNOIRE 130
44. Totul este în LITURGHISIREA RITUALULUI SFÂNTULUI DUH 131
LITURGHIA pe scurt 132

LITURGHIA PUNERII ÎNAINTE a DARURILOR LITURGICE 132

Heruvicul şi Ieşirea cu SF. DARURI 134

Ducerea SFINTELOR DARURI în ALTAR pe SFÂNTA MASĂ 136

CREZUL. SFÂNTA TREIME se Coboară pe Pământ 136

ARĂTAREA CRUCII, MĂRTURIA MÂNTUIRII HRISTICE 137

„LUAŢI MÂNCAŢI, ACESTA este TRUPUL MEU” 138

A Treia LITURGHIE, LITURGHIA EUHARISTIEI 139

AXIONUL, Imnul MAICII DOMNULUI, FIUL DUMNEZEIESC Proslăveşte Creaţia 140

TATĂL Nostru, DESAVÂRŞIREA DESĂVÂRŞIRILOR 140

ÎMPĂRTĂȘIREA 140

MULŢUMIREA, CONŞTIINŢA Integralităţii 140

ISIHASM, Chip şi Ritual de LITURGHIE 141

RUGĂCIUNEA Isihastă, LITURGHIA NUMELUI LUI HRISTOS 141

BISERICA, LITURGHIA EUHARISTIEI, TRUPUL ÎNVEŞNICIRII Lumii 144

BISERICA, DUMNEZEU cu Lumea şi Lumea cu DUMNEZEU 144

VOLUMUL 6: MYSTAGOGIA ICOANEI 145

Euharistia Liturgică, Iconicul Posibil al Creaţiei 145

Isihasm, Vederea prin Lumina Harică – Mystagogie Mistică 145

Dumnezeu şi creaţia Sa, Faţă în faţă 145

Dumnezeirea este Fiinţa în Sine şi Energiile Sale Necreate Harice 146

Ipostasul este Taina accesibilităţii Harice 147

IPOSTASUL este LIBERTATEA dintre CHIP, FIINȚĂ şi FIRE, iar HARUL este Libertatea IPOSTASULUI 148

FIREA IPOSTATICĂ se transpune în energiile HARICE prin CUVÂNTUL-Izvorâtorul de HAR 149

PECETEA HARULUI este PECETEA CUVÂNTULUI, care prin LUCRARE se face PECETEA DUHULUI SFÂNT, iar PECETEA TATĂLUI-DUMNEZEU se face ÎNDUMNEZEIREA-BINECUVÂNTAREA 150

TAINA CUVÂNTULUI este IUBIREA în DĂRUIRE, ca LIMBAJ; TAINA DUHULUI este IUBIREA în MIȘCARE ca DRAGOSTE; TAINA TATĂLUI DUMNEZEU este IUBIREA în sine. HARUL este în specificul TREIMIC: HARUL IUBIRII, al DRAGOSTEI şi al DĂRUIRII 151

CUVÂNTUL este totodată în RITUALUL SFÂNTULUI DUH şi în UNIREA BINECUVÂNTĂRII TATĂLUI, iar HARUL este în această transpunere 151

IPOSTASUL este ACTUL FIRII FIINȚIALE şi HARUL este Energia de LUCRARE a FIRII IPOSTATICE 153

CUVINTELE IPOSTATICE sunt Originea Raţiunilor HARICE 153

Creaţia, Chipul Fiului lui Dumnezeu 153

FIUL FIINȚIAL DUMNEZEIESC Creează mai întâi Chipul de Creaţie, BISERICA Arhechipală 153

Creaţia, ACT al TREIMII DUMNEZEIEȘTI 154

FIUL, NĂSCUTUL absolut al TATĂLUI, se face NĂSCĂTORUL BISERICII-MAMEI sale de Creaţie 154

ACTUL Creaţiei 155

Chip şi Asemănare 156

ASEMĂNAREA, Rod al CHIPULUI 156

Încă din Rai era AȘTEPTAREA Venirii lui MESIA-HRISTOS 157

TAINA VENIRII lui MESIA este mai întâi Taina NAȘTERII MAICII DOMNULUI, cea prin care să se ÎNTRUPEZE MESIA 159

Căderea din Rai opreşte şi întârzie VENIREA lui MESIA-HRISTOS 160

Plângerea Creaţiei căzute 162

Creaţia ca Asemănarea ASEMĂNĂRII CHIPULUI lui DUMNEZEU 164

Limbajul Teologiei FIINȚEI prin HAR şi Limbajul Teologiei HARULUI prin FIINȚĂ....164
ICONIZĂRILE în raporturi comparative....165
Modelul HARULUI prin CHIPUL FIINȚEI....165
Păcatul, anti-asemănarea CHIPULUI....167
Modelul Mistic Filocalic....169
Din PSALMII Pustnicului Neofit....170
PSALMUL Fiinţei Create....170
PSALMUL Închinăciunii Fiinţei Create....171
Isihasm, Taina CHIPULUI TREIME....173
TAINA CHIPULUI....173
TAINA CHIPULUI este PERSOANA-IPOSTASUL....173
Antropologie Creștină....173
CHIPURILE DARURILOR HARICE ale Creaţiei....174
CHIPUL lui DUMNEZEU şi Chipul de Creaţie....174
Cosmogonie Creştină....174
VOLUMUL 7: Reţetele Medicinii Isihaste....179
Rețetele Medicinii Isihaste pentru cei grav bolnavi....179
Rugăciunea Vieţii....179
Hrana Harică....179
Alimentaţia femeii....179
Alimentaţia Bărbaţilor....180
Energii Masculine şi Energii Feminine....180
VOLUMUL 8: TAINA FILIAȚIEI....181
LOGOSUL HRISTIC....181
LOGOSUL DIVIN – Fiinţa Creaţiei....181
LOGOSUL HRISTIC, Arătarea TREIMII DIVINE....183
HRISTOS Cel Liturgic, Creaţia URCATĂ în DUMNEZEU...185
TRĂIREA Vieţii în HRISTOS....190
HRISTOS, TRUPUL LUMII ŞI AL VEŞNICIEI....191

Între TAINE şi Descoperiri 191
Isihasm, Taina CHIPULUI MAICII DOMNULUI 193
SUPRANUME şi Nume HARIC al TATĂLUI – IUBIRE 193
TAINA TATĂLUI este FIUL şi SFÂNTUL DUH 193
UNICUL FIU DUMNEZEIESC Creează pe UNICA MAMĂ A Creaţiei 194
Prin Chipul MAMEI Create FIUL CREATOR RENAŞTE CHIPUL TATĂLUI DUMNEZEU 195
FIUL Transpune CHIPUL TATĂLUI în Fiinţa Creaţiei 196
Chipul MAMEI este ÎNTRUPAREA CHIPULUI TATĂLUI prin CHIPUL FIULUI 196
MAICA DOMNULUI este Chipul Fiinţei Create 198
MAMA-POMUL-Biserica Cosmică are în Sine SEMINŢELE tuturor Creaţiilor, CHIPURILE FIULUI 199
IMNUL Veşnicei MAME 199
CÂNTAREA FIULUI pentru MAMA Sa 201
Isihasm, TAINA Chipului MAICII DOMNULUI 202
IMNUL MAICII DOMNULUI 202
Creaţia între SUPRATAINA DIVINĂ şi Taina proprie 203
IV. ICOANA CHIPULUI MAICII DOMNULUI 204
CHIP şi Asemănare 204
CARTEA VIEŢII 205
ICOANA de Creaţie 206
MEMORIA Cosmică, POMUL Cosmic 207
ARHECHIPUL MAICII DOMNULUI 207
DIVIN şi Creaţie, „Faţă în Faţă” 208
Concluzii 208
ACATISTUL ICOANEI CHIPULUI MAICII DOMNULUI .. 209
ISIHASM, TAINA SFINŢILOR 216
Chipul de Sfânt, Originea Chipului Creat 216
Sfântul, Puntea dintre DUMNEZEU şi Creaţie 217

Sfântul, Părintele Vieţii Duhovniceşti 219
Imnul Vieţii proprii 219
Cele TREI ÎNTRUPĂRI ale FIULUI lui DUMNEZEU sunt Taina Creaţiei 220
Fiecare Sfânt are Destin de a fi Părintele SFINŢITOR al multor „nesfinţi” 222
Imnul Sfinţilor 223
Cântare Sfântului meu 224
Naşterea, PRIMA LITURGHIE a Vieţii proprii 224
LAUDĂ Tuturor Sfinţilor 229
ÎNCHINĂCIUNE 230
AVVA şi Ucenicul 231
Părinţii, Sacralitatea lumii 232
ICOANELE ALTARULUI Cosmic 232
PATERNITATEA, Originea din Absolut 232
TATĂ, din CHIPUL tău m-am NĂSCUT 232
Maternitatea, Absolutul Creaţiei 232
În FAŢA ICOANEI Cosmice 235
MEMORII în Veşnicie – Sfinţii sunt Părinţii prin care se Creează Lumea 236
Avva şi Ucenicul 240
Erosul lumii şi Erosul Spiritual 241
VOLUMUL 9: MOȘUL din Carpați 242
(Neofit Pustnicul) 242
ORIGINI 242
MOISE 242
URMAŞII lui ZALMOXE 245
Ultimul URMAŞ al lui ZALMOXE, primul MUCENIC Dac Creştin 253
MOȘUL, Rememorarea ORIGINILOR. PE URME FILOCALICE 262

Avva şi Ucenicul 262
TAINA Tainelor 264
Creaţia, Cosmogonie şi Cosmologie 267
Pre-Creaţia 268
ICONICUL MAMEI 269
DIVIN şi Creaţie 269
LOGOSUL DIVIN Creează mai întâi Fiinţa de Creaţie 270
MAREA AŞTEPTARE Cosmică 271
OMUL 273
INIMA, TAINĂ şi GRĂIRE 273
INIMA, Înfăţişarea PERSOANEI 274
ÎNTÂLNIREA în INIMĂ 274
Liturghia Iubirii 276
PRAVILA Pustnicului NEOFIT 284
HRISTOS, Revelaţia ultimă 298
CHIPUL ICOANEI în lume 303
Părinţi şi Copii 303
Pustnicie și Nevoință Duhovnicească 307
Taină, Ritual, cunoaştere, tehnică 307
LOGOS şi DUH, Tainele Vieţii Mistice Creştine 314
VOLUMUL 10: CHIPUL OMULUI 315
Chipul Omului 315
Psalm 315
CHIPUL Omului 316
Printre LACRIMILE şi Plânsul Păcatului – LACRIMILE căzute din Cer 318
LACRIMILE căzute din Rai 319
Omul, HOTARUL de Taină 320
Avva şi Ucenicul 320
Între Nevoinţă şi HAR 320

Mistica Morţii 320
Duhovnicul, Chipul FIULUI în Asemănarea TATĂLUI 321
VOLUMUL 11: ÎN CĂUTAREA UNEI PSIHANALIZE CREŞTINE 324
În Căutarea unei Psihanalize Creștine 324
Natura Psihică în sine şi configuraţia ei 324
Feminitatea, între Natura Psihică în sine și deschiderea ei 324
Cântarea FIULUI lui DUMNEZEU 324
VOLUMUL 12: MEMORIILE ORIGINII 327
Din Memoriile Originilor 327
INTRODUCERE 327
ÎNCEPUT 327
ORIGINI 328
CHIPUL lui DUMNEZEU transpus și într-un Chip de Creație 329
CINA cea de TAINĂ 329
Ființa Lumii 332
Creația este prin Taina Sfinților 333
Facerea Lumii 335
Rugăciune 337
CHIPUL de TATĂL, Originea în Sine 337
Enipostazierile Logosului Dumnezeiesc 338
MAREA AȘTEPTARE Cosmică 338
Mistica ICOANEI 339
PSALMUL MONAHULUI 340
RUGĂCIUNEA 341
Arhechipul Maicii Domnului 342
VOLUMUL 13: PRACTICA ISIHASTĂ 343
Cele ŞAPTE CAPETE despre VIAŢA ISIHASTĂ, după tradiţia Pustnicului NEOFIT CARPATINUL 343
PRACTICA ISIHASTĂ 344

PROLOG 344
ISIHASM I 358
ISIHASM în VERSETE 358
ISIHASM II 360
ISIHASM în VERSETE 360
FILĂ DE ACATIST 361
ISIHASM Mistica și Teologia ICOANEI Hristice 361
A Doua PREDICĂ a Isihasmului 362
ISIHASM III 363
ISIHASM în VERSETE 363
FILĂ de ACATIST 364
CHIPURILE VIEȚII în SINE 365
A Treia PREDICĂ a Isihasmului 366
RUGĂCIUNEA 367
COPILĂRIA, Raiul RUGĂCIUNII 367
Omul, Biserica şi ALTARUL Lumii 368
Avva și Ucenicul 369
Omul, Chipul Perfecţiunii Create 370
INIMA, TAINĂ și GRĂIRE 372
ORIGINILE Lumii – Memorii Primordiale 373
Mistica INIMII – INIMA, Înfățișarea PERSOANEI 381
ÎNTÂLNIREA în INIMĂ 381
Viziuni, Minuni, Mesaje 383
Practica GESTULUI ICONIC al INIMII 383
VOLUMUL 14: Mic Dicționar de ISIHASM 384
Mic Dicționar de Isihasm 384
TAINĂ, DESCOPERIRE, ÎMPĂRTĂȘIRE 384
PSALMUL de Închinăciune al pustnicului Neofit 392
ADAM 395
ANTROPOLOGIE 396

APOFATISM (gr. *Apophasis-Apophatikos* = negaţie prin negaţie) 397
ASCEZA 397
BĂRBAT 398
BISERICA 400
BOTEZ 401
CĂSĂTORIE 402
CREAŢIA 404
CUVÂNTUL 410
MINIDOGMATICA TEOLOGICULUI MISTIC CREŞTIN 411
24. Teologicul Mistic al LIMBAJULUI ICONIC 411
MIC DICŢIONAR DE ISIHASM 413
CREAŢIA 413
ADAM şi EVA 413
ARHECHIPUL MAICII DOMNULUI (1) 414
VOLUMUL 15: FOAIE DE PRACTICĂ ISIHASTĂ (I-XV) 415
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 1, Iulie 1998, Colecţia Isihasm 415
MOŞUL, Rememorarea ORIGINILOR 415
CHIPUL ICONIC de FIU 416
ORIGINI 417
PSALM 417
La răscruce 417
PSALM. Arătare 419
OMUL Prehristic 421
Avva şi Ucenicul. Vedere 422
Între teorie şi practică 425
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 3, August 1998 Colecţia Isihasm 427
SCARA Luptei Duhovniceşti. IUBIREA 428

RITUALUL–TAINA VIEŢII 430
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 4, Septembrie 1998, Colecţia Isihasm 431
CARTEA DIVINĂ a Vieţii 432
Limbajul ICONIC 432
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 5, Octombrie 1998 Colecţia Isihasm 433
FIUL lui DUMNEZEU şi Fiii Lumii 434
INIMA din Absolut 437
Avva şi Ucenicul. Despre Rugăciunea Creştină 438
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 6, Noiembrie 1998 Colecţia Isihasm 438
MEMORIA DUMNEZEIASCĂ în Memoria Lumii 439
MAREA AŞTEPTARE Cosmică 439
ICONICUL MAMEI 441
INIMA Lumii 443
ICOANA INIMII Lumii 444
Avva şi Ucenicul 446
HOTARUL dintre DIVIN şi Creaţie 450
În FAŢA ICOANEI 450
FIUL, MAMA, MIRELE şi MIREASA 451
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 7, Decembrie 1998 Colecţia Isihasm 451
Aspiraţii şi întrebări (Taină, Revelaţie şi Cunoaştere) 452
NAŞTEREA CHIPULUI de FIU 453
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 8, Supliment Colecţia Isihasm 455
PRAVILA PUSTNICEASCĂ 455
după tradiţia Pustnicului NEOFIT Carpatinul 455
Retragerea Duhovnicească 456
Program Zilnic Pustnicesc 457

Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 13, Mai 1999, Colecţia Isihasm.....457
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 14 (Anul II, 6), Iunie 1999, Colecţia Isihasm.....458
Omul, Biserica și ALTARUL Lumii.....459
Foaie de PRACTICĂ Isihastă Nr. 15, Iulie 1999, Colecţia Isihasm.....459
Rugăciunea Creștină.....460
VOLUMUL 16: RĂSPUNS DE APĂRARE.....461
PROLOG.....461
Răspuns de Apărare.....462
ÎNTRUPAREA DIVINĂ.....462
Răscrucea din Cer; căderea Îngerilor.....463
La Răscrucea HOTARELOR de TAINĂ!.....463
Rugăciunea ICONICĂ.....467
VOLUMUL 17: IMNOGRAFIE I.....470
Imnul-Acatist al Cuviosului Neofit cel Mare, purtătorul de ICOANĂ.....470
Acatistul Sfântului Apostol Andrei.....477
Acatistul Poetului Neamului ROMÂNESC, Mihai Eminescu486
Psalmul IUBIRII de DUMNEZEU.....495
Sfatul îngerilor căzuți.....496
TESTAMENT.....499
Cuprins:.....501

ISBN
Editura Suflet Transilvan: 978-606-94613-3-4
Editura Platytera: 978-973-1873-88-6

Editura Suflet Transilvan: suflettransilvan@gmail.com
Editura Platytera: editura_platytera@yahoo.com